

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIVON

AN
ICEHOLE
NOVEL

DAISY'S DECISION

DAISY'NIN KARARI

BİR ICEHOME ROMANI

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: VJ Dunraven Productions

Kapak Tasarımı: Kati

Wilde Düzenleme: Aquila

Editing Prova: Şanslı

Kitaplar

✿ Vellum ile oluşturuldu

CONTENTS

[Hassas içerik hakkında bir not](#)

[Daisy'nin Kararı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Sonsöz](#)

[Icehome Plajı Halkı Yazarın Notu](#)

[Daha fazlasını ister misiniz?](#)

SENSITIF KONTROLLE ILGILI BİR NOT

Merhaba! Serinin bu kadar içine girdiyseniz, bu kitaplarda hamilelik teması olduğu konusunda sizi uyarmam gerekmediğini hissediyorum, ancak okuyucuların rahatsız edici bulabileceği diğer temalar hakkında kısa bir not koymak istedim. Her zaman olduğu gibi, konuları hassasiyetle ele almaya çalışıyorum. Eğer üzücü olabilecek ve burada yer almayan bir şey bulursanız lütfen bana bildirin, ben de bu listeyi güncelleyeyim.

Spoiler istemiyorsanız, bu sayfayı atlayın!

SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER
GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR
SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER GELİYOR SPOILER
GELİYOR

Bu hikaye (belirli bir sıraya göre değil)

- Geçmişteki gaslighting / duygusal manipülasyon / negging (Daisy'nin eski efendisi)
- -Karakterin geçmişinde kölelik
- -Kısırlık
- -Hamilelik temaları
- -Geçmişte Ebeveyn İhmali (O'jek'in ebeveynleri)
- -Karakterlerin kazara yaralanması/yaralanmanın iyileşmesi
- -İki bakire arasında kötü seks (bu konuda daha iyi olurlar)

SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER
TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM
SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER
TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM
SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM

DAİS Y'NİN D E C İSYONU

KORKARIM BİR HATA YAPTIM.

BUZLU, ILKEL BİR DÜNYADA YAŞAMAK İÇİN ŞİMARTILMIŞ BİR HAYATI VE SEVGİSİZ BİR İLİŞKİYİ TERK ETTİM, HEPSİ BİR RUH EŞİ VE ÇOCUK VAADI İÇİNDİ. ANCAK ARADAN ÜÇ YIL GEÇTİ VE UMUTLARIM VE HAYALLERİM SUYA DÜŞTÜ. YANKI BULAMADIM. REZONANS OLMADAN, BENİM İÇİN NE ÇOCUK NE DE SEVGİ DOLU BİR EŞ OLACAK.

BU YÜZDEN B E K L E M E Y E DEVAM EDİYORUM.

AMA SONRA İSTEDİĞİM HER ŞEYİ ELDE ETMEK İÇİN *HARİKA* BİR PLAN YAPTIM. VE PLANIMIN BİR GÖNÜLLÜYE İHTİYACI VAR, HER ŞEKİLDE EŞİM OLMAKTAN MUTLULUK DUYACAK BİRİNE. NEYSE KI, KİME YAKLAŞACAĞIMI BİLİYORUM.

CHAPTE R 1

Veronica'nın elleri kafa derimin üzerinde gezinirken serin... Başım karıncalanırken, "Bu güzel b i r şekilde tekrar büyüyor," diye beni rahatlatıyor. "Her şey güzel ve kalın."

Kıpırdamadan duruyorum, onun sözüne güveniyorum. Kazadan beri aynama -ya da ayna görevi gören parlak metal parçasına- bakmadım. İğrenç görüldüğümü biliyorum ve onun beni rahatlatmaya çalışması çok hoş. "Dokunduğunda büyüyor gibi hissediyorsun."

"Aslında öyle." Veronica kendinden etkilenmiş görünüyor. "Yakında omuzlarının altına ulaşacak.

Bana bir hafta ver."

Kirli sakal olmadığı sürece mutlu olacağım. "İyileştirme gücün inanılmaz. Saçımı uzatabilmene şaşırdım."

"İyileştikçe, bunun vücudun belirli kısımlarını dikkat etmeye teşvik etmekle ilgili olduğunu daha iyi anlıyorum," diyor gülererek. "Saç, deri, kemikler, hepsi cesaretlendirmeye bağlı."

Umarım haklıdır. Şifacı çalışırken müdahale etmemeye çalışarak yerimde kalıyorum. Yine de kulağıma bir şey sürtünüyor ve ona dokunmaktan kendimi alamıyorum. Saçlarım uzamış gibi geliyor. Ateşe düştüğümde yüzüm ve kollarımla birlikte saçlarım da yandı. Acıdan baygınken bir tarafımdaki her şeyi kestiler ve uyandığımda ne kadar berbat olduğunu fark ettiğimde, kibir geri kalanını tıraş ettirdi.

Daha doğrusu aynaya bakmadığım için Bridget'e yaptırdım.

Şu anda bile kazayı düşünmek bile beni duygulandırıyor. Aylar ve aylar geçti. N'rav'ı yoldan çekmek için kendimi öne attığım ve ateşin içine düştüğüm için pişman değilim. Ama ne kadar çirkin olduğumdan ve bunun beni ne kadar üzdüğünden nefret ediyorum. Bu gezegene bir eş aramaya ve kendi ailemi kurmaya geldim. Sonsuza dek mutlu olmak ve aşk istedim.

Üç yıl sonra, bir zamanlar güzel olan yüzümde yara izleri ve boş bir kulübeden başka bir şeyim kalmadı. Yankı bulamadım. Eşim yok.

Kandırılmış hissediyorum.

Umutsuzluk beni tekrar boğmakla tehdit ediyor ve gözyaşlarıma karşı koyarak sertçe yutkunuyorum. Veronica'nın nasıl hissettiğimi bilmesini istemiyorum. Kazanın verdiği hasarı her seferinde biraz daha iyileştirmek için elinden geleni yapıyor. Öyle de yapıyor. Yara izlerim azalıyor. Artık yüzüme dokunduğumda kabarık ve sert hissetmiyorum. Şimdi cildim çok ama çok pürüzsüz - çok pürüzsüz- ve Bridget bana benek benek kırmızı olduğunu ama artık o kadar da korkunç görünmediğini söylüyor. Kollarımdaki ve ellerimdeki lekeleri görebiliyorum ve açık tenime, korumak ve güzel tutmak için çok çalıştığım tenime karşı bu görüntü beni utandırıyor.

Praxii'deki evimde olsaydım, Johani beni eşi olmaya uygun olmadığımı ilan eder ve bir kenara atardı.

Bunu düşünmek istemiyorum.

Saç tutamını öne doğru çekiyorum ve görebilmem için yeterince uzun. Yeterince eminim, bu benim saçım. Daha önceki sıcak kızıl altın renginden daha soluk bir sarı, ama Johani'nin "gün doğumu" rengini "öğlen" renginden daha çok sevdiğini söylediğine dair belirsiz anılarım var ve bu yüzden değiştirmiştım. Sanırım Veronica saçlarını yeniden uzattığı için bu değişiklik devam etmedi.

Oh iyi. Johani burada deęil. Onun hořlandıęı ya da hořlanmadıęı řeyleri dűřűnmenin bir faydası yok.

Veronica bir süre sonra "Whew," dedi. "Kesinlikle bittim." Dramatik bir şekilde yanımdaki kürklerin üzerine çöküyor ve yüzü gerçekten de biraz solgun görünüyor. Ben her seferinde sadece birazını hissederken büyüsünün ondan bu kadar çok şey götürmesi garip. "Nefesimi toplamam için bana bir dakika ver."

"Çay ister misiniz?" Soğuk ateş ocağımı işaret ederek kibarca soruyorum. Ateşin sönmesine izin verdim ama O'jek'in yakında gelip onu benim için tamir edeceğinden eminim.

Şifacı başını sallıyor ve esniyor. "Biraz kestirmeye ve bebeklerime sarılmaya ihtiyacım var. O zaman daha iyi hissedeceğim." Yan yatıp bana bakarken uykulu bir gülümseme yayıyor yüzüme. "Çok daha iyi görünüyorsun Daisy. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Ellerimi yaktığımda, tekrar normal hissetmeleri biraz zaman aldı. İyi görünüyorlardı ama yine de en ufak bir ısı belirtisinde karıncalanıyorlardı. Gerçi benim yanığim seninki gibi değildi."

Başımı salladım. Hikayeyi daha önce duymuştum. İnsanlar geldikten kısa bir süre sonra Veronica beceriksizce ateşin içine düşmüştü ama kendini otomatik olarak iyileştirmişti ve herkes onun iyileştirme yeteneğini keşfetmişti. Benim böyle bir şansım yoktu. Şimdi bile ateşin yanında otururken gergin oluyorum. O anı yeniden yaşadığım kâbuslar görüyorum; saçlarımın yanarak kafa derime yapışmasının kokusu, uzuvlarımı çözmeye ve ateşten kurtulmaya çalışırken yüzümü kömürlere daha da sert bir şekilde çarpmanın verdiği acı. Daha da kötüsü, Hannah'ya ellerimin ve yüzümün kurduğundan ve çatladığından şikayet ediyordum, bu yüzden onlara yağ sürmüştüm.

Artık yağ kullanmıyorum. Ellerim pürüzlü ama umursayacak gücü kendimde bulamıyorum. Artık çirkin olduğum için kendimi parçalamama izin veriyorum. Artık bir anlamı yok.

Sessizliğim üzerine Veronica doğruluyor ve bana parlak bir gülümseme veriyor. "Sadece cesur olduğunu bilmeni istiyorum Daisy. Ve seni iyileştireceğiz, tamam mı? Lütfen umutsuzluğa kapılma. Elimde iyileştirme gücü olduğu sürece, o yanıkları senden çıkarmak için çalışmaya devam edeceğim. Yakında tekrar mükemmel olacaksın."

Ona hafifçe gülümsüyorum, çünkü o gerçekten çok iyi biri. "Gerçekten minnettarım, Veronica. Lütfen nankör olduğumu düşünmeyin. Size tahmin ettiğinizden çok daha fazla minnettarım."

Uzanıp elimi sıktı. "Biliyorum. Bu sadece bir alışma süreci, değil mi? Ama bu dünyanın bir özelliği de bu. Bize yumruklar atmaya devam ediyor ve biz onlarla nasıl başa çıkacağımızı öğreniyoruz." Kürklerini fırçalayarak ayağa kalkıyor. "Yuvarlanmaktan bahsetmişken, şimdi gidip eşimi ve çocuklarımı bulsam iyi olacak, yoksa hepsi kaplıcalardan birinde çamurda yuvarlanmaya karar verecek." Duraksıyor. "Yine."

"Çamur mu?" Gülümseyerek soruyorum. İki oğlu -Katamneas ve Varukhal- ikisi de çok küçük ama son derece şamatacı. Bunun babalarıyla bir ilgisi olduğundan şüpheleniyorum.

Veronica homurdanıyor. "Ashtar bunun sevimli olduğunu düşündü ama küçük tuniklerinin ne kadar çamurla kaplandığını görünce ben düşünmedim. Günlerce kürklerindeki çamur lekelerini temizlemek zorunda kalacağım. Ya da daha doğrusu *babaları öyle yapacak.*" Kulübemin girişine doğru ilerlerken bana el sallıyor. "Yemekte görüşürüz."

"Görüşürüz," diyorum ve gidişini izliyorum. Akşam yemeğinde olup olmayacağımı bilmiyorum. Son zamanlarda pek iştahım yok. Ellerime, avuç içlerimi ve kollarımın alt kısmını kaplayan kırmızı ve gergin deriye bakıyorum ve bir fark olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Bunu söylemek zor. Hâlâ çirkinler. Kırmızı yara izleri solgun tenime karşı morarmış.

Kafamın içinde Johani'nin sesini duyarak sertçe yutkunuyorum. *Sen güzel bir süs olarak kullanılıyorsun, tatlım. Her zaman mükemmel görünmeni istiyorum.*

Ben artık o güzel süs değilim. Bu düşünceden kurtulamıyorum. Ne kadar hayal kırıklığına uğradı. Beni nasıl bir kenara atardı. Benim için güzel olmak. Başkalarının bana hayran olmasını

sağlamak. Eğer Daisy gibi olmazsam kendimle ne yapacağımı bilmiyorum. Kaybettiklerimin acısı beni tekrar vuruyor. Artık çirkinim, gerçekten asla geri dönemem. Burada temelli bırakıldığımı biliyorum, ölümüm sahte. Khui'min kalıcı olduğunu ve bu atmosferin dışında yaşamama izin vermeyeceğini biliyorum. Ama bir sebepten dolayı

Burada kapana kısılmış gibi hissetmeme neden olan şey yaralarım. Hasarlı mal olana kadar, seçeneklerim varmış gibi hissediyordum.

Şimdi sevgisiz bir hayatı başka bir hayatla takas ettiğimi fark ediyorum ve bunun çaresiz acısı beni yavaş yavaş öldürüyor.

Veronica'nın yaptığı gibi kürklerime uzanmak istiyorum ama kulübem boş ve yalnızım. Yalnız olmaktan nefret ediyorum. Bu bana Johani'nin gerçekten, gerçekten gittiğini hatırlatıyor. Praxii'deyken onunla ve Vuurash'la aynı yatağı paylaştım. Hiç yalnız kalmadım. Onlar dokunup sevişirken ben yatağın en ucunda uyurdum ve paylaştıklarını izlerken kendimi çok yalnız ve istenmeyen hissedirdim. O zamanlar kendimi yalnız hissetmem ve şimdi kendime ait bir yatağım olduğu için bu yalnızlığın daha da kötüleşmesi çok garip. Belki bu gece O'jek'ten tekrar yatıya kalmasını isteyeceğim. Sırf bana eşlik etsin diye kâbuslar gördüğümü söylerim. Kendimi desteklemek için onu kullandığımı biliyorum ama duramıyorum.

Onun dostluğuna ihtiyacım var, yoksa gerçekten umutsuzluğun derinliklerine batacak ve bir daha asla çıkamayacağım.

Ben de boş, trajik küçük kulübemi terk ettim. Kumsalın ilerisinde konuşmalar var ve diğerlerinin ana ateş çukurunun yanında toplandığını görebiliyorum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Parlak bir gülümseme takınmalı ve tıpkı Praxii'de yaptığım gibi onlara katılmalıyım. Duygularımı gizlemeli, hayal kırıklığımı bastırmalı, ışıldamalı, gülmeli ve dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş gibi davranmalıyım. Ama bunu yapamıyorum. Onun yerine sahile iniyorum.

C H A P T E R 2

"**I** Daisy aç değil mi?" S'teph kalın balık yahnisi kaselerini dağıtırken soruyor. Bakışları eşine ve yavrusuna kayıyor, yemek dağıtmaya geri dönmeden önce onlara bir göz atıyor. "Onu balıkçıda gördüm.

sahilde tek başına. Kahvaltı da etmemiş. Bana sorarsanız zayıf görünüyor." Bana bir kâse uzatıyor ve bakışları omzumun üzerinden kayıyor. "Pak, topu bırak ve yemeğe gel. Sen de, Rukhar."

Kaseyi alıp kalabalıktan birkaç adım uzaklaşırken iki çocuk yanımdan geçip gidiyor. Bu insanlar Gölge Kedi klanı gibi değil. Toplanmayı ve birbirleriyle konuşmayı seviyorlar, erkekler ve dişiler birbirine karışıyor, yavrular ayak altında. Grubun kenarlarına doğru ilerleyip yemeğimi hızlıca yiyorum ve I'rec'in kollarında rulo haline getirilmiş bir deriyle gruba doğru ilerleyişini izliyorum.

Yine mi? Klan kardeşime karşı hayal kırıklığıyla içimi çekiyorum ve bir ağız dolusu çorba daha içiyorum. Benim kullanacağım baharatları kullanmıyorlar ve tadı yavan. Yemek yapmaktan sorumlu kişi ben olsaydım tadının nasıl olacağını hayal ediyorum. Yağlı balığı, çorbaya çok yakışan daha kuru, daha pullu balıkla karıştırmak yerine ayrı tutardım. Lezzet katması için daha fazla kök ve baharatlı bir hava katması için daha fazla soldurulmuş asma yaprağı. Ama bir avcı avlayabiliyorsa yemek pişirmeyi teklif etmez, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum ve her lokma için minnettar kalmaya çalışarak yemeği yiyorum. Karnım doydu. Gerçekten, hiç şikayetim yok.

I'rec grubu tarıyor ve F'lor'un P'nee ile oturduğunu görüyor. Yüzü aydınlanıyor ve grubun arasına karışıyor, acelesinden neredeyse P'nee'nin arkadaşı S'bren'i kenara itecek. "F'lor, bir kez daha okumana ihtiyacım var." Eliyle deriyi işaret ediyor. "Tia'nın mektubunu bana tekrar okur musun?"

"Bırak yesin," diye sesleniyor P'nee, kâsesini kucağındaki meraklı yavrudan uzak tutarak. "Biraz bekleyemez mi?"

"Sorun değil. Benim için sorun değil," diyor F'lor ayağa kalkarken. Derisindeki kumların tozunu alıyor ve I'rec'ten rulo haline getirilmiş deriyi alıyor. "Yine de yemekten uzaklaşalım, olur mu?" P'nee ve eşinin üzerinden geçiyor ve I'rec ona elini uzatıyor. I'rec'in elini tutuyor ve onun hevesli yüzüne bakıp sırtıyor. "Ben kimim ki gerçek aşkın önünde durayım?"

Onu uzaklaştırıyorum ve R'jaal'ın kaşlarını çatarak onlara doğru baktığını fark ediyorum. Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direniyorum. Sanki F'lor onunla konuşuyormuş gibi. Dahası, Tia'nın mektubu *yeni de* değil. En sonuncusu iki dolunay önce, A'tar'ın R'kan ve eşi L'lah'ı ziyaretlerinden sonra evlerine geri götürdüğü zamandı. Tia'nın duygularına dair yeni bir ipucu olmayacak ama I'rec mektuplara kafayı takmış durumda. Onu eşi olarak hayal ediyor ve bu yüzden gönderdiği her ayrıntıyı ezberlemek zorunda.

Bazı günler bunu anlıyorum. D'see'nin bana yankılandığını hayal etmedim mi? Ona duyduğum bu çekimin sonunda gerçekleşmesini? Kalbimin arzusunun sonunda gerçekleşmesini? Ama göğsüm sessiz kalmaya devam ediyor ve Tia Croatoan'da kalıyor ve Gölge Kedi klanının istenmediği için lanetlenmiş olması gerektiğini düşünüyorum. U'dron ve A'tam eşleriyle mutlular ama kardeşim Juth'u yanında mutlu, tombul eşi ve iki yavrusuyla gördüğümde kıskanmamak benim için çok zor.

Bu düşüncelerden kurtuluyorum. Memnun olmadığım bir şey varsa o da D'see'nin bu kadar mutsuz olması. Her geçen gün eskiden olduğu o gülen, şakacı insandan biraz daha uzaklaşıyor ve

zavallı bir kabuğa bürünüyor. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Nasıl deneyeceğimi bile bilmiyorum. Yaptığım hiçbir şey onun yüzüne bir gülümseme getirmiyor ve bu durum gece gündüz içimi parçalıyor. Kıyıya bakıyorum ve kayaların üzerinde kıvrılmış, güneşin batışını izleyen küçük bir figür görüyorum.

Onun için ve hüznü için acı çekiyorum. Bu bana annemi ve her zaman takındığı melankoliyi hatırlatıyor. Annemi hiçbir şey mutlu edemezdi. D'see için aynı şeyin geçerli olmadığını biliyorum ama yine de üzüntüye gömülüp bir daha çıkamayacağından endişe ediyorum. Aynı zamanda hayal kırıklığıyla onu sarsmak istiyorum. D'see neden yüzündeki kırmızı bir işaretin bir şeyleri değiştireceğini düşünüyor? Neden her zaman olduğu gibi çok zeki olduğunu göremiyor? Gülümsemesiyle neşe getirdiğini? Ama sanki hayatı bitmiş gibi davranıyor ve ben ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum. Onu yalnız bırakmam gerektiğini söylüyorum. Ondandır vazgeçmemi.

Ama D'see bu dünyaya geldiği andan itibaren kalbimi o küçük avucunun içinde tuttu, tüm güveniyle.

Bunu bilmiyor tabii ki. Böyle bir şeyi asla kabul etmem. D'see özel biri. Muhtemelen I'rec ya da R'jaal için bir liderin eşi olacak ya da bir sonraki liderin olgunlaşmasını bekleyecek. Ben halkım arasında özel değilim. Ben bir avcıyım ama I'rec kadar zeki ya da A'tam kadar iyi koku alan biri değilim. Ağlar konusunda U'dron kadar yetenekli değilim. D'see's khui özel birini bekliyor, bunu biliyorum.

Ve benimki, şey... Benimkinin sessiz olduğundan şüpheleniyorum çünkü bir eşe layık değilim, bir sonraki nesle aktaracak heyecan verici bir yanımla yok. Yine de bir parçam memnun. Sessiz kaldığı her gün, D'see'nin benim olacağını hayal edebileceğim bir gün daha demek.

Yemeğimi bitirdikten sonra kâsemi durulayıp S'teph'e geri getiriyorum. "Tekrar doldurayım mı?" diye soruyorum. "D'see'nin yediğinden emin olacağım."

Dalgınca başını sallıyor ama dikkati başka yerde.

Kafam karışmış bir halde bakışlarını takip ediyorum. Ateşin etrafındaki herkes sessizleşti ve hepsi P'nee ve S'bren'e bakıyor. Yavruları B'renna annesinin kucağında oturuyor ama anne ve babasının hiçbir şeyden haberi yok. S'bren dışısını sanki daha önce hiç görmemiş gibi ağzına alıyor, eli yanağında. Acı dolu bir ses çıkartıyor, kuyruğu kumlara çarpıyor-

Ve sonra duydum.

Yankılanmanın uğultulu, çınlayan şarkısı.

Ateşin karşısındaki Bek, öne doğru eğilerek boğazını temizliyor. "Bu-

"Rezonans," diyor V'za gururla, sanki bu kadar acı verici bir şekilde yüksek sesle şarkı söyleyen kendi khui'siymiş gibi. "Senin için ikinci bir kit, Pen-ee ve eşin için."

P'nee sersemlemiş bir halde eşinin öpücüğünden ayrılıyor. Geri kalanımıza göz kırptırıyor ve sonra bir kez daha eşine doğru eğiliyor, sessizce daha fazla dudak dudağa öpüşme isterken yüzü yukarı kalkıyor.

"Bu gece birileri bebek bakıcılığı yapacak," diyor S'teph, yahniyi kaseme koyarken yüzünde bir gülümseme. "Belki Daisy-"

"D'see değil," diyorum hemen. Diğerleri P'nee ve S'bren için heyecanlanacak ama D'see için değil. Ona nazikçe anlatılması gerekecek ve neler olduğunu anladığında ağlayabileceği bir omuza ihtiyacı olacak.

S'teph bana bakıyor, yuvarlak yüzü düşünceli. "Hayır, Daisy olmaz. Eminim Juth ve ben Brenna'yı birkaç geceliğine yanımıza alabiliriz." Gülümsüyor ve dolu kâseyi bana uzatıyor. "Daisy ile konuşacak mısın?"

Aramızda konuşulmayan kelimeler var. Tüm kabile içinde S'teph, D'see'nin son zamanlarda ne kadar zorlandığını ve benim onun yanında ne kadar olduğumu biliyor. Başımı salladım. "Nazik olacağım."

"Biliyorum," diyor S'teph sessizce. Kendi küçük dünyalarında kaybolmuş, ağızları birbirine aç P'nee ve S'bren'e bakıyor. "Muhtemelen bu akşam yemeğe gelmemesi iyi oldu."

Bunun üzerine homurdanıyorum, kaseyi alıp sahile iniyorum.
Arkamdan Leezh'in seslendiğini duyuyorum, "Tamam siz ikiniz, bir oda bulun! Keee-rist!"
Kabileden gelen kahkaha dalgası ben uzaklaşırken kayboluyor, D'see'nin tüneğine doğru

Suya. Kulübelerin yakınında iyi bir dinlenme yeri olan bir kayalar kümesi var ve o şimdi bir tanesinin üzerine oturmuş, bacaklarını bükmüş ve kollarını onlara sararak öfkeli dalgalara bakıyor. Üşüdüğünden eminim, D'see'nin ince bir insan derisi var ve İnsanların dayanıklılığına sahip değil. Soğuğa uygun giyinmemiş ve kendine karşı kasıtlı olarak zalimce davrandığından endişeleniyorum.

Yemeği dökmemeye dikkat ederek kayalara tırmanıyorum ve D'see'nin yanına oturuyorum.

"Gelmek zorunda değildin," diyor, hâlâ suya bakarak. "Bu bir yardım ya da ilgi çığılığı falan değil. Sadece aç değilim."

D'see'nin yanına oturarak ona "Yiyecek bol," diyorum. Kaseyi uzattım. "Yemek istemenin ve yiyecek hiçbir şeyin olmamasının nasıl bir şey olduğunu bilemezsin. Yiyecek varken yemediğini ilan etmek aptallıktır. Yemek güçtür."

Sözlerimden azarlanmış, mahcup bir bakışla kaseyi elimden alıyor. Parmaklarıyla bir parça balık alıp nazikçe ısıyor. "Belki de şu anda kendimi pek güçlü hissetmiyorumdur, O'jek."

D'see adımı doğru söylüyor ve bu içimde bir heyecan yaratıyor. Diğer insanların aksine, D'see İnsanların dilindeki gırtlaktan gelen derin sesleri çıkarmakta çok başarılı. Bunun sebebinin Praksiyalı kocasının da benzer bir dile sahip olması olduğunu söylüyor ama bu onu benim gözümde mükemmel yapan bir başka şey. "Sen güçlüsün. Asla öyle olmadığını düşünme."

Buna bir yanıt yok. Yarım yamalak birkaç ısırık daha alıp kaseyi yere bırakmasını göz ucuyla izliyorum. Kötü bir gün geçirip geçirmediğini sormama gerek yok. Vücudunun her çizgisinde, omuzlarını çökerten hüznünde belli oluyor. Elmacık kemiklerinin fazla sert çıkıntısında ve narin parmaklarıyla tuniğinin kenarını karıştırmasında görüyorum.

Onu *tanıyorum*. İşte bu yüzden sahilde P'nee ve S'bren'le olanları ona anlatmaktan korkuyorum. Bu yüzden biraz oyalanıyorum. Atılan kaseyi alıp tekrar uzattım. "Benim yaptığım kadar iyi değil ama yine de yemelisin."

Pembe ağzında alaycı bir gülümsemeyle bana bakıyor ve gözleri dökülmemiş yaşlarla doluyor. "Veronica bugün benim üzerimde çalıştı. Yüzüm daha iyi görünüyor mu? Dürüst ol."

Dayanamayıp uzandım ve parmaklarımı yumuşak yelesinde gezdirdim. Artık daha uzun, telleri ince ve işle pürüzlendirilmiş ellerime yapışıyor. D'see'nin okşamama eğilmesi için her şeyimi verirdim ama o sadece niyetli ve umutlu gözlerle beni izliyor. "Yelelerin daha uzun. Rengi farklı."

"Ama yüzüm?"

Duraksadım. "Daha az kırmızı mı?"

Dudağını ısıyor. "Ama yine de çirkin."

"Asla çirkin değil. *Asla*." Ona baktığımda yara izleri görmediğimi anlamıyor. Gerçek bir eş ve kendi ailesine sahip olmayı çok istediği için rahat bir hayattan vazgeçmiş, parlak gözlü, hevesli bir dişi görüyorum. O hâlâ o dişi ve benim için hâlâ mükemmel. Yüzü kalın, çirkin yaralarla delik deşik olabilirdi ve her gülümsediğinde nefesimi keserdi. "Kendine karşı çok acımasısın."

"Sadece gerçekçi." Ama bir ısırık daha alıyor ve sonra yüzünü buruşturuyor. "Senin yemeğin çok daha iyi."

"Biliyorum." Onun övgüsünü duymak beni gizli bir gururla dolduruyor. Bir avcı yemeğinin yeterli olup olmadığını umursamamalı ama ben yemek yapmayı *seviyorum*. En çok da onun için yemek yapmayı seviyorum. "Eğer bunların hepsini yersen, sana kahvaltıda sevdiğin kök keklerden yapacağım."

D'see inliyor, bir ısırık daha alırken bile yüzünü bana çeviriyor. "Zor bir pazarlık yapıyorsun."

"Öyle mi? A'tam seni tekrar beslediğimi duyunca gülecek. Kulübemi çalman ve senin için ateş yakmam yeterince kötü." Omzumla onu dürtüyorum, bu sözler hem alay hem de nazik bir uyarı. Kendine bakmıyor ve olması gerektiği gibi katı ve kararlı duruyor. I'rec

onu sinir bozucu ve değersiz buluyor, çünkü o bir dişi ve bu yüzden el üstünde tutulmalı. Ama ben D'see'yi diğerlerinden daha iyi tanıyorum ve onu bağımsızlık yolunda adımlar atması için sessizce cesaretlendiriyorum. Kabilenin yararlı bir parçası olma yolunda.

O yapmadı ama ben umudumu yitirmedim. D'see'den asla vazgeçmeyeceğim.

"Evet, ateşim yine söndü," diyor D'see iç çekerek, sonra bir parça kök çiğniyor. Suyunu içmek için kâseyi kaldırıyor ve sonra bana bakıyor. "Peki kampta ne kaçırdım? Dur tahmin edeyim, Tia'nın mektuplarını tekrar okumak istiyorum. Koca adamın bu kadar romantik olduğunu hiç düşünmemiştim ama işte buradayız."

Ona bu haberi vermenin en iyi yolunu düşünerek sessiz kalıyorum. Bir başkasının en az acı verecek şekilde yankılandığını ona nasıl söylerim?

Sessizliğimi fark ediyor ve bana temkinli bir bakış atıyor.

"Ne?" "Gördün mü?" diye başladım.

"Oh hayır," diye inliyor, kaseyi hemen yere bırakıyor ve kendini korumak istercesine kollarını göğsüne sarıyor. "Ne var, O'jek? Ne oldu?"

Tereddüt ediyorum, sonra en iyi anlatmanın en hızlı yol olduğuna karar veriyorum. "P'nee ve S'bren rezonansa girdi.

Tekrar."

Yüzü dikkatlice boş. Bir kez göz kırpmıyor. İki kez. Sonra alt dudağı titriyor ve yüzü buruşuyor.

"Biliyorum," diyorum ve ona yaklaşıyorum. Kolumu omuzlarına doluyorum ve yüzünü boynuma gömdüğünde ona sıkıca sarılıyorum. "Biliyorum."

C H A P T E R 3

I Bu hiç adil değil.

O'jek'in sıcak tenine yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlıyorum, haberlere bu kadar üzüldüğüm ve bir şey yapamadığım için nefret ediyorum.

Kendime yardım edeyim. Penny'i seviyorum. S'bren'i seviyorum. Penny sıcakkanlı, arkadaş canlısı bir insan ve S'bren'in vücudunda kötü bir kemik bile yok. Birbirlerine tapıyorlar ve küçük kızları Brenna da olabildiğince sevimli. Onlar adına mutluyum.

Benim için yıkıldım.

Mutlu çiftlerden biri her ikinci kez rezonansa girdiğinde, içimden küçük bir parça daha ölüyor. Neden rezonans beni ve Flor'u tekrar tekrar atlıyor? Neden daha önce rezonansa girmiş olan diğerlerine geri dönüyor ve bizi tamamen görmezden geliyor? Bir ruh eşini hak etmeyecek kadar neyimiz var? Flor bunu benden daha iyi idare ediyor. Beklemekten memnun olduğunu söylüyor.

Ben değilim.

Sanki sonsuza kadar bekleyecekmişim gibi hissediyorum.

Yine de ne zaman bir başkası yankılansa, bana görmezden gelindiğim hatırlatılıyor. Khui'm sessiz. Bu gezegeni bilerek seçtim çünkü Niri bana Mardok'tan ve Farli ona rezonansa girdiği için burada kaldığından bahsetmişti. Kulağa o kadar romantik geliyordu ki kendi ruh eşimi istemiştim. Ve bebekler! Bebekleri ne kadar çok isterdim. Görünüşte onun eşi gibi davrandığım için Johani'nin yanında eksikliğini hissettiğim her şeyi bu gezegen bana verecekmiş gibi geliyordu. Yine de yıllar sonra buradayım, çabalarımın karşılığında buz tutmuş bir cilt ve yüzümdeki yanıklardan başka gösterecek bir şeyim yok... ve pişmanlık.

"Biliyorum," diyor O'jek sırtımı sıvazlayarak. "Bunun seni üzdüğünü biliyorum. Keşke bu acıyı senin için dindirebilseydim."

O'jek için saçma bir şekilde minnettarım. Beni duygularım konusunda suçlu hissettirmeden omzunda ağlamama izin verdiği için. Aynı anda hem Penny ve S'bren için mutlu olup hem de kendim için üzülebiliyorum. Diğerleri bunu anlamıyor gibi görünüyor ama O'jek beni her zaman anlıyor. Ona sarılıyorum, ağlıyorum. "Bu hiç adil değil."

"Hayat adil değildir," diye katılıyor. "Hayat sadece hayattır."

"Bu seni üzmüyor mu?" Burnumu çekerek sordum. "Sen de rezonansa girmedin." O'jek kısa bir süre tereddüt ediyor. "Beklemekten memnunum-"

"Tanrım, neden herkes bunu söyleyip duruyor?" Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ondan uzaklaşıyorum. "Ben bir tür canavar değilim çünkü khui'min uyanmasını beklemekten yoruldum. Beni ve bebeklerimi sevecek bir eş istemek neden bu kadar yanlış? Bu neden bu kadar kötü bir şey?" Yanaklarımdan taze gözyaşları süzülüyor ve sendeleyerek ayağa kalkıyorum.

Belimden tutup düşmemem için beni destekliyor. O'jek zahmetsiz bir zarafetle ayağa kalkıyor ve yarısı yenmiş güveç kâsesini alıp içindekileri azgın okyanusa fırlatıyor. "Beni yanlış anlıyorsun, D'see. Ben bunu kötü bir şey olarak görmüyorum. Üzgün olduğun için kelimeleri ağzıma tıkıyorsun."

"On yıl boyunca 'kocamın' başka bir adamla sevişmesini izledim. On yıl boyunca birbirlerine dokunmalarını, birbirlerini rahatlatmalarını ve birbirlerinden zevk almalarını izledim. Her gece."

Başımı sallıyorum, daha fazla gözyaşıyla savaşıyorum. "Ve buna kendim için sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal ettim. Yakınımda, el değmemiş ve ihmal edilmiş bir şekilde oturmak yerine, birinin beni isteyeceğini. Birinin beni seveceğini. O dünyayı bir aile ve sevgi şansı için terk ettim ama işte buradayım." Kollarımı iki yana açtım, acımdan boğuluyordum. "Eskisi gibi görmezden geliniyor ve sevilmiyorum."

O'jek bana sessiz ve yoğun bir bakış attı. "Görmezden gelinmiyorsun." Duraklıyor ve sonra alçak bir sesle ekliyor, "Ve sevilmiyor da değilsin."

Ama sözlerinin şu anda bir faydası yok. Beni önemsiyor. Bana aşık olduğunu ve bana gösterdiği ilginin arkadaşlıktan öte bir şey olduğunu herkes görebilir. El değmemiş bir bakire olabilirim ama saf değilim. O'jek bana yardım etmeye çalışıyor, ama tek düşünebildiğim, yarın Flor'a rezonansa girerse, beni sıcak bir taş gibi bırakacağı ve o zaman onun arkadaşlığından bile yoksun kalacağım.

Ben de başımı salladım, kayadan aşağı indim ve üzgün, küçük, yalnız kulübeme geri döndüm. Teselli edilemez bir şekilde battaniyenin altına girdim. Üzüldüğümü biliyorum. Bunu aşmam gerektiğini biliyorum. Ama sanki evren bana işaret üstüne işaret gönderiyor.

Bana bu dünyaya gelmekle hata yaptığımı söylüyor.

Kulübemin kapısına hafif bir tırmalama sesi geldiğinde gözyaşlarım kurumuştur. Boğazım ve gözlerim ağrıyarak doğruldum. "İçeri gel."

O'jek'i gördüğüme şaşırmadım. O da beni benim onu tanıdığım kadar iyi tanıyor ve ona kızgın kalamayacağımı biliyor. Kulübenin girişine yakın bir yere çömeliyor, uzun örgüsü kuyruğunun yanına düşüyor ve beni selamlıyor. "İyi misin, D'see?"

Sesi nazik ve özür dileyici. Beni kontrol ediyor.

Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. "Surat asıyorum," diye itiraf ediyorum. "Surat asıyorum ve kendim için üzülüyorum, bu yüzden bu gece bunun için ağlayacağım ve sonra gülümseyip sabah Penny ve S'bren'e sarılacağım ve onlar için heyecanlanacağım." Ne de olsa onlar benim kıskanç mutsuzluğum yüzünden yaşadıkları anın lekelenmesini hak etmiyorlar. Onlar iyi arkadaşlar ve onlara gerçekten değer veriyorum. Güzel bir bebek daha yapacaklar ve aşklarının büyüme devam etmesi için heyecanlıyım.

O'jek düşünceli bir şekilde başını sallıyor. Gözleri gölgelerde parlıyor ve bakışlarının ölü ateş çukuruna, sonra da karanlıkta kürkleri içinde oturduğum yere doğru kaydığını görebiliyorum. Karanlıkta benden daha iyi görebiliyor ve muhtemelen üşüdüğümü de anlayabiliyor. "Üzgün olduğunda yalnız kalmaktan hoşlanmadığını biliyorum. Arkadaş ister misin?"

Ağzım isteksiz bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor ve gözyaşlarım yeniden tehdit ediyor. "Bunu çok isterim."

Tatlı, düşünceli O'jek asla çok konuşan biri değildir. Botlarını kapının yanında çıkarıyor ve sonra yanıma gelip kürklerin altına giriyor. Her zaman yaptığı gibi bir kolunu bana doluyor ve birlikte kürklere sarılıyoruz. Arkadaş gibi. Bildiğim kadarıyla O'jek'in bana aşık olmasının romantik bir yanı yok. Bir yanı ben tutup kendine çekmesini istiyor. Bir yanı "Rezonansı unut, bu dişi benim" demesini ve beni sahiplenmesini istiyor.

Ama hiç kimse rezonansı unutmaz. Herkes onu bekler ve yaşamak için *bu* gezegeni seçmemin nedeni boynumda bir ilmeğe dönüştü.

Kollarına uzanıyorum ama uyuyamıyorum. Nefesini tenimde hissedebiliyorum, iri bedenini bedenime bastırıldığını hissedebiliyorum. Bana rahatlık sunuyor ve Johani ve Vuurash ile yıllarca aynı yatağı paylaştıktan sonra yalnız uyumaktan hoşlanmadığımı biliyor. Onların bana hiç sarılmadığını bilmiyor. Uyurken onların uzuvlarının benimkilere dokunduğunu hiç hissetmediğimi. Üzgün olduğumda kimsenin beni ten tene dokunarak teselli etmediğini. Johani'yi sevdim ve o da bana düşküncü ama daha fazlasına olan ihtiyacımı anlamadı. Onun "evcil" insanı olarak iyi bir hayatım vardı ve Vuurash'a ve onların gizli aşkına duyduğum kıskançlığı anlamıyordu.

O'jek'e yatıya kaldığında bana yaslanmak zorunda olmadığını söylemeliyim ama kolunun belime dolanması ve vücudunun benimkine değmesi hoşuma gidiyor. Hiçbir şey söylemiyorum.

Uzun saçlarımın bir tutamıyla oynayarak kulübemin tavanına bakıyor ve hayatımı düşünüyorum. Praxii'den ayrıldığımdan beri ne kadar değiştiğini ve yine de hiçbir şeyin değişmediğini. Hâlâ bakireyim. Hâlâ çiftleşmemiş. Hâlâ bekliyorum.

Beklemekten çok yoruldum.

Nedense Veronica'nın sözleri aklımdan geçiyor.

İyileştikçe, bunun vücudun belirli kısımlarını dikkat etmeye teşvik etmekle ilgili olduğunu daha çok öğreniyorum.

Ve bir fikir oluşur.

C H A P T E R 4

I uyandım, duyularım alarmdaydı... sadece D'see'nin üzerimde belirlediğini fark ettim, gözleri parlıyor ve kırılmıyordu.

Yüzümü ovuşturarak duman deliğine bakıyorum. Hâlâ karanlık. Tekrar D'see'ye bakıyorum. "Bir sorun mu var?"

"Hiçbir sorun yok," diye fısıldıyor. "Aslında her şey yolunda." Bana bakarken gözlerinde yoğun bir parıltı var. "Her şey harika."

Bu... harika görünmüyor mu? Ama artık ağlamıyor ve buna seviniyorum. Uzanıp koluna dokunuyorum ve karanlıkta onu okşuyorum. "Uyuyamıyor musun? Çaya ihtiyacın var mı? Yemek?"

Bana gülümsüyor ve başını sallıyor. "Çok naziksin O'jek. Çok şefkatlisin." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Çok iyi bir baba olacaksın."

D'see kesinlikle garip davranıyor. Ayağa kalkıyorum, artık yüzümde gezinmemesi için onu nazıkçe kenara çekiyorum ve ateş çukuruna doğru ilerliyorum. Aletim sertleşti ve yakıt sepetini kendime doğru çekerken dalgınca ayarlıyorum. "Sana bir ateş yakacağım," diyorum ona, örgümü omzumun üzerinden geriye doğru savurarak. "Ve biraz çay içeceğiz. Belki bu uyumana yardımcı olur."

"Yorgun değilim," diyor yine parlak bir sesle. Bana yaklaşıyor, kolu koluma sürtünüyor ve bedenim onun yakınlığına bir kez daha tepki veriyor. Ateşi yakmama yardım edip etmeyeceğini merak ederek ona bakıyorum ama o koluma sürtünmekten memnun görünüyor.

Şikayet ettiğimden değil. Memesinin tamamı tenime değdiğinde, sikim tepki olarak seğiriyor. Ona bu kadar yakın olmak hem acı hem de zevk veriyor. Yine de şu anda kendinde olmadığını biliyorum. D'see'nin destekleyici bir arkadaşa ihtiyacı var, memelerinin yuvarlak kabarıklıklarına takıntılı bir erkeğe değil ve ben de odaklanıyorum. Çay. Önce ateş, sonra çay. Sonra da uyku.

Maşa ile yakıt keklerinden birkaçını ateş çukuruna atıp parçalıyorum. Sonra kıvılcım çıkaran taşları alıp kurumuş çıra yığını üzerinde çalışmaya başlıyorum. D'see'nin parmakları yine çıplak koluma değiyor ve tenim farkındalıkla karıncalanıyor. Bu onun yapacağı bir şey değil. D'see her zaman sıcak ve sevecendir ama yapışkan değildir.

"Düşünüyordum," dedi bana.

"Anlıyorum."

"Bir bebek istiyorum."

"Bunu biliyorum." Tüm kabile bunu biliyor. Uzaktaki dağlar bunu biliyor. D'see isteklerini açıkça belirtti. Ancak bunu neden gecenin bir yarısı ilan etme ihtiyacı hissettiğinden emin değilim. Bir esnemeyi bastırıyorum, kulübenin uzak ucunda düzgün kaplarda sakladığım çay karışımlarını düşünüyorum. D'see meyve aromalı olanları seviyor-

"Dinlemiyorsun," diyor D'see, nefesi kesilmiş bir halde. Tekrar koluma dokunuyor. "O'jek, rezonans beklemekten yoruldum. Bence bana bir bebek vermelisin."

Vücudumun tepki veren ilk parçası sikim. Sözlerine karşılık olarak seğiriyor, zihnim D'see'ye tam da bunu yaptığım görüntülerle doluyor - altımdayken onu tohumumla doldurmak ve ona istediğini vermek. Gözlerimi sımsıkı kapatıp görüntünün gitmesini istiyorum çünkü biz *arkadaşız*,

başka bir şey değil. "D'see... biz rezonansa girmedik."

"İşlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Güven bana." Sesi alaycı. "Ve asla uyum sağlayamayabiliriz. Ama..."

Şifacı bunu bizim için
düzeltebilir." Çayı
tamamen unuttum.

Şok olmuş bir halde ona bakıyorum. "Sen... çiftleşmeye zorlamak mı istiyorsun?"

Uyandığımdan beri ilk kez D'see'nin gözlerindeki yoğun ışık azalıyor ve yerini bir parça belirsizliğe bırakıyor. "Bu gerçekten bir şeyleri zorlamak değil. Veronica işlerin ilerlemesine yardımcı olabileceğini söyledi. Khui'ye istediğı şeyi yaptırabilir. Gren ve Willa'nın gebe kalmakta çok zorlandıkları zamanı hatırlıyor musun? O konuda da onlara yardım etmişti."

"Bu farklıydı." Cevap verirken dilim damağıma yapışıyor. D'see benden ne istediğini biliyor mu? Bana hayal ettiğim her şeyi teklif ediyor... ama yine de bir şeyler ters geliyor. Beni istemiyor, bir kit istiyor. Ben sadece onun için en kolay yolum. "Şifacı bunu senin için yapacağını söyledi mi?"

"Şey, hayır. Sadece aklıma geldi. Eğer birlik olursak ve bize yardım etmesini istemek için ona gidersek, nasıl reddedebilir diye düşündüm." D'see dudağını ısıırıyor ve bana heyecanlı bir bakış atıyor. "İkimiz de istediğimizi alabiliriz!"

"Peki benim ne istediğimi düşünüyorsun?" Sesim
düz. Soruma şaşırmış görünüyor. "Neden, beni."

Başka biri olsa bu ifade tam bir küstahlık olurdu. Ama D'see beni iyi tanır. Arkadaş olduğumuzu biliyor. Ve belki de beni ona biraz fazla bakarken yakaladı ya da ben ona duygularımı saklayamayacak kadar düşkünüm. D'see'yi istiyorum. İstiyorum. Ama bu şekilde değil.

Son tercihi ben değilmişim gibi. Ben her zaman son tercihim ve bu da derimi tiksintiyle karıncalandırıyor. Her zaman rezonans dilememin bir nedeni de bu. Hayatımda ilk kez, bir başkası için *ilk* ben olacağım. Seçilen kişi ben olacağım. D'see beklemekten yoruldu diye rezonansı zorlamak, o özlenen anı benden alır. Karşılığında her zaman istediğim dişiyi elde edeceğim ama beni yanına almasının tek sebebinin seçeneklerinin tükenmiş olması olduğunun da farkında olacağım.

Bu farkındalık ağızımda kötü bir tat bırakıyor ve annemi, bana bakarken gözlerindeki hayal kırıklığı ve üzüntüyü hatırlıyorum. "Seni istediğimden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

D'see soluk soluğa kalır ve acıyla geriye doğru
kaçar. "Oh." Sözlerime hemen pişman oldum.
"D'see..."

Burnunu çekiyor ve gözleri yaşlarla doluyor. "Hayır, sorun değil. Sadece doğruyu söylüyorsun. Şu anda oldukça çirkinim-"

Uzanıp çenesini tutuyorum ve gözlerimin içine bakmaya zorluyorum. "Beni yanlış anlıyorsun, D'see. Bunun yaralarının hiçbir ilgisi yok. Benden ne kadar çok şey istediğinle ilgisi var. Düşünecek çok şey var ve gecenin bir yarısı karar vermeyeceğim. Anladın mı?"

D'see başını sallayarak gözlerini kapatıyor. "Sorun yok." Sesi yine donuk ve cansız. "Bu fikirden nefret ediyorsun. Bu... Ben sadece ikimiz için de harika olacağını düşünmüştüm. Sanırım yanlışmışım."

Çenesini sıkıp başını hafifçe sallıyorum. "Bana bak."

Gözlerini tekrar açıyor, yüz ifadesi duygu dolu. D'see o kadar güzel ki nefesimi kesiyor, ama bunun beni etkilemesine izin veremem, tıpkı bu gece kürkler içindeki vücudunun sıcaklığının bana özlem duyduğum her şeyi düşündürmesi gibi. Doğru kararı vermeliyim. Bu konuda sikimin izinden gitmemeliyim. Kalbimle dinlemeliyim. "Sen dişilerin en güzelisin ve eğer birbirimize uyum sağlayabilseydik mutluluktan uçacağımı biliyorsun. Ama aramızdaki her şeyi değiştirmek istiyorsun ve ben de bunu düşünmek zorundayım. Bu bir hayır değil ama evet de değil, anlıyor musun?"

"Pekâlâ." D'see bana kırılğan bir gülümseme veriyor. "Sadece bir kez olsun kendi kaderimizi

kontrol etmenin iyi olacağını düşündüm, anlıyor musun?"

Onun bu planıyla yapacağımız şey bu mu? Merak ediyorum.

Ertesi sabah erkenden uyandım ve ateşi tekrar yaktım, uçayağın üzerine çay koydum. D'see'nin tuhaf teklifinden sonra tekrar uyumaya başladık ama kürklerin altında ona dokunmama izin vermedim. Birlikteydik ama ayrıydık. Bu sabah uyurken bir yastığa sarıldım, inanılmaz derecede savunmasız ve genç görünüyordu. Ağzı açık, yumuşak saçları yüzüne dökülüyor ve parmaklarım ona dokunma isteğiyle seğiriyor.

Ama ben yapmıyorum. Uykuya ihtiyacı var. Son zamanlarda çok yorgun ve üzgün.

Şimdi de rezonansı bırakıp onunla bir kit yapmamı istiyor. Kararsızım. İstedğim her şey var ama istediğim şekilde değil. Yine de D'see'yi reddetmekte zorlanıyorum. Şu anda bile onu uyandırıp kollarıma almak istiyorum. Ona istediğini vereceğimi söylemek istiyorum, sırf kolları bana dolansın ve diğerleri gibi benimle ağız eşliği yapsın diye. Beni arkadaşı ve onunla ilgilenen O'jek olarak değil, eşi O'jek olarak görmesini istiyorum.

Belki de bu konuda beni rahatsız eden şey budur. Yaptığı bu seçimle "görölmüş" hissetmiyorum. Kendimi uygun hissediyorum.

Çay hazırlandıktan sonra tozluklarımı (ve içlerindeki sert aleti) ayarlıyorum ve botlarımı çekerek ayağa kalkıyorum. Düşünmeye ihtiyacım var ve çalışmak her zaman buna yardımcı olur. Sessizce kulübeden çıkıyorum ve sahile iniyorum. Şafak gökyüzünde renklerini zar zor gösteriyor, hava geceden kalma serinliğini koruyor. I'rec ile paylaştığım kulübeye giderek (D'see benimkini sahiplendiğinden beri) ağlarımı toplayacağım ve kafamı boşaltmak için sabahın erken saatlerinde balık tutmaya karar vereceğim.

Ağı elime aldığım anda I'rec ortaya çıkıyor ve bana düşünceli bir bakış atıyor. "Gördün mü?" diye soruyor, dün gece nerede olduğumu merak ederek.

Başımı sallayıp bir ağ daha topluyorum. "Sıkıntılıydı. Başka bir rezonans onu üzdü."

Sanki bu aptalca bir şeymiş gibi homurdanıyor ama ben onun da henüz yankı bulamamış olmasından rahatsız olduğunu biliyorum. Tüm umutlarını genç ve cilveli Tia'ya bağlıyor. Bence gizliden gizliye onu eşi olarak hayal ediyor ve khui'sinin sessiz kalmasının nedeni Croatoan'da kalması. S'am ve S'ssah yakın zamanda yankılandığına göre, yankılanmayan bizler eksikliğimizin fazlasıyla farkındayız. Uzun Boynuzlu R'jaal giderek daha da umutsuzlaşıyor. Her zaman bir eş istemiştir.

Peki kim hayal etmedi ki? Her erkek kendine ait diyebileceği bir dişinin, koruyup kollayacağı, yavrularımızı doğuracağı ve geceleri kucağına alacağı bir eşin hayalini kurar. Belli etmesem de R'jaal'ın çaresizliğini anlıyorum. Ve bu bana bir kez daha D'see'nin önerisini düşündürüyor.

"Bu sabah mutsuz görünüyorsun," diye yorumladım, balıkçı mızrağını alıp ucuna bakarak. Ah. Demek sabahı böyle geçireceğiz. I'rec benimle balık tutmaya karar verdi. O önümde durursa ağları atamam. Ağları bir kenara bırakıp onun yerine mızrağımı alıyorum.

"Mutsuz değilim. Sadece düşünüyorum."

"D'see'den mi?" I'rec başını sulara doğru eğerek soruyor. "Balık turalım mı?"

Sanki bir soruymuş gibi. Onunla birlikte sahile doğru koşuyorum, D'see'nin teklifi zihnimde dönüp duruyor. D'see'nin sıcak bedeni kürklerin içinde benimkine yaslanmıştı. D'see uyurken ağzını açmış, yumuşak ve davetkâr görünüyor. Onu reddettiğimi sandığında D'see'nin gözyaşları.

Gördün mü, karnı benim aletimle sisiyor.

Bir iniltiyi bastırıyorum ve mızrağımı elimde sıkıca kavriyorum.

Kıyıya vardığımızda peştamallarımıza kadar soyunuyor, derileri ve botları kıyıda bırakıyoruz. I'rec'le birlikte buz gibi sulara giriyor, tenimin renklerinin sulara uyum sağlamasına izin veriyorum. En sert dalgaları geçtikten sonra su göğsüme kadar yükseliyor ve okyanusta sallanmaya başlıyoruz. Dokunaçlı yaratıkların dalları tenimize sürtünüp uzaklaşıyor. Balıklar kadar iyi beslenemedikleri için onları görmezden geliyorum ve daha iyi bir av bulmak için suları tarıyorum.

D'see sarı karınlı balıkları seviyor, bu yüzden bir tanesinin yaklaştığını gördüğümde ona doğru açı yapıyorum, mızrağım yavaşça hizalanıyor.

Tam atacakken, I'rec konuşuyor. "D'see bir eş için bu kadar çaresizse, kiminle rezonansa gireceğini düşünüyor?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ben istemedim."

"Ama ona bir eşin bakacağı gibi bakıyor ve onunla ilgileniyorsun," diye belirtiyor I'rec. "Eminim kulübeden ayrılmadan önce onun için ateş yakıp kahvaltı hazırlamışsındır, değil mi?"

Bu bir cevabı hak etmiyor. Ayrıca, kahvaltı değildi. Çaydı. Onun yerine bacaklarımın yanında uçuşan balıklara odaklanıyorum.

"D'see hakkında neyi sinir bozucu bulduğumu biliyor musun?"

"Hayır, ama bana söyleyeceğinizden eminim," diye kuru bir şekilde cevap veriyorum. Onun fikrini almaktan daha çok sevdiğim bir şey yok.

I'rec bana hoşnutsuz bir ses çıkarıyor ama devam ediyor. "Katkıda bulunmaya bile çalışmıyor."

"Kitleri izliyor," diyorum otomatik olarak onu savunarak.

"Yavrular kendi başlarının çaresine bakabilecek kadar büyüdüler. Ve kampın etrafında her zaman birkaç anne vardır. Bu bir bahane. D'see insanların onun için bir şeyler yapmasını seviyor. Kabilenin bir parçası olmaya bile çalışmıyor. Sanki bir şey bekliyor gibi." Sanki bu düşünce onu iğrendiriyormuş gibi başını sallıyor. "Dışlanan bile iyi bir katılımcıdır."

"Juth. Onun adı Juth." İnatçı kaari hâlâ onun adını söylemiyor.

"F'lor bile avlanmayı öğrendi," diyor I'rec. "Ve fazla gücü olmayan küçük bir kız. Yine de her zaman kabilenin bir parçasıdır, her zaman kendi payına düşeni yapar."

"Dikkatli ol," diye şaka yapıyorum. "R'jaal seni duyacak ve eşini çalmaya çalıştığını söyleyip tepinecek." "Bah." I'rec bana eğlenmediğini belli eden bir bakış fırlatıyor. "Hepimiz biliyoruz ki Tia benim olacak."

Buna bir şey demiyorum. I'rec ve ben sık sık çiftleşmemiş dişiler hakkında konuşuruz. Daha doğrusu I'rec konuşur, ben dinlerim. Geriye sadece üç çiftleşmemiş dişi kaldığında, üç avcının "bizim" olduğunu düşündüğümüz dişileri az çok belirlediğimiz doğru. Şu anda konuşmuyor olsalar da R'jaal her zaman F'lor'un etrafında dolanmıştır. V'za buna aşıkların kavgası diyor. I'rec'in gönlü ise Tia'da, bu da beni D'see ile baş başa bırakıyor.

Çünkü başka kimse yok.

Öyle olsa bile, bu doğru gelmiyor. D'see'yi diğer dişilere tercih ederdim. Daha güzel olduğu için değil - öyle olsa bile - ama tatlı, nazik ve komik olduğu için. Bana onun için özel olduğumu hissettiriyor ve iyi anlaşıyoruz. Onu diğerlerinden daha iyi anlıyorum. F'lor her zaman gülümsüyor ve Tia flört etmeyi seviyor ama ben ikisine de hafif bir ilgi dışında bir şey hissetmiyorum. Ama D'see'yi düşündüğümde kalbim göğsümde hızlanıyor ve tepkilerini görmek için ona dokunmayı hayal ediyorum...

Yine de beni istediğini hiç belirtmedi. Bir eş, evet. Özellikle beni... hayır.

Teklifini tekrar düşündüm.

I'rec mızrağına yaslanarak, "O sıkıntılı bakış henüz yüzünü terk etmedi," diyor. Balık tutuyormuş gibi yapmaktan vazgeçti ve yenesini bana doğru kaldırdı. "Çıkar ağzındaki baklayı. Biz

kardeşiz, değil mi?"

"Kardeşler", katılıyorum. Birçok yönden, I'rec Juth'tan daha fazla kardeşim oldu, ama Juth

kanım. Yine de Juth'a endişelerimi açarsam beni yargılamadan dinleyeceğine dair bir his var içimde. I'rec'te her zaman bir yargı vardır. Yardım edemez ama bir fikir verir. "D'see bana gerçekte eş olmamızı önerdi. Şifacıya gidip ondan khuilerimizi teşvik etmesini isteyelim ki bir kit yapabilelim."

I'rec uzun bir süre bana bakıyor, ifadesi okunamıyor. Sonra homurdanıyor. "Mantıklı." Ondan beklediğim cevap bu değildi. "Mantıklı mı?"

Omuz silkiyor ve tekrar suya odaklanıyor. Yakınlarda dalgalanan dalgaların arasından bir balık parlıyor ve mızrağını yavaş, düzgün hareketlerle kaldırıyor. "Elbette öyle. Bir yavru istediği konusunda her zaman çok netti. Senden hoşlanıyor. Sen de ondan hoşlanıyorsun. Düşünecek ne var ki?"

"Ama rezonans seçilmedi."

"Ya rezonans yine de onu seçtiyse?" Mızrağı yükselirken gözlerini kısarak sulara bakıyor. Sesi kısık ve alçak. "Bana gerçekten F'lor'u ya da Tia'yı D'see'yi istediğinden daha çok istediğini söyleyebilir misin?"

Benim bilmediğimi biliyor. Suyu vuruşunu ve balığın kayarak uzaklaşmasını sessizce izliyorum. "Neden bunu teşvik ediyormuşsun gibi hissediyorum çünkü bu Tia'nın eşin olmasına bir adım daha yaklaştığın anlamına geliyor?"

I'rec bana sırtarak gülüyor. "Tek sebep bu değil. Pek çok avantajı var. Gölge Kedi'nin arzulanan bir dişisi daha olacak. Klanımızın bir parçası olarak sahipleneceğimiz bir yavrumuz daha olacak. Sonunda kalbinin arzusuna kavuşacaksın." Omzuma ıslak bir el vurdu. "Ona olan hislerin herkes için aşikâr kardeşim. Bu senin için iyi bir şey olacak."

"Çok basitmiş gibi söylüyorsun," diye homurdandım.

Kollarını iki yana açıyor, mızrağının ucu suda sürükleniyor ve diğer balıkların hızla uzaklaşmasına neden oluyor. Gerçekten de bu sabah akıllı avda değil, dedikoduydu. "Ya hiç rezonansa girmezsen?" Sessizliğim üzerine devam ediyor. "Ya mevsimlerin on turunu beklersen ve o yine de senin için D'see'yi seçerse? Sadece erken başlıyorsun."

Belki de haklıdır. Belki de bunu kendimiz için talep etmek o kadar da büyük bir şey değildir.

Yine de keşke bana olan aşkını itiraf etseydi. Keşke kalbinin bende olduğunu ve beni seçmek istediğini söyleseydi.

Sanki beni değil de bir kiti seçiyormuş gibi hissediyorum. Ben sadece bir kolaylığım. D'see bende istediğini elde etmenin en kolay yolunu görüyor. O zaman bunu onun için daha zor hale getireceğim.

Eğer beni bir eş olarak istiyorsa, bunu ne kadar derinden istediğini bana göstermesini istiyorum. Bunu onun için kolaylaştırmayacağım. Bunu -ve bizi- ne kadar derinden istediğini bana kanıtlayabilirse belki o zaman farklı hissedebilirim.

CHAPTE R 5

I Bütün gün kulübemde saklanıyorum. Bu biraz korkakça mı? Evet. Pişman mıyım? Hiç de değil. Şu anda Penny ve S'bren'in heyecanlı yüzlerini görüp kendi geleceğim hakkında endişelenmeyebilir miyim bilmiyorum. Ben O'jek'e önerdiğim fikre aşık, ama sabahtan beri I'rec'le konuştuğunu biliyorum ve eminim o da bunu konuşuyordur. Acaba I'rec bunu destekleyecek mi yoksa karşı mı çıkacak? Gölge Kedi'nin hepsiyle iyi anlaşıyorum ama I'rec'i tanımak en zor olanı.

Haftalardır ilk kez yanıklarımı takıntı haline getirmiyorum. Ne kadar çirkin olduğumu ya da Johani'nin bunu ne kadar onaylamayacağını düşünmüyorum. Bebekleri düşünüyorum. O'jek'in uzun, güzel örgüsüne ve duygulu gözlerine sahip bebekleri. Sanki kimsenin ondan mutlu olmasını beklemediğini düşünüyormuş gibi isteksiz, neredeyse utangaç gülümsemesiyle bir erkek bebek. Bebeklerimiz Gölge Kedi klanının daha kısa boynuzlarına ve kürklü uzuvlarına sahip olacak. Yeni saçlarıma dokunuyorum ve benim sarı saçlarıma mı sahip olacaklar yoksa tamamen ona mı benzeyecekler diye merak ediyorum. Sanırım ikisiyle de mutlu olurdum. O'jek'i yakışıklı buluyorum. A'tam kadar güzel değil ama genel olarak Gölge Kedi diğerlerinden daha yakışıklı bir klan. U'dron kadar iri değil, hatta I'rec kadar uzun bile değil ama O'jek'te beni kendisine çeken çok yoğun bir şey var. Duygusal olduğuna karar verdim. Sanki duyguları yüzeyin altında saklanıyor ve yeterince kaşırsam onları bana gösterecek.

Bunu birlikte yapmak isteyeceğim tek kişi kesinlikle o. R'jaal'a yaklaşıp benden bir bebek yapmasını önerme düşüncesini aklıma bile getiremiyorum. Evet diyeceğini biliyorum ama... ondan bir bebek istemiyorum. Tatlı, nazık ve yakışıklı biri ama O'jek'ten başkasına dokunmayı hayal bile edemiyorum.

Tırnaklarımı kemiriyorum, O'jek hayır diyecek ve bu bir şekilde arkadaşlığımızı yok edecek diye endişeleniyorum. Sonra kendimi tırnaklarımı kemirirken yakalıyorum ve ellerimi kucağıma götürüp sıkıyorum. Johani'nin sesi kafamın içinde, *mükemmel eller iyi yetiştirilmiş bir dişinin alametifarikasıdır*, diyor. *Ve ben de dişimin mükemmel görünmesini istiyorum. Kusurlar adıma sürülmüş bir lekedir.*

O'jek'in kusurlar hakkında ne düşündüğünü merak ediyorum. Kendimi çok fazla strese sokmadan önce sormalıyım, böylece bunu yaparsak ondan ne bekleyeceğimi bilirim.

Bunu yaptığımızda kendimi düzeltiyorum. Olumlu düşün.

Kürklerin üzerine uzanıp ellerimi karnımda birleştirerek dönmesini bekliyorum. İsteğim yüzünden sarsıldığını biliyorum ama gelip beni kontrol edecektir. Her zaman iyi olduğumdan emin olur ve bunu fark ettiğimde kalbim tuhaf bir şekilde yerinden fırlar. Çok şefkatli, O'jek. Bunu her zaman kanıksamıştım ama şimdi düşünüyorum da, her zaman şımartıldığımdan ve benimle ilgilenildiğinden emin oluyor-

Kulübenin kapağı açılıyor ve O'jek içeri giriyor. Doğrulup ona bakıyorum. "Merhaba!"

Ellerimi nerede tuttuğumu fark ederek endişeli bir bakış attı. "İyi misin, D'see? Akşam yemeği için dışarı çıkmadın. Karnın mı ağrıyor?"

Başımı hızlıca sallıyorum. "Ben iyiyim. Sadece tırnaklarımı yememek için ellerimi tutuyordum.

Ellerimi mükemmel
tutmalıyım." O'jek göz
kırıyor. "Neden?"
"Çünkü bu önemli," diyorum kararlılıkla. "Görünüşün bir parçası ve görünüş her zaman
önemlidir. Ne sorduğumu düşündün mü?"

"Yemek yedin mi?"

Ciddi misin? Şu anda yemek hakkında mı konuşmak istiyor? Ona bıkkın bir bakış attım.

"Konuştuktan sonraya kadar bekleyemez mi?"

İnatçı ifadesi yüzüne geri döndü. Beni işaret ediyor. "Yemek yemen gerek, kadın. Sana yemek getireceğim, sen de yiyeceksin ve sonra konuşacağız."

"İyi." Onun bu bakışını tanıyorum. Böyle davrandığında, istediğini elde edene kadar onunla konuşmak mümkün olmuyor.

O'jek ortadan kayboluyor ve kısa bir süre sonra dumanı tüten iki kase güveçle geri dönüyor. Kokusuna bakılırsa bugünkü balık ve otçul et karışımı ve ben de burnumu hafifçe kırıstırarak ondan payımı alıyorum. İştahım hâlâ yerinde değil ama her lokmayı yemem için beni zorlayacağını biliyorum. Soğuk ateş çukurunun (yine sönmesine izin verdiğim) yanına yerleşip uzun saç örgüsünü geriye atarken bana ters ters bakıyor. Oyma kaşıklardan bir çift alıp ona uzatıyorum ve derisinden su dökebilmesi için bardaklarımızı çıkarıyorum. Bu bizim için küçük bir ritüel. Yemek yemediğimi anlıyor, telaşlanıyor, ben yiyorum ve karanlıkta birlikte oturuyoruz ve daha az üzgün hissediyorum çünkü benimle ilgilendiğinden emin olacak kadar önemsiyor.

Yemekten bir ısırık alıyorum ve otomatik olarak ona uzatıyorum. "Baharat?"

Ofluyor ama küçük isteğimin onu mutlu ettiğini biliyorum. O'jek yemek pişirme becerileri konusunda gariptir. Yemek yapmayı çok sever ve bu konuda harikadır. Son birkaç yıldır becerilerini mükemmelleştiriyor ve ne zaman havanın kötü olduğu bir gün olsa kampta kalacağı anlamına geliyor, heyecanlanıyorum çünkü bu lezzetli yemekler ve gün boyu O'jek'in arkadaşlığı anlamına geliyor. Asla tüm kamp için yemek pişirmez ve yemeklerinin ne kadar iyi olduğundan bahsettiğimde telaşlanır, ancak onun yemeklerini tattıktan sonra, geri kalan yemekler tatsızlaşmaya başlar. Her yemeği lezzetli kılmak için doğru miktarda baharat eklemekte çok başarılı ve kasemin üzerine biraz kurutulmuş yeşil benek serpip geri verdiğinde ona gülümsüyorum.

"Bana çok iyi bakıyorsun," diyorum kirpiklerimi kırıştırarak.

O'jek'in bakışları ağızma kayıyor ve yüzünde tuhaf bir ifade beliriyor, aniden kendi kâsesine konsantre oluyor. "Kendine dikkat etmelisin."

Bunu görmezden geliyorum, çünkü yıllardır mükemmel bir refakatçi olmak için eğitildim. Önemli insanlar konuşurken sessizce otururum, kıpırdanmam ve güzel görünme konusunda uzmanım. Flört etmekte *üstüme yoktur*. Altı dilde nasıl sohbet başlatılacağını, zor konulardan nasıl uzaklaşılacağını bilirim ve bir odadaki en önemli kişinin kim olduğunu anında seçebilirim. Bunların hepsi burada işe yaramaz ama kendime nasıl bakacağımı biliyorum. "Ve eğlenceni mi çalayım?"

Yüzündeki ifade belirgin bir şekilde telaşlıydı. "Hiç eğlenceli değil, görüyorsun. Senin için endişeleniyorum." Kaşığını kâsemin kenarına vuruyor. "Konuşup dikkatimi dağıtma. Yemeğini ye."

Gülümseyerek bir ısırık alıyorum. Artık benim için "düzelttiğine" göre, her ısırıkta bir lezzet patlaması yaşıyorum. Keskin ve hafif odunsu, bana biraz evdeki ardıç ağaçlarının kokusunu hatırlatıyor. Hoş bir lezzet olacağını düşünmezsiniz ama sizi içine çekiyor. O'jek, aşırı güçlü olmasını engellemek için ne kadar ekleyeceğini iyi biliyor. Bir ısırık daha alıyorum, sonra bir tane daha ve rahat bir sessizlik içinde yiyoruz. Çiğnerken onu izliyorum. İzlememek zor, özellikle de aklımdaki onca şeyden sonra. Gerçekten güzel kolları var. Ve kalçalarının granit gibi olduğuna karar veriyorum. Hafif tüylü bir granit, ama alt bacakları koyu renkli kalın bir kürkle kaplı. Aslında bunu umursamıyorum bile, çünkü soğuk gecelerde ayak parmaklarımı kıvırmak için güzel olduğunu biliyorum. Burnu düz ve biraz büyük gibi görünse de bence fazla geniş, şehvetli ağızına oldukça iyi uyuyor.

Yemeğimin son lokmasını yiyor, suyunu bitiriyor ve daha sonra durulanmak üzere kıyıya

götürmek üzere iki kaseyi de bir kenara koyuyorum. Önce konuşmamızı yapana kadar bu kulübeden ayrılmayacağım.

O'jek kâsesini bir kenara bırakıp bana bakıyor. "Teklifiniz hakkında düşündüm." "Ve?" Heyecanımı gizlemeye çalışıyorum.

"Neden ben?"

Daha fazlasını söylemesini bekliyorum ve devam etmediğinde, ona cevap vermeme beklediğini fark ediyorum. Oh. "Ne demek istiyorsun, neden sen? Çünkü biz arkadaşız, O'jek."

"Sen R'jaal ile arkadaşsın," diye işaret ediyor. "Sen de I'rec ile arkadaşsın. Neden bana sordun?"

Bunun cevabını biliyor. Neden sorduğunu anlayamadım. Ona diğerlerinden daha yakınım. Bana göz kulak oluyor. Saatlerce konuşabilir ve birbirimizden sıkılmayız. Bu nedenleri biliyor ama yine de daha fazlasını aradığından şüpheleniyorum. Kendimi savunmasız hissederek tereddüt ediyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Çünkü sana güveniyorum. Bunu önerdiğimde bana gülmedin. I'rec bana güler ve kendimi aptal gibi hissettirirdi. R'jaal'a sorsam muhtemelen evet derdi ama... R'jaal değil."

"Neden R'jaal değil?" diye soruyor, bakışlarında yoğunluk var.

Boğazım kurudu. "Bilmiyorum! Sadece bebek yapmak için ona dokunmayı düşünüyorum ve bu... garip geliyor." Ürperiyorum. "Sanki küçük kardeşime dokunuyormuşum gibi. Ondan hoşlanmıyorum ya da hoşlanmıyorum. Bir bebek yapacak kadar seks yapmayı hayal edebildiğim tek kişi sensin. Bence seninle... korkunç olmazdı. Yeterince arkadaşız ve garip olmayacak kadar konuşuyoruz."

O'jek bana bakıyor, otururken elleri dizlerinin üzerinde. Sırtı kaskatı kesilmiş ama gitmiyor, yani o test her neyse onu geçtim sanırım. "Sana dokunursam bundan hoşlanmaz mısın?"

"Tabii ki hayır. Bu yüzden sana sordum. Ve biz her zaman dokunuyoruz," diye belirtiyorum. "Çoğu zaman birlikte uyuyoruz."

"Bu bebek yapmakla aynı şey değil."

"Biliyorum." Bakışlarındaki yoğunluk garip bir şekilde kalçalarımı sıkma neden oluyor. "Seksin nasıl işlediğini biliyorum. Yine de seninle yapmayı tercih ederim." İçindeki gerginliğin bir kısmı hafiflediğinde, bunu duymaya ihtiyacı olduğunu anlıyorum. Tam bir aptalım. Nasıl düzgün, güzel bir flört olacağıma dair aldığım onca eğitime rağmen, iş nasıl hissettiğimi itiraf etmeye geldiğinde oldukça aptalım. Ona biraz daha yaklaştım. "Sana bakmayı seviyorum, tamam mı? Vücudunu seviyorum. Gözlerini, ağzını ve gülümsemeni seviyorum. Ve birlikte uyuduğumuzda bana karşı hissettiklerini seviyorum."

"Ya beni bu şekilde seçmek daha sonra eşini elinden alırsa?" diye ağzından kaçırıyor. "Ya senin I'rec ya da R'jaal ile birlikte olman gerekiyorsa ve biz bencil davrandığımız için onlar asla uyum sağlayamazlarsa?"

Bu benim düşündüğüm ve reddettiğim bir şey. "Bunun olacağını sanmıyorum. Sen ya da ben başka biriyle rezonansa girecek olsaydık, bunun çoktan gerçekleşmiş olması gerekmez miydi sence? Çoğu khui bir tür olayı bekliyor gibi görünüyor. Çoğu insan birbirlerini uzun zaman sonra tekrar gördüklerinde yankılanır. Sam ve Sessah'a bakın. O geri geldi ve hemen rezonansa girdiler. Ve diğer rezonansların çoğu da diğer insanlar bu dünyaya ilk geldiklerinde ya da sizin insanlarınız ilk geldiklerinde gerçekleşti. Sanki khui'de o anlık çekim yoksa, onu harekete geçirmek için başka bir şey gerekiyor. Diğer insanlara eşlerini kaybettirme tehlikesiyle karşı karşıya olduğumuzu sanmıyorum." Duraksıyorum. "Tia'nın senin için yaratıldığından endişelenmiyorsan tabii."

Homurdanıyor. "Tia benim olmayacak. Birinin olaksa bile I'rec'in eşi olacağını düşünüyorum." O'jek beni dikkatle inceliyor. "Peki ya R'jaal?"

Başımı tekrar sallıyorum. "Daha önce de söylediğim gibi, R'jaal iyi biri ama kardeşçe iyi biri. Ona karşı bir şey hissetmiyorum. Biz eş olmak için yaratılmadık. Ondan bir şekilde etkilenmem gerekirdi, değil mi? Ama ben etkilenmiyorum."

"Bunu bilmiyorsun," diye karşı çıkıyor O'jek. "Rezonans her şeyi değiştirir."

"Ama bunu düşünüyorsun, değil mi?" Ona biraz daha yaklaşıyorum, o kadar hevesliyim ki

dayanamıyorum. "Bunu benimle yapman için ne söylemem gerektiğini söyle O'jek. Lütfen."
O'jek başını eğip gölgelerin arasından beni inceliyor. "Bunu gerçekten yapmak istiyorsun... benimle." Başımı salladım.

"Şartlarım var."

Cevabına biraz şaşırdım ama ona flörtöz bir gülümseme verdim. "Benim de şartlarım var, belki. Seninkini duyalım."

"Kabilenin tam bir üyesi olmanı istiyorum."

Bu... duymayı beklediğim şey değildi. Şaşkın, gülümsemeye devam ediyorum. "Ne demek istediğinizi anlamadım. Ben kabilenin tam bir üyesiyim."

"Hayır," diyor O'jek yavaşça. "Burada yaşıyorsun ama tam olarak katılmıyorsun. Kabilenin bir parçası olacaksın ve Gölge Kedi klanı olacaksın. Kendi başının çaresine bakabilmeni istiyorum, D'see. Bir yavru kediye bakmak büyük bir iş."

Ağzım açılıyor ve sonra tekrar kapanıyor. Dudağımı ısırıyorum. "Beni tembel gibi gösteriyorsun."

"Tembel değilsin," diyor, sesinde o yoğunluk. "Seni tanıyorum. Zor şeylerden kaçmıyorsun ama tuhaf seçimler yapıyorsun. Senin için yaktığım ateşle ilgilenmiyorsun." Ateş çukurunu işaret ediyor. "Neden bakmıyorsun?"

"Çünkü ellerime ve giysilerime kül bulaştıracak." "Ne olmuş yani?"

"Yani temiz kalmam gerekiyor," diyorum panikle. "Bir hanımefendi kendini her zaman şık tutar."

"Bu yüzden mi derilere yardım etmiyorsun? Ya da dikişe?" O'jek bana bakıyor.

"Ellerime çok sert geliyor," diye mırıldanıyorum. "Bir hanımefendinin elleri-"

Başını sallayarak sözümü kesti. "Hayır, görüyorsun. Hâlâ yıldızların arasında yaşıyormuş gibi konuşuyorsun. Burada kimse senin ellerini umursamıyor."

Sertçe yutkunarak parmaklarımı tuniğimin kenarında gezdiriyorum. "Ben... bu benim için çok zor. Johani'nin benden ne beklediği konusunda kafama o kadar çok kural kazındı ki, bu kalıplara girmek çok kolay."

"Bunu anlıyorum," diyor O'jek sabırlı bir sesle. Uzanıp elimi avucunun içine alıyor. "Ama J'hani'nin oyuncağı mı olmak istiyorsun yoksa Gölge Kedi'nin D'see'si mi olmak istiyorsun?"

Oh. "Johani artık beni istemezdi," diye itiraf ediyorum kısık bir sesle. "Yüzüm-"

"Yüzün mükemmel," diye karşılık veriyor O'jek, sözleri hararetli. Sıcak parmakları benimkileri sıkıyor ve üzerlerindeki sert nasırları hissedebiliyorum. Nedense bunu dehşet verici değil de rahatlatıcı buluyorum. "Çok güzelsin, D'see, ama güzellik her şey demek değildir."

Bunu bilmediğimi mi sanıyor? Mükemmel bir yüzü olan ve onu ateşe düştüğüm için kaybeden ben mi? Ama kafama ne sokmaya çalıştığını anlıyorum. Eş olmaya uygun güzel bir oyuncak olamam ve ona uygun bir eş olamam. "Ne yapmamı istiyorsun? Eşin olarak mı?"

Başparmağı parmak eklemlerimi okşuyor ve bu küçük, ürpertici okşayış beni tuhaf bir şekilde büyülüyor. "Avcı D'see'yi istiyorum. Kendisi için yemek yapabilen ve kendi avlarının derisini yüzen D'see'yi istiyorum. Balık tutabilen ve bir izi nasıl takip edeceğini bilen D'see'yi istiyorum."

Düşündükçe yüzüm kızarıyor. "Bütün bunları her gün yapmamı mı istiyorsun?"

"Bunu nasıl yapacağını bilmeni istiyorum. Bu dünyada nasıl hayatta kalacağını bilmeni istiyorum, bu yüzden ateş yakmayı bilmediğin için kaybolup yok olacağından endişelenmiyorum."

Oh. Yeterince makul görünüyor. Yani, muhtemelen hepsinden nefret edeceğim ama bunu istediği için ondan nefret edemem. "Eğer ilişkimizin nasıl ilerlemesini istediğimizi ilan ediyorsak, belki ben de her gece seks yapmak istiyordumdur." Çenemi kaldırıyorum. "Ben bakireyim ve senin de öyle olduğundan şüpheleniyorum. Pratik yapmalıyız ki şifacı bize yardım etmek için geldiğinde her yeri karıştırmayalım."

Kuyruğu karanlığa çarpıyor, gürültülü, hızlı bir şaplak. "Yani günlerini benimle birlikte kendi kendine nasıl yeteceğini öğrenerek geçireceksin ve geceleri de kürklerin içinde birlikte mi"

geçireceğiz?"

"Evet," diyorum çenemi kaldırarak. "Gerçek bir çift gibi."

"Bunun benim için bir zorluk olmadığının farkında mısın?" Ses tonunda bir parça eğlence var. "Ne olursa olsun sana tüm ilgimi gösterecektim. Tek yapman gereken istemek."

Nedense bu beni kızartıyor. "Bilemezsin. Belki de benimle birlikte olmak çekici gelmeyecektir. Ben de bakireyim. Nasıl yapıldığını biraz gördüm ve okudum ama pratik bilgim yok. Bir süre bu konuda gerçekten kötü olabilirim ve pratik yapmamız gerekecek."

"Anlıyorum," diye mırıldandı. "Eğer beni bu anlaşımdan vazgeçirmeyi düşünüyorsanız, bana tekrar tekrar çiftleşmemiz gerektiğini söylemek bunu yapmanın yolu değil."

Yüzüm daha da ısınıyor. Belki de çok ilgilendiğini bildiğim için utanıyorum. Görmezden gelinmeye, başkaları önümde öfkeyle çiftleşirken yatağın kenarında oturmaya alışkınım. Birinin bana dokunmak, bana zevk vermek istediğini bilmek kendimi yıllardır hissetmediğim kadar bakire hissettiriyor. "Rezonansı bekliyordum ama madem rezonansımızı kontrol altına alıyoruz, her şeyi kontrol altına almalıyız, anlıyor musun?"

"Biliyorum."

"Ve senin de bunu benimle birlikte istemeni istiyorum," diyorum ona umutsuzca. "Eğer ikimiz de istemezsek bu iş yürümez."

"Benim dokunuşumu isteyeceğini nereden biliyorsun?"

Oh. Düşündüğüm bir şey değil. Ne de olsa ona bakmayı seviyorum. Geceleri kürklerin altında kıvrılmamız hoşuma gidiyor. Neden onun dokunuşundan hoşlanmayayım ki? Ama belki de haklıdır. Belki de dokunduğumuzda kardeşçe hissedeceğiz. R'jaal'in bana dokunduğunu hayal etmenin bile içimi ürperttiğini biliyorum. "O zaman ilerleyip ilerleyemeyeceğimizi görmek için bir test öpücüğü yapalım."

"O zaman bana gel." Gölgelerinde bir şey hareket ediyor ve onun eli olduğunu fark ediyorum. Bana doğru uzatıyor.

Birden gerildim. Ya sorun bensem? Ya kendi başıma seks yapacak kadar tahrik olamıyorsam? Çok uzun zamandır bir röntgenciyim, Johani ve Vuurash'ın yatağında istenmeyen bir üçüncü şahıs. Ben bir kapak hikayesiyim, daha fazlası değil. Ya bu beni mahvettiye? "Bunu yanlış yapacağımdan biraz korkuyorum."

O'jek homurdanıyor, sesi eğleniyor. "Benim bir uzman olacağımı mı sanıyorsun? Dediğin gibi, pratik yapmalıyız."

Onun kolay sözleri beni daha iyi hissettiriyor. Haklısın. Sadece panikliyorum. Ne de olsa istediğim bu.

O'jek'in elini tutuyorum ve beni öne doğru çekiyor. Yanına oturmaya çalışıyorum, beceriksizce bunu nasıl başaracağımızı merak ederken, kollarını belime doluyor ve beni kucağına oturtuyor. Çapraz bacaklarının beşiğine yanlamasına oturuyorum ve onun kolu arkama geçerek beni destekliyor. Etrafım onunla çevrili ama bu bana garip ya da korkutucu gelmiyor. Bu O'jek, benim güvenilir dostum. Bunu birlikte yapacağız, arkadaşlar gibi.

Parmakları çeneme dokunuyor ve başımı eğerek bana bakıyor. Beni incelerken kulübenin alçak ışığında gözleri kör edici bir mavilikte. "Seninle ağız eşliği yapmamı mı istersin yoksa kışkırtan kişi mi olmak istersin?"

Dudaklarımı yaladım. "Sen başlayabilirsin."

"Bir hatırlatma olarak, bu işte çok kötü olacağım."

Kıkırdıyorum. Sözleri aramızdaki tuhaf gerilimi kırıyor ve rahatlıyorum. "Bunu aklımda tutacağım." O'jek eğiliyor ve burunlarımız birbirine çarpıyor. "Hmm."

"Başınızı eğin," diye öneriyorum. "Gerçi Dünya'da sevgilerini burun okşayarak gösteren kültürler de var."

"Var mı?" Burnunu hafifçe benimkinin ucuna sürtüyor. "O zaman büyük bir burnum olması iyi bir Şey."

Nedense bu küçük dokunuş tüylerimi diken diken ediyor. Kollarına sokulmak, burnunun burnuma değmesi hoşuma gidiyor. "Büyük bir burnun olduğunu sanmıyorum," diyorum hayranlıkla. "Harika bir burnum var."

"Arkadaşın olduğum için böyle söylüyorsun," diye mırıldanıyor ve elini tekrar yüzüme sürüyor. Nefesi yüzümde ılık ve beklentiden garip bir şekilde başım dönüyor. Neden hâlâ beni öpmüyor?

"Bunu söylüyorum çünkü burnunu seviyorum." Benim sesim gibi bile değil, boğuk, nefessiz bir ses. "Dudaklarını da seviyorum."

Sonra, sonunda beni öptü.

Bunu yaptığı anda inliyorum, çünkü bunu çok istiyorum. Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ama yumuşak, davetkâr ve daha fazlasını vaat ediyor. Sonra geri çekilip beni inceliyor. "Sesin... acı çekiyor gibisin."

"Acı çekmiyorum,"

diye nefes alıyorum.

"O zaman neden-"

"Çünkü beni öpmeni istiyorum," diye geveliyorum, nasıl flörtöz olunacağını unutarak. Bu anda ve onun yoğunluğunda, aldığım tüm fahişelik eğitimi unutturan bir şey var. Ona karşı açık ve savunmasız olmak zorundayım ve bu hem heyecan verici hem de korkutucu. "Lütfen beni bundan daha fazla öp."

Sert parmakları yanağımı okşuyor, beni okşuyor ve sonra dudaklarını tekrar dudaklarımin üzerinde gezdiriyor. Öpücüğe doğru eğiliyorum, ağzımı hevesle onunkine bastırıyorum. Üst dudağımı öpüyor, ağzı benimkine hafifçe yapışıyor ve sonra alt dudağımı dişleriyle ısırıyor. Dişlerinin çıplak sürtünmesi vücudumda bir ürperti yaratıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor.

Sonra tekrar duraklıyor. "Dilimi hangi noktada

kullanmalıyım-" "Şimdi," diye geveliyorum. "Şimdi,

lütfen."

Tekrar eğiliyor ve bir elimi boynunun arkasına götürüp tekrar çekilmemesi için onu kendime doğru tutuyorum. O'jek'in ağzı bir başka nazik öpücükle benimkinin üzerinde geziniyor ve dudakları ayrılıp dili dudaklarımin kenarına değene kadar sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. Tekrar inliyorum. Uzaylılar tarafından kaçırılmadan önce birkaç şakacı öpücüğüm olmuştu ama o kadar uzun zaman geçti ki -ve ben o zamanlar çok daha gençtim- onlar sayılmaz. Sanki bu benim ilk gerçek öpücüğümüş gibi geliyor ve ne kadar iyi olduğu beni şaşırtıyor. O'jek'in ağzında akşam yemeğinin baharatlarının tadını alabiliyorum ve bu beni tiksindirmek yerine büyülüyor. Dili benimkine sürtünüyor ve bu temas vücuduma sıcaklık yayıyor.

Oh. Oh wow.

Ben de onu öpüyorum, dilimi onunkine değdirirken boynuna yapışıyorum. Öpüşme derinleşiyor, daha ateşli bir hal alıyor ve sanki ikimiz de bakire olduğumuzu ve ağırdan almamız gerektiğini tamamen unutmuş gibiyiz. Dudaklarıyla beni yutuyor, ağzı benimkine aç ve dilinin her vuruşuna kendi alaycı dilimle karşılık veriyorum. Öpücüğün içinde kayboldum ve vücudunun benimkine karşı hissi ve dilinin ağzıma o lezzetli dalışı dışında hiçbir şey yok.

Sonunda geri çekildiğinde nefes nefese kalmıştım.

"Bundan memnun musun?" diye soruyor, sesi benden çok daha sakin

çıkıyor. Karıncalanan ağzıma dokunup başımı sallıyorum. "Bu...

beklediğimden daha iyiydi." "O halde buna devam etmek istiyorsun?

Benimle?"

Neden bunu onunla yapmak istediğinden emin olup olmadığımı sorup duruyor? Başka biriyle

yapmak istemezdim. "Eminim."

O'jek homurdanıyor ve sonra doğrulup omzuma dokunuyor. "O zaman ben gideyim ve eşyalarımı alayım." Gitmek mi? Eşyalarını almak mı?

Şaşkınlığım yüzümden okunuyor olmalı, çünkü kendisi açıklıyor. "Eşyalarım ve yedek kıyafetlerim I'rec'in kulübesinde. Onları buraya getireceğim ve sonra çiftleşeceğiz."

Oh. "Bu gece mi?"

Başını eğip bana bakıyor. "Bu gece kötü mü? Şifacıyı çağırmadan önce pratik yapmak istedin, değil mi? Yarın da nasıl avcı olunacağına dair derslere başlayacağız. Her gece çiftleşme dilediğini söylemiştin, ben de sana çiftleşme vereceğim."

Doğru. Ben de öyle dedim. Sadece... "Bu büyük bir hamle. Hepsi bu. Sanırım bu kadar çabuk başlamanıza şaşırdım."

Bir yanım ilerlemekten korkuyor. Fikrimi değiştirmek ve her şeyin eski haline dönmesini istiyorum. Hayatım boyunca bakireydim. Köleliğin on yılını bakire olarak geçirdim ve sonra buraya geldiğimde rezonansı beklemeye devam etmeye karar verdim. Bir gün içinde her şeyi bir kenara bırakmak garip ve biraz da yanlış geliyor.

O'jek tekrar çeneme dokunuyor. "Gördün mü, bunu istiyorsun. Ben de istiyorum. Eğer hayatlarımızı gerçekten ele geçireceksek, neden daha fazla bekleyelim? Korku içinde yaşayamayız ve mükemmel an için geri çekilmeyiz. Eğer dalgaların sakinleşmesini beklersek, sonsuza dek beklemiş oluruz. Hayatlarımızı fırtınanın ortasında yaşamayı öğrenmeliyiz, değil mi?"

"Bu... çok şiirsel." Ve bu beni daha iyi hissettirdi. O haklı. Mükemmel anı beklemeye devam edersem, sonsuza kadar bekleyebilirim. Bu yüzden başımı salladım. "Teşekkür ederim. Ve... acele et."

Beni şaşırtarak ağzını benimkinin üzerine indiriyor ve hızlı, ateşli bir öpücük daha konduruyor. "Öpeceğim."

CHAPTE R 6

D "Öpüştüğümüz için biraz tereddütlü görünüyor, sanki gerçekten ne istediğini anlıyor gibi. Artık tereddüt etmiyorum. Bir dil çiftleşmesiyle ağzının tadına baktıktan sonra, onu daha çok istiyorum.

her zamankinden daha fazla. Fikrini değiştirmeden önce geri dönmeli ve onu eşim olarak kabul etmeliyim. İlk çiftleşmeyi atlattığımızda, artık tereddüt etmeyeceğinden şüpheleniyorum. Nedense hiç çiftleşmemiş olmasına kafayı takmış durumda, sanki bu onun gelecekteki eşi için değerini bir şekilde artırıyormuş gibi.

Ben sadece ona dokunmak istiyorum.

Şimdi bile ellerim onun yumuşak tenini okşama isteğiyle titriyor. Dişlerim dudaklarına süründüğünde çıkardığı o küçük iniltileri duymak için. Peştemalimin içinde sikim sertleşip zonklıyor ve onun sıcak bedeninin derinliklerine battığımı hayal ediyorum ve sonra I'rec'in kulübesine sendeleyerek dönerken elimin topuğunu hızla sikime bastırıyorum. Şu anda bunları düşünemem, yoksa döküleceğim ve bu gece başlamadan bitecek.

Ne yazık ki benim için I'rec, B'shit ve A'tam ile birlikte kulübesinin içinde. B'shit onlara kelimeleri işaret ederken Tia'nın derilerinden birinin üzerine eğilmişler, oğlu uyuyor ve yanağını B'shit'in omzuna dayamış uyukluyor. Ben içeri girdiğimde başlarını kaldırıyorlar.

A'tam merakla bana bakıyor, kaşları çatılmış. "Sanki tüm sahil boyunca koşmuş gibi görünüyorsun kardeşim. Neyin var senin?"

Sertçe yutkunuyorum, sanki D'see üzerimde bir çeşit iz bırakmış gibi ağzımı ovuşturma dürtüsüyle savaşıyorum. O zaman ne yapacağımı neden saklıyorum? Ne yapacağımızı mı? Yakında çiftleşeceğimizi öğrenecekler. Yine de gerçekten çiftleşene kadar bu çok özel, kırılgan bir şeymiş gibi geliyor ve girişte botlarımı tekmelerken tereddüt ediyorum.

Ama dedikoducu I'rec haberi çoktan yaydı. Bana sırtıyor. "Sen ve D'see çiftleşmeye karar verdiniz mi?"

Başımı salladım, yüzüm sıcaktı. "Onun kulübesine taşınıyorum."

"Kulübeni kastediyorsun," diye düzeltiyor I'rec. Tia'nın derisini, üzerindeki çizgileri lekelememek için dikkatlice yuvarlıyor. "Ve senin için iyi. Eğer ikinizin de istediği buysa beklemenin bir anlamı yok."

"Bekle..." A'tam şaşkın görünüyor. "Sen ve D'see rezonansa mı girdiniz?"

B'shit onun yanında soluk soluğa kalıyor ve eli şaşkınlıkla memelerine gidiyor. "Vay canına. Gerçekten mi?" Omzundaki A'bri kıpırdanıyor, kuyruğu titriyor ve B'shit'in eli sırtına gidiyor. Onu ovarak tekrar uyumasını sağlıyor ve ben paletimin yanına diz çöküp eşyalarımı toplarken iri gözleri beni takip ediyor. Tekrar konuşuyor, sesi alçak bir fısıltı. "Bu ne zaman oldu?"

"Rezonansa girmedik," diyorum dikkatlice, kürklerimi toplarken onlara bakmıyorum. "Çiftleşmeyi seçiyoruz ve bir kit oluşturmak için bize yardım etmesi için şifacıdan yardım alacağız."

"Rezonansı zorluyor musun?" A'tam soruyor, eli kendi eşinin kalçasına kayıyor ve ona dokunuyor.

Omuz silkiyorum. Zorlamak bir bakış açısı. Seçmek ise başka. Ama A'tam'la tartışmak zordur çünkü bir kez aklını belirli bir yola koyduğunda, onu o yoldan döndürmek zordur. Ve bütün geceyi

burada A'tam'la tartışarak geçirmek istemiyorum. D'see'ye dönmek istiyorum.

"Ve O'jek'i mi seçti?" A'tam'ın sesi şok olmuş gibi. "Yavrularına babalık etmesi için mi?" "Başka kim kaldı?" I'ec karşılık veriyor.

Çenemi sıkıyorum.

"R'jaal?"

"Aman Tanrım, kibar ol," diye tıslıyor B'shit, A'tam'ın omzuna hafifçe vurarak. "O'jek'in hiçbir sorunu yok! İkiniz için de mutluyum."

"O'jek'te yanlış bir şey yok," diye katılıyor A'tam. "Ama doğru bir şey de yok. Hiçbir şeyde en iyi değil. Bir lider değil. Aleti en büyüğü bile değil."

B'shit ona, "Belki de onu nasıl kullanacağını senden daha iyi biliyordur, seni palyaço," diyor.

A'tam'ın ona attığı bakış boğucu ve sırtarak elini A'tam'ın kalçasında gezdiriyor. "Dün gece hiç şikayet etmiyordun."

B'shit sırtacakmış gibi bakıyor ama elini A'bri'nin küçük sırtında gezdiriyor. "Sus. Bebeği uyandıracaksın."

"Dün gece söylediğin bir şey de var," diye sırtarak cevap veriyor A'tam.

"İmkânsızsın." Başını sallıyor. "Konu sen olunca khui'm kötü bir seçim yaptı."

I'rec sadece ikisine gözlerini deviriyor. B'shit ve A'tam hep böyle ve ben de onları görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Birbirlerini kızdırmak için aptalca şeyler söylüyorlar ve sonra hararetle çiftleşmek için kürklere koşuyorlar. Tuhaf bir çiftler ama A'tam hiç olmadığı kadar mutlu görünüyor, bu yüzden çok da sinirlenemiyorum. Yine de yorumları kafamın içinde yankılanıyor. *Ve O'jek'i mi seçti? Başka kim kaldı?*

Belki D'see de seçeneklerinin tükendiğini hissediyordur. Bir an tereddüt ediyorum, belirsizlik eşyalarımı toplarken duraksamama neden oluyor.

"Bah," diyor I'rec. "Kendisini isteyen güzel bir dişiyle çiftleşmeyi seçtiği için O'jek'e zorluk çıkarma. O iyi ve kararlı bir avcıdır. Sadık ve fedakârdır. D'see'yi iyi bir eş yapacaktır, çünkü ona bakacak birine ihtiyacı var."

I'rec'in savunmasına şaşırarak topuklarımın üzerinde geriye yaslandım. Seçimimin onun ihtiyaçlarına uygun olduğunu biliyorum ama yine de kardeşimin benim hakkımda ne düşündüğünü duymak güzel. Yine de D'see'ye hizmet edeceğimi ve onun artık her zamankinden daha fazla Gölge Kedi'nin sorunu olacağını düşünüyor. "D'see ve ben bir anlaşma yaptık," diyorum onlara. "Ona eşi olacağımı söyledim ama sadece kabilenin gerçek bir üyesi olursa. Ona avlanmayı, balık tutmayı, deri yüzmeyi ve ateş yakmayı öğrenmesi gerektiğini söyledim. Ben tatmin olduğumda, şifacıdan bizim için bir kit yapmasını isteyeceğiz."

I'rec eğlenerek kıkırdıyor. "Bahse girerim bu fikirden nefret ediyordur."

A'tam'ın aptalca sırtışı daha da büyür. "Bekle. Seni doğru mu duyuyorum kardeşim? Dişiyi kendi başının çaresine bakmaya zorlayacaksın ve karşılığında onu her gece kürklerinin içine mi alacaksın?" Başımı salladığımda bana inanmaz bir bakış attı. "Bu işin püf noktası nerede?"

"Öyle bir şey yok gibi görünüyor," diye itiraf ediyorum.

"Ve yine de burada dişinin bacaklarının arasına girmek yerine bir yatak örtüsüyle mi uğraşıyorsun?" A'tam başını bana doğru sallıyor. "Kafan taşlarla mı dolu, kardeşim?"

"Oh oğlum." B'shit uyuyan oğlunu alır ve eşine teslim eder. "Çocuğunu al. Ben bir şeyler almaya gidiyorum." Kulübenin kapısına doğru yöneldi ve duraklayıp bana baktı. "Bu arada A'tam'a aldırma. Büyük laflar ediyor ama kendisi de her zaman düzgün hareketler yapmıyor."

O dışarı çıkıyor ve ben kaşlarımı çatarak A'tam'a bakıyorum. "Yumuşak hareket nedir?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı. "Sadece insan gibi konuşuyor." A'bri'yi kollarına yerleştiriyor ve sonra bana bakıyor. "Şifacının bir kit yapmana yardım edebileceğini düşünüyor musun?"

"D'see öyle düşünüyor gibi görünüyor," diyorum. "T'chai ve M'rls için kapattı, değil mi? Belki tekrar açabilir. W'lla ve Gren'e de yardım etti."

"Onlara yine yardım ediyor," diye itiraf ediyor I'rec. "F'lor öyle diyor. Bir başkasını istiyorlar."

İlginç. O zaman isteğımız o kadar da sıra dışı olmayacak. Başımı sallıyorum, elimdeki

son eşyalarımı da bir çantaya koydum. Şimdiden D'see'ye dönmek istiyorum. Burada geçirdiğim her an, onu tekrar öpmediğim bir andır. "Önümüzdeki süre boyunca meşgul olacağım," diye belirtiyorum onlara.

"Yeni eşini dolduruyorum," diyor A'tam sırtarak. Ona ters ters bakıyorum. "Ona avlanmayı öğretiyorum."

"O da var." Kulübenin kapağı açılır ve A'tam'ın sırtışı genişler. "Güzel dostlardan bahsetmişken..."

B'shit hafifçe nefes nefese dönüyor, alt bacakları kumla kaplı. Girişin yanında tozlarını alıyor ve sonra bana içinde tıpa olan küçük bir kavanoz uzatıyor. "Bir hediye."

"Kavanoz mu?" Kabile için çömlek yaptığını bildiğimden soruyorum. Onlarla arası iyiye gidiyor ama yine de bu gece bu çömleğe neden ihtiyacım olduğunu anlamıyorum. "Teşekkür ederim."

"Bu bir krem," diyor B'shit. "Seks için. Her şey çok kaygan değilse diye. O bir bakire, değil mi? Bana öyle söyledi." Kavanozu işaret ediyor. "Yani onun bir Gölge Kedi avcısıyla ilk deneyimi benimki kadar korkunç değil."

I'rec kahkahalarını bastırırken A'tam boğazından bir itiraz sesi çıkarıyor. "Kalbim," diyor A'tam, uyuyan oğlunun kulağını kapatarak. "Beni yaraladın."

"Oh, sus," diyor, bacaklarındaki son kumu da fırçalayıp onun yanına doğru ilerliyor. "Bu işte çok, çok daha iyisin. Güven bana." Ona doğru eğiliyor ve bir öpücük veriyor. Ve sonra bir tane daha. Ve bir üçüncüsünü. A'tam'ın kuyruğu onun bacağına dolanıyor ve birbirlerinin içinde kaybolmuş gibi görünüyorlar.

I'rec ikisine de sinirlenerek boğazını temizliyor. "Eğer bunu yaparsanız kendi kulübenize geri dönün. Ve sen," diyor bana bir hareket yaparak. "Buradan çık ve gidip eşine sahip çık. Gölge Kedi'yi gururlandır."

"Çıta oldukça düşük," diye sesleniyor B'shit ben çıkarken.

"Güven bana!" Ben çıkarken duyduğum son ses A'tam'ın alçak hırıltısı oluyor.

D'see ile paylaşacağım kulübeye DÖNÜYÖRÜM, girmeden önce ekranı kaşıyorum. Aptalca belki ama onu ürkütmek istemiyorum. İçeri girdiğimde, ocakta küçük bir ateş olduğunu görünce şaşıyorum. D'see kulübeyi düzeltmiş ve ateşin yanına oturmuş, bu tür şeyler için kullandığım uzun, oyulmuş uyluk kemiğiyle onu dürtüyor. Beni görünce gülümsüyor. "Kömürler tamamen ölmemişti, ben de tekrar ateş yakmaya çalıştım."

"Teşekkür ederim," diyorum, küçük bir dağ kadar çabuk tutuşan çıra ve çok az uzun yanan yakıt yaktığına dikkat çekmeden. Yarın ders için zamanım olacak. Şu anda tek düşünebildiğim A'tam'ın dikkatsiz sözleri. Kafamın içinde saldırmayı bekleyen yılanlar gibi dönüp duruyorlar.

Ve O'jek'i mi seçti?

Burada bir yatak rulosuyla uğraşıyorsunuz ve arkadaşınızın bacaklarının arasından geçmiyorsunuz, öyle mi?

D'see'nin benimle ilgili şüpheleri varsa bile bunu belli etmiyor. Yatak kürklerine sarınmış, yelesi omuzlarına degecek kadar uzun ve yüz ifadesi artık yenilmiş ve üzgün değil. Heyecanlı görünüyor. İstekli.

Benim için mi?

Telaşla av malzemelerimi kulübenin uzak ucuna bırakıyorum. Sabah ağlarım birbirine dolanacak ve olta takımlarım her yere dağılacak ama bunu umursayacak gücü kendimde bulamıyorum. B'shit'in bana verdiği küçük kap kremayı düşünüyorum ve klanımın yaptıklarımızdan haberdar olduğunu bilmenin D'see'yi utandırıp utandırmayacağını merak ediyorum. "B'shit bize krema verdi," demeye karar veriyorum sonunda, kendimi garip hissederek. "Çünkü bu bizim ilk seferimiz."

"Oh. Bu iyi bir fikir. Görebilir miyim?"

Kürklerin arasından bir kolunu uzatıyor ve çıplak olduğunu fark ediyorum ve duruyorum. Zihnim donup kalıyor, o soluk kola takılıp kalıyorum. Sanki D'see'yi daha önce soyunmuş bir halde görmemişim gibi. Sanki daha önce hiç kadın vücudu görmemişim gibi. Toplanan kabilenin çoğu çıplaklık konusunda gevşek davranıyor ve dişiler bir yavruyu beslemek için sürekli bir meme çıkarıyor.

Ama bu kulübeden ayrıldığımda D'see giyinikti. Soyundu çünkü çiftleşmek üzereydik. Bu düşünceyle kesem kasılıyor, vücuduma doğru çekiliyor ve sikimin bir kez daha şiştiğini hissedebiliyorum. "Sen... derilerini çıkarmışsın."

Kendisine şöyle bir bakar. "Şey, evet. Bunu yapacağız, değil mi? Bu yüzden faydalı olabileceğini düşündüm." Yüzünde şüphe beliriyor. "Bunu yapacağız, değil mi? Fikrini değiştirmedin mi?"

"Fikrimi değiştirirsem bu sahildeki en büyük aptal ben olurum," diye itiraf ediyorum.

D'see bana bakıyor. Kavanozu bir kenara bırakıyor ve battaniyeye vurarak beni yanına davet ediyor. "O zaman gel otur."

Botlarımı çıkarıp dediğini yapıyorum ve ateşin yanında ona katılıyorum. Kürklerin bir köşesini kaldırıp beni altına davet ettiğinde, onları kucağımın üzerine kaydırıyorum, ağrıyan sert sikimi fark edip etmediğini merak ediyorum.

Bana bakıyor, gözleri parlıyor. "Gergin görünüyorsun." "Gerginim."

"Kıyafetlerini geri giysem daha iyi hisseder misin?"

Ona bakıyorum, kürkler önünden aşağı kayıyor, göğüs dekoltesinin bir kısmını ve bir memenin ucunu ortaya çıkarıyor. "Hayır. Olduğun gibi kal."

Bana biraz daha yaklaşıyor ve eli kolumu okşuyor. "Kıyafetlerini çıkarırsan kendini daha iyi hisseder misin?"

Bunun cevabını bilmiyorum. Eğer yaparsam, bir kit gibi kontrolümü kaybedip her yere tohum püskürteceğimden şüpheleniyorum. Sikim peştemalimin derisine baskı yapıyor ve beni D'see'den sadece birkaç ince katmanın ayırdığını hatırlatıyor. Şu anda bile vücudunun kokusunu alabiliyorum, daha önce olmayan hafif misk kokulu bir ipucu.

"Tamam," diyor D'see usulca. Eğilip yanağımı öpüyor, memeleri tenime değiyor. "Onun yerine seni soy mama ne dersin?"

Ona paniklemiş bir bakış atıyorum ama bana verdiği gülümseme tamamen güven dolu. Parmakları göğsümde geziniyor ve sonra yavaşça belime doğru kayıyor. Bakışları benimkilere kayıyor ve sonra elini kasıtlı olarak gergin peştemalimin üzerine, tam da sikimin gergin uzunluğunun üzerine koyuyor.

Nefesim dişlerimin arasından tıslıyor.

"Sorun değil," diyor D'see, omzuma bir öpücük kondurarak. "Gerekirse yavaş ilerleriz. Şu anda birbirimizi yeni yeni tanıyoruz, unuttun mu?"

Eli sikimin üzerinde ateş gibi yanıyor ve ileri geri sürtündüğünde inleyerek gözlerimi kapatıyorum. "Gördün mü..."

"Evet?"

"Bana böyle dokunursan çok uzun süre dayanamam." Ona özür dileyen bir bakış attım. "Kontrolüm... eksik."

"Oh." Duraksıyor ve sonra bana gülümsüyor. "Peki, sorun değil. O zaman hemen başlayalım mı?"

"Hemen... çiftleşmeye mi?" Kelimede boğuluyorum.

Başını sallıyor ve kremi tekrar alıp bana uzatıyor. "Bunu sikinde kullanabiliriz ve sonra içime sokabilirsin. İlk seferin gerçekten hızlı olması önemli değil. Bunların hepsi alıştırma, unuttun mu?" Sarsak bir baş hareketiyle tencereyi ondan alıyorum. Peştemalimin bağlarını çekiyorum, kendimi aptal gibi hissediyorum.

otururken kıyafetlerimi çıkarmak için mücadele ediyorum. Bir süre sonra pes edip ayağa kalkıyorum ve derilerimi tekmeleyerek çıkarıyorum. Sikim zonkluyor ve ağrıyor, başı ön spermle doluyor ve onun beni izlediğini fark ettiğimde kendimi kontrol etmek için gözlerimi kapatıp derin nefesler almak zorunda kalıyorum. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Eşinden memnun olmasını istiyorum.

Birkaç sakinleştirici nefesten sonra, tıpayı kaptan çıkarıyorum ve sikimi bolca kremle kaplıyorum. Elim şaftımın ve oradaki çıkıntıların üzerinde çok hoş hissettiren bir şekilde kayıyor ve kendimi serbest bırakmak için sarsmadan önce durmak zorundayım. Hazır olduğumda, kendimi destekleyerek tekrar D'see'ye bakıyorum.

Bana bakarken gözleri kocaman, ifadesi yumuşak. "Çok güzelsin, O'jek." Bacağıma uzanıyor. "Sana bakmayı seviyorum."

Bu küçük dokunuşla içimde sıcak bir ihtiyaç kabarıyor. Utancımdan elini sopayla uzaklaştırıyorum ve bunu yaptığımı hemen pişman oluyorum. "Yapamam-"

"Tamam. Sorun yok." D'see sakin ve toparlanmış görünüyor. Bana gülümsüyor ve sonra battaniyelerin üzerine uzanıyor, kürkleri sıyırıp vücudunu ortaya çıkarıyor. "Buraya gel."

Yanına kayıyorum, sikim yumuşak vücuduna saplanıyor ve bu bile o kadar iyi hissettiriyor ki gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. Kalçasına sürtündüğüm anda boşalırsam gülecek. Kendimi kontrol etmeliyim. Kollarımı başının iki yanına dayayarak hareketsiz kalıyorum, o bacaklarını açıp birini büküyor, kalçası kalçamın dış tarafına değiyor. "Bana dokunmak ister misin?" diye soruyor usulca. "Her şeyin nereye uyduğunu görmek için mi?"

"Evet," diye geveledim. "Evet, bunu yapmalıyım."

Bacaklarını biraz daha açıyor. Diğer erkeklerin çiftleşirken övündüklerini duyduğum her şeyi düşünmeye çalışıyorum -özellikle de A'tam'- ama zihnim bomboş. D'see'nin yumuşak teninden başka bir şey düşünemiyorum. D'see'nin ateşli amcığı ve kalçalarının arasındaki kıvrımlar. Parmaklarımı üzerlerinde gezdiriyor, vücudunu inceliyorum. Nemli ama bir amcığın ne kadar nemli olması gerektiğini bilmiyorum. Vücuduna bir giriş de bulamıyorum. Neresinden girmem gerektiğini anlamam bir an alıyor ve sonra yüzümü buruşturuyorum. "Çok küçük görünüyorsun."

"Her şey esner," diye söz veriyor D'see bana. "Belki beni öpüp parmağını oraya sokarak bir şeyleri esnetebilirsin?" Kollarını kaldırıp bana doğru uzanıyor.

Onu öpmek mi? Daha fazlasını istemezdim... Aslında, *bir* şey daha isterdim. Ama şimdilik öpebilirim. Açlıkla ağzımı onunkinin üzerine eğiyorum, böylece burunlarımız çarpışmıyor ve dilimi onunkine doğru kaydırıyorum. Nefes nefese kalıyor, sesi zevk dolu ve amcığı parmaklarımın altında seğiriyor. Kesem sanki serbest kalmaya hazırlanmış gibi geriliyor ve ağzımı aniden onunkinden uzaklaştırıp derin nefesler alıyorum. "Gördün mü-"

"Öpüşmek yok," diyor, sesi hızlı. Eli yanağımı okşuyor. "Sorun değil. Her şeyi yağladın, değil mi? Sikinin başını vücudumun girişine koymaya ne dersin?" Bacaklarını daha geniş açıyor. "Harika gidiyoruz."

"Evet. Harika," diyorum kalın bir sesle. Nabzım tüm yanlış noktalarda zonkluyor ve yanlış nefes alırsam paramparça olacaktım gibi hissediyorum ama eğer harika gittiğimizi söylüyorsa ona inanıyorum. Kendimi elime alıyorum, o inanılmaz küçük açıklığa doğru yönlendiriyorum ve yavaşça itiyorum.

D'see'nin nefesi kesiliyor ve elleri omuzlarıma gidiyor. "Bu kötü mü?" Tekrar denemeden önce soruyorum.

"Hayır. Devam edebilirsin. Sadece şaşırtıcı geldi." Bana gülümsüyor, elleri bedenimden aşağı

kayarak kalçalarımı kavırıyor. "Bu sefer ihtiyacın olursa daha derine it. Acıtmaz."

İnleyerek tekrar o noktaya nişan alıyorum ve bir kez daha itiyorum. Bu sefer vücudu etrafımda kenetleniyor ve sikimin başı vücuduna saplanıyor. Titriyor ve ben de bunu *hissediyorum*. Tüm atalarım tarafından, ben

Her şeyi hissedebiliyorum ve amcığı sikimi inanılmaz derecede sıkıyor, kendime engel olamayarak tekrar itiyorum.

D'see küçük bir cesaretlendirme sesi çıkarıyor ve kalçalarını kaldırarak beni cesaretlendiriyor.

Vücudum içgüdülerimle hareket ederek daha derine itiyorum ve onun sıcak bedenine çakılıyorum. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Hiçbir şey sikimi bu kadar sıkmamış, bu kadar ıslatmamıştı ve kalçalarım sıkılaşıp bedenim titrerken bile nefesim ciğerlerimde patlıyor.

"Gördün mü? Yapamam."

"Sorun yok," diyor ve kalçalarımı daha sert kavrayarak beni daha derine teşvik ediyor.

"Gelebilirsin-" Gırtlaktan gelen bir haykırışla onun içine dökülüyorum, bedenim içimden fişkırان gerilimden eğiliyor. Ben

Büyük Sigara Dağı, patlıyor ve onu aletimden kaynakayan lavla dolduruyor, durmaya aldırış etmiyor. Patlıyorum. Yoluna çıkan her şeyi yok edecek büyük bir dalgayım. Ben-

Eşimin üzerine yığılıyorum, vücudunun benimkinin altında olduğunun ve sikimin yarısına kadar içinde olduğunun sadece belli belirsiz farkındayım.

CHAPTER 7

W

ell. Bu kesinlikle hakkında şarkılar yazılan bir deneyim değildi.

Kollarımı O'jek'e doluyorum, nefes nefese kalırken teninin ne kadar terli olduğunu fark ediyorum

benim üzerimde. Ben üzgün değilim. Nedense geri döndüğünde yüzündeki endişe ve stresi gördüm ve tek yapmak istediğim bunu yok etmekti. İkimizi de vahşi zirvelere sürükleyen bir rezonansa sahip olmazsak ilk seferimizin harika olmayacağını biliyordum. İkimiz de bakir olduğumuz için, en iyisinin bu işi bir an önce bitirmek olduğunu düşündüm.

Garip bir şekilde, şu anda kendimi O'jek'e inanılmaz derecede yakın hissediyorum. Sanki bana savunmasız tarafını gösterdi ve ben de tüm gücümle onu korumaya niyetliyim. Vücuduma zar zor girmiş olması ya da (kuşkusuz inanılmaz kalınlıktaki) sikini kuru vücuduma sokmaya çalışırken canımın çok yanmış olması benim için önemli değil. Losyonun bu konuda yardımcı olacağını umuyordum ama belki de yeterince yardımcı olmadı. Önemli değil. Tohumu kalçalarımın iç kısmına ve içime doldu ve ben artık bakire değilim.

Biz çiftleştik.

Alına bir öpücük konduruyorum, sa-khui'deki gibi kaplama olmamasını seviyorum, böylece onu buradan öpebiliyorum ve bunu hissetmesini sağlayabiliyorum. "İyi misin?"

Homurdanıyor. "Sevindim mi yoksa utandım mı bilmiyorum."

Bunun üzerine kıkırdadım. "Sevinmelisin, utanmamalısın. İyiydi."

O'jek ayağa kalkıyor ve bana tiksiniş bir bakış atıyor. "İyi misin? Sen benim dostumsun. İyiden daha iyi olmalı."

Nedense gülümsemeden duramıyorum. Kendisine çok kızgın görünüyor ve bu gerçekten çok tatlı. O'jek'in huysuzken ne kadar sevimli olduğunu nasıl fark etmemişim? Etkileyici ağzını büzüştürüyor ve bu görüntü bende onu öpme isteği uyandırıyor. "Pratik yapıyoruz, unuttun mu? Pratik yapmakta bir sorun yok. İlerledikçe daha iyi olacağız." Çenemi yukarı kaldırıp ağzımı onunkine yaklaştırmaya çalışıyorum ve o bunu anlamayınca bir parmağımı dudaklarıma dokunduruyorum. "Öp beni?"

Bir an sonra ağzı benimkini kaplıyor, nefesi hala düzensiz ve bana vücudumda heyecan verici şoklar gönderen derin, boğucu bir öpücük veriyor. Aletinin hâlâ yarısına kadar içimde olduğunun derinden, rahatsız edici bir şekilde farkındayım ve dili benimkine sürtündüğünde onun etrafında kenetleniyorum. Ooh.

O'jek hemen bedenimden sıyrıldı ve üzerimden kalktı. "Sana zarar vermediğime emin misin?" Parmakları amımın üzerinde geziniyor. "Bana hâlâ çok küçük geliyorsun."

"Sorun değil." Bu dokunuş karşısında kıpırdamamak için elimden geleni yapıyorum, çünkü o artık benim eşim ve hâlâ birbirimizi tanımaya çalışıyoruz. "Biraz kan olabilir çünkü bu benim ilk seferim-"

"Kan mı?" Sesi paniklemiş gibi geliyor.

"Bir kadın için normal, söz veriyorum," diye onu rahatlatıyorum. "Hadi elimizi yüzümüzü yıkayalım, belki sonra tekrar deneriz?"

"Yıkama, evet. Elbette." Kulübenin uzak tarafına geçip su kabımdaki buzu kırıyor ve ben de

ateş ışığında onun sıkı kışının hareketini izliyorum. Sa örgüsü kuyruğunun dibinde dalgalanıyor ve bu görüntü beni büyölüyor. Elinde bezle geri döndüğünde, buz gibi ıslak havluyu aşınmış amcığıma koyarken bir itiraz çığlığını ısırarak zorunda kalıyorum. "Ama bu gece başka yok," diyor O'jek. "Sabah erken kalkacağız."

"Öyle mi?" Garip bir şekilde hayal kırıklığına uğrayarak soruyorum.

"Var," diyor, beni kalçalarımın arasında yıkarken ve sonra sikini silerken sesi sert. "Ve bu krem işe yaramazdı."

CHAPTE R 8

I Tam uykuya dalmıştım ki sert ve acı bir şey kıcıma çarparak beni rüyamdan uyandırdı. "Uyan."

İnleyerek kürklerin altına daha da gömülüyorum. Bu bir hata olmalı, o yüzden görmezden geliyorum. El yine kıcıma vuruyor. "Gördün mü, uyan. Gitme vakti geldi."

Bu adam deli. Öyle olmalı. Tek gözümü sıkarak açıyorum ve kulübenin etrafına bakıyorum. Hâlâ karanlık. Bu, ılık güneşlerden hiçbirinin henüz doğmadığı anlamına geliyor. Muhtemelen şafak bile sökmemiştir. "Uyumaya devam et, O'jek. Çok erken."

"Çiftleşmemiz dün gece başladı, değil mi? Şimdi anlaşmamızın sana düşen kısmını yerine getirmelisin, anlıyor musun?" diyor O'jek ve üzerimdeki kürkleri yırtıyor.

Soğuktan ciyaklayarak itiraz ediyorum, kollarımı kendime sararak gözlerimi kapatıyorum. "Ciddi misin sen? O'jek, hadi ama!"

"Yataktan çık," diyor, sesi sert ve bir sonraki anda kafama boncuklu tüylü bir şey düşüyor. Tunığim. Ugh. Şu pislik.

Bu kadar erken kalkacağını bilseydim, belki bu pazarlığı yeniden gözden geçirirdim. Doğrudum, yüzümü ovuşturdum ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Hâlâ karanlık."

"Bu da demek oluyor ki şafak sökmeden kahvaltımızı yapmış ve kamptan çıkmış olacağız." Kamptan... çıkmak mı? "Nereye gidiyoruz?"

"Avlanmak," diyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Avlanmak," diye yankıladım.

Başını sallıyor, kendinden oldukça memnun görünüyor. "Sana izleri nasıl takip edeceğini öğreteceğim. Eğer şanslıysak, yemek için bir şeyler bulabiliriz."

Bu düşünce karşısında burnum kırıışıyor. "Avcı olmadığımı biliyorsun, değil mi? Ben oturup kalkmayı seven bir kıyım."

O'jek ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor ve aniden yüzüme geliyor, burnu benimkinden birkaç santim uzakta. "Hayır, gördün mü?" diyor, bakışları benimkilere kilitlenmiş. "Diğer erkeklerle birlikteyken, oturup kalkan bir dişıydin. Artık benim eşim olduğuna göre, sen Gölge Kedi'sin. Ve Gölge Kedi onların yükünü çeker."

Sözlerinin acısını hafifletmek için eğiliyor ve burnunu benimkine sürtüyor.

Buna kızmak gerçekten zor, özellikle de burun sürtünmesi de eklendiğinde. Homurdanarak tunığimi üzerime geçirip vücudumu düzeltiyorum.

O'jek homurdanıyor. "Üzerinde çok fazla boncuk var. Bu av kıyafetini giyemezsin yoksa her adımında yerimizi belli edersin." Kıyafet yığınımına doğru ilerliyor ve başka bir tunik alıp eleştirel bir gözle inceliyor.

"Hepsinde boncuk var," diyorum ona. "*Boncukları severim. Çok güzel.*"

Ağır ağır iç geçiriyor ve sonra bir bıçak çıkarıyor. Neyin peşinde olduğunu sormadan, en sevdiğim tunığimi alıyor ve kollarındaki dekoratif boncuklu saçakları kesiyor. "Artık bunu giyebilirsin."

Öfkeyle nefes nefese kaldım. "Saatlerce süren çalışmayı mahvettin."

"Faydasız bir iş," diye kabul ediyor. "Bir dahaki sefere tuniğe ihtiyacın olduğunda bunu yapmayacaksın."

Bu sefer benim yapmadığımı belirtmiyorum. Diğer kadınlardan biri bana o tuniği hediye etti ve eminim üzerinde çok çalışmıştır. Ama onu giydim ve sonra bana verdiği pantolonu giydim.

kaşlarımı çatmamaya çalışıyorum. Dün gecedten sonra derin yerlerim biraz ağrıyor. Tamam, çok ağrıyor ama bunu görmezden gelebileceğime eminim. Ne de olsa ona bunu yapacağımı söylemiştim.

Bir bebek istiyorum. Bir eş istiyorum. Ve dün gecedten sonra, O'jek ile daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Kötü seksin, aramız gerçekten iyi olduğunda nasıl olacağını düşünmeme neden olması komik. Bridget, A'tam'la ilk kez bir araya geldiklerinde bunun berbat olduğunu ve onunla hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtti. Dün gece güzeldi... harika değildi. Ama bu bende O'jek'ten kaçma isteği uyandırmıyor. Bunu çözmeyi istememe neden oluyor, böylece tüm karışıklıkları çözdükten sonra gerçekten harika seks yapabiliriz.

"Botlar," dedi bana. "Ve daha hızlı hareket et. O kadar yavaş giyiniyorsun ki biz bu kulübeden çıkana kadar ay doğmuş olacak."

"Şafaktan önce kalkıp ava gideceğimizi düşünmemiştim," diye mırıldanıyorum, bir botu tutup kendime doğru çekerken.

Sessiz ve ona baktığımda düpedüz inanamıyor. "Ne zaman avlanacağımızı düşünüyordun, anladın mı?"

"Bilmiyorum. Kahvaltıdan sonra?" Omuz silkiyorum, ayağımı botumun içine sokup bağlıyorum. "Sanırım bunu pek düşünmedim. Burada kulübede kalıp kürklerin altına geri dönmek istemediğine emin misin?"

"Gecelerimi istedin. Ben de senin günlerini alacağım," diyor, ses tonu sert. "Anlaşmamız böyle."

Vay canına. Suratımı asarak diğer botumu giydim. Ayağa kalkar kalkmaz O'jek dış sargılarımı alıyor ve başımdan geçirip göğsüme bağlıyor, sanki yeni yürümeye başlayan bir çocukmuşum gibi giydiriyor. Sanırım kendi kendime giyinmemi beklemekten sıkıldı. Beni kat kat giydirirken itaatkâr bir şekilde kıpırdamadan duruyorum ve eldivenli elime bir mızrak verdiğinde yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum. Gerçekten bir şeyi bıçaklamamı mı bekliyor?

"Gel," diyor. "Yiyecek bir şeyler alacağız ve sonra yola çıkacağız." Bir iniltiyi bastırıyorum.

CHAPTE R 9

"**I** Daisy mi o?" Ateşe doğru giderken L'ren şaka yapıyor. "Şafaktan önce mi? Kızım, kendini iyi hissediyor musun?"

Eşime bakıyorum -D'see'nin artık benim eşim olduğunu düşünmek garip- ve o da parlak bir şekilde gülümsüyor, kırmızı ve parlak yanakları sabahın ilk ışıklarında parlıyor. Yine de gözlerinde incinmiş bir parıltı var ve bu sataşmanın onu rahatsız ettiğini söyleyebilirim. Diğerlerinin onu nasıl gördüğünün farkında değil mi? Ona, üzerine titremeleri gereken sinir bozucu, tembel bir yavru gibi davrandıklarının? Ama neşeli ifadesini takınıyor ve L'ren'e cevap veriyor. "Bugün O'jek ile ava gidiyorum."

"Avlanmak mı?" L'ren'in gözleri irileşiyor, eli sırtının alt kısmında. Hamile karnı iyice öne çıkmış durumda ve D'see'nin yavrumuz karnındayken nasıl görüneceğini merak ediyorum. Bu düşünce içimi sıcaklıkla dolduruyor.

"Evet, avlanıyorum! Yeni bir sayfa açıyorum," diyor D'see.

Çiftleşmemizden kimseye bahsetmediğini fark ettim. Belki de şimdilik bunu gizli tutmak istiyordur. Yoksa başkalarının l'rec ya da R'jaal yerine beni seçtiğini fark etmesi düşüncesinden mi hoşlanmıyor? Hiçbir şey söylemiyorum, ateşin yanında L'ren'e doğru ilerlemesini, ona sunulan kaseyi almasını ve günün havası ve L'ren'in neden bu kadar erken kalktığı hakkında sohbet etmesini izliyorum.

Bir el boynuma vuruyor ve ardından U'dron kolunu omuzlarıma atıyor. "Kardeşim, tebrikler sırayla mı?"

Ona ihtiyatla bakıyorum. "Ne bildiğini sanıyorsun?"

"Bana heyecan verici haberlerini anlattı." Bana sırtlıyor.

Tabii ki var. Hiç şaşırmadım. Ama U'dron neşe dolu görünüyor ve o benim kardeşim, bu yüzden ona başımı salladım. "Eş olmayı seçiyoruz. Ona avlanmayı ve kendine bakmayı öğreteceğim ve karşılığında..."

"Seninle ilgileniyor," diyor U'dron gülerek ve bir elini karnıma vuruyor. "Sinsi olan. Zekice bir pazarlık."

Öyle mi? D'see'yi saçları teninde dalgalanırken ve L'ren'le konuşurken parmaklarını yalarken izliyorum. Yanık yüzünün morarmış tarafı bana dönük ama benim gözümde güzelden de öte. Parlak gülümsemesini ve ruhunu seviyorum. Dün geceyi düşünüyorum, kollarını bana nasıl doladığını ve beni bedenine nasıl kabul ettiğini-

Ayaklarımın üzerinde kayıyorum, bir yanımın D'see'ye tekrar dokunmak için bu geceye kadar beklemek istemediğinin açıkça farkındayım. "Bu bir kit için," diyorum U'dron'a. "Bana kalbini vermeyecek. Bu sadece pratik bir çiftleşme."

Homurdanıyor ve ona baktığımda tam olarak ikna olmuş görünmüyor. "D'see farklı düşünüyor. Aklından neler geçtiğini kim bilebilir?" Tekrar karnıma vuruyor. "Söyle bakalım, çiftleşme nasıldı? Onu zevkten çılgılık attırdın mı? İstedığın her şey oldu mu?"

Ne kadarını itiraf edeceğimi düşünerek kulağımı ovuşturuyorum. "Pek iyi değildi. D'see anlayışlıydı ama ikimiz de daha fazla pratik yapmamız gerektiği konusunda hemfikiriz."

"Huh." U'dron'un kafası karışmış görünüyor. "Onu sen mi boşalttın? B'shit'in sana verdiği kremi kullandın mı?"

Ne kadar çok şey söyledim? Bir anlık kızgınlığımı bastırıyorum. "Evet. Yardımcı olmadı

çok."

"Öyle değil miydi?" U'dron'un sesi şimdi daha da şaşkın çıkıyor. "Bunu onun üzerine sen koydun, değil mi?"

Ona bakmak için döndüm. "Onun üzerinde mi olması gerekiyordu? Ben koydum..." Peştamal bölgemi işaret ediyorum.

Hakkını yemeyelim, U'dron gülmüyor. Başını sallıyor ve konuşabilmemiz için beni ateşten uzaklaştırıyor. "Hayır, parmaklarına sür ve hafifçe içine sok. Amcığıyla oyna. İyice kayganlaştır ve sonra sakin mükemmel bir şekilde içine girsin. Çok iyi hissedeceksin, güven bana." Başını eğiyor, düşünüyor. "Yine de aynı etkiyi yaratmak için en az iki kez boşalana kadar amını dilleyebilirsin."

"Onu hiç dillemedim," diye itiraf ediyorum. "Dikkatim o kadar dağınıktı ki kontrolü çabucak kaybettim."

Başını sallıyor. "R'ven'le ilk kez birlikte olduğumda zordu. Neyse ki çok yetenekliydi." Omzumu güven verici bir şekilde sıkıyor. "Ama D'see sana B'shit'in A'tam'a yaptığı gibi kızgın görünmüyor, yani onun kadar kötü olmadığını açık." Kıkırdıyor. "Bugün onu bir kenara çek ve titreyene kadar amını yala, sonra her şey kolay ve eğlenceli olacak. Güven bana."

"Amını yalamak istiyorum," diye itiraf ediyorum. Dün gece bunu neden yapmamıştım? Öpücüklerden ve dokunuşundan sonra tek düşünebildiğim çiftleşme ve kontrolümü nasıl kaybedeceğimdi. Bütün gece onun amını ağızma almalıydım. Hayatımız boyunca rezonans eşinin tadının ne kadar hoş olduğu bize söylenmedi mi? Rezonans olmadan D'see'nin tadının daha az muhteşem olacağını düşünemiyorum. Yine de her şeyi unuttum. Bana dokunduğu an, zihnim bedenimi terk etti.

Bir dahaki sefere, ona dokunan ben olmalıyım. Önce onun zevk aldığından emin olmadan bana dokunmasına izin veremem.

İç çektim. "Her şeyi berbat ettim kardeşim."

"Saçmalık." U'dron omzuma neşeli bir alkış daha veriyor. "Senden nefret etmiyor ve çiftleşmeniz daha yeni. Ona ne kadar iyi bir dile sahip olduğunu göstermek için bolca zamanın var. Sadece kremanın onun içine gideceğini unutma, üzerine değil." Bana birkaç parmağını salladı. "Ve onu içine doğru uzat ki sikini alabilsin."

O zaman kulübeye dönüp kremayı almalıyım. Günü nasıl geçirmemiz gerektiğine dair yeni bir fikir oluşuyor. "Bana bir iyilik yap ve I'rec'e hiçbir şey söyleme," diye rica ediyorum U'dron'dan. "Tüm kabileye O'jek'in kürkleri konusunda ne kadar kötü bir eş olduğunu anlatmasını istemiyorum."

"Bu sabah seni görmedim," diyor U'dron yüzünde sinsî bir ifadeyle. "Seni görmediysem ona nasıl bir şey söyleyebilirim?"

"Teşekkür ederim." L'ren'le birlikte yemeğini yiyen D'see'ye bakıyorum. "Bugün onu ava götürecektim ama sanırım onun yerine meyve mağaralarına gideceğiz."

"Mükemmel seçim," diye onaylıyor U'dron. "Oraya git, biraz chakk yaprağı çiğne ve rahatla, sonra da eşin yüzüne otursun. Keyifli bir zaman olacak. Unutma, senden nefret etmiyor. Her şey düzeltilebilir."

Bir başka karlı tepeyi aşarken D'see acınası bir şekilde "Senden nefret ediyorum," diyor. "Neden bu kadar çok yürüyoruz?"

Sızlanmasını duymazdan geliyorum. Bu sabah kamptan ayrıldığımızdan beri D'see yolculuğun her adımında ağladı. Ayak parmakları üşüyor. Yüzü soğuk. Çizmesinde kar var. Arkamdan

yürümek çok zor. Çok hızlı yürüyorum. Güneş karın üzerinde çok parlak. Rüzgar soğuk. Karnı aç.
Yorgun. Susamış.

Bunu yapmak istemediğini açıkça ifade etti. Ama ben bunu onun için istiyorum ve bu yüzden şikayetlerini görmezden geliyorum ve devam ediyoruz.

"Senden nefret ediyorum," diye tekrar sesleniyor arkamdan, sesi ağlamaya hazır geliyor. "Beni duydun mu?"

İçimi çekerek dönüyorum ve çevremize bakıyorum. "Seni duydum. Etraftaki her yaratık seni duydu. Bugün bizim için av olmayacak."

D'see sendeleyerek arkamda durdu, nefes nefese kalmıştı. Yürüyüşümüz sırasında çantamızı taşıdığım için ısrarla taşımamı istediğim mızrağa ağır bir şekilde yaslanıyor. Ne kadar zorlandığını görünce dehşete kapılıyorum - babalarıyla ava çıkan en küçük yavrular bile benim D'see'mden daha dayanıklıdır. "Avlanmak istemiyorum," diyor bana somurtkan bir sesle. "Beni koca bir dağın tepesine sürükledikten sonra olmaz."

Bütün bir dağ mı? Kamptan sadece birkaç tepe uzaktayız. Tempolu bir yürüyüşle akşam yemeğinden önce dönebiliriz. D'see yavaş yürüyor ve ben de ona ayak uydurmak zorundayım. Hayal kırıklığıma karşı koyuyorum çünkü bunun oldukça zor bir görev olacağını biliyordum ama en azından deneyeceğini düşünmüştüm. "Güçlenmeyi öğrenmelisin, dostum. Bir avcı uzun yolculuklar yapar."

"Johani her zaman bir kadının bacaklarının yumuşak ve yuvarlak olması gerektiğini söylerdi," diye itiraz ediyor.

Dudaklarında o nefret edilen erkeğin adını duymak beni öfkeyle dolduruyor. Dönüp ona ters ters bakıyorum. "*Ben Johani değilim!* Sen benim eşimsin! Onun değil!"

D'see şok içinde bana bakıyor. Gözlerini kırıştırıyor, sonra daha hızlı kırıştırıyor ve sonra burnunu çekiyor. Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor ve ben kendimi erkeklerin en kötüsü gibi hissediyorum. Dişimi ağlatmıştım. Dişlerimi sıkarak çenemdeki tüyleri kaşıdım. "Gördün mü... ağlama." Etrafımızdaki tepeleri elimle işaret ediyorum. "Ben gidip bize geceyi geçirebileceğimiz bir mağara bulacağım. Sen izlerimi takip etmeye devam et, tamam mı?"

"İzlerini mi takip edeyim? Beni terk mi ediyorsun?!"

"Ben gitmiyorum. Sadece en yakın avcı mağarasını bulmak için ilerliyorum." Elimle gökyüzünü işaret ediyorum. "Kar yok. İzlerimi kolayca takip edebileceksiniz."

"Ama ya burada vahşi bir hayvan varsa?"

Homurdanıyorum. "O zaman tepeleri aşarken çıkardığın onca gürültüden sağır olmuşsun." Öfkeli bir ses çıkardı. "O'jek! Sen korkunç bir insansın!"

"Evet, öyleyim," diye hırladım. Arkamı dönüp hışımla uzaklaşıyorum. Ona mı yoksa kendime mi daha kızgınım bilmiyorum. Normalde sabırlıyım ama D'see bugün durmadan itiraz etti. Öğrenmek ya da gelişmek istemiyor. Bu şekilde kabilenin bir parçası olmayı gerçekten istemiyor. Tıpkı erkek Johani ile birlikteyken olduğu gibi, hayatı boyunca oturup kendisine hizmet edilmesini istiyor.

Adından nefret ediyorum. Ondan nefret ediyorum. Hâlâ bir şekilde *onu* memnun etmek zorundaymış gibi davranmasından nefret ediyorum.

İleriye doğru koşarken, bu bölgenin kayalıklarını ve karlı kayalıklarını tanıyorum. Yakınlarda sıcak bir dere ve ondan kısa bir mesafe uzakta bir avcı mağarası var. Burası normalde uğradığım bir mağara değil, çünkü hâlâ Icehome Plajı'na oldukça yakınız, ama bu gecelik bu kadar yeter. D'see'nin hiçbir şey öğrenme havasında olmadığı açık ve benim ruh halim de gün geçtikçe daha da kötüleşti.

Ona bağırmanın hoşuma gitmedi. Diğer erkekten bahsettiğini duymak beni kıskanç hissettiriyor. Sanki benimle olmaksızın onunla olmayı tercih ediyormuş gibi. Ona daha çok beklediği gibi bir

hayat verebilirdi, şımartıcı ve gürültülü boncuklu kıyafetlerle dolu. Burada ise sadece ona bağırان ben, yemekten zevk almadığı yemekler ve kürkler içinde, sikini değil de amını yağlamayı bilmeyen bir aptalla çiftleşmesi var. İnleyerek, hayal kırıklığı içinde elimi yüzümde gezdiriyorum. Gerçekten de onun için en kötü eş benim. Üzıldüğünde konuyu ona getirmesine şaşmamalı.

Avcı mağarasında hayvan olmadığından ve iyi beslendiğinden emin olmak için kontrol ediyorum ve sonra çantamı orada bırakıp D'see'ye ve onun için bıraktığım ize doğru koşuyorum. Uzakta onun şeklini yakalamam uzun sürmüyor. Artık öncekinden daha yavaş hareket ettiğinden şüpheleniyorum. Yaklaştıkça, tuhaf bir şekilde yürüdüğünü fark ediyorum. Hantalca. Dün geceden ve kötü çiftleşme girişimimizden dolayı acı mı çekiyor? Evet.

İlk kez çiftleşiyordu ve bu kadar uzun süre bekledikten sonra onun için büyük bir olay olduğunu biliyorum. Ayrıca sikimin onun küçük girişinden çok daha büyük olduğunu da biliyorum.

Pişmanlığım derinleşiyor. Bu onun ilk seferiydi ve şimdi acı çekiyor.

Yanına gittiğimde omuzlarını dikleştiriyor, mızrağın ucunu kara saplıyor ve bir adım daha atıyor. Bana sitem dolu bir bakış attı. "Eğer bana tekrar bağıracaksan, olabildiğince hızlı hareket edeceğim."

"Bağırmayacağım," diyorum sabırla. Yanına gidip onu kollarıma alıyorum ve yorgun bir kedi yavrusu gibi taşıyorum. "Gel. Gece için kampımıza yaklaştık."

İtiraz etmiyor. Hiçbir şey söylemiyor ama yine burnunu çektiğini duyuyorum ve bu kalbimi yaralıyor.

Mağaraya geri dönüyoruz ve içeri girmesi için onu ayağa kaldırıyorum. Hemen ateş çukurunun yanına diz çöküp bir çıra yığını oluşturmak için çalışmaya başlıyorum.

"Bunu nasıl yapacağımı öğrenmeye çalışmamı ister misin?" D'see arkamdan soruyor, sesi donuk.

Dün geceyi ve ateşini bir kez daha körüklediğinde ne kadar heyecanlı olduğunu, beni memnun etmek için ne kadar istekli olduğunu düşünüyorum. O heves bugün yok oldu ve ben onu yok ettim. Gerçekten, ben erkeklerin en kötüsüyüm. "Kürkleri açabilirsin," diyorum başımı kaldırmadan. "Bizim için bir yatak hazırla."

Hiçbir şey söylemiyor ve işe koyuluyor, ben de ateşi yakıyorum. Kısa bir süre sonra titrek ve sıcak olduğunda, üzerine bir sehpa koyup çay için bir kese hazırlıyorum. Karla doldurduktan sonra D'see'ye doğru dönüyorum. Yakındaki bir taşın üzerine oturmuş, ellerini kucağında kavuşturmuş, oturak olarak kullanılmak üzere içeriye yerleştirilmiş. Yatak kürkleri yakınlara serilmiş ama o kasıtlı olarak onlara bakmaktan kaçınıyor. Endişeli görünüyor ve yüzündeki bu ifadeye benim sebep olmam beni hayal kırıklığına uğrattıyor.

Dizlerimin üzerinde ona doğru ilerliyorum ve kat kat kürklerini çözmeye başlıyorum. "Ben senin için kötü bir eşim.

Belki de başka bir seçim yapmalısınız."

Tekrar burnunu çekiyor, gözlerini siliyor. "Başka birini istediğimi sana düşündüren ne? Bunu başka biriyle yapmak istemiyorum. Sadece... keşke beni daha çok sevseydin."

Onu *daha çok mu* sevdin? Onu *daha fazla* sevmemin mümkün olduğunu sanmıyorum. Şimdiden ona kafayı takmış durumdayım. "Senden hoşlandığımı biliyorsun. Sadece... Johani'den bahsetmeden hoşlanmıyorum."

"Evet, ama beni hiç dağa tırmandırmadı." Islak yanaklarını temizliyor.

Ondan bir dağa tırmanmasını istemediğimi de belirtmiyorum. Birkaç hafif tepe çıktık, daha fazlasını değil. Kürkünün ilk katını soyuyorum ve sonra bir sonrakine geçiyorum. "Onun adını duymaktan hoşlanmıyorum, çünkü bana sana karşı ne kadar acımasız olduğunu düşündürüyor."

D'see'nin duruşu değişti. Bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Zalim mi? O bana karşı hiç zalim olmadı."

Bu şekilde görmüyor mu? "Sana sürekli ona iyi bir eş olman gerektiğini söyledi. Nasıl görünmen gerektiğini. Nasıl davranman gerektiğini. Nasıl konuşman gerektiğini." Üzerinden bir kat daha kürk çıkarıp bir kenara atıyorum. "Sana olduğun gibi mükemmel olmadığını düşündürdü. On uzun mevsim boyunca onun yatağındaydın ve o sana hiç dokunmadı. Bana göre bu çok zalimce."

Ellerim tuniğinin önüne gittiğinde nefesi kesiliyor ve boynundaki bağı çekiyorum. "Bana dokunacak mısın?"

"Öyleyim." Bakışlarına karşılık veriyorum.

"Eğer istersen." Başını sallıyor, gözleri kocaman.

Tuniğini gevŕetiyorum ve sonra belindeki bağlara geçiyorum. "Onun adını duymak beni de kiskandırıyor," diye itiraf ediyorum, taytını ekiŖtirerek. Oturduğu yerde kayarak taytını kalçasından aŖađı ekmeme izin veriyor.

"Kıskanç mı?"

Başımı sallıyorum, botlarını ve derisinin geri kalanını çıkarıyorum, üzerinde sadece bol bir tunik kalana kadar

gövdesinin üzerinde. Ellerimi bacaklarının üzerinde kaydırarak yumuşak, soğuk tenini hissediyorum. Başparmaklarım uyluklarının iç kısımlarını sıyrıyor ve U'dron'un daha önce söylediklerini düşünüyorum. Aletim ve kesem açlıktan kasılıyor ama bundan daha fazlası, D'see'nin kendini iyi hissetmesini istiyorum. Ona zevk vermek istiyorum. Benimki bekleyebilir.

"Neden kıskandın?" diye tekrar soruyor, ellerimi üzerlerinde gezdirdiğimde kalçaları titriyor. Sesi nefes nefese geliyor. Gergin.

Muhtaç.

Güzel, çünkü nabzım ona ne kadar ihtiyacım olduğunu düşünerek atıyor. "Çünkü ondan büyük bir sevgiyle bahsediyorsun," diye itiraf ediyorum, başparmağımı kalçasının iç kısmında gezdirerek. "Sana istediğin şeyi verememiş olsa da onu hâlâ önemsiyorsun. Ve dudaklarındaki tek erkek ben olmak istiyorum."

Uylukları hafifçe ayrılıyor ve tahrik kokusunun dalgası bana çarpıyor. Boğazımda kısık bir sesle homurdanıyorum ve bunun farkına varınca kalçalarını daha da ayırıyorum. Bundan daha fazlasını istiyorum.

Şaşkınlıkla gıcırıyor, arkasına yaslanıp bacaklarını önümde açarken elleri kendini desteklemek için kayanın arkasına doğru uçuyor. Kıvrımları benim için açılmıştı ve burada çıplaktı. "Senin kürkün yok."

"Hayır," diye nefes alıyor D'see. "Kalıcı olarak kaldırıldı. Bundan hoşlanmıyor musun?"

Saklamıyorum. Benden hiçbir şey saklamıyor. Kalçalarından birini omzuma atıp önünde diz çöküyorum ve amının tepesine bir öpücük konduruyorum.

"Ne yapıyorsun, O'jek?"

"Amını gerçek bir arkadaşın yalaması gerektiği gibi yalayacağım," dedim ona. "Oh." Yine nefesi kesilmiş gibi. "Tamam. Kulağa hoş geliyor." "Öyle mi?" Ona bakıyorum.

Dudağını ısırarak başını sallıyor. "Sanırım bu hoşuma giderdi." "Burada sana dokunan oldu mu hiç?"

Başını sallıyor.

"Bunu yaparsam sizi korkutur mu?"

"Hayır," diye nefes alıyor D'see. "Nasıl bir his olduğunu görmek istiyorum. Hakkında çok iyi şeyler duydum.

Lütfen yap."

Ona bakıyorum. "Bu sefer zevk almanı istiyorum. Dün gecenin senin için iyi olmadığını biliyorum." Biraz daha geriye yaslanıyor, ona dokunmam için sessiz bir davet.

Bir iniltiyi bastırarak dudaklarımı narin tümseğin üzerinde gezdiriyorum. Onun misk kokusu inanılmaz, duyularımı dolduruyor ve kıvrımlarına sokuluyorum, o tatlı kokunun daha fazlası için açım. Küçük bir nefes alma sesi çıkarıyor, kalçaları kavrayışında seğiriyor, ama geri çekilmiyor.

Burada, kalçalarının arasında daha koyu bir tonda kızarıyor ve bu pembemsi kahverenginin yeni favori rengim olduğuna karar veriyorum. Amcığının yarığına doğru daha derinlere iniyorum, burnumu nemli kıvrımlarında gezdiriyorum çünkü kokusundan çok etkilenmiş durumdayım. D'see ciyaklıyor, bana karşı kıvranıyor ve ben onu sabit tutmak için bacağını kavriyorum. Dilim dışarı sarkıyor, onun tadına bakıyorum. Isı, tuz ve misk bana çarpıyor ve inliyorum. Onun için açlıktan ölüyorum ve *daha fazlasına* sahip olmalıyım.

Yüzümü amına gömerek ileri doğru itiyorum ve ben onu dillerken o kayanın üzerinde geriye doğru yuvarlanıyor. "Oh! Oh Tanrım, O'jek."

İçimden bir hırıltı kaçıyor. Adımı böyle söylemesine bayılıyorum. Mükemmel bir şekilde. D'see'nin o inanılmaz tadından daha fazlasını almak için çaresizce amını okşuyorum. Altımda kıvranıyor, inliyor, kalçaları ağzıma çarpıyor. Bunu dün gece nasıl yapmadım? Yüzümü kalçalarının arasına gömüp şafağa kadar onun tadını nasıl yalamadım? Ben tam bir aptalım. Bu kendi kurtuluşumdan daha iyi. Bu *her şeyden daha iyi*.

Dilim vücudunun girişine dalıyor ve girişini okşarken tekrar ciyaklıyor ve

Sonra bir kez daha kayıyor. Kucağıma aldığımda inliyor, vücudu dün geceki istiladan dolayı kızarmış. Bir an sonra eli tümseğinin tepesine gidiyor ve onu okşuyor. "Klitorisim," diye inliyor. "Klitorisimi yala, O'jek."

Eline doğru yalayarak ilerliyorum, ilerlerken burnumu sokuyorum ve kıvrımlarının tepesinde küçük bir tomurcuk olduğunu fark ediyorum. Amının geri kalanı gibi koyu bir tonda kızarmış ve biraz çıkıntı yapıyor. Bu bir mahmuz mu? Dikkatle dilimi üzerinde gezdiriyorum ve D'see'nin tepkisi anında oluyor. Bacakları kulaklarımı sıkıca sarıyor, sıkıyor ve inliyor.

Aha. Mahmuz değil, hassas bir çıkıntı. Tekrar kucaklıyorum ve sonra meme ucu olan bir kit gibi emiyorum. D'see haykırıyor, ağzıma doğru eğiliyor. Eli başıma gitti ve beni orada tuttu, Dudaklarıma ve dilime sürtünüyor, bana karşı titrerken kalçaları titriyor ve titriyor. Daha sert emiyorum, alay ediyorum, ısıriyorum ve sonra altımda sarsılırken tekrar emiyorum. Eli yeleme gidiyor ve ben klitorisini çalıştırmaya devam ederken parmaklarını yelemine içine sokup kafa derimi kazıyor. Bana karşı sertleşiyor, sertçe nefes alıyor ve sonra kavrayışımın altında sarsıldığını hissediyorum. Boğulur gibi bir ses çıkarıyor ve sonra amcığı saliverilmesiyle dolup taşıyor, kaygan ve ıslak.

Şimdi inleyen benim, altımda nefes nefese kalırken onu yalıyorum. "Eşim," diye homurdanıyorum, dilimi onun hassas etinin üzerinde gezdirerek tadının her zerresini almaya çalışıyorum. "Benim güzel D'see'm."

Titreyen bir nefes alıyor, ben amını tekrar yalarken altımda inliyor. Bacakları seğiriyor ve ben onu dillemeye devam ettikçe bir kez daha seğiriyor, ta ki bir elini kıvrımlarının üzerine koyup onları ağzımdan koruyana kadar. "Çok fazla," diye nefes alıyor. "Dinlenmeye ihtiyacım var."

Onun yerine kalçasının iç kısmını öpüp ısıriyorum. "Tabii ki." Kendi uyarılmışlığım hâlâ içimde patlıyor, ama D'see'yi boşalttığımı bilmenin verdiği zevkle susturuluyor. Parmaklarının altındaki kıvrımların kızardığı kesin, ama bundan daha fazlası, sularıyla kayganlaşıyorlar. U'dron'un kastettiği buydu. Eğer onu yeterince ıslatırsam, kremaya ihtiyacı kalmayacak.

Bu da yüzümü sık sık onun amına gömmekten zevk aldığım anlamına geliyor. Şimdi bile daha fazlasını istiyorum. Dişlerimi kalçasının iç kısmına sürtüyorum, yarattığı ürperti hoşuma gidiyor. Amcığına hayranlıkla bakıyorum, kıvrımlarına, bazıları diğerlerinden daha uzun, hepsi klitorisinin çıkıntısını çerçeveleyiyor. Hepsi esmer ve hassas. Hepsi benim. Bir parmağımın ucuyla vücudunun girişini buluyorum, en ıslak ve kaygan yeri burası.

Oraya dokunduğum anda parmağıma karşı kükrüyor, boğazından bir inilti daha kaçıyor. "Ağrın var mı?" Parmak ucumla çekirdeğinin girişinde alay ederek soruyorum.

"Benim... sırtım biraz ağrıyor," diye idare ediyor.

Sırtı mı? Yukarı bakıyorum, ve-oh. D'see kayanın üzerinde geriye doğru yayılmış, kalçaları en yüksek kısmı. Geri kalanı yerde bir yerde, tünüğü memelerinde birikmiş ve umduğum kadar şaşkın, terli ve memnun görünüyor. "O zaman kürklere geçelim."

Ayağa kalkıp kalkmasına yardım ediyorum ve kürklere tekrar yerleştığımızda bacakları titriyor. Yüzümü tekrar kalçalarının arasına gömmek ve sabaha kadar keyfime bakmak istiyorum ama göğsüme doğru kıvrılıyor, yüzünü omzumun kıvrımına yaslıyor ve onu rahatsız etmek istemediğimi fark ediyorum. Sırtını okşuyorum, kürkleri üşümüş bacaklarının üzerine çekiyorum. "Amin," diye mırıldanıyorum, yüzümü yumuşak yelesine sürterek. "Acıyor mu? Dün gecedен mi?"

"Oh. Um. Birazcık."

Ben de bundan şüphelenmiştim. Garip yürüyüşü bunu fark etmemi sağladı ve böyle bir şeyin mümkün olabileceğini düşünmediğim için kendimi gelmiş geçmiş en kötü eş gibi hissediyorum. Bunun yerine daha hızlı yürümesi için onu ittim, çünkü yine en kötü türden bir aptalım. "Eğer sabah

ağrın olursa, bir gün daha burada kalırız. Meyve mağarası hiçbir yere gitmiyor."

D'see bana sokuluyor, nefesi tenimde sıcacık. "Bunun hakkında ne düşünüyorsun? Üzerime inmek?"

Adı bu mu? Bir an için bunu düşündüm. "Sanırım bencil olduğumu fark etmemi sağlıyor." "Ne? Neden?" Başını kaldırıp bana endişeli bir bakış atıyor.

"Çünkü bunu sık sık yapmak isterim. Çok sık. Çok yakında." Elini göğsümde kavrayıp onu kendime yaklaştırıyorum. "Ve bu benim açgözlülüğüm."

Kıkırdıyor ve yüzünü tekrar bana gömüyor. "Beni şikayet ederken bulamazsın." "Senin için keyifli miydi?"

Nefesi titreyerek kesiliyor. "Tanrım, evet. Kesinlikle."

Sevindim. Kendimi daha az başarısız bir eş gibi hissediyorum.

CHAPTE R 10

O'jek o gece üç kez daha "pratık" yapmakta ısrar ediyor, ta ki ben zar zor işlevimi yerine getirecek kadar bitkin düşene kadar. Sonunda beni dillemekten yorulduğunda derin bir uyku çekiyorum ve ondan önce uyanıyorum,

Bu da sürpriz oldu. Mesanem doldu ve yüzümü buruşturarak dışarıdaki işlerle ilgilenmek üzere mağaranın girişine yöneldim. Bu gezegende yaşamamanın bu kısmını sevmiyorum ama sanırım neye bulaştığımı biliyordum. Birkaç dakika sonra, temizlemek için birkaç soğuk avuç kar alıp mağaraya geri dönüyorum ve tekrar onunla birlikte kürklerin altına giriyorum.

O'jek uykulu bir kolunu bana dolayarak beni kendine çekiyor. "Dinlen, D'see," diye mırıldanıyor. "Tembel bir günü hak ettin."

Bu beni eğlendirdi. Bacaklarımı onun omuzlarına atıp titreyen bir yığın olana kadar beni dillemesine izin vererek mi kazandım? Bu çok ironik. Ama başımı göğsüne yaslayıp kalbinin atışını dinliyorum ve şifacının khuilerimizi mırıldatmasını sağladığımızda nasıl bir ses çıkacağını merak ediyorum.

O an için sabırsızlanıyorum. Birlikte bir bebek yapacağımız anı dört gözle bekliyorum. İstedğim her şeyin elimin altında olabileceğini düşünmek heyecan verici.

Bu ve O'jek'in dün gece olanları düzenli olarak tekrarlamak istemesi. Tüm bu "pratık" düşüncesiyle ayak parmaklarım kıvrılıyor. Bunun bebek yapmakla hiçbir ilgisi yok ve ben sızlanıp ağzına doğru sallandığımda ve benimle sevişmesi için yalvardığımda reddetti. Parmağını bile içime sokmadı. Ağrım için endişeleniyor, çünkü dün gece defalarca sordu.

Bu sabah kendimi iyi hissediyorum. Tamam, dün gece kaç kere boşaldığım için hâlâ biraz sersemlemiş hissediyorum ama bu iyi bir sersemleme. Acaba bugün daha fazla pratik yapacak mıyız?

Sabah odunu olup olmadığını merak ediyorum.

Karşı koyamayıp elimi gizlice yorganın altına sokuyorum ve kasıklarını buluyorum. Biraz sert gibi, ama benim gibi penislere aşına değilseniz bunu söylemek zor. Johani'ninkini ve Vuurash'inkini birçok kez gördüm ama hiç hissetmedim, bu yüzden elimin altındakine benzer bir his olup olmadığını bilmiyorum. Bir parmak ucumu uzunluğuna ve sonra taşaklarına doğru gezdiriyorum. Burada biraz kürk var ama kollarındaki ve bacaklarındaki kalın post gibi değil. Daha çok çenesindeki tüylere benziyor. Ben onu keşfederken, uykusunda inliyor ve elimi itiyor.

Şimdi kesinlikle sertleşti. Parmaklarımı üzerinde gezdirdiğimde sertleştiğini hissediyorum. Aklıma buna "çelik üzerine kadife" diyen aşk romanları geliyor ve bu tamamen yanlış değil. Seni yumuşak ve sıcak ama aynı zamanda inanılmaz derecede sert. Büyüleyici ve onu okşamaya devam ediyorum, sikiinin verdiği his beni büyülüyor. Çıkıntılar bile daha belirgin görünüyor-

"Gördün mü," diye nefes alıyor O'jek ve bileğimi tutuyor. "Hayır."

Bunun üzerine suratımı astım. "Hoşuna gitmediği için mi 'hayır' diyorsun yoksa başka bir şey için mi 'hayır' diyorsun?" Eğilip kulağını ısıriyorum. Bu sabah kendimi oynak hissediyorum. Dün gece saatlerce amı yalandıktan sonra her kadın öyle olur. "Yoksa sadece dokunuşumdan mı hoşlanmıyorsun?"

Tekrar inliyor, kulağını ısırabilmem için başını eğiyor. Demek ki hoşuna gidiyor. "Bu bir hayır

Çünkü dinlenmelisin."

O'jek itiraz ederken sesi hâlâ yarı uykulu geliyor. "Ama ya seni emmek istersem?" Fısıldıyorum

kulağını ve sonra kulak memesini ısırdı. "Ya seni ağzıma almak ve bana yaptığın gibi boşalmanı sağlamak istersem?"

Çıkardığı ses insanlık dışı ve bir sonraki anda sırt üstü döndüm ve aç ağzı yine kalçalarımın arasında. İnliyorum, çünkü çılgınca dili klitorisimin üzerinde, büyük kolu bacaklarımı açık tutuyor ve göğsüme bastırıyor. Tanrım, bu çok iyi. Bunu bu kadar hızlı yapmayı nasıl başarıyor bilmiyorum ama dili aynı anda her yerde ve yemin ederim sadece birkaç hareketiyle boşalacağım. "Seni memnun etmek istiyorum," diye nefes nefese kalıyorum. "Lütfen, O'jek. Lütfen sikini yalamama izin ver. Sana kendini çok iyi hissettireceğim."

"Neyin iyi hissettirdiğini biliyor musun?" Bana kalın bir sesle söylüyor, sonra dilini bedenimin girişine daldırıyor. "Ben seni boşaltırken kalçalarının titremesi. Klitorisini emdiğimde çıkardığın sesler. Senin tadın-"

Saçlarını tutuyorum - dün gecedan ve açgözlü ellerimden sonra örgüsü tamamen dağılmış durumda ve klitorisime yapışıp diliyle emip alay ederken nefes nefese kalıyorum. "Önce ben, sonra sen. Anlaşma böyle."

Kabul etmek ya da etmemek için ağzını kaldırmıyor. Sadece klitorisimi yalamaya devam ediyor, bacaklarım sıkışmış, ben titreyene ve olduğum yerde kıvrana kadar. Yaralı bir hayvan gibi ses çıkarıyorum, ama o kadar hassasım ki içimden yükselen sesleri sessiz tutamıyorum. Kukum tekrar serbest bırakılıyor ve o da memnun bir ses çıkarıyor, beni yalayıp temizleyene kadar bırakmıyor ve dilinin her fırçasıyla aşırı hassas bir şekilde seğiriyorum.

"Şafağı karşılamak için mükemmel bir yol," diye mırıldanıyor ve kalçama memnun bir öpücük konduruyor.

Derin bir iç çekerek beni bırakmasını bekliyorum. Bıraktığı anda onu yakalayıp tekrar kürklerin üzerine yatırıyorum. Vücudundan aşağı doğru kayarken, vücudundan yükselen kalın bıçağı fark ediyorum. "Birileri henüz mükemmel bir sabah geçirmemiş," diye düzeltiyorum onu. "Şimdi sıra bende."

"Gördün mü-"

"Sus," diyorum ona, eğilip sikini bir ikram gibi yalıyorum. "Alıştırma yapıyorum."

Dilim üzerinde kaydığı anda nefesini içine çekiyor ve hareketsiz kalıyor. Ona bakıyorum ve gözleri kapalı, dans eden mavi parıltı tamamen kaybolmuş. Kuyruğu battaniyeye bir kez sertçe vuruyor ve bunun daha fazlasını talep ettiğini hayal ediyorum. Kendi kendime sırtarak onu tekrar yalıyorum ve bir yanıt bekliyorum.

Gelmesi uzun sürmez. Boğazından alçak sesle hırlıyor ve kuyruğu tekrar *sallanıyor*. "Durdun."

"Sadece bunu istediğinden emin olmak istedim. Emin görünmüyordun." Eğilip nefesimi sikinin başının üzerinde gezdiriyorum ve sonra dilimi kısa bir süre -çok kısa bir süre- ucuna daldırıyorum. Çıkardığı boğuk ses beni memnun ediyor. "Bu da ne, O'jek?"

"Gördün mü..."

"Hmm?"

Boğazının çalıştığını duyabiliyorum. Ardından gelen kelimeler sanki dişlerinin arasında gıcırdıyormuş gibi geliyor. "*Lütfen beni alıştır.*"

Oh, bunu sevdim.

Sadece dudaklarımı kullanarak uzunluğunu keşfediyorum. Yüzümü ona sürterek kadifemsi dokusundan büyüleniyorum. Tenine dokunmak her zaman hoştur -sevişmek için yalvaran yumuşak bir güderi- ama buradaki sıcaklığıyla ilgili bir şey onu benim için kesinlikle karşı konulmaz kılıyor. Bir elimle onu sabit tutuyorum ve yüzümle sikine sokuluyorum, ağzımı her çıkıntının üzerinde gezdiriyorum ve onu öğreniyorum. Tepkilerine bakılırsa, sanırım en hassas olan başı ama

parmaklarımı kesesinin ve şaftının üzerinde hafifçe gezdirmemden de hoşlanıyor. Mahmuзу geri kalanı kadar cazip gelmiyor, bu yüzden hemen bir öpücük veriyorum ve teninin kadifemsi sıcaklığına geri dönüyorum, bunu yaparken bir çıkıntıyı ağızıma alıyorum.

Boğazından çıkardığı ses kesinlikle günahkârca ve karnımı titretiyor. Kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu duymaya bayılıyorum ve sesi çok yakınmış gibi geliyor. Büyülenmiş bir şekilde, baş tarafına doğru ilerliyorum.

ve yalıyorum. Onu emmeye çalışmak çok zor - iri ve kalın ve dişlerimi ona sürtmekten ağzıma almam çok zor, ki bunun kötü bir şey olduğunu biliyorum. Garip bir şekilde Vuurash'ı ve Johani'ye yaptığı tüm oral seksleri düşünüyorum ve onu taklit etmeye çalışıyorum. İçi boş yanaklar, hatırlıyorum. İçi boş yanaklar ve taşaklarını çekistirmek.

Bu yüzden elimi kalçalarının arasına kaydardım ve kesesini nazikçe çektim. Bunu yaparken yanaklarımı çukurlaştırıyorum ve emmeye çalışıyorum.

O'jek homurdanıyor, eli saçlarıma kayıyor. Kalçaları sanki ağzıma girmeye çalışıyormuş gibi kalkıyor ve ben de hevesle dilimi onun üzerinde, parmaklarımı da kesesinin üzerinde kullanıyorum. Bir başka ateşli ses çıkarıyor ve geri çektiğimde başıma hafifçe bastırıyor. Gülümsemek için kendimi zor tutuyorum - bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Onu daha derine götürmemi istiyor. Ağzımı gevşeterek, kalçaları tekrar yükselirken daha fazla almaya çalışıyorum.

"Gördün mü?" diye pantolonunu indiriyor. "Ağzın... sen..."

Sadece ucu ağzıma girene kadar geri çekiyorum, sonra tekrar derinlemesine emiyorum. Bu işte gittikçe daha iyi oluyorum ve onu emerken özensiz sesler çıkarıyor olsam da bunun kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum. Vuurash ne kadar dağınık olursa Johani'nin o kadar hoşuna gittiğini hatırlıyorum. Bu yüzden onu salyayla kaplayıp coşkuyla emiyorum, kesesini de çalıştırmam gerektiğini hatırladığımda elimi kullanıyorum. Altımda geriliyor, hareketleri hızlanıyor.

"Tohumum... Dökülmem gerek...."

Başımı kaldırarak sikinin tabanını sıkıyorum, sonra birkaç çıkıntısını dilimle yokluyorum. "Ağzıma boşalmak ister misin?"

Acı dolu bir ses çıkarıyor ve başımın arkasını itiyor ve ben bunu evet, evet istiyor olarak yorumluyorum. Hevesle başımı tekrar eğiyorum. Boşaldığında tadının nasıl olduğunu görmek istiyorum. Onu tekrar ağzıma alıyorum, başını emiyorum ve shaftının tabanını sıkıyorum. O'jek hızlı, sarsak hareketlerle sikini ağzıma sokuyor, eli başımda, ben de ayak uydurmak için elimden geleni yapıyorum, ama o öncekinden daha hızlı hareket ediyor.

Bıraktığında, boğazında gırtlaktan gelen bir ses ve benimkinde sıcak bir tuz sıçraması oluyor. Şaşkınlıkla öksürdüm, çünkü bunu beklemiyordum.

Dudaklarımı şapırdatıyorum, ağzım onun sıcak salgısıyla doluyor ve bundan hoşlandığımdan tam olarak emin değilim. Garip bir tadı var ve birazını yutuyorum. Tuhaf bir dokusu da var. Ama O'jek'e, onun tükenmiş haline ve kızarmış, terli yüzüne bakınca gurur duyuyorum. Şu anki halini seviyorum; sersemlemiş ve kendinden geçmiş. Vuurash ağzıyla işini bitirdikten hemen sonra Johani'nin yüzünde hep aynı ifadeyi görürdüm.

O'jek'i eşim olarak kabul ettiğim için çok mutluyum. Sanki artık kenarda durup hayattaki tüm güzel şeylerin yanımdan geçip gitmesini izlemiyormuşum gibi hissediyorum. Onları kendim için alıyorum.

Bu yüzden üzerine eğilip sikini yalıyorum ve bir damla tohum shaftından aşağı kayıyor. Hâlâ en sevdiğim tat değil, ama onu kucakladığımda seğirmesi hoşuma gidiyor, sanki umutsuzca tekrar kalkmaya çalışıyormuş gibi.

"Gördün mü?" diye mırıldanıyor, yüzümü okşuyor. "Sen... bu..."

"Eğlenceli," diye vurguluyorum. "Eğlenceliydi. Sence de öyle değil mi? Uzun, çok uzun zamandır böyle bir şey yapmak istiyordum."

Kıkırdıyor ama sesi hâlâ nefessiz ve şaşkın. "Bu sizi hamile bırakamaz. Uygulamamızın bir parçası olmamalı."

Onu rahatsız eden bu mu? Her şeyin pratiğimizin bir parçası olması gerektiğini düşünmesi mi? "Beni yaladığında, bu beni hamile bıraktığın anlamına da gelmiyor."

"Yararlı," diye itiraz ediyor. "Amin yumuşak ve kaygan olduğunda, sikim daha kolay girecek."

Mmmhmm. "Şifacıyı içeri çektiğimizde birbirimize karşı rahat olacağız, değil mi? O yüzden bunu sadece rahatlığımızın pratiği olarak düşün." Dilimi tekrar sikinin başının üzerinde gezdiriyorum ve o da karşılık olarak seğiriyor. "Tabii hoşuna gitmiyorsa başka."

"Çok hoşuma gidiyor," diye itiraf ediyor. "Sen-"

"HO," diye seslenir mağaranın dışından bir ses. "DAY-SEE! O'JEK!"

Bir çığlık atarak bir kürk kaptım ve yarı çıplak vücuduma sardım. "Dışarıda biri var."

O'jek hemen ayağa kalkıyor, kürküyle sikini temizlemeye çalışıyor, sert yüzünde kaşlarını çatmış bir ifade var. Tahrip olmuş örgüsünü omzunun üzerinden geriye atıp ayağa kalkıyor ve ben onun ne kadar güzel olduğuna hayret ediyorum. Küçük mağaranın ön girişine doğru zarifçe ilerliyor ve ben onun vücuduna bakmaktan kendimi alamıyorum. Belki de bu cinsel "pratiğimizin" bir yan etkisidir. Hareketlerinin ve kalçalarının büyüklüğünün, büyük kollarının esnemesinin çok farkındayım.

Johani ile hiç olmadığım bir şekilde onun her şeyinin farkındayım. Karnımın derinliklerinde bir şeyler sıkışıyor ve birlikte geçirdiğimiz ilk "zamanı", onun içime derinlemesine bastırışını düşünüyorum. Nedense, her ne kadar harika hissettirmemiş olsa da, o delici penetrasyonu tekrar deneyimlemek için can atıyorum. Sanki vücudum bunu arzuluyor.

Tuhaf. Tüm bunların tuhaf olduğuna karar verdim. Kötü anlamda garip değil, sadece farklı... ama en azından artık umutsuz hissetmiyorum.

O'jek mağaranın girişindeki perdeyi çekip dışarı bakıyor. Bana dönüyor, kaşları çatık. "Bunlar R'kh ve R'khar. Neden buradalar?"

Omuz silkiyorum, çünkü benim de kafam en az onun kadar karışık. "Belki Harlow onları bizi kontrol etmeleri için göndermiştir? Ya da belki de buradan geçiyorlardır?"

Homurdanıyor. "Dolaşacak koca bir gezegen var. Kimse bizim bulunduğumuz bölgeden sadece 'geçip gitmiyor'. Burada olmalarının bir sebebi var."

Belki de öyledir. O çırılçıplak onları karşılamak için dışarı çıkarken ben de tozluklarımı ve botlarımı giyiyorum. Parmaklarımı dağınık saçlarımda gezdiriyorum ve şakalaşmamızdan sonra yüzüm hâlâ çok kızarmış hissediyor. Ayağa kalktığımda, sanki O'jek'in dili yaladığı tüm etleri aşırı hassas hale getirmiş gibi, amım hafifçe şişmiş ve ağrıyor. Kalçalarımı sıkmak da durumu daha da kötüleştiriyor.

Giyindikten sonra dışarıya birkaç adım atıyorum ve Rukh ile oğluna gülümsüyorum. Rukhar'ın boyu uzuyor ve neredeyse on bir yaşında olmasına rağmen benimle aynı boyda. O da babasıyla aynı ciddi ifadeye sahip. İkisi de aynı kürk peştamalları ve süslü tozlukları giyiyor ve Rukh'un uzun saçları sırtına kadar inen bir örgü halinde. Rukhar'ınki de benzer ama onun yelesi üç örgüden oluşuyor ve koyu renk saçlarında daha ince bir ipek var. Bu ve küçük, düz burnu, soyunun anne tarafına ait tek işaretleri sanırım.

Bana gülümsüyor. "Daisy. Seni iyi gördüğüme sevindim."

"Teşekkür ederim, tatlım." Yanına gidip ona sarılıyorum. Kabiledeki tüm çocukları oldukça iyi tanıyorum. Son birkaç yıldır kendimi gayri resmi bebek bakıcısı olarak ayarladım çünkü bu iyi yapabildiğim bir görevdi. İçimdeki bebeğe açlık ihtiyacını besliyor ve işe yaramaz olmadığımı hissettiriyordu. "Babanla ava mı gidiyorsun?"

"Bizi buraya Har-loh'um gönderdi," diyor Rukh çatık kaşlı O'jek'e. "Kampta hoşuna gitmeyen söylentiler var."

Bunun arkasında Harlow'un olduğunu bilmeliydim. Harlow son derece tatlı, Liz'in atılgan ve gürültücü tavrına karşı şefkatli ve düşünceli biri. Rukh sessizdir ve içine kapanıktır, bu yüzden elbette bu onun değil Harlow'un fikriydi. "Dedikodular mı?" Masumca sordum. "Ne tür

söylentiler?"

"Ben," diyor O'jek açıkça. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, aleti bacaklarının arasından sarkıyor ve tüm dünyanın görebileceği şekilde çıplak. Dikkatli bir şekilde o yöne bakmaktan kaçınıyorum, çünkü bakarsam hissediyorum,

Kısa bir süre önce anatomisinin o kısmını yaladığım yüzümden belli olacak. "Peki ya I'rec?" Kaşlarımı çatıyorum, kafam karışıyor. "Sizi buraya o mu gönderdi?"

"Hayır," diye yanıtlıyor Rukh. Elini Rukhar'ın başına koyuyor ve çocuk ona bağlılıkla bakıyor. Oğul ve babayı görünce kalbim sıkışıyor. Bu sıradan bir manzara, çünkü tüm sa-khui'ler sadık ebeveynler, ama O'jek'le benim bir oğlumuz olabileceği fikri aklıma geliyor. Rukhar'ın babasına baktığı gibi O'jek'e bakabilir ve duygusal gözyaşlarımı içime çekmek zorunda kalabilirim.

Bunu gerçekten yapıyoruz.

"İkinizin çiftleştiğini söylemiştim," diyerek bizi işaret ediyor Rukh, yıllarca sa-khui dilini konuşmasına rağmen garip aksanı kalın. "Har-loh, Day-see'yi kamptan çalmadığınızı bilmek istiyor."

"İyisin, değil mi Daisy?" Rukhar endişeli bir ifadeyle beni inceleyerek ekliyor. "Eğer değilsen bizimle geri gelebilirsin. Seni güvende tutacağız."

O'jek bana yaklaşarak onlara hırslıyor. "D'see seninle hiçbir yere gitmiyor." Oh.

Bu... yeni, bu sahiplenme. Nefret ettiğimi söyleyemem. Aslında, bir bakıma seviyorum.

O'jek'in koluna bir el koydum. "Sorun yok. Sadece bana göz kulak oluyorlar. S'bren ve M'tok'un eşlerini çaldıkları zamanı hatırlıyor musun?"

Homurdanıyor. "Aptallar."

"Değil mi?" Rukhar ve babasına tatlı tatlı gülümsüyorum. "Burada adam kaçırma yok. O'jek bana iz sürmeyi ve diğer avcılık şeylerini öğretiyor."

Rukh, "Avlanmak...şeyler," diye yankılanıyor. "Evet," diyorum parlak bir sesle.

Rukh bize şüpheli bir bakış atıyor.

Rukhar boğazını temizliyor ve tıpkı babasına benzeyen bir şekilde mızrağına yaslanıyor. "Herkes O'jek ve Daisy'nin bebek yapmaya karar verdiklerini söylediğimi bilmelisin. Annem bu yüzden endişelendi."

O'jek başını sallayarak, "Kendi sesine bayılıyorum," diye mırıldandı.

Ama Rukhar teyit için bana bakıyor ve ben yalan söylemek istemiyorum. "Yani, gerçek bu ama tüm gerçek bu değil mi? Birbirimizle çiftleşmeye karar verdik ve O'jek bana bir bebek verecek."

"Ve D'see avlanmayı öğrenecek," diye ekliyor yeni dostum.

Bu konuyu sürekli gündeme getirmesine sinirlenmeye başlıyorum çünkü bunu yaptığında hem Rukh hem de Rukhar bana sanki ikinci bir kafam çıkıyormuş gibi bakıyorlar. Bu tepki gerçekten umurumda değil. O kadar çaresiz görünmüyordumdur herhalde?

Rukh bizi işaret ederek, "Sadece bir kit yapmaya karar veremezsiniz," diyor. "Rezonansa ihtiyacınız var."

"Ya da bir şifacı," diye belirtiyorum. "T'chai ve Mari'nin kendilerinininkini kapatıp tekrar açmalarına yardım etti. Bizimkini açmamıza da yardım edebilir."

Ama Rukh'un yüz ifadesi giderek sertleşir. "Ve Vuh-ron-ca'ya bunun iyi bir fikir olup olmadığını mı soruyorsun? O da evet mi diyor?"

Tereddüt ediyorum, O'jek'e bakıyorum.

"O kabilenin şifacısı," diyor inatla. "Biz kabilenin bir parçasıyız. Ben bir sorun görmüyorum."

Rukhar yüzünü buruşturuyor, genç yüzü için fazla yetişkin bir ifade.

Nasıl hissettiğini biliyorum.

Bu sefer hırslayan Rukh. Yaramaz çocuklarmışız gibi önce bana sonra da O'jek'e ters ters bakıyor.

"Sence bunu sürekli iyileştirmekten yorulmadı mı?"

Ve bana eliyle işaret etti.

Tokat yemiş gibi geri çekiliyorum. Oh.

O'jek önüme geçti, omuzları gerginlikle gerilmişti. "Onunla böyle konuşamazsın."

"Baba," diyor Rukhar, elini babasının koluna koyarak. "Sorun yok."

"O bir şifacı," diyor Rukh, kesik kesik söylediği sözler bize karşı duyduğu hayal kırıklığıyla daha da kesik kesikleşiyor. Parmağını bana doğru uzatıyor. "Day-see'nin yanık yüzünden iyileşmeye ihtiyacı var. Vuh-ron-ca'nın iyileştirmesi gereken iki küçük yavrusu ve tüm kabilesi var. Ve sen onun daha fazla çalışması gerektiğine mi karar veriyorsun? Yeterince yorgun değil mi? Şifacı herkes için orada olmalı, sadece Day-see ve O'jek için değil."

Yüzüm acıyor, yanık sanki acının utancımı artıracığına karar vermiş gibi alevleniyor. Bakışlarımı kaçırıyorum, çünkü kendimi bencil ve zalim biri gibi hissediyorum. Veronica'ya sormadık, hayır. Daha doğrusu ben sormadım ve bu benim planımdı. O'jek sadece beni yatıştırmak için bunu yapıyor çünkü bana aşık. Yine de kendimi çok kötü hissediyorum. Veronica onun yeteneğinden faydalandığımızı mı düşünüyor? Tüm kabile mi? Bu da benim tembel olduğumu düşünmelerinin bir başka yolu mu? Gözlerimin arkasından yaşlar akıyor ve birden Praxii'ye geri dönmüş olmayı diliyorum, görmezden gelinmiş ama işe yaramaz olmam bekleniyor. En azından orada benden ne beklendiğini biliyordum.

O'jek sert bir sesle, "Bunu bencillik olsun diye yapmıyoruz," diyor. Sanki beni Rukh'un hayal kırıklığı ve hüsrانından koruyabilecekmiş gibi önümde durmaya devam ediyor. "Eğer şifacı çok yorgunsa, o yorgun olmayana kadar bekleyeceğiz. Bunun ayın bir dönüşü ya da mevsimlerin bir dönüşü sürmesi umurumuzda değil. D'see ve ben çiftleşmeyi seçtik çünkü birbirimize karşı hislerimiz var. Bunun şifacıyla hiçbir ilgisi yok ve kürklerimizi paylaşmak için izne ihtiyacımız yok. Birlikte avlanmak için de izne ihtiyacımız yok."

"Ben derim ki-"

"Bilmiyorum," diye tersliyor O'jek Rukh'a, sinirlenerek. "Kürklerimizi paylaşmıyor. D'see ile benim aramda ne olup bittiğini bilmiyor. Sadece konuşmayı seviyor."

Rukh ve O'jek uzun ve rahatsız edici bir an boyunca birbirlerine bakıyorlar ve O'jek'in ona saldırıp saldırmayacağını merak ediyorum. Bu konuda biraz endişeliyim çünkü kabileden iki kişinin birbirine gerçekten saldırdığını hiç görmemiştim... O'jek'i de hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Normalde sadece diğerlerinin konuşmasını dinler. Öfkeli olan benim, O'jek değil. Ama şu anda Rukh'u neşeyle boğabilecekmiş gibi görünüyor.

Elimi koluna koyup sıktım.

Rukhar babası ve O'jek'in arasına girer. "Annem endişelendi. Hepsi bu. Biz de avlanmak istiyorduk, bu yüzden gelip seni kontrol etmek bizim için basit bir şeydi. D'see'yi nerede eğitmeyi planlıyorsun? Ne avlıyorsun?"

Uzun, gergin bir andan sonra, O'jek'in omuzları biraz daha az gergin görünüyor. Kuyruğu bacağıma çarpıyor ve sonra sanki beni kendisine doğru tutuyormuş gibi dizimi sarıyor. "İzleri takip etmemiz gerekiyordu. Yolumuza bir şey çıkmadıkça avlanmayacaktık. D'see avlanmadan önce karları okumayı öğrenmeli. Ve meyve mağarasına gidecektik."

Rukhar'ın yüzü aydınlanır ve babasına bakar. "Meyve mağarası! Onlara katılabilir miyiz baba? Annem meyve yemeyi çok ister. Geçen gün de bundan bahsediyordu."

O'jek kolundaki elime dokunuyor. "O zaman bize katılabilirsin ama D'see'nin öğrenebilmesi için hızımız yavaş olacak."

"Sorun değil," diyor Rukhar, bize gülümseyerek ve bir an için gülümsemesi tamamen Harlow'a ait oluyor. "Annem birkaç gün daha dönmemizi beklemiyor. Sizi takip ettiğimizi biliyor." Babasına sırtıyor. "Bu harika olacak. Meyveye bayılırım."

Rukh oğluna bakıyor ve bir eliyle Rukhar'ın saç örgüsünü okşuyor. "Evet, onlara katılabiliriz. Day-see'ye de öğretmeye yardım edebilirim."

"Eşimi benden başka kimse eğitemez," diye hırlıyor O'jek, kuyruğu bacağımlı sıkıyor. "Burada bekle, eşyalarımızı topladıktan sonra sana katılacağız."

"Bekleyeceğiz," diyor Rukhar mutlulukla. "Siz ikiniz toparlanırken biz de etrafı kolaçan ederiz. Hadi baba." O

babasının elini çekiştiriyor. "Hadi gidip şu gördüğümüz hazne izlerine bakalım."

Rukhar gülümseyerek bana bakıyor ama bakışları yanmış yanağıma yöneliyor ve kendimi garip, korkunç ve işe yaramaz hissediyorum. Gnm mahvoldu. Kısa bir süre önce kendimi çok seksi hissediyordum ama şimdi sadece deforme olmuş, iğrenç bir Daisy gibi hissediyorum. İyi bir arkadaş cildini taze ve lekesiz tutar, diyor Johani'nin sesi kafamın içinde. Onun kusurları, efendisinin itibarının kusurlarıdır.

Kendimi hasta hissediyorum.

Rukhar ve babası uzaklaşırken, O'jek dönüp elini koluma koyuyor ve sıkıyor. "Misafirimiz olmasından hoşlanmıyorum," diye mırıldandı. "şimdi onların hızıyla gitmeliyiz, bizimkiyle değıl."

Başımı sallayarak ellerinden kurtuluyorum. "Bu kötü bir fikirdi. Hem de hepsi. Geri dönmeliyiz." "Geri dönmek mi?"

"Kabileye geri dönmek. Her şey eskisi gibi olacak," diyorum usulca, etrafından dolaşıp mağaraya çekilmek için hareket ediyorum. Eski, işe yaramaz kenar Daisy'ye geri döndüm, çünkü en azından savunmasız değıldi-

O'jek beni kollarımdan tutup kendine doğıru çekiyor, kaşları atık. Sanki yüz ifademi okumaya çalışıyormuş gibi bana bakıyor. "zgnsn."

Omuz silkiyorum, evet öyle olduğumu saklamaya çalışıyorum. "nemli bir şey değıl. O haklı, Veronica'dan yardım istemedik, sadece varsaydık. O da beni iyileştirmeye odaklanmış durumda. Ondan yanmış kadının emrinde olmasını beklemek benim bencilliğim." Gzyaşlarımı tutamıyorum. "Ve sen zaten benimle olmak istemiyorsun. Bunların hepsi benim fikrimdi ve sen sadece benimle dalga geçiyorsun. Bir bebek bile istemiyorsun.

."

Yüzümü ellerinin arasına alıp gözlerimin içine bakıyor. "Her şeyin eski haline dönmesine izin vermeyeceğiz."

Aptal bir gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve ağılamamak için elimden geleni yapmama rağmen burnumu çekiyor. Bir avcı ağılamaz, değıl mi? O'jek benden bir bebek yapmak istesin diye avcı olmayı öğrenmem gerekiyor ve ben bunu bile beceremiyorum. "Ya avlanmayı hiç ğrenemezsem?"

"İmkansız. Sana ğreteceğim." Başparmağı yanık yanağımda geziniyor. "Onların sözleri için ağılamayacaksın."

"Onların sözleri yüzünden ağılamıyorum," diye idare ediyorum. "Ağılıyorum çünkü kendimi aptal gibi hissediyorum. Kendi istediğim olsun diye herkesi itip kakıyorum. Veronica, sen-"

"Sence ben itiliyor muyum?" O'jek soruyor.

"şey... evet."

"Senin eşin olmak istemediğimi mi düşünüyorsun?" "Bu benim fikrimdi-"

Eğilip beni öpüyor, sert ve şiddetli. Ağızı benimkinin üzerinde sert, sanki beni canlı canlı yutmak istiyor ve dişleri dudağıımı sıyrıyor. Ona karşı nefes nefese kalıyorum ama sonra dili benimkine değıyor ve o ve bu ateşli, pervasız öpücük dışında her şeyi unutuyorum. "Sen benimsin," diye nefes alıyor dudaklarını kaldırırken. Tamamen geri çekilmek yerine uzun burnunu benim küçük burnuma sürtüyor. "Benim eşim. Benim D'see'm. Ve başkalarının bize hayatlarımızı nasıl yaşayacağıımızı söylemesine izin vermeyiz. Anladın mı?"

Onun sert sözleri karşısında boğazımda bir duygu düğümü oluşuyor. "Ben de seni hayal kırıklığına uğıratmak istemiyorum."

"O zaman pes etme," diyor basitçe ve burnunu bir kez daha benimkine sürtüyor. "imdi gel. Toplanmalıyız. Dinlenme günümüz artık dinlenme günü değil."

CHAPTE R 1 1

ID'see'yi ağılattıkları için bütün öğleden sonra R'kh ve oğluna ters ters bakmak istiyorum. Onların gelişile birlikte kendi içine kapandı. Bunu omuzlarının kamburlaşmasından ve Ne zaman konuşsak yanağını çevirmeye çalışıyor, sanki yüzündeki bir leke güzelliğini azaltabilirmiş gibi. Sanırım eski efendisinin sözlerini düşünüyor ve ona, bakması hoş değilse bir hiç olduğunu söylediğini.

Ona onu unutturmalıyım. Sadece beni düşünmesini istiyorum.

Ancak onların varlığı süregelen bir sorun. Yeterince iyi niyetli olduklarını biliyorum ama R'kh sabırsız ve en iyi çabalarına rağmen hızlı yürüyor. R'khar D'see'ye yardım etmek istiyor, bu yüzden ona yardımcı olacak şeyleri göstermeye çalışıyor. Ama gülerek "tepede bir kar kedisinin izlerini onun bile görebileceğini" söylediğinde, kiti kapıp onu tepeden aşağı fırlatmak istiyorum.

Çünkü D'see bir yavru kediden daha az becerikli olduğunu fark eder ve bir kez daha içine kapanarak geri çekilir.

Hiçbir şey söylemiyorum, çünkü söylersem kızgın sözler olacaklar.

O gece karlı bir açıklıkta duruyoruz, yakınlarda avcı mağaraları yok. R'khar konuşuyor, yarının getireceği meyveleri yemek için heyecanlı. Babası sessiz, ateş hazırlıyor ve ben de ateş yakma kitimi çıkarıp D'see için bir çukur kazıyorum. R'kh ve R'khar yemeklerini kızartırken o da ateşimizi yakıp pratik yapabilir. Ama onun denemelerini izliyorlar, o da telaşlanıyor ve ateş yakamıyor. Taşlardan birini yanlışlıkla parmak eklemine vurduktan sonra ellerini kapatıyorum ve başımı sallıyorum. "Belki yarın."

"Elbette," diyor titrek bir sesle.

Onu yakınımaya çekiyorum, diğerlerinden kısa bir mesafe uzakta onunla kürkleri paylaşıyorum. Bu beni de rahatsız ediyor çünkü artık bir misafirimiz olduğu için D'see ile çiftleşmenin tadını çıkaramıyorum. Sikim sertleşti ve onu arzulamaktan ağrıyor ve bu sabah üzerimde yükselişini, sikimi yalarkenki eğlenceli gülümsemesini düşünmeden edemiyorum.

Tek umudum R'kh ve R'khar'ın meyve mağarasına vardıklarında hemen oradan ayrılımları.

Vadiye girdiğimizde R'khar mutlulukla "BURADAYIZ" diye sesleniyor. "Bak! Girişi görebiliyor musun Daisy? Uçurumun kenarına sıkışmış!"

"Bunu görebiliyorum," diyor tatlı bir sesle. "Neden babanla birlikte önden gitmiyorsun? Biz yetişiriz."

"Haydi." R'khar tüm enerjisiyle daireler çizerek koşuyor. "Bahse girerim içerideki havuza senden önce varabilirim!"

"Eminim yapabilirsin," diyor. "Yarışmayacağım bile."

Onu güldürmeye çalışarak eğildim. "Umarım kabileye dönerken de bizi yenerler."

Bana sadece gülümsüyor, başını dikkati yanağından başka yöne çekmeye çalıştığını belli edecek şekilde eğiyor. "Belki de onlarla devam etmelisin. Yakında orada olacağım."

Vadideki yürüyüş uzun değil ama D'see'nin adımları ağırlaşıyor. Belli ki

Yorgun bir halde geri kalanımıza ayak uydurmak için kendini zorluyor ve bir kez daha R'kh ve R'khar'ın varlığından rahatsız oluyorum. "Ben sizinle kalacağım. Onlarla gidersem R'khar'ı susturmak için ağzına meyve tıkabilirim," diye homurdanıyorum.

"Çocukları sevmiyor musun?" diye soruyor, gerilerek.

"Seviyorum. Şu anda ne ondan ne de babasından hoşlanıyorum."

"Onlara kızmayın. Sadece yardımcı olmaya çalışıyorlar." Yürüyüşüne ara verip mızrağına dayanarak bana bakıyor. "Her şeyde berbat olmam onların suçu değil."

"Sana kızmam için benimle tartışmaya mı çalışıyorsun?" İnanamayarak sordum. Beni uzaklaştırmaya mı çalışıyor? Anlaşmamızla ilgili fikrimi değiştirmemi mi istiyor? R'kh ve oğluna bakıyorum, kısa bir mesafe ötede bekliyorlar. Onlara devam etmelerini işaret eden bir el sallıyorum ve onlar da dönüp vadinin derinliklerine doğru ilerleyerek bizi arkalarında bırakıyorlar. "Gördün mü, kavga çıkarıyorsun."

"Etmiyorum. Sadece eğer bu işi bitirmek istersen seni suçlamayacağımı söylüyorum. Hâlâ arkadaş olabiliriz."

Nasıl hissettiğimi ona göstermem gerekiyor. Uygun bir yer bulmak için vadinin etrafına bakıyorum. Yarısı karla kaplı büyük, düz bir kaya gördüğümde ona doğru ilerliyorum, onu elinden tutup yarı sürükleyerek arkamdan getiriyorum.

"O'jek, cidden," dedi pantolonunun altından. "Belki de konuşmalıyız. Belki-"

Kayaya çıkıyorum, üzerindeki karı temizliyorum ve onu kayanın üzerine oturtuyorum. Oturduğunda hemen kalçalarının arasına diz çöküp onları birbirinden ayırıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, nefesi kesilmiş bir halde.

Etekli tuniğini yukarı itiyorum ve taytının bağcıklarını bulup çözüyorum. "Anlaşmamıza göre her gece çiftleşme alıştırması yapacağız ve dün gece bana sıra gelmedi. Şimdi alıyorum."

"Sen... ne?"

Taytını gevşetir gevşetmez parmaklarımı giysinin içine sokup ona dokunuyorum. Kurudu ve parmaklarım teninde serinledi. Şok içinde bana bakıyor.

Doğru. Krem. Çantamı yere atıyorum ve onu çıkarana kadar malzemelerimi karıştırıyorum.

"Ben ciddiym. Kabiledeki herkes bunu yapmamıza karşı çıkacaksa, belki de bu fikirden vazgeçmeliyim. Bir yıl bekleyebileceğimizi kendin söyledin ama bunu yapmak istediğimden emin değilim. Kafamda bu daha acil bir şeydi ama eğer avlanmayı öğrenmemi istiyorsan..."

Kremadan iki parmağıma birer kaşık alıp küçük tencereyi bir kenara koyuyorum. "...Sadece bundan bıkacağından endişeleniyorum ve ben..."

Yağlanmış parmaklarımı tekrar pantolonunun içine sokuyorum ve kremayı amının kıvrımlarına sürüyorum. Ciyaklıyor, sesi yüksek çıkıyor ve vadide yankılanıyor.

Elimle ağzını kapatıyorum ve D'see bana geniş gözlerle bakıyor. "Sana dokunmayı bırakmalı mıyım?" Parmaklarımı yarığında aşağı yukarı kaydırıyorum ve kremle birlikte ıslak, kaygan sesler çıkartıyor, bu da sikimin karşılık olarak sertleşmesine neden oluyor. "Bana seni rahat bırakmamı söyle, bırakayım."

D'see'nin bakışları benimkilerle buluşuyor. Yavaşça kalçalarını birbirinden uzaklaştırıyor. Zevkle homurdanıyorum. "Güzel," diye mırıldanıyorum. "Benim iyi, tatlı dostum."

Parmaklarım kıvrımlarında gezinirken yumuşak bir inilti kaçıyor. Bakışlarımı onunkilere kilitliyorum ve bir parmağımı yavaşça göbeğine bastırıyorum. U'dron'un ne dediğini hatırlıyorum - sikimi alabildiğinden emin olmak için onu parmaklarımla germeliydim - ve şimdi her zamanki gibi

iyi bir zaman gibi görünüyor. Amcığı sıkılıyor, etrafımda sıcak ve ıslak. Böyle çok iyi hissediyor ve ona tekrar dalmaktan başka bir şey istemiyorum. Sonra, kendime söz veriyorum. Daha sonra tekrar çiftleşeceğiz. Onu bu kadar ıslatana kadar yalayacağım ve sonra sikimi içine sokacağım.

Ama şimdi? Ona dokunmayı bırakmayacağım. Hem de hiç.

Elimi ağzından indiriyorum ve onun yerine yumuşak yelesinden bir avuç tutuyorum. Daracık amcığına ikinci parmağımı sokarken alnım onunkine değiyor ve vücudunu elime doğru kaydırıyor, nefesi kısa ve hızlı nefesler halinde geliyor. "Sessiz olmalısın," diye uyarıyorum onu. "Sessiz kalabilir misin?"

Yine inliyor, bana bakarken dudağını ısırtıyor.

Parmaklarımı içine uzatıyorum, onları eşleştiriyorum ve sonra birbirinden ayırıyorum. Sıkı hissediyor ama daha fazlasını kaldırabileceğini biliyorum. Klitorisini bulup yağlanmış başparmağımı üzerinde gezdiriyorum ve nefesini içine çekerek kayanın üzerinde sarsılıyor.

"Sessiz ol," diye mırıldandım yine. "Tabii R'kh'in geldiğini görmesini istemiyorsan. Çünkü ciyaklamaya devam edersen, gelip neden bu kadar gürültü yaptığını görecekler. Ve ne göreceğini biliyor musun?"

Amcığı parmaklarımın etrafında sıkıca kenetleniyor, beni bir mengenenin içinde sıkıştırıyor. Kocaman gözleri bana kilitlenmiş, sanki onun dünyasında var olan tek şey benim sözlerimmiş gibi. Bu inanılmaz bir duygu ve beni daha fazlası için acıktırıyor.

"Beni parmaklarımı eşimin güzel amına gömerken görecek," diye fısıldıyorum. "Ben onu tatmin ederken izleyecek. Ve onun zevk seslerini, parmaklarımı sıkarken amının ne kadar ıslak olduğunu duyacak. Arkadaşının dokunuşundan ne kadar hoşlandığını." Başparmağımla klitorisini hızlı bir hareketle yana doğru ovuyorum, bu da kalçalarının titremesine neden oluyor.

Yumuşak, yalvaran bir ses daha çıkarıyor, dişleri dudağına gömülmüş. D'see sırtını dikleştiriyor, ben yelesini kavrarken bile kalçalarını elime doğru kaldırıyor.

"Çünkü sen benim eşimsin," diyorum sert bir sesle. "Biz karar verdik. Ben karar verdim. Ve eğer bunu sana her gece kürklerin içinde yapmayacağımı düşünüyorsan, bir kez daha düşünsen iyi edersin, güzelim D'see."

Dudakları aralanıyor ve gözleri dalgalanarak kapanıyor, nefesi kesiliyor. Amcığı parmaklarımın etrafını sıkıca sarıyor ve sonra klitorisini çalıştırmaya devam ettiğimde ıslaklık elimi ıslatıyor.

"Güzel," diyorum, bu kadar hızlı ve sert boşalmasından memnun olarak. "Sanırım bu beni geceye kadar idare eder." Parmaklarımı bir kez daha bükerek amını geriyorum ve sonra tozluklarından kurtarıyorum. Yumuşak bir protesto sesi daha çıkardı. Sikim inanılmaz derecede sertleşiyor ama onu öpüyorum ve bana yapışmasını seviyorum.

Bunun sorumlusu benim, ben karar veririm. R'kh ve oğlunun D'see'mi suçlu hissettirmesine izin vermeyeceğim. Mağaraya vardığımızda R'kh ile konuşup onun benim olduğunu, bol bol çiftleşeceğimizi ve oğluyla birlikte mağarada oyalanmamaları gerektiğini anlatacağım.

Sonra kabileye dönüp onlara ne isterse söyleyebilir. Ben bu gece D'see'nin kalçalarının arasındayken o etrafta dolanmadığı sürece umurumda değil.

CHAPTE R 1 2

I sanki bir çift eriştenin üzerinde meyve mağarasına doğru sendeleyerek gidiyormuşum gibi hissediyorum. O'jek'le yaşadığım olay yüzünden dizlerim hala güçsüz ve o her zamanki gibi sakın bir şekilde yanımda yürürken, elini sırtıma koyarak

Bana rehberlik et, kendimi harap olmuş hissediyorum.

Bu... inanılmaz ateşliydi.

O'jek'i her zaman çekici bulmuştumdur ama bu şekilde kontrolü ele alması? Saçlarımdan tutup bana sessiz olmamı söylerken kaygan parmaklarıyla içime girmesi? Hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Yüce Tanrım, tüm bunları içinde tuttuğunu bilmiyordum. Meyve mağarasına giden sığ patikadan yukarı tırmanıp dar açıklığa girdiğimizde hâlâ sersemlemiş durumdaydım.

Sonra yüzüme bir sıcaklık yayılıyor ve şaşkınlıkla inliyorum.

Keşke kabiledeki diğerleri kadar sık dışarı çıktığımı söyleyebilseydim. Sanırım tüm kadınlar birkaç kez meyve mağarasına gitmiştir ve bazıları Croatoan'daki diğerlerini ziyaret etmiştir. Bir keresinde neredeyse Croatoan'a gidiyordum ama onun yerine O'jek'in beni geri getirmesini sağladım. Bunun dışında kampta kaldım, biriyle yankılanırsam diye ayrılmak istemedim. Bu ve bu dünyada herhangi bir yere gitmek o kadar çileli ki, hiçbir zaman çabalamaya değer görünmedi. Meyve mağarasına ilk kez giriyorum ve bu kadar sıcak olması beni şaşırttı.

Tabii ki sıcak. Buradaki bitkiler tropikal. Adalıların çoğunun kendi adalarına özgü olduğunu söylediklerini duydum. Buraya gelirken buranın bir saunaya girmek gibi olacağı aklıma gelmedi ve hemen kürklerimin en dış katmanını soydum.

O'jek hemen orada, beni tekrar öpüyor.

Yüzümü kavrayan eli beni şaşırtıyor, ağzını yüzümün üzerine eğerken yüzümü yukarı kaldırıyor. Hareketleri aç, dudakları beni yutarken açgözlü ve kısa bir süre sonra nefesim kesiliyor ve ona yeniden yapışıyorum. "O küçük iniltileri çıkarıyorsun," diye mırıldanıyor ve ağzımı ısırtıyor. "Ve bu bana senin bacaklarının arasında olmayı düşündürüyor."

O inlemelerden bir tane daha çıkarmamak için her şeyimi veriyorum. "Özür dilerim," diye nefes alıyorum.

"Üzülme." Burnunu tekrar benimkine sürtüyor ve beni bir kez daha eritiyor. "Sadece şunu bil ki bu gece eşime tekrar sahip çıkacağım."

Başımı sallıyorum, bu düşünceyle kalçalarımın arasında sıcaklık titreşiyor. Bana bir öpücük daha veriyor, bu seferki öncekinden daha yumuşak ve sonra çantasını yere bırakarak benden uzaklaşıyor. "Gördüğün gibi burası dik. Dikkatli ol. Ben R'kh'in nerede olduğuna bakacağım."

Bir elimi yüzüme götürüyorum ve O'jek'in mi yoksa sıcaklığın mı beni kızarttığını bilmiyorum. "Ben burada kalıp birkaç kat soyunacağım."

Ve titre.

Rukhar yakınlarda, yüzü parlak yeşil bir meyveye gömülmüş, suyu küçük çenesinden aşağı damlıyor. Kıyafetlerimden bazılarını çıkarırken bana meraklı bir bakış atıyor. "İyi misin Daisy? İyi görünmüyorsun..." Sanki bir cevabı yokmuş gibi omuz silkiyor.

"Dikkatin mi dağıldı?" Çünkü benim. Gerçekten, gerçekten. Burada daha fazla yürüyüş yapmak zorunda kalmamak için meyve mağarasına çökmeye hazırdım ve şimdi O'jek'i ve parmaklarını,

O'jek'i ve onun emredici sözlerini ve nasıl hissettirdiğini düşünmeden edemiyorum. Dikkatim dağıldı demek hafif kalır. Girişin yakınındaki dar çıkıntıya göz gezdiriyorum. Meyve mağarası gerçekten de büyüleyici.

Hepsi sarmaşıklar ve meyvelerle kaplı sıra sıra çıkıntıları olan bir arı kovanı.

"Evet, dikkatim dağıldı," diyor Rukhar. Hem O'jek'in hem de babasının gözden kaybolduğu çıkıntıya bakıyor. "Son zamanlarda herkesin dikkati dağınık."

"Oh?" Yani, haksız değil. Son zamanlarda doğru düzgün düşünemiyorum. Ya O'jek'in arkasında kampa dönmeyi dileyerek sürükleniyorum ya da onun hakkında kirli, iğrenç şeyler düşünüyorum.

Rukhar kabuğu bir kenara atıyor ve başını sallıyor. Kendisi de biraz dalgın görünüyor.

Hiçbir şey söylemeyince, çıkıntının üzerinden O'jek'e bakıyorum. Havuzun kenarında Rukh ile çok yoğun bir konuşma yapıyor gibi görünüyor. Havuz güzel ve davetkâr görünüyor, Praxii'deki özel odamdakine çok benziyor ama aşağı inmek pek eğlenceli görünmüyor. Şimdilik burada kalmaya karar veriyorum. "Baban meşgul görünüyor. Yine de annen için meyve toplayabiliriz. Senden ne tür meyve almanı istiyordu?"

"Hepsi," diyor ve sesi öncekinden çok daha asık suratlı çıkıyor. "Babam, annem meyve aşermeye başladığında bunun yeniden hamile kalabileceğinin işareti olduğunu söylüyor. Bu yüzden huysuz."

Oh. Daha önce şifacı hakkındaki yorumlarıyla bize karşı oldukça huysuzdu. Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum. "Rezonans konusunda herkes huysuzlaşır," diyorum neşeyle. "Eminim yakında geçecektir."

"Sorun rezonans değil. Annem hamile kalmakta zorlanıyor." Zavallı çocuk stresli görünüyor. "Babam bir keresinde beni taşıırken neredeyse öleceğini söylemişti. Daya'yı taşımak onun için daha kolaydı ama ya bir sonrakini taşımak kolay olmazsa?"

Aman Tanrım. Rukhar'ın yanına gidip ona sıkıca sarılıyorum. Burada kendi kafamın içinde kaybolmuşum ve çirkin yaralarım için üzülüyorum ve herkesin kendi sorunları var. "Annen tamamen iyileşecek," diyorum ona. "Bu hikayeyi daha önce de duymuştum, annen babanla sahildeyken ve etrafta şifacı yokken. Şifacı geldiği anda iyileşti ve Veronica da sahilde. Kimsenin bir an bile kendini kötü hissetmesine izin vermeyecektir. Bunu biliyorsun."

Rukhar omuz silkiyor ve artık filizlenen genç bir adam gibi değil, küçük bir çocuk gibi görünüyor. Bir yumruğunu bir gözüne sürüyor ve burnunu çekiyor.

"Tatlım," diyorum, onu kucaklayarak. "Sana söz veriyorum, her şey yoluna girecek. Annen gerçekten endişelenseydi seni buraya babanla meyve almaya gönderir miydi?"

"Sanırım değil."

Onun hüznü ses tonuyla kalbim sıkışıyor. "Aynen öyle. Ve eğer Veronica bir şeylerin üstesinden gelemeyeceğini düşünürse, Croatoan'da ikinci bir şifacımız var ve Ashtar gidip onu hemen getirebilir. Etrafta iki şifacı varken kimsenin burnuna kıymık bile batmaz!"

Gözlerini ovuşturarak küçük bir gülümsemeyi başarıyor. "Sanırım öyle."

"Neden annen için biraz meyve toplamıyoruz ve sonra Pak için birkaç tane daha toplamıyoruz? Eminim meyveye bayılır." Arkadaşının adını söyledim, çünkü çok yakın olduklarını biliyorum. "Belki komik şekilli bir tane bulup onu güldürebiliriz." Bir asmadan sarkan kırmızı, şişman bir meyveyi gösteriyorum. "Bu neredeyse bir gözyaşı damlasına benziyor, değil mi?"

"Bu da topa benziyor," diye onaylıyor, yanındaki ikiye katlanmış olanı göstererek.

Tanrım, demek öyle. Yüzüm gerçekten ısınıyor. Genç bir çocuğun cinsel organ şeklindeki meyveleri göstereceğine güvenin. "Belki de bunu yalnız bırakmalıyız."

CHAPTE R 13

"Y Daha fazla kalmayacak mısın?" D'see R'khar'a tekrar sarılır, sonra yelesini karıştırarak örgülerini bozar. "Emin misin?"

"Babam annemin yanına dönmemiz gerektiğini söylüyor," diyor R'khar. Babası sessiz, çantası omuzlarında. Eşine götürmesi gereken meyvelerle dolup taşıyor ve yüzünde sabırsız bir ifade var.

D'see, R'khar'ın alnına bir öpücük konduruyor ve yavru utançtan kızarıyor, R'khar ona bir kez daha sarılırken bakışları meme uçlarına kayıyor. "Tamam, çok yakında döneceğiz. Onlara iyi olduğumuzu söyle, döndüğümüzde görüşürüz. Bizimle geldiğin için teşekkür ederim. Her zaman takılabilirsin."

R'kh bana bakıyor.

Hiçbir şey söylemiyorum. D'see'nin R'kh ve oğlunu bir an önce gitmeleri için "teşvik ettiğimi" bilmesine gerek yok. Bu mağarada eşime sahip çıkmayı planlıyorum ve burada pek fazla mahremiyet yok. En iyisi bir an önce gitmeleri. Mahremiyet ihtiyacından öte, R'kh'ın gitmesini istiyorum. D'see oğluyla iyi anlaşıyor ve R'khar da uslu bir yavru ama babasına kızgınım. Kısa bir süre önce onu kenara çekip bu mağarada D'see ile birlikte olma planlarımı anlattım ve bana D'see'nin istediğini elde etmek için beni kullandığını söyledi. Onun geleceğinde kitten başka bir şey görmediğini ve bunun gerçekleşmesi için ne isterse yapacağını söyledi.

Haksız olduğunu düşünmüyorum ama bana ders vermeyi düşünmesi de hoşuma gitmiyor. Tüm kabile benim tamamen kör olduğumu mu düşünüyor? Tabii ki D'see bunun için R'jaal ya da I'rec yerine beni seçti. Cevabımın evet olacağını biliyor. Ona dokunmak için ikna edilmeye ihtiyacım olmadığını biliyor. Ama R'kh'ın sözleri bana kimsenin ilk tercihi olmadığını hatırlatıyor. Hiçbir şeyde ilk değilim ve bu ruh halimi bozuyor.

Avcı ve oğlu ayrılıyor ve D'see onları girişe kadar takip ediyor, ben silahlarımı kontrol ediyormuş gibi yaparken el sallıyor ve vedalaşıyor. Onlar gittikten sonra iç geçiriyor ve bana dönüyor. "Zavallı Rukhar."

"Neden fakir?" Mızrağımı bir kenara bırakarak ona yan gözle bakıyorum. Derisinin en hafif katmanına kadar soyunmuş, meme uçları giysiyle belirginleşmiş. Teni kızarmış, yüzündeki yanık izi morarmış ama gülümsüyor.

R'kh'ı ve onun sözlerini düşünmekten nefret ediyorum. İstedini elde etmek için seni kullanıyor.

Bu fikir ağzımda kötü bir tat bıraksa da, hiçbir şey onu geri kullanamayacağımı söylemiyor. Çiftleşme kutsal olmalı. İki mükemmel yarının bir araya gelerek bir bütün oluşturması ve aralarında bir kit yaratması gerekir. Bu biraz garip geliyor. Yine de D'see bana gülümseyip öne doğru süzüldüğünde, onu reddedemeyeceğimi biliyorum.

Bu dişiyi hiçbir şeyden mahrum edemem. Ben onunkine sahip olmasam bile o benim kalbimi sıkıca kavıyor.

Gelip çıkıntıda yanıma otururken gülümsemesi çok tatlı. "Rukhar annesi için endişeleniyor. İlk hamileliğinde çok zor zamanlar geçirdiğini ve sadece şifacının ona iyi geldiğini söylemişlerdi, hatırlıyor musun? Onlardan meyve istedi ve bu yüzden Rukh yakında tekrar rezonansa gireceğini düşünüyor ve sanırım stres yapıyor. Sanırım bu yüzden bize karşı bu kadar büyüdü. Eşi için gergin ve bunu yansıtıyor."

"Çok anlayışlısın." R'kh'ın bana söylediği sözleri ona söylemeyeceğim. Gözleri yumuşak olduğunda değil

endişelerine sempati duyarak.

"Arkadaşını seviyor. Böyle bir şey için kızamam. Tabii ki onun için endişeleniyor. Eminim iyi olacaktır çünkü artık iki şifacı var ve Harlow Daya'ya hamileyken zor zamanlar geçirmede. Ama telaşlanmasını anlıyorum." Yüz ifadesi hüznü bir hal alıyor. "On iki yıldır çiftleşmiş olmaları ve Harlow'un hâlâ onun üzerine titremesi çok güzel."

"Yıllar içinde neden değişsin ki? Sevgili bir eş, sevgili bir eştir." Kit'le birlikte olduğunda ona olan sevgimin azalacağını mı düşünüyor? Kedimle mi? Aksine, daha da artacak. Ellerimi onun dolgun vücudundan ve yuvarlak karnından uzak tutamadığım bir gelecek hayal ediyorum ve bu beni öyle bir özlemle dolduruyor ki dayanamıyorum.

Bacaklarını çıkıntının üzerinde sallıyor ve sonra eğilip aşağıya bakıyor. "Peki şimdi ne yapacağız?"

Biraz meyve toplayıp sabah bizim için geri mi döneceksiniz? Yoksa birkaç gün daha mı kalacağız?"

Tam olarak karar vermedim. Planım ona avlanmayı öğretmekti ama R'kh ve R'khar ortaya çıkınca planım hızla değişti. D'see'ye bir göz attım. Ona göre, son birkaç gündür çok fazla yürüdük. Muhtemelen dinlenmek istiyordur. "Ağrın var mı?"

"Bacaklarım biraz, evet."

"Bacaklarının arasında mı?" İçimdeki aç eş bunu sormak zorunda. Bütün gün boyunca elime bıraktığı kokuyu içime çektim. Aramızdaki her anı ve amcığı parmaklarımın etrafında kenetlenirken gözlerindeki bakışı yeniden yaşadım. Onu taş zemine atıp üzerine çıkmaya fazlasıyla hazırım ama canı yanarken olmaz.

Yüzü kızarır. "Orada değil, hayır."

"Güzel."

"Daha sonra beni orada üzecek misin?" Kendi omzuyla omzumu dürtüyor.

Onun cilveli sözleri karşısında nefesim kesiliyor ve ona kuşkulu bir bakış atıyorum. D'see bana gülümsüyor, gözlerinde bir davet var. Şifacıya daha çabuk yaklaşabilmemiz için beni alıştırma mı çalışıyor? Yoksa gerçekten dokunmamı mı istiyor? Dürüst olmak gerekirse ne düşüneceğimi bilmiyorum. "Bacaklarını dinlendir," diyorum ona ve ayağa kalkıyorum. "Ben yüzmeye gidiyorum."

Beni takip edip bana katılacak mı yoksa yukarıda mı kalacak diye görmek için onu çıkıntıda bırakıyorum.

Ve o yukarıda kaldığında, kendime hayal kırıklığına uğramadığımı söylüyorum.

CHAPTE R 14

I Kendimde yükseklik korkusu olduğunu hiç düşünmemiştim ama buradaki meyve mağarasının çıkıntıları dik ve biraz endişe verici. O'jek flörtümden aniden vazgeçtikten sonra, yukarıda kalmaya karar verdim.

O aşağıda yüzerken. Tırmanış için endişelenmenin ve beni etrafında istemiyor gibi görünmesinin bir kombinasyonu. Acaba bana kızmasına neden olacak bir şey mi söyledim? Yoksa onu istediğimi kanıtlamak için yeterince şey yapmıyor muyum?

Davetimin gayet açık olduğunu düşünmüştüm. Ve onun da beni istediğini sanıyordum. Ama onu aşağıdaki havuzda yüzerken izlerken, uzun saçları bir perde gibi arkasında dalgalanırken, belki de yeterince açık olmadığımı düşünüyorum. Belki de ona yaklaşmalı ve ne istediğimi göstermeliyim. İçime giren parmaklarını ve saçlarımı tutup beni hareketsiz tutuşunu ve bana sessiz olmamı emredişini düşünüyorum. Onun kontrolü ele almasından ve bana zevk almamı emretmesinden ne kadar hoşlandığımı hiç fark etmemiştim.

Tanrım, bu inanılmaz seksiydi. Kalçalarımı sıkıca birbirine kenetliyorum ama bana dokunduğu zamanki gibi hissetmiyorum ve aşağıdaki ışıltılı havuzdan çıkıp kestirmek için düz kayaların üzerine uzandığında, belki benim de kontrolü ele almam gerektiğine karar veriyorum. Aşağıdaki çıplak bedenine bakıyorum ve sonra tekrar çıkıntılara bakıyorum. Dudağımı ısırarak botlarımı çözüyorum ve tepede bırakıyorum. Umarım çıplak ayak parmaklarıyla daha iyi kavrayabilirim.

Umarım düşüp kayalara sıçramam.

Neyse ki sarmaşıklar sağlam ve iyi bir tutamak oluşturuyor. Yavaşça aşağı iniyorum, ayaklarımı her seferinde düzgün yerleştirdiğimden emin oluyorum ve bunu yaparken O'jek'i nasıl uyandıracağımı düşünüyorum. Ağzımla tabii ki. Bu fikir daha hızlı nefes almamı sağlıyor ve sonunda onun bulunduğu seviyeye indiğimde, kalçalarımın arasında kayan sıcaklığı hissedebiliyorum. Neden yıllardır kimse bana dokunmadan, sabırla rezonans beklerken, birkaç gün içinde O'jek'e dokunmayı takıntı haline getirmiştik?

Yaklaştığımda gözünü bile açmıyor. O'jek yayılmış, kollarını başının arkasına koymuş, başını yastıklıyor ve görkemli vücudunu gözlerimin önüne seriyor. Rukh ve küçük oğlunun gitmiş olması iyi bir şey, çünkü ellerimi onun üzerinde gezdirmek için can atıyorum, hem de öyle iffetli bir şekilde değil. Yanına oturuyorum, tüm o çıplak ten karşısında parmaklarım seğiriyor.

Yine de ona dokunmaktan ne zarar gelir ki? Çiftleşmeye karar verdik. Burada kimse yok. Ona istediğim kadar dokunabilirim ve kimse yargılamaz.

Bunun farkına varmak baş döndürücü. Yıllarca Johani ve Vuurash'ın yasak ilişkilerini gizli tutmak için verdikleri mücadeleyi izledim. Artık buna gerek yok. O'jek'in benim olduğunu ve rezonans araya girmediği sürece birbirimize ait olduğumuzu ilan edebilirim.

Memnuniyetle üzerine eğildim ve elimi sikinin üzerine koydum. Ona son dokunduğumda olduğu gibi sert değil ve yumuşakken onu tutmak garip bir duygu. O'jek'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve bana baktı. Elimin altında siki sertleşip kalkıyor ve tatmin olmuş bir mırıltıyla eğilip onu ağzıma alıyorum.

Nefesi boğazından tıslayarak çıkıyor ve O'jek bir elini başıma koyuyor, parmakları saçlarıma dolanıyor. Beni çekecek mi yoksa yerime mi sabitleyecek anlayamıyorum ama sadece inliyor ve bir

avuç saçımı sıkıyor. "Neden... ağzın sikimin üzerindeyken beni uyandırıp duruyorsun?"

Oh. Neredeyse tamamen sertleşmiş horozunu aniden serbest bırakarak oturuyorum. "Bu kötü mü? Hoşuna gitmedi mi?"

O'jek'in eli saçlarımda sıkılaşıyor, gözlerinde vahşi bir bakış. "Ben öyle bir şey demedim."

Dudağımı ısırıyorum, bir elimi karnının üzerinde gezdiriyorum. "Sadece seni memnun etmek istedim. Bundan zevk alıyorum. Vuurash ve Johani'yi hep bunu yaparken izledim ve değer verdiğim birine bunu yapmanın nasıl bir his olacağını merak ettim. Açıgözlü görünüyorsam özür dilerim. Sadece sana dokunabildiğim için heyecanlıyım."

İnliyor ve beni göğsüne doğru çekerek oturuyor. Dengemi kaybedip üzerine düşüyorum, o da geriye doğru yuvarlanıyor, ben de ona yapışıyorum. Yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta ve O'jek öne eğilip burnunu benimkine sürtüyor. "Seni açıgözlü seviyorum. Hem de çok seviyorum. Sadece bunun yapmak zorunda hissettiğin bir şey değil, yapmak istediğin bir şey olduğundan emin olmak istedim."

"Mecbur değilim," diye nefes alıyorum, öne doğru eğilip onu hafifçe öpüyorum. "Sana dokunmayı seviyorum. Vücudunu keşfetmeyi ve seni boşaltmayı seviyorum." Dilimi üst dudağının üzerinde gezdiriyorum. "Sen de beni becermekten hoşlanıyorsun, değil mi? Aynı şey. Tadını ve hissettiklerini seviyorum. Seni ağzıma almayı ve dilimi üzerinde gezdirmeyi seviyorum. Seviyorum-"

O'jek ağzımı kendi ağzıyla kapıyor, sert ve enfes bir öpücükle beni susturuyor. "Bu sefer içine boşalmak istiyorum," diyor bana, kalın bir sesle. "İstersen sikimi ağzına alabilirsin, ama yaklaştığımda seni çekip çıkaracağım ve içine boşalacağım."

Titriyorum, çünkü bu bana olması gerekenden çok daha seksi geliyor. "Hadi yapalım o zaman."

"O zaman ben de seninle oynayabilirim, dostum." Beni bırakıyor ve sırt üstü yatarak rahatlıyor, bakışları yüzüme kilitleniyor. "Soyun."

O benim.

Dostum.

Bu kelimeleri seviyorum. Hem de çok. Gülümseyerek tozluklarımı ve tuniğimi çıkarıyorum, sonra yanına yerleşiyorum ve ellerimi teninde gezdiriyorum. Hafif nemli hissediyorum ama bunun nedeni mağaradaki nem olabilir. Yine de dokunuşumun altında sıcak ve davetkâr ve parmaklarımı düz karnında gezdiriyorum. Johani'nin her tarafı tüylüydü ve yaşımdan dolayı göbeğinde biraz kalın bir göbek vardı. O'jek ise tamamen yağsız, sert bir gövdeye sahip. Karnını oluşturan iyi tanımlanmış kas dalgalanmalarını sayabilirim ve neredeyse kasıklarının işaret eden kesik obliklerin üzerinde bir parmağımı izleyebilirim. Parmaklarımı üzerinde gezdiriyor, süet benzeri teninden büyüleniyorum. "Sana dokunmak hoşuma gidiyor," diye itiraf ediyorum, biraz utangaç hissederek. "Seks yaparsak iyi olacağını biliyordum, çünkü herkes bundan zevk alıyor gibi görünüyor, ama ben daha çok bebek sahibi olmaya odaklanmıştım. Ama itiraf etmeliyim ki sana dokunmaktan çok hoşlanıyorum. Seni ağzım üzerindeyken uyandırmayı seviyorum. Ellerimi üzerinde gezdirmeyi seviyorum çünkü bu beni nefessiz bırakıyor ve daha fazla dokunuşa aç bırakıyor."

"Öyle mi?" O'jek'in sesi boğuk çıkıyor ve eli kalçama kayıyor. Kalçamı okşuyor, ben onun üzerinde öne doğru eğilip sikine doğru ilerlerken o da kalçamı okşuyor. "Sikime dokunurken bana poponu ver," diye mırıldanıyor. "Sen beni yalarken ben de senin aınla oynamak istiyorum."

Nefesimi içime çekiyorum çünkü bu fikre bayılıyorum. Dört ayak üzerine kalkıp duruşumu ayarlıyorum, böylece elini arkamda gezdirebiliyor. Aleti yüzüme doğru uzanıyor, güzelce şişmiş, çıkıntıları kalın ve baştan çıkarıcı, başı tamamen yüzmekten kaynaklanmayan bir ıslaklıkla parlıyor. Üzerine eğilip onu ağzıma alırken küçük bir inilti duyuyorum.

Eli arka tarafımı sıkıyor ve sonra parmaklarını yanaklarımın yarıklarında gezdirerek amımı arıyor. Sikini kucaklarken eline karşı kıvraniyorum, onu özellikle sulu bir ikram gibi yalıyorum. Bu zevkin bir kısmını dilimle öğrenmek, her çıkıntının üzerinde dans etmek ve yukarı doğru yalarken

horoz başının parıltısını hissetmek. Dilimi tepesindeki ıslaklığa daldırıyorum ve onun tuzlu, acı tadı ağzımı lezzetiyle dolduruyor.

Memnun bir ses çıkarıyorum, uzunluğunu ağzıma alıyorum ve dilimi daha iyi kullanabilmek için elimle onu sabit tutuyorum. Başını dilime alıp emiyorum, yanaklarımı biraz çukurlaştırıyorum ve sonra daha da aşağıya iniyorum, ağzıma alabildiğim kadar çok şaft almaya çalışıyorum. O'jek alçak sesle

ses çıkarıyor ve sonra parmakları göbeğimin kaygan kuyusuna giriyor, ani dokunuş kadar beni şaşırtan ıslak bir ses çıkarıyor. Elinin karşısında kıpırdanıyorum, dikkatim dağılıyor.

"İslaksın," diye mırıldanıyor. "Bütün bunlar sikimi emmeyi sevdiğin için mi? Beni bu kadar memnun etmekten gerçekten hoşlanıyor musun?"

İçime giriyor, parmaklarını itiyor ve ben şu anda emdiğim ağız dolusu horozun etrafında inliyorum. Sürükleyen parmakları konsantre olmamı zorlaştırıyor ama elimden geleni yapıyorum, çılgınca yalayp emiyorum. Sikinin başının hemen altını sıkıyorum ve dilimi tepenin etrafında döndürüyorum ve tuzlu ön sperminin daha fazlası ağzımı dolduruyor. Vuurash'ın kullandığını hatırladığım hareketleri taklit ederek onu elimle çalıştırıyorum. Johani'nin sikine hiç nazik davranmamıştı, ben de O'jek'inkine nazik davranmıyorum. Hızlı okşama hareketleriyle onu okşuyorum, kavramam artık ıslak olmadığında onu daha fazla tükürükle kaplıyorum.

O'jek çılgınca bir ses çıkarıyor ve bir sonraki anda beni üzerinden çekiyor, elleri benimkileri kavırıyor. "Çok yakın," diye bağırıyor. "Çok yaklaştım ve içine boşalmak istiyorum." Beni kollarının arasına alıyor ve nefesimi kesecek kadar sert öpüyor. "Bu konuda çok iyisin."

Gururla kıvranmak istiyorum ama o beni kayaların üzerinde sırtüstü çeviriyor, kendimi incitmeyeyim diye elleriyle destekliyor. Altına girdiğimde beni tekrar öpüyor ve sonra göğüslerimi sıkıyor. "Bunlar hassas mı? Daha önce dokunmamıştım."

"Oh," diye nefes alıyorum. "Uçlar, evet."

Başparmağıyla bir ucunu okşuyor, sıkılaşmasını izliyor ve ben inliyorum. Bir iniltiyle parmaklarını ucun etrafında kenetliyor, sıkıştırıyor ve hafifçe çekiyor, sonra beni tekrar öpmek için serbest bırakıyor. "Meme uçlarıyla başka bir zaman oynamak zorunda kalacağım, dostum. Seni çok fazla istiyorum." Sözleri hararetli, elleri kalçalarımı birbirinden ayırırken çaresiz. Üzerime eğiliyor ama bir eli aramızda kalıyor ve sanki hâlâ kaygan olduğumdan emin olmak istercesine amımı okşuyor. O'jek iki parmağını içime bastırırken yüzümü izliyor ve ben haykırıyorum, parmak eklemimi ısırıyorum çünkü çok iyi hissettiriyor. Parmaklarını içimde çalıştırıyor, başparmağı klitorisimi sıyrıyor ve bacaklarım tepki olarak sarsıldığında, dizlerimi neredeyse omuzlarıma gelene kadar bastırarak eğiliyor. Aleti girişime sürtünüyor ve tüm vücudum istekle kenetleniyor.

"Seni incittiysem söyle," diyor, sesi düzensiz. Bakışları yüzümde geziniyor, açlık yüzüne keskin çizgilerle yazılmış. "Evet mi?"

"Lütfen," diye sızlanıyorum. "Lütfen şimdi içime gel."

İnliyor ve sonra ucu vücuduma bastırıyor. Nefesimi içime çekiyorum, çünkü sikinin içime girmesi daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor, en son seks yaptığımız zaman hariç. Keskin ve enfes bir his ve vücudum otomatik olarak onun etrafında kenetleniyor. İnliyorum, daha derine itmeye devam ederken omuzlarını tutuyorum, ağırlığı beni kayaya bastırıyor. Çok iyi hissettiriyor. Çok fazla gibi geliyor. Hepsini seviyorum.

Sanki sikinin her çıkıntısının içime doğru kaydığını, yavaşça içeri iterken duvarlarıma sürtündüğünü hissedebiliyorum. Daha fazlası için çaresizce tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum ve sonra klitorisime parmak benzeri bir şeyin sürtündüğünü hissediyorum.

"Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldanıyor, vücudu benimkinin üzerinde seğiriyor ve yemin ederim o küçük hareketleri içimin derinliklerinde hissedebiliyorum. "Canın acıyor mu? Acı çekiyor musun?"

Başımı sallıyorum, sızlanıyorum. "İyi," diye idare ediyorum. "Her şey yolunda. Devam et."

O'jek inliyor ve geri çekiliyor, çıkıntılar içimden inanılmaz bir hızla çıkıyor ve bu zincirleme bir his reaksiyonu gibi geliyor. Sonra tekrar içime giriyor ve ben inliyorum. Parmağı klitorisimin yan tarafına sürtünüyor ve ben haykırıyorum, elim birleşmiş bedenlerimizin arasına giriyor. Onun

mahmuzu. Tabii ki onun mahmuzu.

"Gördün mü? Eşim." Tekrar içime giriyor ve boğazımdan kaçmak isteyen ciyaklamayı ısıyorum, çünkü içime her girdiğinde mutlak bir his mızrağı gibi. En son seks yaptığımızda böyle bir şey olmamıştı. Şimdi, daha hızlı hareket edip içime pompaladıkça, bu beni çıldırtıyor. İmkânsız bir hızla içime giriyor ve kalçalarımı böyle hareket ettirmeyi hayal bile edemiyorum... ama inanılmaz hissettiriyor. İçime girerken tekrar inliyorum ve bu karnımın derinliklerinde sıcak bir his yaratıyor. Klitorisimden gelen orgazm gibi değil, yıldırım hızıyla vuruyor - bu daha derin ve çok daha yoğun.

İnlemeye devam ediyorum, kaslarını deşiyorum. "Durma. Lütfen durma, O'jek." "Tekrar söyle," diye emrediyor derinlere inerken. "Adımı tekrar söyle."

"O'jek," diye boğuldum. "O'jek. Lütfen. Çok iyi hissettiriyor."

İnliyor ve içime daha sert giriyor. Sistemimde bir orgazm patlıyor, mahmuzunun klitorisime sürekli vurması beni vahşileştiriyor. Şaşırtıcı bir şekilde, karnımda ikinci bir orgazm başlatıyor ve tüm vücudum onun horozunun etrafında kenetleniyor, uzuvlar yerinde kilitleniyor. Duygular içimde patlarken haykırıyorum ve sanki amım onun etrafında sıkılıyormuş gibi hissediyorum. O'jek adımı tıslıyor ve sonra boşalıyor, içime girerken hareketleri düzensizleşiyor. Sıvı ısı içime doğru yayılıyor ve inliyorum, üstüme çökerken tekrar sıkıyorum.

Mahvolmuş hissediyorum.

En iyi şekilde harap olmuşum. İçimdeki her şey serbest bırakılmak için seğiriyor, uzuvlarım sanki tüm kemiklerini kaybetmiş gibi hissediyor ve mahmuzu hala klitorisime baskı yapıyor. En ufak bir hareketin beni başka bir orgazma sürükleyeceğini biliyorum. Bundan da öte, O'jek'in üzerimdeki ağır hissini seviyorum, vücudu benimkini itiyor. Sanki iri cüssesiyle beni yutmaya kararlı ve bunun beni ne kadar korunaklı ve küçük hissettirdiğine bayılıyorum.

Nefesini tuttuğunda üzerimden yuvarlanıyor ve ben ona uzanarak bir protesto iniltisi çıkarıyorum. Bir an sonra eli tekrar kalçalarımın arasında ve ağzı benimkinde. Parmakları vücudumun kaygan karmaşasında kayarken bile beni sert ve çılgınca öpüyor. Öpücüklerinin arasında "Benim," diye mırıldanıyor ve sanki sızan boşalmayı içime geri itiyormuş gibi hissediyorum. "Benim eşim."

"Hepsi senin," diye kabul ediyorum, kalçalarımı elinin etrafında sıkarak. "Bu... gerçekten iyi bir alıştırmaydı." O'jek homurdanıyor. Bir süre sonra bir parmağını daha amıma sokuyor.

"Buran ağrıyor mu?"

Başımı salladım. "Acımadı."

"Losyon olmadan da mı?"

"Onsuz bile." Parmaklarımı sert göğüslerinden birinin üzerinde gezdiriyorum, muhteşem vücuduna hayranlıkla bakıyorum. Tüm bu süre boyunca bunu yapabilecekken ona dokunmayarak üç yılımı boşa harcadığıma inanamıyorum. "Belki bir dahaki sefere G noktamı buluruz. Bu eğlenceli olabilir. Buna ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Bu... oldukça yoğundu."

Beni tekrar öpüyor ve sonra elini kalçalarımın arasından kaldırıp parmaklarına bakıyor. Bir göz attığımda parmaklarının yapışkan ve kaygan olduğunu görüyorum ve bu manzara yüzümün kızarmasına neden oluyor. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey." O'jek elini bir süre daha düşünceli bir şekilde inceledikten sonra ıslak parmaklarıyla kalçama koyuyor ve beni daha da yaklaştırıyor. "Bize bakmayı seviyorum."

Bu beni utandırıyor. Johani ve Vuurash'ı birlikteliklerinde yüzlerce kez izlemiş olsam da, O'jek'le birlikteliklerimin bazı yönleri konusunda kendimi hala utangaç buluyorum ve sıvılar da bunlardan biri. "Sanırım Rukh ve Rukhar'ın burada kalmamasına sevindim. Mağaralarda istediğimiz kadar oynayabiliyoruz. Sence birkaç gün kalıp sonra geri dönüp diğerlerine katılacak mıyız?"

Parmaklarımı karnında gezdiriyorum. Aleti ıslak ve hâlâ yarı sert görünüyor, bu da beni büyülüyor.
"Yoksa yarın geri mi döneceğiz?"

"Neden sordunuz? Geri dönmeye hevesli misiniz?"

Kıkırdıyorum. "İtiraf etmeliyim ki Veronica'yla konuşup ona planlarımızı anlatmak için oldukça hevesliyim."

O'jek homurdanıyor, böğrümü tekrar sıkıyor. Uzun bir süre sonra, "Henüz şifacıyla konuşmaya hazır değiliz," diyor.

Kaşlarımı çatarak geri çekiliyorum ve ona bakıyorum. "Sence seks konusunda daha fazla pratiğe mi ihtiyacımız var? Çünkü bunu onun önünde kendimizi aptal yerine koymadan da yapabileceğimize eminim."

Bana sert ve inatçı bir bakış attı. "Avlanmayı ve kendine bakmayı öğrenirsen bunu seninle yapacağımı söyledim."

"Doğru mu?" Burada bir sorun göremiyorum. "Öğreniyordum. Sen bana öğretiyordun."

"Sana neredeyse hiçbir şey göstermedim," diye düzeltiyor. "Hazır olduğunuza ikna olmam için ayın birçok kez dönmesi gerekecek. *O zaman* şifacıyla konuşacağız."

Elinden kurtulup dik oturdum. "Ne?" Bana doğru uzanıyor. "Gördün mü-"

Ellerini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Gerçekten birkaç ay daha beklemek istiyor musun? Neden şimdi değil?" "Şimdi hazır değilsin-"

İçimde biriken öfke ve hayal kırıklığıyla savaşıyor sözlerimi sakın tutmaya çalışıyorum. "Öğrenmemi istediğini söylemiştin. Ben de kabul ettim. Anlaşmamızda ben kendi kendime yeterli hale gelene kadar bebek sahibi olmayacağımıza dair hiçbir şey yoktu."

Sırt üstü dönüp bana bakıyor. "Yani çaresizken ve ona bakamayacak durumdayken bir kitin mi olacak?"

Sözleri canımı yakıyor ve incinmiş bir halde ayağa fırlıyorum. "Beni böyle mi görüyorsun?"

Çaresiz ve işe yaramaz?

Bildiğim iyi oldu sanırım."

"Görüyorum." O'jek tekrar elime uzanıyor, ama onu tutmaktan kaçınıyorum.

"Şu anda seninle konuşmak istemiyorum," diyorum ona. "Aslında, şu anda sana bakmak bile istemiyorum. Beni yalnız bırak." Yıkanmak için havuza giriyorum ve kulaç atarak ondan uzaklaşıyorum. Bakışlarının sırtımda delikler açtığını hissedebiliyorum ama onu görmezden geliyorum. Güzel. Bırakalım bir süre düşünsün. Kırıldım, kabul ediyorum. İncindim çünkü o istediği her şeyi elde ediyor ve ben hâlâ eksik kalıyorum gibi geliyor. Kendimizi arkadaş ilan etmiş olsak da, benim hâlâ çok işe yaramaz olduğuma karar verdi. Çılgılık atana kadar beni becermekten memnun, ama gerçekten bana bir bebek verecek mi? Sanırım bunu istemek çok fazla.

Yani evet, kızgıyım. İlk defa bebek sahibi olmayı ertelemekten bahsediyor. Ne kadar beklemeyi planlıyor? Üç ay mı? Altı ay mı? O zamana kadar çok şey olabilir. Veronica bir kez daha hamile kalabilir ve karnındayken kendini uzatmak istemeyecektir. Kabiledeki diğer insanlar yankılanabilir.

Kahretsin, O'jek burnumun dibindeki bir başkasında yankı bulabilir. Bu konuda aciliyetin gerekli olduğunun farkında değil gibi görünüyor. Bu dünyada hayatlarımız belirsizliklerle dolu. Bunu neden anlamıyor?

Yorulana kadar tur yüzüyorum ve sonra sıcak kayaların üzerine kıvrılıp sırtımı ona veriyorum. O'jek de biraz yüzüyor ve sonra gelip su damlatarak başımda duruyor. "Benimle konuşmayacak mısın?" diye soruyor.

"Fikrini mi değiştirdin?"

"Hayır."

"O zaman hayır, seninle konuşmak istemiyorum. Ve bence sabah kabileye geri dönmeliyiz."

Ona bakmaktan kasıtlı olarak kaçınıyorum, kalbim acıyor. Bir takım olduğumuzu sanıyordum ama bana değersizmişim gibi davranıyor ve bu canımı acıtıyor.

Derin bir iç çekti. "Bunu yakında konuşacağız. Eğer kızgınsan, bir süreliğine bana kızgın ol. Sonra konuşmaya hazır olduğunda, konuşacağız."

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok." Kolumu yastık olarak başımın altına sokuyorum ve sarmaşıklara bakıyorum. "Beni kullanıyorsun."

"I? Seni kullanmak mı?" O'jek acı acı güler. "Benim güzel dostum, çok yanılıyorsun."

Umurumda değil. Ona sırtımı dönüyorum ve o da sonunda uzaklaşıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bir süre uyumaya karar veriyorum.

Tabii ki, şimdi uyuyamıyorum. Uyluklarımın arasındaki lezzetli zonklamanın, seks sonrası ne kadar iyi hissettiğimin farkındayım. Boşalırken O'jek'in yüzünün benimkinin üzerinde olduğunu, bakışlarındaki yoğun ifadeyi düşünüp duruyorum. Bana dokunmadan duramıyordu. Kendime acıyarak birkaç damla gözyaşı döküyorum çünkü o anı çok sevmişim ve daha fazlasını istiyorum ama anlaşılmamız tek taraflıysa olmaz. Bana bir bebek vermeye hiç niyeti yoksa olmaz.

Garip bir şekilde, Johani'ye geri dönmüşüm gibi hissediyorum. Hep başımın üstünde yeri vardı. *Yarın akşamki yemekte bana mükemmel bir eş olabileceğini gösterirsen, Daisy, yeni bir ipek elbise almana izin vereceğim. Eğer delegeyi eğlendirirsen, Daisy, sana istediğin bileziği alırım. Ama bu benim ne istediğimle ilgili değildi, Johani'nin ne istediğiyle ilgiliydi. Johani'nin bana sevgiyle dokunması, bana Vuurash'a baktığı gibi bakması için her ipekten ve her elbiseden vazgeçebilirdim.*

Ve bir kez daha aynı durumdayım. Etrafımdaki herkes istediğini alıyor ve ben hiçbir şey alamıyorum.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde kestirmekten vazgeçip doğruluyorum. Arkama bakıyorum ve O'jek havuzun yanındaki platformun en ucunda, tuniğimi mağaradaki yapay ışığı engellemek için gözlerinin üzerine örtmüş. Ne güzel. Birimizin uyuyabildiğine sevindim. Sinirlenerek ayağa kalkıyorum ve biraz meyve avlamaya karar veriyorum. Duvardaki yağlı, sulu, kırmızımsı bir küreye dokunuyorum ama koparmıyorum. Bunun yerine, yürürken oradaki buradaki meyvelere dokunarak ilerliyorum. Bir yaprağı kenara fırçalıyorum ve arkasındaki kaya duvara kazınmış bir yazı görüyorum. Büyülenmiş bir şekilde yazıya bakıyorum. Biraz Homeworld'e benziyor, ama arkaik bir versiyon. Bu eski Sakh yazısı mı? Eğer o harfi çevirir ve buraya bir girdap eklersem, "BAKIM" yazabilir. Ya da tamamen başka bir şeyi heceleyebilir. Ana Dünya yazımı çalışmayalı birkaç yıl oldu. Birkaç yaprak daha kaldırıyorum ve şelaleyi işaret eden bir ok görüyorum. İlginç.

Oku takip ederek şelalenin arkasına geçiyorum ve birkaç adım daha atıyorum. Birkaç yaprağı daha kenara fırçalayıp bir tür panel arıyorum. Burada bir kuytu var ama hiçbir şey göremiyorum-

Zemin ayaklarımın altında açılıyor ve karanlığa doğru yuvarlanıyorum.

CHAPTE R 15

T Meyve mağarası çok sessiz.
Gözlerimi kapattığım tünâğı bir kenara atarak doğruluyorum. Bu D'see'ye ve onun kokusuna ait.

Tenimle temas ettiğı anda kayboluyor. Ayağı kalkıp kokusunu içime çekerken hemen tekrar alıyorum ve sonra etrafıma bakıyorum. Burada, mağaranın dibinde değıl. Hâlâ bana kızgın, yanakları kızarmış bir şekilde yukarı tırmandığını hayal ediyorum. Çıplak tırmandığını hayal ediyorum ve keşke o manzarayı görseydim diyorum. Tırmanırken kalçalarının esnemesini izlemek isterdim.

Belki de onun isteklerini reddederken çok tavizsiz davrandım. D'see açıkça çiftleştığımız için şifacıya daha erken yaklaşacağımızı düşünmüştü. Kampın dışına çıkamayacak kadar ağırlaşmadan önce avlanmayı öğrenmesi için bolca zamanı olacak. Ve onun benim çocuğumla dolu olması beni son derece tatmin edecek. Onun kokusunun benimkine karışması düşüncesi? Karnının yavrularımızla dolu olması? Onu benim olarak işaretlemek isteyen sahiplenici yanımlı çağırıyor. Diğerlerine O'jek'in her şey arasında sonuncu olmadığını göstermek için. Kabileye güzel ve arzulanan bir eşe layık olduğumu kanıtlamak için.

Özür dilemeliyim, karar verdim. Her şeyi konuşacağız ve sonra artık kızgınlığı geçene kadar onun yumuşak, tatlı amını dilleyeceğim ve kabileye birleşik olarak döneceğiz. Bu iyi bir plan ve D'see yeterince şey yapmazsa ilk şikayet edecek olan I'rec'i bile tatmin edecek bir plan.

D'see'yle yüzleşip özür dileyeceğimi düşündükçe sikim sertleşiyor - ve sonra olabilecekleri -Ve sarmaşıklardan mağaranın tepesine tırmanıyorum, eşimi kollarıma almaya ve benimle konuşana kadar burnumu onun yumuşak teninde gezdirmeye hazırım.

Ama duvarın tepesine tırmandığımda, eşimi selamlamak için yüzümde bir gülümseme... O orada değıl.

Panik göğsümde zonkluyor. Hemen çıkıntının üzerine eğilip D'see'nin soluk tenini ve sarı yelesini bulmak için yeşilliğı tarıyorum. Düştü mü? Düşmüş olsaydı duyardım, değıl mi? Bakışlarımı havuzun derin maviliğinde de gezdiriyorum ama hiçbir şey göremiyorum.

"Gördün mü?" diye sesleniyorum. Yanıt gelmeyince iki elimi ağzıma götürüp adını haykırıyorum. "*D'SEE. CEVAP VER.*"

Sesim meyve mağarasının duvarlarında çınlıyor ve yankılanıyor ama kimse bana cevap vermiyor.

Kalbim küt küt atıyor. Üzüntüyle mağaranın önüne, dar girişin buzlu vadiye açıldığı yere doğru koşuyorum. Kesinlikle bensiz gitmedi, değıl mi? O kadar delirmiş olamaz. Kayalık tünelden sıkıca geçiyorum, üzerime çarpan soğuk hava patlamasına kendimi hazırlıyorum. Hava her zamankinden daha da soğuk, kar fırtınası başlamış ve gökyüzünden kalın beyaz taneler süzülüyor.

Hayır. Hayır.

Ellerimi tekrar yüzüme götürüyorum.

"D'see!" Yanıt yok.

Panikledim, sendeleyerek karın içine girdim. Çıplak ayaklarım çok soğuk ve biliyorum ki onunkiler de acıyacak. Bunu görmezden gelmez, değıl mi? Çizmelerle bile ayaklarının çok soğuk

olduğundan şikayet eder. Yine de tekrar tekrar aradığımda, o da burada değil.

Ya ben uyurken dışarı çıktı ya da mağaraya geri döndü.

Cevabı bulmak için çaresizce tekrar içeri koşuyorum. Derilerimi çekiştiriyorum, kayalıkları tarıyorum.

çıkıntılara ve yapraklara bakıyor, yakın zamanda burada olduğuna dair işaretler arıyor. Hiçbir şey yenmiş gibi görünmüyor. Ne bir meyve çekirdeği, ne bir kabuk, ne de onun geçtiğini gösteren kırık bir yaprak var. Mağaranın tepesinde, giysileri hâlâ çantamda, botları bıraktığı yerde.

Anlamıyorum.

Gidebileceği hiçbir yer yok.

"D'SEE!" Mağaranın içinde sesim kısılana kadar onun adını haykırıyorum ama cevap yok. O zaman karda olmalı. Çıplak mı? Yoksa benim gözden kaçırdığım bir şekilde giyecek bir deri mi buldu? Başkaları mağaraya her zaman bir şeyler bırakır. Belki de giyecek bir şeyler buldu ve ona bebek vermediğim için beni geride bırakmaya karar verdi. Belki de R'kh ve R'khar'a yetişmeyi düşünüyordur.

Ona zarar gelmediği sürece, kendime üzülmeceğimi söylüyorum. Sadece onun hayatta ve sağlıklı olmasına ihtiyacım var.

Mızrağımı kaptığım gibi yağın karın içine geri dönüyorum. Karlar iz sürebileceğimden daha hızlı birikiyor, bu da beni endişelendiriyor. Eğer buraya geldiyse, hangi yöne gittiğini söylememin hiçbir yolu yok. Artık R'kh ya da R'khar'ın izlerini de göremiyorum. Onlarla birleşip ayrıldı mı yoksa hâlâ yakınlarda mı bilmiyorum.

Onu buzlu bir yarığın dibinde yatarken hayal ediyorum ve kalbim göğsümde duracakmış gibi hissediyorum. Hayır.

Onu güvende tutmaları için atalarım sessiz bir istek gönderiyorum. Onu korumaları için. D'see iyi ve tatlı olan her şeydir. Uzun ve mutlu bir hayatı hak ediyor. "D'SEE!" Tekrar sesleniyorum.

Ama karda ilerlerken, onun nasıl olup da kendine ateş bile yakamadığını düşünmeden edemiyorum. Manzaranın ona nasıl rehberlik edeceğini bilmiyor. Kaçınması gereken izleri bilmiyor.

Henüz hiçbir şey bilmiyor, çünkü ona ben öğretmedim ve bu beni dehşete düşürüyor.

Gece çöküyor ve ben en yakın avcı mağarasına ulaşıyorum. Bugün burada kimsenin olduğuna dair bir işaret yok, bu da D'see bana kızgınlıkla meyve mağarasını terk ettiyse buraya kadar gelemediği anlamına geliyor. Çılgına dönmüş bir halde meyve mağarasına geri dönüyorum, bir şekilde geri dönmüş ve mağaranın sıcaklığına ve güvenliğine geri dönmüş olmasını umuyorum.

Döndüğümde her zamanki gibi bomboştu ve içim umutsuzlukla doldu.

Bir eşi bu kadar çabuk kaybetmek için mi sahiplendim? Ona söyleyeceğim son sözler öfke mi olacak? D'see kalbimi ellerimde ne kadar sıkı tuttuğunun asla farkına varamayacak ve ben öyle bir keder hissediyorum ki yere yığılmak istiyorum. Eşimi kaybettiğimi göstermek için kendimi yere atıp boynuzlarımı kesmek istiyorum... ama o dışarıda bir yerlerde geziniyor ve korkuyor olabilir.

Bu yüzden devam etmeliyim.

Şafak söktüğünde fırtına kopuyor ve ben tekrar mağaraya dönmem gerektiğini kabul ediyorum. Onun geri gelmesini beklemeliyim.

Yapabileceğim tek şey bu. Eğer D'see dönerse, onun yanında olmalıyım. Yine de yenildim. Her adım ruhuma acı veriyor. D'see ölmüş olabilir. Onu karların içinde, çıraya tutunmuş, ateş yakamaz

halde hayal etmekten kendimi alamıyorum. D'see bir kar yığınının altında donmuş. D'see kaybolmuş ve korkmuş, çünkü sahile dönüş yönünü bilmiyor.

İçimdeki her şey dışarı çıkmamı, onu aramayı asla bırakmamamı söylüyor. Sahile gidip A'tar'a onu avlatmak için. Yine de... Ya bugün dönerse ve onu terk ettiğimi görürse? Karların içine geri mi dönecek? Dönerken bile bunun için acı çekiyorum. Mağaraya geri dönmesi daha muhtemel, diye kendime akıl yürütüyorum.

Yine de dostumdan vazgeçmek gibi geliyor.

Meyve mağarasına geri dönüyorum, D'see'nin çıkıntıda oturup güzel bacaklarını sallıyor olmasını umuyorum. Eğer oturursa, yüzünü öpücüklere boğacağım ve birkaç gün ya da daha uzun bir süre kürklerimden ayrılmasına izin vermeyeceğim. Geri döndüğümde mağara bıraktığım gibi bomboş olacak ve acıdan ulumak isteyeceğim.

Dostum.

Benim tatlı

D'see'm. Onu

hayal kırıklığına

uğrattım.

CHAPTE R 16

S Burnuma bir şey damlıyor ve beni karanlıktan uyandırıyor.

Fırçalamak için uzandım ve vücudumda sıcak bir acı patladı. İnliyorum.

Şimdi tamamen uyanıkım ve keşke olmasaydım. Bir gözümü sıkarak açıyorum, neler olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. O'jek ile savaştım. Şelalenin arkasına geçtim.

Zemin çöktü.

Kahretsin. Ben burada mıyım? Doğrulamaya çalışıyorum ama kolumda yine bir acı patlaması oluyor ve onu kullanamayacağımı fark ediyorum. Tuhaf bir şekilde üzerine düşmüştüm ve şimdi yanımda donmuş bir şekilde duruyor ve acıyla çığlık atıyor. Dudağımı ısıırıyorum, başımı kaldırıp etrafa bakıyorum. Başım da ağrıyor, bir tarafı ağrıyor, hafif bir zonklama var ve yere düştüğümde oldukça sert vurduğumu hayal ediyorum. Kayaların üzerinde yatıyorum, yukarıdan aşağıya doğru biraz ışık parlıyor. Sırt üstü yuvarlanıyorum ve şelaleden gelen sisin havada süzüldüğünü görebiliyorum. Sağlam kolumla yüzüme dokunuyorum ve yanağımda yapışkan bir şey var. Parmaklarımı tenimde gezdirmek bile içimde yeni bir acı patlamasına neden oluyor. Ne kadar zamandır burada olduğumu bilmiyorum ama zavallı O'jek çok endişelenmiş olmalı.

Dudaklarımı yalıyorum. Her yerim gibi onlar da kuru ve acılı. "O'jek?" Sesleniyorum. Sesim sanki çok uzağa gitmiyormuş gibi geliyor, bu yüzden tekrar sesleniyorum. Birden şelalenin yardım çığlıklarını bastıracağından ve sonsuza dek burada kalacağımdan korkmaya başlıyorum. "O'jek," diye tekrar bağıriyorum. "Yardım et bana!"

Yanıt yok.

Kendime acıyarak hıçkırıklarımı bastırıyorum ve doğrulup etrafıma bakıyorum. Kötü durumdaki kolumu göğsüme bastırıyorum; katlayamıyorum, o yüzden beceriksizce tutuyorum. İçeri sızan azıcık ışık bana yaklaşık yirmi metre derinliğinde ve bir o kadar da genişliğinde kaba yontulmuş bir tünelde olduğumu söylüyor. Alçak bir vınlama sesi var ve bunun yukarıdaki yüzme havuzunu çalıştıran borular ve makineler olduğundan şüpheleniyorum. Görebilmek için yeterli ışık yok, bu yüzden tünelin ne kadar uzandığını bilmiyorum. Umurumda da değil. Sadece canım yanıyor ve dostumun beni daha iyi öpmesini istiyorum. Garip bir şekilde ayağa kalkıyorum ve koluma yeni bir acı gönderirken daha fazla gözyaşımı ısıırıyorum. Duvara doğru sürünürken havuzun alt tarafına açılan bir kapı görüyorum. Kapı kolunu deniyorum ama dönmüyor. Hayal kırıklığıyla sağlam yumruğumu metale vuruyorum ve kapıdan çınlama sesi geliyor.

Kapana kısıldım.

"O'jek," diye haykırdım.

"Lütfen!" Yanıt yok.

Boğazım düğümlenene ve çaresizlikten çığlık atmak isteyene kadar saatlerce onun adını sayıyorum. Şelale beni boğuyor olmalı. Ya öyle ya da O'jek mağarayı terk etti. Ne de olsa savaşmıştık. Belki de benimle işinin bittiğine karar verdi ve mağarayı terk etti. Bu düşünceyle sıcak gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Eğer durum buysa burada öleceğim. Zavallı Daisy'ye ne olduğunu kimse bilmeyecek. Sadece arada bir merak edip hayatlarına devam edecekler.

Umutsuzluk içinde duvara yığılıyorum.

Bir süre sonra O'jek'i tekrar çağırıyorum ama sesim cızırtılı ve boğuk çıkıyor ve çığlık atmak

beni o kadar susatıyor ki yutkunmak acı veriyor. Vazgeçiyorum ve kapıya yaslanarak uyukluyorum. Kötü durumdaki koluma her sürtündüğümde, yan tarafıma doğru bir ağrı yayılıyor. Yukarıdan gelen ilkel bir umutsuzluk çığlığıyla uyanıyorum. O'jek. O burada.

İnleyerek ayağa kalkıyorum. "Buradayım," diye bağırmaya çalışıyorum ama sesim kuru bir törpüye dönüşüyor. Oh hayır. Beni asla duymayacak. Çılgınca, fırlatacak bir şey arıyorum ve yere saçılmış kırık taşlardan birini tutuyorum. "Aşağıdayım!"

Bir taş alıp şelalenin arkasına fırlatıyorum, ama ona ulaşmaya yaklaşamıyorum bile. Çok aşağıdayım. Hayal kırıklığı beni hıçkırıklara boğuyor ve sağlam kolumla başka bir taş alıp kapıya fırlatıyorum. Tatmin edici bir *ses* çıkarıyor ve saatlerdir ilk kez içimde umut alevleniyor. Bir taş daha alıp fırlatıyorum, sonra bir tane daha, mümkün olduğunca çok ses çıkararak.

"Gördün mü?" O'jek'in yukarıdan seslendiğini duyuyorum. "D'see - cevap ver bana!"

Boğazımı yırtan bir acıyla mırıldanmayı başarıyorum ve bir taş daha fırlatıyorum.

Şelalenin üzerine bir gölge düşüyor. Nefesimi tutuyorum, O'jek de düşecek diye korkuyorum ama yukarıdan birkaç çakıl taşı süzülüyor ve sonra duruyor. "Gördün mü?"

"İşte!" Tekrar mırıldanmayı başardım, ses çok kısıktı ve kapıya bir taş daha fırlattım. "Buradayım!"

Ve sonra daha fazla gözyaşına boğuldum, göğsümden büyük çirkin nefes alma sesleri çıktı.

"D'see! Işığa doğru gel ki seni görebileyim, kalbim. Lütfen." O'jek'in sesinde çılgınca bir nota var. Deliğe doğru sendeliyorum ve kolumu tutarak gözlerimi kısıyorum. Başını güçlükle seçebiliyorum, şelale çok yakınımda buğulanıyor. Beni gördüğünde yüzünde bir rahatlama ifadesi belirliyor. "Aşağıya ip atacağım-"

"Yapamam," diye mırıldanıyorum ve kolumu işaret ediyorum. "Sanırım kırdım."

Beni duyup duymadığını bilmiyorum ama sadece başını sallıyor. "Eğer sen bana tırmanamazsan, ben sana tırmanırım. Orada bekle."

Nedense buna gülmek istiyorum. Nereye gideceğimi sanıyor?

CHAPTE R 17

O'jek delikten o kadar uzun süre kayboluyor ki ona bir şey oldu diye endişeleniyorum. Tekrar döndüğünde o kadar rahatlıyorum ki bir kez daha ağlamaya başlıyorum.

"Ağlama kalbim," diyor bana ip üzerinde çalışırken. "Bir merdiven yapıyorum ve kısa bir süre sonra yanında olacağım. Sabırlı ol. Cesur ol."

"Sadece beni bırakma!"

"Asla. Senin yanından asla ayrılmayacağım," diye söz veriyor.

Sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor, kolum (ve başım) her nefes alışımında acıyla zonkluyor. Halat yukarıdan aşağıya doğru yılan gibi kıvrılmaya başladığında, tutunmak için ilmekler bağlandığında, tekrar ağlamaya başlıyorum. Ve O'jek aşağıya ulaşip yüzümü tutarak çılgınca öpücükler kondurduğunda daha da çok ağlıyorum.

"Eşim, eşim," diye tekrar tekrar nefes alıyor. "Seni bulamadım. Nereye gittiğini bilmiyordum. Kalbim göğsümde durmuş gibi hissediyordum."

"Buradaydım," diye hüngür hüngür ağlıyorum. "Zemin kırıldı ve ben düştüm." "Ben buradayım." O'jek beni tekrar öpücük yağmuruna tuttu.

"Bana kolunu göster."

Ona gösteriyorum ya da göstermeye çalışıyorum. Gerçekten hareket ettiremiyorum ve parmaklarını üzerinde gezdiriyor, bu da çılgılık atmama neden oluyor. "Kol eklemim yuvasından çıkmış," diyor bana. "Bunun insan dilindeki karşılığını bilmiyorum." Koluyla manevra yaparak bana gösteriyor. "Tekrar içeri itmemiz gerekiyor." Duraklıyor ve ekliyor, "Acıyacak."

"Anlamıştım." Gözlerimi kapatıyorum ve başımla onu selamlıyorum. "Devam et."

Ben daha kendimi toparlayamadan kolumu tutuyor ve sertçe geriye itiyor. İçime sıcak bir acı yayılıyor ve hemen ardından kayboluyor. Bayılsam mı yoksa rahatlayarak hıçkırsam mı bilemiyorum. Muhtemelen ikisi de. Sonra beni tekrar öpüyor ve bana ne kadar cesur olduğumu söylüyor ve ben sadece ona yaslanıyorum, sefil ve bu çilenin bitmesine hazırım.

O'jek cesaretlendirici mırıltılarla beni ayağa kaldırıyor ve ipin ucunu önce benim belime, sonra da onunkine dolayarak bizi birbirimize bağlıyor. Sağlam kolumla ona tutunmak zorundayım, ama o kuyruğunu ve bir kolunu bana doluyor ve sonra yavaşça, yavaşça ipten yukarı çıkıyoruz. Sonunda ana kata geri döndüğümde, sırtüstü yatıyorum ve derin, titreyen, rahatlamış nefesler alıyorum.

O'jek hemen beni kucağına aldı ve suya taşıdı. Orada, gözlerime bakarak yüzümü ve başımdaki yarayı nazikçe yıkıyor. "Bu derin bir kesik ve hâlâ kanıyor," diyor bana. "Aşağı inerken kayaya çarpmış olmalısın. Dikmem gerekecek."

Aptalca, görünüşümü düşünüyorum. Kesige dokunuyorum - sadece saç çizgime - ve ağlamamaya çalışıyorum. "Çirkin mi olacak?"

"Asla." O'jek sanki bu düşünce onu rahatsız etmiş gibi kaşlarını çatıyor.

"Ben sadece... Ben zaten..." Yanık yanağıma ve ellerime zayıf bir işaret yapıyorum.

"Sen mükemmelsin," diyor bana, ona bakmam için parmağıyla çenemi eğerek. "Sana bakmak bile kalbimi mutlu ediyor, dostum. Sakın bu dünyadaki en güzel dişi olmadığını düşünme. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeysin."

Oh. Ona göz kırpıyorum. Bu romantik taraf nereden geliyor? O'jek'i tanıyormuşum gibi

hissediyorum ama bazen beni gerçekten şaşırtıyor.

CHAPTE R 18

D "Bütün öğleden sonra ağlıyor. Onu suçlamıyorum. Yaralı ve bereli, kolu ağrıyor ve alnındaki derin kesiğin kalın tığlardan biriyle dikilmesi gerekiyor. Tüm bunların acı verici olduğunu biliyorum.

korkunç, ama iyi idare ediyor. Üzerinde çalışırken kıpırdamadan duruyor, acısını dindirmek için verdiğim chakk yaprağını çiğniyor ve ben onun sakinliğiyle gurur duyuyorum. Birkaç damla gözyaşı önemli değil.

Yapraklar yüzünden uykusu geldiğinde ve rahatladığında, kesip ona verdiğim bir parça meyveyi yemesini sağlıyorum. Ona su da veriyorum ve sonra dinlenmesi için ısrar ediyorum. Hemen yanıma kıvrılıyor, sanki onu bırakmamı hiç istemiyormuş gibi belime yapışıyor. Kuyruğumu ayak bileğine doluyorum, böylece uyursam hiçbir yere gitmeyecek. Onu göğsüme yaslıyorum ve sakinleşmeye çalışıyorum.

O güvende, diyorum kendime.

O yeterince iyi. Sahile geri döneceğiz ve şifacı D'see'nin kafa derisindeki kesiği ve kolunda kalan sorunları halledebilir. O iyi.

Ben iyi değilim.

Onu kendime doğru sımsıkı çekmemek için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Onu kollarımda sıkıca kavramamak ve beni dehşete düşürdüğü için onu sarsmamak. Ölü mü diri mi olduğunu bilmediğim son iki gün ruhuma işledi ve D'see'nin yanağındaki her şeyden daha kötü bir yara izi bıraktı. Şelalenin altındaki o tünelde ölmüş olabileceğini ve onu hiç duymamış olabileceğimi düşünmeden edemiyorum. D'see'nin sesi çığlık atmaktan kısılmış, ama basitçe boğuldu mu yoksa ben dışarı çıkıp çılgınca onu ararken mi çığlık attı bilmiyorum. Ya Buzevi Sahili'ne gitmiş olsaydım? O tünelde ölmüş olurdu.

Ayrıca D'see'nin mağaradan ayrılmış olabileceği ve kendine bakacak hiçbir yolu olmayacağı gerçeğinin dehşetini de atlatamıyorum.

Bunu yapamam.

Kalbim buna dayanamayacak. D'see'nin endişelerimi giderecek kadar yetkin olacağından emin değilim ve belki de bunu bilerek bunu istemem yanlış olur. En iyisi onun kampta, güvenli ve en az tehlike altında olduğu yerde kalmasına izin vereyim...

Ve benim de ondan uzak durmam daha iyi olur.

CHAPTE R 19

Icehome Beach kampını tekrar gördüğüm için çok rahatladım. Meyve mağaraları güzel ve sıcaktı ama düşüşümden sonra sadece eve gitmek istiyorum. Birkaç günlük yürüyüşe çıkıyoruz, O'jek

Kitler için bir torba meyve getirmemi istedi. Biraz taşıyabileceğimi söyledim ama kolumu dinlendirmem gerektiğini söyleyerek reddetti.

Aslında kampa dönüşümüz biraz garip oldu. Meyve mağarasına giderken beni çok zorlamıştı ama dönüşte beni hiç zorlamıyor. Durmak istersem, duruyoruz. O'jek ben fırsat bulamadan ateşleri yakıyor. İzleri göstermiyor ya da yerlerimizi fark etmem için ısrar etmiyor. Geceleri bana sarılır ve sıkı sıkı sarılır.

Seks falan yok. Kendime bunun incindiğim için olduğunu ve bana tekrar dokunmadan önce şifacının beni kontrol etmesini istediğini söylüyorum. Bana karşı ekstra dikkatli davranıyor. Bu çok tatlı... Sanırım? Ama şimdi ağrılarımın en kötüsü geçtiğine göre, bana davranış şekli beni biraz hayal kırıklığına uğrattı. Hayatta kalmak için en iyisi değilim elbette, ama o kadar da kırılğan değilim, değil mi?

Yine de sahile döndüğümüzde her şey unutuluyor. Ana ateşin yanına oturtulduk ve elimize sıcak çayla birlikte yiyecekler tutuşturuldu. Veronica çocuklarını arkadaşına teslim ediyor ve benim yanıma oturup kolumla ve alnımdaki dikişlerle ilgileniyor. Herkes mağarada olanların hikayesini dinlemek istiyor ve O'jek hikayeyi defalarca anlatırken herkes getirdiğimiz meyvelerden atıştırıyor. Üzerime titrenmesi garip bir şekilde hoşuma gidiyor ve ateşin yanında oyalanarak ilgiye ve arkadaşlığa minnettar oluyorum.

Ben esnediğimde O'jek ayağa kalkıyor. "D'see yorgun. Onu yerleştireceğim."

"Evet, git eşini ayarla," diye alay ediyor Vaza. Bugün ilk kez biri çiftleşmemizden bahsediyor. Gail onun koluna hafifçe vuruyor, bu da oğulları Z'hren'in kıkırdamasına neden oluyor. Z'hren'e göz kırparak gülümsüyorum. Kabilenin kararımızı kabul etmesi beni mutlu ediyor. Mutluyum çünkü artık evdeyiz ve kulübemize gidip özel olarak konuşacağız ve hatta belki biraz (ya da çok) öpüşeceğiz. Geri dönmek güzel ama O'jek'le yalnız kalma, ona dokunma ve sürtünme isteği her geçen an daha da yoğunlaşıyor. Şifacı beni kontrol ettiğine göre, tekrar sevişmeye hazır ve istekliyim.

O'jek omuzlarıma bir pelerin doluyor ve beni nazikçe gruptan uzaklaştırıyor. Bir esnemeye daha karşı koyuyorum çünkü gerçekten yorgunum ama onunla vakit geçiremeyecek kadar değil. "Geri döndüğüme sevindim."

"En güvenlisi bu, evet," diye kabul ediyor.

O'jek'in bunu söylemesini beklemezdim ama benim düşüşümden sonra güvenliğin onun aklını çok meşgul ettiğini tahmin ediyorum. "Doğru."

Kulübemin içi bıraktığım gibi duruyor ve yatak kürklerimi görünce mutluluktan inliyorum. Botlarımı kapının yanında tekmeliyorum ve sonra yatağıma geçip kendimi yatağımın lezzetine gömüyorum. Kürklerin soğuk olması ve kulübenin içinin serin olması umurumda bile değil. "Yatağa gel," diyorum O'jek'e. "Isınmaya ihtiyacım var."

"Ateş yakacağım."

Pooh. "Birbirimizi ısıtabileceğimize eminim."

"Yine de ateş yakacağım," diyor O'jek inatla ve ateş çukurunun yanına eğiliyor. Hayal kırıklığına uğradım.

Çukurda ateşi yakmasını, güzel ve sıcak olduğundan emin olmasını ve ardından gece boyunca yavaşça yanması için büyük bir yakıt yığınının yerleştirmesini izleyin.

İşini bitirip ellerini yıkadıktan sonra ona gülümsüyorum ve kürkleri okşuyorum. "Şimdi bana katılacak mısın?" Başını sallıyor ve gözlerimin içine bakmıyor. "Sanırım konuşmamız gerek, anlıyor musun?"

Dik oturuyorum, çünkü midem tuhaf bir şekilde düğümleniyor. Aklıma Johani'nin beni ilk satın aldığı zamanlara dair bir anı geliyor. Ne kadar güzel olduğumu ve beni nasıl şımartacağını anlatıp durmuştu ve bir hafta boyunca bana dokunmadıktan sonra kaçınılmaz "konuşmamız gerek" konuşması ortaya çıkmıştı. Vuurash'a aşık olduğunu ve benim sadece insanların dikkatini muhafız kaptanıyla olan ilişkisinden uzaklaştırmak için orada olduğumu öğrendim. Gerçek bir yol arkadaşı değildim.

Neden aynı anmış gibi hissediyorum? Ama O'jek'e gülümsemeye devam ediyorum, çünkü kesinlikle sadece panikliyorum. Arkadaş olmaya karar verdik, değil mi? Bana kendine güvenmeyi öğretecek ve ben de onun bebeğini taşıyıp kürklerini onunla paylaşacağım. "Yatakta konuşabilir miyiz?"

Hâlâ bana bakmadan başını sallıyor ve midem bulanıyor. "Bunu yapamam," diyor O'jek.

"Neyi yapamazsın?"
Bana eliyle işaret etti.

Kalbim buz gibi. Bir hıçkırığı ısııyorum, çünkü hayır. Kader bu kadar acımasız olamazdı. "Bunu yapamam da ne demek? Bir anlaşma yaptığımızı sanıyordum, O'jek."

Gölge Kedi dostum hâlâ bana bakmıyor. Yüzünde kasvetli bir ifadeyle ateşe bakıyor. "Bunu yapabileceğimi düşündüm. Kendime, seni yeterince iyi eğitirsem tüm sorunları çözeceğimi söyledim. Kendi kendine yeter hale geldiğinde daha az endişelenecektim. Ama sen mağaraya düştüğünde ve ben seni aramak için karlarda dolaştığımda, bunu fark ettim..." Başını sallar, yutkunur. "Yapamam. Kamptan her ayrılışında dehşete düşeceğim ve bu benim dikkatimi dağıtacak. Günlerimi senin üzerinde gezinerek, seni dünyadan koruyarak geçiremem. Bir yavrumuz olduğunda da onun başında bekleyemem." Başını iki yana sallıyor. "Bu yüzden buna şimdi son vermem en iyisi."

"Anlamıyorum," diye geveledim. "Öğreneceğimi söyledim. Bana bir şans vermediniz."

O'jek başını sallar. "Kalbim zaten senin, D'see. Ama bir avcının kafasına ihtiyacı vardır ve ben senin yanındayken doğru düşünemiyorum. Senin güvenliğinden başka hiçbir şeye konsantre olamıyorum." Ayağa kalkıyor. "Kararımı verdim. Sen kamptaki hayatına geri döneceksin ve biz de pazarlığımızı unutacağız."

Ağzım sözsüz bir protestoyla açılıyor.

Ayağa kalktı. "Bu ikimizi de mahvedecek. İkimiz de çok derinden karışmadan önce seni şimdi terk edeceğim."

"Lütfen," diye fısıldıyorum, incinmenin ötesinde. "Lütfen bunu yapmayın." O'jek başını sallıyor ve beni terk ederek kulübeden çıkıyor.

Anlamıyorum. Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra, çok fazla endişelendiği için mi benden vazgeçiyor? Paylaştığımız onca şeyden sonra? Beni kendine yakın tuttuktan ve rezonans olmadan bile ona aşık olduğumu fark etmemi sağladıktan sonra mı? Çünkü şimdi birbirimize dokunduğumuz,

gözyaşlarımı dindirdiği ve beni yakın tuttuğu için, buraya geldiğimden beri ona ne kadar bağımlı olduğumu fark ediyorum. O'jek'in gülümsemesi beni ayakta tuttu. Sadık dostluğu her zaman yanımdaydı. Her zaman ona güvendim.

Şifacının rezonansı zorlamaya yardım etmesi fikri aklıma geldiği anda bunu ondan başka kimseyle yapmayacağımı biliyordum. Düşündüğüm başka kimse yoktu. Şimdi bile bu düşünce biraz iğrenç geliyor. O'jek dışında kimsenin bana dokunmasını istemiyorum. Ondan başka kimseyi eş olarak kabul etmek istemiyorum.

Ve beni yeterince istemiyor.

Sıcak gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor ve kendimi battaniyelerime gömüp ağlıyorum.

Neden değer verdiğim her erkek beni eksik buluyor?

CHAPTE R 20

I o gece uyuyamadım. Kulübe sessiz ve boş, ama bu yalnız kalmayı sevmediğim gerçeğinden daha fazlası.

Yenilmiş hissediyorum.

Her şeyin harika olacağını düşünmüştüm. O'jek'in sevgisine, bir bebeğe ve yaralı yüzümün önemli olmayacağı, rezonansın beni geride tutmayacağı parlak bir geleceğe sahip olacaktım. Her şeye sahip olurdum. Hepsinden önemlisi, ilk kez bir araya gelene kadar ihtiyacım olduğunu fark etmediğim adamın sevgi dolu dokunuşuna sahip olacaktım.

Ve şimdi yine hiçbir şeyim yok. Yataktan çıkmanın bir anlamı yok, bu yüzden kürklerin içine kıvrılıp ateşimin kömürlerine bakıyorum. Şimdi ne olacak? Ya O'jek başka biriyle yankılanırsa? Burada kalıp onun başka bir kadını mutlu etmesini nasıl izleyebilirim? Başka bir kadını hamile bırakmasını?

Sonra hâlâ sahilde olan tek kişinin Flor olduğunu hatırlıyorum ve daha çok ağlıyorum çünkü o benim arkadaşım ve onun da benim kadar rezonans istediğini biliyorum.

Kulübemin girişinde bir çizik var. "İçeri girebilir miyim?"

Flor. Sanki düşüncelerim onu çağırmış gibi. Sesini duyduğum anda gürültülü, sefil gözyaşlarına boğuluyorum. Şimdiden oldu mu? O'jek beni bu yüzden mi reddetti?

Gözlerini kocaman açarak içeri bakıyor. "Bu... bu bir evet değil. İyi misin, dostum?" Hıçkırığa hıçkırığa ağladığımı görünce içeri girip yanıma yaklaştı ve dilini gıdıkladı. "Hayır, *kısrak*. Sen ağlama. Bu benim işim."

"İşin mi?" Burnumu çekiyorum, umutla yukarı bakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Flor yanımdaki kürke oturdu ve bacak bacak üstüne attı. "Bu küçük planında beni soğukta bıraktığın için sana bağırmaya geldim ama görünüşe göre cennette bir sorun var, ha?"

Dudağım titriyor ve tekrar ağlamaya başlıyorum. "Özür dilerim. Bebek sahibi olma düşüncesi beni o kadar heyecanlandırdı ki başka bir şey düşünemedim." Şimdi her zamankinden daha kötü hissediyorum, çünkü Flor benim için iyi bir arkadaş oldu. Buradaki herkes için iyi bir arkadaş oldu, her zaman insanları neşelendirmeye ya da güldürmeye çalıştı. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bütün bunlar benim yüzüme patladı."

Omuzlarıma sarılıyor. "Bu beni neden daha iyi hissettirsin ki? Şimdi Flor teyzeye her şeyi anlat."

"Teyze" yorumuna gülmek istiyorum, çünkü benden o kadar da büyük değil. Ama içimde hiç kahkaha yok. O'jek'in dün gece beni istemediğine nasıl karar verdiğini anlatırken hıçkırarak ona doğru çöküyorum.

Flor sırtımı ovuyor, ona yaslanıp ağlamama izin veriyor ve beni rahatlatmak için boğazından yatıştırıcı sesler çıkarıyor. "Bu işte bir tuhaflık var. Seni neden terk ettiğini anlamıyorum. Herkes onun sana aşık olduğunu ve geldiğinden beri aşık olduğunu biliyor. Sanki sen ortaya çıktığın anda bu sahildeki diğer kadınlar yok olmuş gibiydi."

Bu beni daha çok ağlatıyor. Bunca zamandır tam karşımdaydı ve ben elimde ne kadar iyi bir şey olduğunu fark etmemiştim. Onu istediğim zaman öpebilirdim. Onu bir zevk arkadaşı olarak alabilirdim... ve artık çok geç.

"Tamam, tamam, bu kadar gözyaşı yeter," diyor Flor bana. "Onunla aynı tabaktan mı yedin?"

Son zamanlarda ona ayakkabı verdin mi?"

Kafam karışmış bir şekilde ona göz kırpıyorum. "Ne?"

Başını iki yana sallar. "Sadece batıl inançlar. Ama sana ayakkabı teklif ederse, sakın kabul etme. Bir ilişki için kötü şans getirir." Beni bir kez daha okşuyor. "Burada bekle. Neler olduğunu öğreneceğim."

Uyku tüniğimin boğazını sıkıyorum, bu durumdan memnun muyum yoksa dehşete mi kapıldım emin değilim. "O'jek'le konuşmaya mı gidiyorsun?"

"Ne?" Boğazından küçümseyici bir ses çıkarıyor. "Pek olası değil. Çocuk şafak vakti bir şey öldürecekmiş gibi kamptan fırladı. Hayır, ben gidip I'rec ile konuşacağım. O neler olduğunu bilir."

"Oh." Bu daha az heyecan verici, ama sapkın bir yanımla O'jek'in mutsuz olmasına seviniyor. Belki yeterince mutsuz olursa fikrini değiştirir ve bana geri döner. Flor giderken battaniyeleri başımın üzerine çekip sefalet içinde kıvrılıyorum. O'jek'le konuşmak istesem bile, o avlanmaya çıktı. Tek bildiğim, günlerce geri gelmeyebileceği. Haftalarca. Bazen avcılar et aramak için çok uzaklara giderler. Ya yakın zamanda dönmemeye karar verdiyse?

Tekrar tekrar ağlamak istiyorum.

Kürklerden birine sarılıyorum ve O'jek gibi kokuyor. Kalbim acıyor.

Kısa bir süre sonra kapıda bir hışırtı daha duyuldu. Flor bir an sonra içeri giriyor ve beni şaşırtarak arkasına geçiyor. Gölge Kedi'nin büyük, sert lideri ölü ateş çukurunun karşısına oturuyor ve bana biraz da küçümseyerek bakıyor. "Bütün gün yaptığın tek şey bu mu, gördün mü? Kürklerin içine uzanıp dizinin derisi yüzülmüş bir kedi yavrusu gibi ağlamak mı?"

"Evet," diyorum çenemi kaldırarak. Baş etme mekanizmalarımı onaylamaması umurumda değil. "Kalbim kırık. O'jek beni istemiyor. Ne anlamı var ki?"

Tekrar bana odaklanmadan önce Flor'a sinirli bir bakış attım. "Belki şimdi sen de bizim gibi rezonans beklersin?"

"Artık rezonans umurumda değil," diyorum. "O'jek'i istediğime karar verdim. Onu seviyorum ve onun da beni daha önce sevdiği gibi sevmesini istiyorum ama ben bunu fark edemeyecek kadar dalgındım."

Ben tekrar ağlamaya başlayınca Flor bana yumuşak bir deri parçası uzatıyor. "Aşk açıp kapatabileceğin bir düğme değildir Daisy. Eminim seni hâlâ seviyordur. Muhtemelen şu anda taşakları da fena halde morarmıştır."

I'rec kaşlarını çatarak Flor'a bakıyor, kollarını kavuşturmuş. "Taşaklarının rengi neden değişsin ki? Tabii ki maviler."

Flor bacaklarının arasından kaba bir hareket yaparak, "Ve patlamak üzere, şüphesiz," diye alay ediyor. I'rec'in ifadesi daha da sertleşince gözlerini ona doğru yuvarlıyor. "Oh, hadi ama. Eğer seks yapıyorlarsa, azgın ve huysuz olacaktır. Bu kaşıntı gibi bir şey. Bir kez kaşıdın mı, kaşımaya devam etmek zorundasın. Güven bana, biliyorum." Dramatik bir şekilde iç geçiriyor, arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atıyor. "Kaşıntılarım yıllardır kaşınmadı ve bunu hissediyorum."

"Neden onun taşaklarını tartışıyoruz?" I'rec tersledi.

"Çünkü azgın ve kıskancım," diyor Flor iç çekerek ve bana bakıyor. "Demek istediğim de bu. Senin oğlan sağlıklı düşünemeyecek. Son birkaç gündür bunu yapıyor, değil mi? Siz çiftleşiyor muydunuz?" Ben başımı sallayınca devam etti. "Daisy'yi düşünecek ve o güzel amcığı özleyecek. Onu geri kazanabilir. Bize nasıl yapacağımızı söylemen gerek."

"Nasıl iyi kaka yapılır?" Flor'a attığı bakış meydan okuyucuydu. "Bu cevabı bildiğimi mi sanıyorsun?"

Başını arkaya atıyor ve kahkahalarla gülüyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun!"

Şakalaşmaları garip. İkisine kaşlarımı çatıyorum, çünkü ne zaman bu kadar samimi oldular? İkisinin de kabile dedikodularını tartışmayı sevdiğini biliyorum ama I'rec çok alfa ve Flor bana her

zaman bu tür şeyleri sinir bozucu bulduğunu düşündürdü. Geçmişte I'rec'i iğnelemişti, özellikle de I'rec'e olan bağlılığı konusunda.

Tia. Yine de şu anda samimi görünüyorlar. "O'jek'e odaklanabilir miyiz lütfen? Beni tekrar sevmesini nasıl sağlayacağımı bilmek istiyorum."

"Ve sana söylüyorum, durmadı," diye karşı çıkıyor Flor. "Sadece inatçı davranıyor."

"Bu inatçılıktan daha fazlası," diyor I'rec. Düşünceli bir şekilde çenesindeki tüyleri okşuyor.

"Suçlu olan annesi. Juth'un onun kan kardeşi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum. İkisinin de üzerinde çalıştığı huzursuz bir bağları var. O'jek'in geçmişte bazen Juth'a ne söyleyeceğini bilemediğinden ve Juth'un sahip olmadığı şeylere sahip olduğu için onun yanında kendini suçlu hissettiğinden bahsettiğini biliyorum.

"Annesi ilk kitinin elinden alınışını asla unutmadı. Kalbinin tekrar kırılmasını istemediği için O'jek'e mesafeli durdu. Hiç şüphe yok ki o da aynısını yapıyor. Sana kalbini vermenin onu kıracağından endişeleniyor, bu yüzden seni kendinden uzaklaştırmaya karar verdi."

"Oh," diyorum usulca. Benim zavallı O'jek'im. Yaralanmaktan korkuyor. Onu tutup kollarıma çekmek istiyorum. Ona ne kadar değer verdiğimi göstermem gerekiyor. Sadece bebek istediğim için değil, onu istediğim için bu işin içinde olduğumu. Gitmeyeceğimi. "Bu çok korkunç."

Omuz silkiyor. "Bu onun kayıplarla başa çıkma yöntemiydi. Bu O'jek'in."

"Ama beni kaybetmedi. Sadece kaybedeceğinden endişeleniyor ve bu çok saçma." Başımı sallıyorum. "Beni kendinden uzaklaştırmayı bırakmasını nasıl sağlayabilirim?"

Flor dizlerini göğsüne çekerek, "Bence bu çok açık," diyor. "Sence de öyle değil mi?" Onlar için apaçıkça, benim için değil. "Anlamıyorum. Ne yapmam gerektiğini düşünüyorsun?"

I'rec bana eliyle işaret ediyor. "Onun korktuğu şeyler üzerinde çalışıyorsun. Burada hayatta kalamayacağından endişeleniyor. Yapabileceğini kanıtla."

"Deneyeceğimi söyledim," diye itiraz ediyorum. "Bana bir şans bile vermedi."

"Ve şimdi burada oturup kürklerinizin içinde ağlıyor ve hiçbir şey yapmıyorsunuz," diye katılıyorum. "Onun korkularını haklı çıkarıyorsun." Kapıyı işaret ediyor. "Onun sana öğretmesini bekleme. Dışarı çık ve öğren. Ateş yakmayı öğren. Derinizi iyileştirmeyi öğrenin. Avlanmayı öğrenin. Buradaki herkes sana yardım edecek. Ona pes etmeyeceğini göster. Ona kırılacak bir kamyı değil, rüzgarlara dayanacak bir ağaç olduğunu göster."

"Oh be," diyor Flor iç çekerek. "Burada ahşapla ilgili söylemek için can attığım ama söylemeyeceğim uygunsuz bir şaka var." Başını sallayarak bana bakıyor, bakışları düşünceli. "Yine de haklı olduğunu biliyorsun. I'rec. O'jek'i herkesten daha iyi tanıyor. Asıl soru, bunu yapmaya istekli misin?"

Göz kırpıyorum. Çok kolaymış gibi gösteriyorlar. Sadece git ve herkesin yaptığı milyonlarca şeyi nasıl yapacağını öğren. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

"Kitlerle başlayın," diyor I'rec. "Şu anda onlara kim öğretiyor?"

Flor, "Bek yarın onları vahşi doğada iz sürme derslerine götüreceksin," diye öneriyor. "Ve sanırım N'dek de balık tutma dersleri veriyor. Ve elbette herkes size bir postun nasıl kullanılacağını gösterebilir. İstersen sana bunu gösterebilirim." Bana gülümsüyor. "Elimde güneşe çıkacağı anı bekleyen güzel, yağlı, yağ kaplı postlar var, güven bana."

Bu düşünce karşısında burnumu kırıstırıyorum. "Birkaç derse gitmek ve birkaç deriyi kazımak O'jek'i gerçekten sevdiğime ikna edecek mi?"

"Hayır," diyor I'rec. "Hiçbir şey onu ikna edemez. O çoktan kararını verdi. O benim klan kardeşim ama kızıymış bir kaari kadar inatçı. Hiçbir söz ya da eylem onu ikna edemez."

Yeniden ağlayacak gibi hissediyorum. "O zaman ne anlamı var?" Bana attığı bakış küçümseyici ve biraz da tiksindirici.

Flor araya girerek elini kaldırdı. "Sen çıldırmadan önce, bence -yararsız bir şekilde- söylemeye çalıştığın şey, eylemlerin kelimelerden daha yüksek sesle konuştuğu. O'jek'e kendini buraya adadığını göster. Ona kendi başının çaresine bakabileceğini göster, o da gelecektir."

Flor'un gözleri. "Benim adıma konuşma, dişi." "Bana kadın deme, penis," diye karşılık veriyor.

I'rec keyifle homurdanıyor. Kulübede arkasına yaslanıyor, kuyruğu alaycı bir şekilde sallanıyor ve Flor'a attığı sırtı, bunun daha önce yaptıkları bir konuşma olduğunu söylüyor.

Şakalaşmaları biraz tuhafıma gidiyor. Yine de dedikodu yapmayı ve insanlara patronluk taslamayı seviyorlar. Belki de bunca zamandır sandığımdan daha arkadaş canlısıydılar. "Yani gerçekten kitlerle ders yapmam gerektiğini mi düşünüyorsun? Bunun işe yarayacağından emin misin?"

I'rec omuz silkiyor. "Emin değilim. Rezonansı beklemeye karar verebilir. Diğer köye gidip orada saklanmaya da karar verebilir. Ama denemezsen yardımcı olup olmayacağını asla bilemezsin." Koluna yaslanmış, bana bakıyor. "Ve yine de öğrenmen iyi olur."

Yüzümü buruşturdum. "En azından beni biraz tereyağlayabilirdin."

CHAPTE R 21

I Bütün gün Flor ve I'rec'in sözlerini düşünüyorum. Henüz kulübemden çıkacak kadar cesur değilim ama ortalığı toparlıyorum ve birinin bana verdiği, kolunun altında delik olan eski bir tuniği onarıyorum. I

nasıl tamir edileceğini bilmiyorum ama iğneyi deriye batırmak gibi görünüyor ve ben de deniyorum. Yine de ipliğim diğer taraftan düşmeye devam ediyor ve yerinde kalması için ucuna bir düğüm atmam gerektiğini anlamam saatlerimi alıyor.

Kısacası, bu işte berbatım.

Ama deniyorum. Ve bu küçük adım, belki de bunu yapabileceğimi fark etmemi sağlıyor. Her seferinde küçük bir adım, diyorum kendime. Ne de olsa Praxii'de nasıl hayatta kalacağımı öğrendim. Bir eş olarak benden ne beklendiğini öğrendim. Kendimi nasıl tutacağımı ve Johani'nin evindeki elektronik aletleri nasıl kullanacağımı öğrendim. Dilleri, okumayı ve synth-harp çalmayı öğrendim. Kozmetik ürünlerinin nasıl kullanılacağını ve onun büyüklüğündeki bir evin nasıl sorunsuz bir şekilde idare edileceğini öğrendim. Diplomatların nasıl karşılanacağını ve Johani'nin yanında benden neler bekleneceğini öğrendim. Hangi yiyeceklerin insan dili için tatsız olduğunu ve hangilerinin alerjik bir reaksiyonla yüzümü şişirdiğini öğrendim.

Bu sadece biraz farklı bir hayatta kalma türüdür.

Artık ben de yaşlandım. Daha akıllıyım. Evren hakkında kendisine söylenen her şeyin yalan olduğunu yeni öğrenen, gözleri fal taşı gibi açılmış, dehşete düşmüş on altı yaşında bir çocuk değilim. Yirmi dokuz yaşındayım ve yolumu biliyorum. Bek'in nazik, utangaç arkadaşı Elly'yi düşünüyorum. Tanıştıklarında yarı vahşi ve pislik içinde olduğunu ve yıllarca bir kafeste yaşadıktan sonra kurtarıldığını duymuştum. O burada geliştibiliyorsa, ben de geliştibilirim. Sadece kafamı toparlamam gerekiyor.

Ve O'jek o gece kulübeme gelmeyince kararımı verdim.

Bu işte ne kadar kötü olursam olayım, bunu yapacağım. Çünkü sadece bebek için bir baba isteseydim, R'jaal'a yaklaşabilirdim. Rezonans önerisine balıklama atlayacağını biliyorum. O kadar yalnız ki bazen ona bakmak beni fiziksel olarak incitiyor.

Bu sadece rezonansla ilgili değil. Hiç olmadığını fark etmeye başlıyorum. Her zaman O'jek'le ilgiliydi. Yastığıma sarılıyorum ve Flor'un inşa etmeme yardım ettiği ateşe bakıyorum. Yıllardır rezonansın bizi vurmasını bekliyordum. Kabilde sadece üç erkek kaldı ve ben bir şekilde kendimi hep O'jek'le birlikte gördüm, tıpkı Flor'u R'jaal'la ve beni Tia'yla birlikte gördüğüm gibi. Çiplerin nasıl düşeceği herkes için açık ve bunun gerçekleşmesi gerekiyor.

O'jek'in bana ihtiyacı olduğunu anlamasını sağlayacağım. Yapacağım. Vazgeçmeyeceğim.

Ertesi sabah erkenden kalkıp ateşimi yakıyorum ya da yakmaya çalışıyorum. Doğru yapıp yapmadığımdan emin değilim ama sanırım geri döndüğümde ateşin sönmüş olduğunu görürsem anlayacağım. Botlarımı ve birkaç kat kürkümü giyip saçlarımı arkadan örüyorum. Yanaklarımı biraz renklendirmek için çimdikliyorum ve en iyi lekeli dudaklarla görüldüğüm için dudaklarımı

dolgun ve canlı hale getirmek için biraz böğürtlen boyası ve yağla parlatıyorum. Ayrıca iyi göründüğümü bildiğimde kendimi en iyi hissediyorum ve yaralı yüzümle herkesin karşısına çıkma düşüncesinden ve O'jek'in beni terk ettiğini bilmekten içten içe ürksem de vazgeçemiyorum.

Bu aslında benim de aşına olduğum bir durum - her şey yolundaymış gibi davranmak. Bunu hep ben yapmadım mı?

Johani'yle olduğum zamanları? Gün geçtikçe daha da yalnız hissetmeme rağmen hiçbir şey yokmuş gibi davranmak? Bu hiçbir şey.

Bir kraliçe gibi kulübemden çıkıyorum ve yanımdan geçen herkese gülümsüyorum. Ateşin yanındaki gruba doğru ilerliyorum ve Devi bana bir fincan karides çayı ikram ettiğinde ona nezaketle teşekkür ediyor ve grubun bir parçası olmak için yudumluyorum. Dışarıda duran kahvaltılık kurutulmuş balıktan birkaç lokma yiyorum ve bazı avcıların havadan şikayet etmelerini dinliyorum.

Bridget gelip yanımda duruyor, ateşin yanına eğilip ısınıyor. A'bri kalçasında, oğlu da yumruğunu çiğniyor. "Brr. Bugün boktan bir gün olacak."

Sam çayı ateşin üzerinde karıştırırken, "Her zamankinden daha boktan değil," diye yanıtlıyor. Kendine bir fincan daha alıyor, derin derin içine çekiyor ve sonra Sessah'ın yanına oturmak için hareket ediyor, onun yanında oturmak yerine bacağına oturmayı tercih ediyor. Kocaman bir kolunu Sam'in beline doluyor ve çenesini omzuna yaslıyor ve ne kadar tatlı göründüklerini görünce kalbim eriyor. Aralarındaki yaş farkı nedeniyle Sam'i onunla birlikte hiç hayal etmemiştim ama Sam ona o kadar bağlı ki bu kalbimi ısıtıyor. Sam'in her zaman yalnız olmaktan son derece mutlu olduğunu düşünmüştüm ama yanıldığım kanıtlanmış gibi görünüyor.

"Eşin burada olduğu için böyle söylüyorsun," diye homurdanıyor Bridget, kendisi için bir fincan alarak. "A'tam ava çıkıyor ve birkaç gün dönmeyecek. O'jek'in gözünün seyretilmesi gereken büyük bir dvisti sürüsünde olduğunu ve postları kullanabileceğimizi söyledi."

"Oh?" Göğsüm sıkışıyor. "O'jek'i mi gördü?"

Yüzünü buruşturuyor, sonra çaydan bir parça alıp yanıma geliyor ve eğiliyor. "A'tam'a ona göz kulak olmasını söyledim. Kaçacağını söyledi," diye fısıldıyor, sesi sadece benim duyabileceğim kadar alçak. "Ben de A'tam'a onunla gitmesini söyledim. O'jek bir süre daha dışarıda kalmayı planlıyor. Özür dilerim."

Başımı salladım ama şaşırmamalıyım. Elbette kamptan uzak durmak için elinden geleni yapacaktır. Ne de olsa ben oradayım. Ve hala onun kulübesinde yaşadığımı görünce. Parçaları bir araya getirmek benim için kolay. Göğsümdeki acıyı görmezden geliyorum ve çayımı bitiriyorum. Dudaklarımdaki lekeyi bardağın kenarından silerek, ateşin yanında bu tür şeyler için tutulan çamurlu su kabında duruluyorum. "Pekâlâ," diyorum neşeyle. "Bek'in bugün kitleri eğittiğini duydum, değil mi?"

"Ah, doğru ya," diyor Liz, yanında yürümeye başlayan çocuğuyla gruba doğru yürürken. Esniyor ve ateşin yanındaki bir koltuğa doğru ilerliyor. "Kızlar onunla gidiyor, bu yüzden senin yardım etmene gerek yok Daisy. Ama teşekkür ederim."

Onları izlemek için gönüllü olduğumu mu sanıyor? "Nerede buluşacaklar?" Yüzümdeki neşeli gülümsemeyi koruyarak soruyorum. "Ben de katılmak isterim."

Herkes durdu ve bana baktı. Liz göz kırpmıyor. İki kez. Bridget'e başını sallayarak diğer kadının bana yaklaşmasını işaret ediyor. "Ateşini ölç. Sıcak hisse derse bana haber ver."

"Ateşim yok," diyorum, ses tonumu eşit ve endişesiz tutarak. Kıyafetlerimi düzeltiyorum, rahat davranıyorum. "Sadece nasıl avlanacağımı öğrenmek istiyorum."

"Bu gezegende vücut hırsızları mı var? Biri Veronica'yı bulsun ve derisinin içinde gerçekten Daisy olup olmadığını bize söylesin." Sessah'a parmaklarını şıklatır. "Bu acil bir durum olabilir."

Sessah ayağa kalkmıyor. Önce Liz'e sonra da bana sırtıyor. "Eğer Bek sana göstermeyecekse, Day-see, ben seve seve gösteririm."

"Ben de," diye onaylıyor Sam. "Fırtına ihtimaline karşı bugün kampa yakın bir yerde kalacağız. Soruları yanıtlamaktan mutluluk duyarız."

"İkiniz de çok tatlısınız, ama ben sadece kitlelere katılacağım. Kimsenin benim için özel bir çaba göstermesine gerek yok." Onlara ısıldıyorum. Sam ve Sessah'ın küçük dokunuşlarını ve öpücüklerini izleyerek geçireceğim bir güne kalbim dayanır mı bilmiyorum. Sanırım Bek ve onun asık suratlı tavırları ve bir grup gürültücü çocukla uğraşmayı tercih ederim.

"Az önce kızları ona götürdüm," diyor Liz, hâlâ aklımı kaçırmışım gibi bana bakarak. "Şimdi oraya gidersen onları yakalayabilirsin sanırım."

Başımı sallayarak hepsine parlak bir gülümseme veriyorum, ellerimi kürklerimin üzerinde gezdiriyorum ve sonra Bek ve Elly'nin kulübesinin kurulu olduğu kumsalın uzak ucuna doğru yürüyorum. Yavrulardan birkaçı kulübenin yanındaki kumda oturuyor ve o da Katamneas'ın botlarını giymesine yardım ediyor gibi görünüyor. Raashel ve Ayla da Pak, Shade ve Z'hren ile birlikte oradalar.

Ben yaklaşırken Bek kafasını kaldırıp bakmıyor bile, dikkati Katamneas'ın üzerinde. "Çizmelerinin bağcıklarına iki düğüm at," diye talimat verdi. "Botları gevşek bir avcı, avını alamayacak bir avcıdır."

"Daisy!" Ayla çığlık atıyor, ayağa kalkıyor ve kum püskürterek bana doğru koşuyor. Her şeyin gürültülü ve dramatik olduğu bir yaşta. Sanki beni uzun zamandır görmemiş gibi kollarını belime doluyor ve sonra bana bakıyor. "Yüzün artık o kadar iğrenç değil!"

Ahh. "Teşekkür ederim tatlım," diyorum, ciddi olmadığını bildiğim halde. "Hepiniz ava çıkmak üzere misiniz?"

Bir kişilik daha yer var mı?"

"Kim?" Bek etrafına bakınarak ve şüphesiz söz konusu kiti arayarak soruyor.

"Neden, ben." Ona parlak bir şekilde gülümsüyorum.

Bütün çocuklar kıkırdar.

"Sen mi?" Bek bana umursamaz bir bakış atıyor ve düğümlerini göstermek için bir çizme uzatan Pak'a dönüyor. "Kamptan hiç ayrılmıyorsun, Day-see."

"İşte bugün o gün." Hissettiğim utancı görmezden geliyorum. O'jek bunu istiyor ve ben de O'jek'i istiyorum. Bek tekrar bana bakıyor. "Ne için gün?"

"Kamptan ayrıldığım gün." Ona dingin bir gülümseme veriyorum. "Mızrağa ya da kar ayakkabısına ihtiyacım var mı?"

Elbette bu bir felaket.

Bek'in çocuklara karşı sabrı, onlardan daha az bilgiye sahip bir yetişkin olan benden daha fazla. Ama bir yerden başlamam gerekiyor ve bu yüzden onun bu asık suratlı tavrını zarafetle karşılıyor ve sırtımdan atıyorum. Kendimi çaresiz olarak görmeye teşvik ettim ve bunu tersine çevirmek zaman alacak. Ama artık kararlıyım ve Bek'in başarısız olmamı beklediğini bilmek beni daha da kararlı kılıyor.

Bu yüzden dinliyorum ve kitlelere izleri tarif ederken dikkat etmeye çalışıyorum. İzin parmak uçlarındaki farkı, ne kadar derin olduğunu, sürüklenme izlerini ve hatta ne zaman sarı kar aranması gerektiğini görmeye çalışıyorum. Karlı tepelerde yavruları sürüklerken şikayet etmiyorum, çünkü yavrular ayak uydurabiliyor, o halde ben de uydurabilmeliyim.

Çocuklar telaşlanıp oyun oynamak için durmak istediklerinde, onları bu konuda da yola getirmeye yardımcı oluyorum.

Kolay değil tabii ki. Yorgun ve terliyim ve ayaklarım karda herkesten daha yüksek sesle çıtırdıyor, bu da Bek'ten birkaç kaş çatmamı sağlıyor. Takımlardan daha ağır olduğum ve karda sürünmek zorunda kaldığım için geride kalıyorum. Yanlışlıkla iki kez raylara basıp onları mahvediyorum. Her tökezlediğimde çocuklar kıkırdıyor ve kendimi eskisinden daha aptal

hissediyorum.

Günün sonunda çok yorulmuştum. Kampa biraz yiyecek almadan dönüyoruz ve gün boşa geçmiş gibi hissediyorum. Karda tek bir iz bile seçemediğimden eminim. Ama Bek sırtımı sıvazlayıp iyi bir iş çıkardığımı söylüyor ve bu beni devam ettirmeye yetiyor. Ertesi sabah erkenden, bu kez bir mızrakla dönüyorum. Çizmelerim çift düğümlü ve Katamneas'ınkilere yardım ediyorum.

Ve bu sefer vadiye girdiğimizde ben hazırım.

CHAPTE R 22

ID'see'yi özlemenin acısının geçmesini bekliyorum. İki avuç dolusu gün oldu ve şu anda içimde onu ilk terk ettiğim zamanki kadar ölü hissediyorum. Gözlerimi her kapattığımda onu görüyorum.

ağlamaklı yüzünü, oradaki umutsuzluğu. Geceleri onu, kokusunu ve vücudunun yumuşak sıcaklığını hayal ediyorum. İçine pompaladığımda memelerinin nasıl sallandığını ve çıkardığı sesleri... ve uyanıp kürklerin içinde yalnız olduğumu fark ettiğimde, bu beni acı bir hayal kırıklığıyla dolduruyor.

A'tam dvisti avında bana eşlik ediyor ve kardeşim olmasına rağmen sinirlerimi bozuyor. Kana bulanmış karda bir dvisti'nin daha derisini yüzüyor, bıçağımın dikkatli kesikleriyle deriyi etten ayırıyorum. "Onu bir de çizmelerimin içinde görmeliydin," diye kıkırdıyor A'tam, rüzgârın üzerinden bana bağırarak. "A'bri bana çok sert bir bakış attı ve mızrağımı kapmaya çalıştı. Nereye gidiyorsun dedim? "Seninle avlanmaya gidiyorum baba" dedi.

Öldürdüğüm kişiye gözlerimi deviriyorum. Bu hikâyeyi üç kez dinledim ve her seferinde daha da sıkıldım. Bu kıskançlık değil, diyorum kendime. A'tam'ın ona tapan bir eşi ve gözlerini sevinçle parlatan bir oğlu olduğu için mutluyum. İstedğim her şeye sahip olmasına rağmen hala burada benimle bir kaya kafatası gibi konuşmasını kıskanmıyorum.

"Bence iyi bir avcı olacak, sence de öyle değil mi?" A'tam dvisti'sinin derisini yüzmeyi bitirip kanlı postu yuvarlarken sesleniyor. "İyi içgüdüleri var ve burnumu alacağından şüpheleniyorum. Ve hepimiz biliyoruz ki benim burnum Gölge Kedi'deki en iyi burun. Muhtemelen tüm kabilenin en iyisi."

Benden bir cevap bekliyor gibi görünüyor, bu yüzden bir cevap vermeyi başarıyorum. "Mmm."

"Daha çok Br'chit'e benzeyeceğini düşünmüştüm. İlk doğduğunda onun yumuşak yelesine ve onunla aynı renk gözlere sahipti. Ama khui'siyle? O benim oğlum. Tüm o yumuşak yeleleri döküldü ve şimdi tıpkı bana benziyor. Şanslı yavru. İçlerinde en yakışıklısı o olacak." A'tam kendi kendine kıkırdar. "Yeterince büyüdüğünde onu Croatoan'a götüreceğim ve oradaki tüm genç dişileri etkilemesine izin vereceğim."

"Mmm."

"Dinliyor musun ki?"

"A'bri. Dişiler. Croatoan," diye tekrarlıyorum ama odağım D'see'de. İçine girdiğimde dudaklarını nasıl ayırdığına. Eğer rezonansa girseydik, ona çocuğumu vereceğimi fark ettim. Onun sarı yelesi ve dolgun dudakları mı olacaktı? Yoksa benim uzun burnum ve kara yelem mi olurdu? Bana benzeyen bir kız çocuğu talihsizlik olurdu...

Bir kız... D'see'nin parlak yelesi ve güzel gülümsemesiyle küçük bir kız hayal ediyorum ve göğsüm özlemle ağrıyor.

Öldürdüklerimizi giydirip travoise bağlayacağız. Artık donmuş leşlerle o kadar ağırlaştı ki arkamızda taşımak için birlikte çalışmamız gerekecek. Dağların çok yukarısından geldiğimiz için en yakın önbellek en az bir gün uzakta. Dün bu o kadar da kötü bir fikir gibi görünmüyordu -kabileye ve D'see'nin yaralı gözlerine dönmek için acelem yok- ama bugün bu ağır bir yük. İyi bir avdı ama şimdi bu avı normal bölgemize daha yakın bir yere götürmeliyiz yoksa et israfı olur. Bu acımasız

mevsimde kimse yiyecek için bu kadar uzağa gelmez.

A'tam diğerini omzuna yerleştirirken ben de travyonun bir tarafını tutuyorum. Akarsulardaki dış balıklarından gelen güçlü, kemikli oyukları kullanıyoruz. Leezh ve R'hosh onları yay olarak kullanıyorlar ama çekmek için sağlam bir dal kadar işe yarıyorlar.

"Ayın bir sonraki dolunayında dvisti yiyeceğiz," diye övünüyor A'tam, sırtarak, avımızı dağ yollarından aşağı taşıırken. "Bitki bilgini diğerleriyle paylaşman gerekecek yoksa ağzın kuru kalacak."

Homurdanıyorum. "Ben avlanırım. Bırak başkası pişirsin."

"Evet ama ikisinde de çok iyisin," diye takılıyor A'tam. "Pek çok şeyde iyisin. Benim kadar iyi değilsin elbette ama yakınsın."

Onu görmezden geliyorum.

"Bir kadına kur yapma konusunda da iyi değil," diye sinsice ekliyor. "Senden daha iyi. Bir kaya senden daha iyi."

Sözlerime alınmadan gülüyor. Belki de kürklerinizin içinde mutlu bir eşiniz ve güçlü, sağlıklı genç bir oğlunuz varken gülmek kolaydır. Yine kıskançlık duygusuna kapıldım ve D'see'yi kucağında bir çocukla hayal ettim. Bunu nasıl da severdi. Ona ne kadar neşe getirirdi.

Ama gözlerimi kapattığımda D'see'nin yüzünün kanlar içinde olduğunu, kolunun yuvasından çıktığını ve yanında işe yaramaz bir şekilde asılı durduğunu görüyorum. Bu anı kararlılığımı pekiştiriyor. Buna tekrar katlanamam ve hayatta kalamam. Kalbimi ona karşı sertleştirmeliyim.

"Tavsiye ister misin, kardeşim?" A'tam ısrar ediyor. "S'teph ile pek çok zihin buluşması gerçekleştirdim ve bana duygular ve onları ifade etmek hakkında bir şeyler öğretti. Belki sana yardımcı olabilirim."

Tüm atalarımız adına. Hem travois'imi hem de A'tam'ımı terk etmek istiyorum. "Buraya ders almaya gelmedim."

"Hayır, sen kaçırıyorsun," diye kolayca kabul ediyor. Ona homurdanıyorum.

"Yeter artık."

"Sadece anlamıyorum-"

"Yeter, A'tam."

İsteklerimi görmezden gelmeye devam ediyor. "Birkaç mevsimdir D'see'nin peşinden koşuyorsun. Senin kürklerinin içindeydi. İstedığinin bu olduğunu sanıyordum. Ve şimdi onun sana uygun bir eş olmadığına mı karar verdin?" A'tam başını sallar. "Bana aptalca geliyor, hepsi bu."

"Sana sormadım."

"Ama sorduysan-"

"*Ben yapmadım.*" Ses tonuma tehlikeli bir sınırın sızmasına izin verdim.

A'tam ruh halimi görmezden geliyor. "Ama eğer yapsaydın, sana yurk olduğunu söylerdim." Bu beni duraksattı. Bu "yurk" bir insan kelimesi. "Ne?"

"Yurk. Br'chit onunla tartıştığımda bana hep öyle der." Ben hemen anlamayınca kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Biliyor musun, bu aynı zamanda..." Sikini ovma hareketi yapıyor.

Başımı ona doğru salladım. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Daha önce kimse sana 'yurk' demedi mi?" A'tam düşünceli görünüyor. "Sadece bana mı öyle geliyor? Belki de bu bir çiftleşme sözcüğüdür ve ben fark etmemiş olabilirim."

"Konuşmayı kesecek misin?" Bir elimi alnıma bastırıyorum. "Yorgunum ve gidecek çok yolumuz var ve konuşmaya devam edersen dağdan aşağı inemeyeceğiz, çünkü seni dağdan aşağı atacağım."

A'tam tehdidimden korkmadan gülüyor. "Sadece huysuzsun çünkü şimdi boş kürkleri dört gözle bekliyorsun. Elde edeceğin şey bu." Omzuyla beni dürtüyor. "Yurk."

A'tam'ı gerçekten bu dağdan aşağı atsam kızan olur mu merak ediyorum. B'shit belki, ama

sadece kısa bir süreliğine. Muhtemelen sessizlikten hoşlanacaktır, diye düşünüyorum ekşiyerek.
"Sessiz ol."

"Tek söylediğim, kabiledeki en kırılğan dışının peşine düşüp sonra da kırılğan olduğu için ona kıyamazsınız. Ben bile o kadar taş kafalı değilim."

Onun sözlerinden nefret ediyorum. Ve haklı olmalarından da nefret ediyorum.

D'see'ye karşı adil davranmıyorum. İstedığımı yapmayı kabul etti. Anlaşmamızın kendi tarafını reddetmedi. Ama ben kendi tarafımla ilerleyebileceğimi sanmıyorum. Kalbim paramparça olmadan olmaz. Bu düşünce beni korkutuyor ve onu kendimden uzaklaştırıyorum. "Sadece şu dvisti konusunda bana yardım et ve konuşmayı kes. Ya da konuşman gerekiyorsa, bana A'bri'den bahset."

A'tam keyifle gülüyor, başka bir hikâyeye başlamak için sabırsızlanıyor. "Geçen gün onu ağımla ne yaparken bulduğumu söylemiş miydin?"

Birkaç gün sonra köye dönüyoruz, zulalarımız dolu ve çantalarımız işlenecek derilerle dolup taşıyor. Herkese yetecek kadar et ve derilerle yapılacak çok iş varken sadece aptal bir avcı daha uzun süre dışarıda kalır. Ben bile dağlarda kalmak için bir neden bulamıyorum, yine de bir yanımda kalbimdeki ağrı hafifleyene kadar D'see'den uzak durmaya devam etmek istiyorum.

Daha büyük, daha bencil bir yanımda onu tekrar görmek için yanıp tutuşuyor. Sadece ona bakmak istiyorum, diyorum kendime. İyi olduğundan emin olmak için. Başka bir şey değil.

A'tam döndüğü için çok heyecanlı, eşini öpücüklere boğuyor ve küçük oğlunu kucaklayıp kıkırdaması için havaya fırlatıyor. Birlikte duruyorlar, B'shit onunla alçak sesle konuşuyor ve ben onları yalnız bırakıyorum. Kimse beni karşılamaya gelmiyor ve bir an için D'see'yle ayrıldığım için pişmanlık duyuyorum.

Bu daha kolay, kendime hatırlatıyorum. Böyle olmalı.

"Tekrar hoş geldin," diye sesleniyor U'dron ben dönerken. R'ven onunla birlikte ateşin yanında oturuyor, arkadaşı ağlarını onarıırken oğlu kucağında. "İyi bir av mıydı?"

"Çok iyi," diyorum ve yanlarına oturmak için hareket ediyorum. U'dron'un her zaman dost canlısı ve misafirperver olacağına güvenebilirim ve arkadaşı da bana geniş bir gülümseme veriyor. "İki zula dolusu dvisti doldurduk ve şimdi işlenmesi gereken pek çok kürküm var. Dağlarda çok büyük bir sürü vardı."

R'ven yere bıraktığım büyük post yığınının bakıyor. "Bunlardan birkaç tane alabilir miyim? Her zaman birkaç kürk daha kullanabilirim ve son zamanlarda yakaladığımız bir sürü balık var. Takas yaparız."

Çantamı açıyorum, rulo haline getirilmiş kürklerden birkaçını çıkarıyorum. "Takasa gerek yok. Sen Gölge Kedi'sin. Bu kadarı yeterli."

"Çok naziksiniz," diyor R'ven ve U'rav'ı bana uzatıyor. "Yeğenini biraz tutmak ister misin? Günlerdir senin adını sayıklıyor."

Öyle mi? Buna gülümsüyorum ve yavruyu kucağıma alıp zıplatıyorum. Babası gibi iri yarı bir çocuk ama gülümsemesi bana R'ven'i hatırlatıyor. "Klan kardeşlerini özledin mi, U'rav? Büyüdüğünde bizimle ava çıkacaksın, değil mi? Çok eğlenceli olacak."

"Ocha," diyor bana sırtarak ve küçük eliyle yüzüme dokunmak için uzanıyor. "Ocha avı!" "Bu doğru." Yavruya karşı şiddetli bir sevgi dalgası hissediyorum. A'bri -A'tam'ın oğlu- kabadayı ve Babası gibi cesur ama U'rav zeki. O Gölge Kedi'nin en iyisi, diye karar veriyorum ve kendi oğlumun nasıl biri olacağını merak ediyorum... ve bir acı daha hissediyorum. I'rec'i arıyormuş gibi yaparak kampın etrafına bakıyorum. Onun yerine soluk bir yeleyi ve bir yanağında kırmızı bir yara izi olan güzel bir yüzü arıyorum. Öğle vakti olduğu için kamp dağınık. Kıyıda birkaç Güçlü Kol görüyorum ve dişilerden biri M'dok'un lek-tron-ik'lerini sakladığı mağaraya giriyor. M'rsi ve C'lie ana ateşin yanında oturmuş sohbet ediyorlar. Bunun dışında her şey sessiz. "I'rec nerede? Avlanıyor mu?"

U'dron başını sallıyor, ağının üzerine eğilmiş, parmakları ağdaki deliği örmek için hızla hareket ediyor. "F'lor ve D'see'yi balık tutmak ve istiridye aramak için dışarı çıkardı."

İki çiftleşmemiş dişi ve soğukkanlı I'rec mi? U'rav'ı tekrar kollarımda sallayarak kaşlarımı çatıyorum. "Neden?"

"Neden?" R'ven bacak bacak üstüne atarak kıkırdıyor. "Sordukları için sanırım?" Omuz silkiyor. "Ve onlar arkadaş. Fark eder mi?"

"Tabii ki hayır," diye gürlüyorum, bu konuda çok fazla düşünmemeye çalışıyorum. I'rec sadece D'see'yi benim için izliyor, diyorum kendime. Başka bir şey değil. Ona arkadaşlık ediyor. Asla onun dikkatini çekmeye çalışmaz.

Yapar mıydı? Ona teklifini reddettiğimi söyledim. Belki de artık onun adil bir oyun olduğunu düşünüyordur. Belki de onun isteklerini yerine getireceğini düşünüyor.

Çenemi sıkıyorum ve U'rav'ı annesine geri veriyorum. "Yanımızda bir dvisti getirdik. Çözülüp bozulmadan önce etini kesip biraz tütsülemem gerekiyor."

"Yardım edeceğim," diyor U'dron. Ağını atarak ayağa kalkıyor ve sonra eşinin üzerine eğiliyor. R'ven öpmek için yüzünü kaldırıyor ve bu hareket o kadar kolay ve doğal ki içimde bir sızı hissediyorum. Sürekli bir arkadaşına sahip olmak... Fırsatım vardı ve ben onu elimin tersiyle ittim.

En iyisi bu, kendime hatırlatıyorum. En iyisi.

Yine de köye döndüğüm için pişmanım. Belki de tekrar gitmeliyim. Ve tekrar. Ve tekrar, ta ki D'see ya da kiminle dışarı çıktığı konusunda endişelenmeyene kadar. O istediğini yapmakta özgür... ve ben bundan hoşlanmak zorunda değilim.

CHAPTE R 23

T Güneş batarken I'rec'in omzunda bir ağ ve F'lor ile D'see'nin ellerinde balıklarla dönüyorlar. D'see kampa dönerken ona bakmamaya çalışıyorum, yüzünde parlak bir gülümseme ve Ağzı çilek lekesi gibi kırmızı. Ondan uzakta olmak özlemimi daha da artırıyor ve o güldüğünde kalbim daha hızlı çarpıyor.

Kesenin içinde ateşin üzerinde pişirdiğim eti kurcalıyorum. Lezzet vermesi için birkaç kök eklenmiş ama çoğunlukla et ve otlar ile daha fazla tat vermesi için buta sürdüğüm bir kat kuş yağı ve tuzdan oluşuyor.

N'deen öne doğru eğilerek ateşe yaklaşıyor. "Bu kadar güzel kokan ne?"

Nedense onun iltifatını duymak beni rahatsız ediyor. Eti tekrar dürtüyorum. "Sadece... dvisti."

"İnanılmaz kokuyor," diyor bana gülümseyerek. "Thrand'la birlikte akşam yemeğinde ne olduğunu görmek için buraya koşturduk."

"İstediğiniz kadar yiyebilirsiniz elbette." Mevcut sistemi bozmak istemediğim için ana ateşin yanında küçük bir ateşte yemek pişiriyordum. Avlanmayanlar sırayla ana kamp için yemek pişiriyor ve şu anda P'nee bir güveç kepçeliyor ve bana doğru meraklı bir bakış atıyor.

"O'jek harika bir aşçı. Gerçekten her şeyin tadını inanılmaz hale getirebiliyor."

D'see'nin gururlu sesi karşısında şaşkınlıkla kaskatı kesiliyorum, kuyruğum sallanıyor. Ona bakıyorum ve bakışlarımı karşılıyor, ifadesi tatlı ve kurnaz değil. *Bunun hiçbir anlamı yok*, diyorum kendi kendime. *Siz arkadaşsınız. Eş olmasanız da arkadaş olabilirsiniz.*

Ve daha derin, daha karanlık bir ses zihnime fısıldıyor: *"Yine de yankılanabilirsin."*

Bu düşünceyi bir kenara itip ete konsantre oluyorum.

Yeterince yumuşadığında ve parçalandığında, en büyük yaprakları et suyundan çıkarıyorum, çünkü onlar sadece pişirirken lezzet sağlamak için oradalar ve yenmeleri iyi değil. Sonra rostoyu N'deen ve Th'rand'a ve bana kâse uzatan diğerlerine dağıtıyorum. Kısa süre içinde herkes tadına bakmak için uğramış gibi görünüyor ve yeteri kadar kalmıyor. V'za, kâsesinde çoğunlukla et suyu olduğunda bana hayal kırıklığına uğramış bir bakış atıyor. "Yarın daha fazla yapacağım," diye söz veriyorum ona. "Fark etmemiştim..."

"İyi bir aşçı olduğunu mu? Bunu sana daha önce de söylemiştim." D'see yine yakınlarda belirir. Bir kâseyi göğsüne bastırıyor. Boş olduğunu fark ediyorum ve keskin bir pişmanlık hissediyorum.

"Yemek yemedin mi?" Kendime engel olamayarak soruyorum.

Omuz silkiyor. "Penny'nin yemeği var. Önemli bir şey değil. Ben sadece seninkini denemek istedim ama daha önce de senin yemeklerini yedim." D'see bana bir kez daha nazikçe gülümsüyor ve sonra yemeğini almak için diğer ateşe doğru ilerliyor. Gidişini izliyorum, onu gördüğümde içim içimi yiyor.

Gerçekten de gün geçtikçe daha da ışıltılı hale geliyor ve içimdeki karanlık, korkunç bir parça bunun sebebinin I'rec ya da R'jaal'ın onun eş ihtiyacını karşılamaya karar vermesi olup olmadığını merak ediyor.

Kendime bunun beni rahatsız etmemesi gerektiğini söylüyorum. Eğer onu uzaklaştırıp teklifini reddettiysen. Ama ediyor. Beni son derece rahatsız ediyor.

Kafamda, o hâlâ benim eşim. Kalbim henüz yoluna devam etmedi. Gececek mi bilmiyorum.

Akşam yemeğinden sonra şiddetli bir kar yağışı başlıyor ve toplanan kabile dağılıp kulübelerine çekiliyor. Eşyalarımın hâlâ D'see'nin kulübesinde olduğunu, planının bir parçası olmayı kabul ettikten sonra onları oraya taşıdığımı çok geç fark ediyorum.

Bir kar yığınının içinde uyumak istemiyorsam kürklerimi almak için oraya gitmem gerekecek.

Rüzgâr şiddetlenip dışarıda olmak rahatsız edici bir hal alana kadar ateşin başında biraz daha oyalanıyorum. Ateş çukurumdaki son közlerin üzerine kum atıyorum ve sonra D'see'nin kulübesine doğru ilerliyorum. Nefesim hızlanıyor, kalbim küt küt atıyor. Beni gördüğüne sinirlenecek mi? Yoksa bunu bekliyor muydu?

Memnun olacak mı?

Kumsalda kısa bir süre yürüdükten sonra cesaretimi toplayıp kapının üzerindeki örtüyü tırmalıyorum.

"İçeri gel," diye sesleniyor D'see, sesi uğuldayan rüzgâra karşı boğuklaşıyor.

Karı silkeleyerek içeri giriyorum ve kulübeyi tarıyorum. D'see kürk yatağında, boynundan açıkta kalan ve göğüs dekoltesinin baştan çıkarıcı kabarıklığını gösteren bol bir tunik giyiyor. Yelesi omuzlarının etrafında dağınık bir şekilde duruyor ve yüzünde şaşkın bir ifade olduğunu fark ediyorum. İçimde sıcak bir kıskançlık parlıyor ve ağzımdan dökülen kelimeleri durduramıyorum. "Başka birini mi bekliyordun?"

Güzel ağzı açılıyor ve sonra tekrar kapanıyor. "Aslında kimseyi beklemiyordum," diye itiraf ediyor. "Ama en azından seni." Kucağında biriken kürklerle oynuyor. "Benden kaçırıyorsun."

"Bu daha kolay."

"Öyle mi?" diye soruyor ve sesi üzgün çıkıyor. "Benim için değil. Hem sevgilimi hem de en iyi arkadaşımı kaybettim."

"Biz... biz hâlâ arkadaş olabiliriz," diye teklif ediyorum. Daha önceki halimize dönmek için her şeyimi verirdim. Benim D'see'nin peşinden koşmam ve onun bunu görmezden gelmesi. Bunun güvenli olduğuna karar verdim. Eğer birbirimize dokunmazsak kimse zarar görmezdi. Şimdi her şey karmakarışık.

Kürklerinin güvenliğinden bana gülümsüyor, yüzü o kadar güzel ki ona bakmak içimi acıtıyor. "Bunu çok isterim."

Köşedeki eşyalarımı işaret ediyorum. "Ben... yatak takımımı almaya geldim." "Oh."

"Ben başka bir yerde uyuyacağım. Böylece rahatsız edilmezsiniz."

Dudağını ısırtıyor ve bana mutsuz bir bakış atıyor. "Yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Eğer eski halimize döneceksek, kalman benim için sorun olmaz. Kulübede tek başıma uyumakta zorlanıyorum."

Bunu biliyorum. Yanımda aşırı geveze bir A'tam ile dağlarda yürürken bunu düşündüm. D'see yalnız uyumaktan nefret eder. Odada onunla birlikte birinin olmasını ister, çünkü eski efendisi onu kendisi ve sevgilisiyle aynı yatakta tutardı. Yalnız kaldığında kendini dışlanmış, unutulmuş hissediyor ve ben de kendimi içimi sızlatan özleme boyun eğerken buluyorum. "Sen... kalmamı mı istiyorsun?"

D'see sessizce başını sallar. "Bunu çok isterim."

Bu bana garip geliyor. D'see'nin hayallerini yıktım. Onu reddettim. Ve yine de beni kulübede onunla uyumaya ve arkadaş kalmaya mı davet ediyor? "Bu bir oyun mu?"

"Bu bir oyun mu?"

"Bu mu? Beni kalmaya davet ediyorsun." Kürkleri işaret ediyorum. "Benimle oyun mu oynuyorsun?" Yüzündeki ifade acı dolu. "Neden seninle oyun oynayayım ki?"

"Kızgın olmalısın," diye b e l i r t i y o r u m . "Seni eşim olarak kabul etmemeye karar verdim. Ben

Seni kabilenin önünde utandırdım ve bir hafta boyunca terk ettim, ama sen benim için güzel sözlerden başka bir şey söylemiyorsun. Bu bir oyun gibi geliyor ve ne yapacağımı bilemiyorum."

Bana ihanete uğramış gibi bakıyor, titreyen ateş ışığında ağzı kıpkırmızı. "Bu bir oyun değil." Sesi artık soğuk, mesafeli. "Ve sana kızgın değilim. Kırıldım. Gerçekten incindim. Her şeyi kabul ettim ve sen bana bir şans bile vermeden beni uzaklaştırdın. Oyun oynayan biri varsa, o da sensin."

Hiçbir şey söylemiyorum. Onunla oyun oynamıyorum ama bana inanmıyor.

D'see çenesini kaldırır. "Ama oyun oynamamı istiyorsan, oyun oynayabilirim O'jek. Bir sürü oyun oynayabilirim." Kürklerin içine uzanır ve onları göğsüne doğru çeker. "İyi geceler."

Bekliyorum. Başka bir şey söylemeyince uyumaya gittiğini varsayıyorum. Hoşnutsuz bir şekilde kürklerimi kulübeden çıkarıp onu terk etmeyi düşünüyorum ama yalnız bırakılmaktan hoşlanmadığını hatırlıyorum. Bu onu üzüyor... ve ben bunu ona yapamam.

Bu yüzden kürklerimi ateş çukurunun uzak tarafına seriyorum ve içine yerleşiyorum. Tavana bakmanın bir faydası olmayacağı için gözlerimi kapatıyorum ve uykunun beni almasını bekliyorum.

Kulübenin karşısında, D'see yumuşak bir ses çıkarıyor. Aletim diken diken oluyor ama aldırıyorum. Tabii ki ona açım. Günlerdir ona dokunmayı hayal etmedim mi? Sıcak amcığının sikimi sımsıkı sarmasını, boşalırken beni sıkmasını? D'see ne ses çıkarırsa çıkarsın, bedenim karşılık verecektir. Bu kulübenin her yerinde onun kokusu var. Yeterince derin nefes alırsam, onun uyarılma kokusunu aldığımı yemin edebilirim ve bu beni acıktırıyor.

Kürkler hışırdıyor.

D'see küçük bir nefes alıyor ve ardından kayan etin ıslak sesi duyuluyor.

Birden ayağa fırlayıp D'see'nin kürklerine bakıyorum. Battaniyelerin altında sadece bir tümsek halindeydi ama ben izlerken kürklerin altında bir şey hareket ediyor.

Kendine mi dokunuyor?

Bir an sonra, havadaki uyarılma kokusunu alıyorum ve yüksek sesle tıslıyorum. Kendine dokunuyor. "Gördün mü!

Ne yapıyorsun?"

"Oyun oynamak... oyunlar." Titriyor, yumuşak, nefes nefese bir ses daha çıkarıyor. "Eğer bana dokunmazsan, kendime dokunmak zorunda kalacağım."

Bir iniltiyi bastırıyorum. Gerçekten yaptığı şey bu mu? Kulübenin benim tarafımda kalamam. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde, onun yanına doğru ilerliyorum ve kürkleri vücudundan sıyrıyorum. Vücudunu serin havaya açtığımda tekrar nefes nefese kalıyor. Bacakları genişçe açılmış, tuniği memelerine kadar yükselmiş. Bir eli göğüs uçlarında, diğeri bacaklarının arasında. Ben ona bakarken, o bakışlarımı karşılıyor ve kendine dokunmaya devam ediyor, parmakları amını okşarken kalçalarının arasından ıslak sesler çıkarıyor.

"Eğer benim eşim olsaydın," diyor usulca, parmakları çılgınca klitorisine doğru hareket ediyor. "Şu anda içimde olurdun. Tırnaklarım sırtını kazıyor olurdu ve bu *çok* iyi hissettirirdi." Dudağını ısırtıyor, bana bakıyor ve boğazından küçük bir inilti kaçıyor. "Beni o kalın sikiyle doldururdun ve seni çok fena arzulamamı sağlardın." D'see kürklere doğru kavis çiziyor, doruk noktasına yaklaşırken meme uçları kulübenin çatısına doğru itiliyor. "Oh, O'jek..."

Bu kadar yeter. Kendine dokunurken -kulübeyi tahrikiyle kaplarken- ve adımı söylerken hiçbir şey yapmadan durmamı mı bekliyor?

Kalçaları aniden birbirine yapışıyor ve yaklaştığını anlıyorum. Homurdanarak bir elimi dizine koyuyorum ve onları tekrar ayırıyorum. "Bana göstermek istiyorsan, göster."

D'see iniliyor, eli kalçalarının arasında daha hızlı hareket ediyor. Bahse girerim küçük klitorisi sertleşmiş ve ağrıyor olmalı. Onu emmemden hoşlanıyor ve ben de ona dokunmadan duramıyorum.

Sadece birazcık. Bir parmağımla aŗađı uzanıp kıvrımlarını okŗuyorum.
Dokunuŗumu takip etmek için kalçalarını kaldırarak haykırıyor.

Beni kürklerinin içinde mi istiyor? Bana sahip olabilir ama bu benim kurallarına göre olacak. Aç bir hırıltıyla ellerini kenara itiyorum ve başımı eğip ağzımı klitorisinin üzerine kapatıp emiyorum. Dilim klitorisinin alt tarafına doğru bir desen çizmeye başladığında sarsılıyor, inliyor ve ağzıma doğru sallanıyor. "Oh Tanrım. Evet, O'jek. Oh, lütfen, lütfen. Sana çok ihtiyacım var."

Amcığını emiyor ve kucaklıyorum, dilimle ve ağzımla onu memnun ediyorum, ta ki inleyene, kalçaları yüzüme karşı sarsılana kadar. D'see çabucak boşalıyor ve nefesini tuttuğunda, kıvrımlarını yalamaya devam ediyorum, tadını yutuyorum. Sikim onun için açlıktan ağrıyor ama ona istediğini veremiyorum.

İnliyor, kalçaları yüzümü çevrelemek için yukarı kalkıyor ve yeleme dokunuyor. "Oh, O'jek."

Kendi açlığını görmezden gelmek imkânsız. Dişlerimi kalçasının iç kısmında gezdiriyorum ve aldığı keskin nefesi seviyorum. Dudaklarımda onun tadı, doğruluyorum ve elimle sikimi okşuyorum. Kendime dokunduğumu görmek onu heyecanlandırıyor ve D'see meme uçlarını sıkıyor, ben de meme uçlarıyla oynuyorum.

"Evet," diye nefes alıyor. "Sen de gel. Benim için sikini okşa."

İnliyorum, sözleri beni daha sert ve daha hızlı hareket ettiriyor. Elimle şaftımı çalıştırıyorum, başparmağımı ucun üzerinde yuvarlıyorum, pre-cum ile damlayana kadar ve kavramamı yağlamak için çıkıntılarımdan aşağı kaydırıyorum. Bana onun ağzını hatırlatıyor ve dudaklarını ayırıp yaladığında, kendimi çalıştırmamı izlerken, salıverilmem patlak veriyor. Boşalıyorum, salıverilmemin sıcak çizgileri onun yumuşak tenini boyuyor.

Nefes nefese, ben göbeğine damlatırken parmakları döl çizgilerinde geziniyor. Bu iğrenç, pis bir görüntü ve ben buna bayılıyorum. Teninde yarattığım karmaşayı seviyorum, onun bundan aldığı zevki seviyorum, bunun ne kadar yasak bir his olduğunu seviyorum.

Uzanarak başparmağımı onu kapladığım ıslak tohumun içinde gezdiriyorum. Bu benim hayal gücüm mü, yoksa tohumum geçmişte olduğundan daha mı kalın? Başparmağımı alıp dudaklarının üzerinde gezdiriyorum ve onları salgımla boyuyorum. D'see tenimi yalıyor ve bana gülümsüyor. "Teşekkür ederim. Buna bayıldım."

Homurdanıyorum. Ona benim de hoşuma gittiğini söylemek bir tuzak gibi geliyor.

Başparmağıma bir öpücük konduruyor ve sonra dişleriyle ısırıyor. "Yanımda uyuyacak mısın? Kürklerimin içinde?"

Soğuk suya adım atmak gibi. Bana verdiği gülümseme memnun bir gülümseme. Neden memnun olmasın ki? Ona dokunmayacağıma dair verdiğim sözden döndüm. Onunla işimi bitirmek için. Kendimi ondan uzak tutmak için, çünkü kalbim için en kolayı bu. Yine de buradayım, vücudunu tohumlarımla kaplıyorum ve ağzına sürüyorum çünkü onun kürkleri içinde tahrik olmuş ve güzel görüntüsünden başka bir yere bakamıyorum. Başımı sallayarak geri çekiliyorum. "Yapamam. Bu bir hataydı."

Kürklerden birini alıp önce onun, sonra da benim derimi temizleyip kulübenin kendi tarafıma çekildiğimde D'see iç geçiriyor.

Ona bunun hiçbir şey ifade etmediğini gösterebilirim. Yapabilirim.

CHAPTE R 24

Fya da bir "hata" değil, önümüzdeki birkaç hafta boyunca tekrar tekrar yapacağımız bir şey. O'jek birkaç kez gece boyunca ava çıkar, ancak geri kalan zamanlarda avlanıyor, balık tutuyor ya da kürkleri üzerinde çalışıyor. Gündüzleri beni görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor. Geceleri ise kulübeme -bizim kulübemize- dönüyor ve beş dakika geçmeden üzerime atlıyor, sanki tadıma doyamıyormuş gibi kalçalarımın arasını doymak bilmez bir şekilde yalıyor. Beni boşalttıktan sonra (bazen doymadan önce arka arkaya iki kez), eliyle kendini çalıştırıyor ve sonra göğsüme boşalıyor. Ona dokunmama izin vermiyor ama bacaklarımın arasına dalıp bana ihtiyacım olan her şeyi vermekten mutluluk duyuyor.

Sabah olunca da beni yine görmezden geliyor.

Onu okumak imkânsız, bu yüzden durumu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Kitlerle ava çıkıyorum ve izleri nasıl ayırt edeceğimi öğrenmeye çalışıyorum. Ateş yakmaya çalışıyorum. Bana ve tekrarlanan sorularıma ve kötü el işlerime karşı sonsuz sabır gösteren Flor ile dikiş dikme alıştırmaları yapıyorum. U'dron ve Raven bana balık tutmayı öğretmeyi görev edindiler ve hava U'dron'un yaptığı gibi sulara giremeyeceğim kadar soğuk olsa da, Raven'ın bazen zıpkınla balık avlamak ya da olta ve yemle balık tutmak için kullandığı, dalgaların karaya attığı ağaçtan yapılmış küçük bir salları var.

O'jek bütün gün ne yaptığımı sormuyor. Benden değiştirmemi istediği şeyler üzerinde çalıştığımı fark etti mi bilmiyorum. Bir bakıma bu sinir bozucu, ama O'jek'in son zamanlardaki eylemlerinin nesi sinir bozucu değil? Kendime umursamadığımı söylüyorum. Kabilenin geri kalanının bana memnuniyetle baktığını görüyorum ve bundan O'jek'in onayından daha fazlasını elde ettiğimi biliyorum. Diğerleri çaba gösterdiğim için -ya da artık üzgün ve depresif olmadığım için- heyecanlanmış görünüyorlar ve bana dersler ve küçük hediyeler yağıyor. Bridget bana kilden çömleklerini nasıl yaptığını gösteriyor ve sonunda ben de kendi çömleğimi yapıyorum; şimdi kulübemde gururla duruyor ve içinde çamurlu içme suyu var. Callie derileri kazımama yardım ediyor ve Sam bana korkunç karides yaratıklarını nasıl yakalayacağımı gösteriyor, böylece sabah ilk işim uyanık olmak olursa bir demlik karides çayı yapabiliyorum. Hiç kalkmadım ama yine de öğrenmem gerekiyor. Harlow bana bir dikiş seti, Hannah da çay ve pişirdiğim yemeklere tat vermesi için yaprak paketleri veriyor. N'dek ve Devi bana istiridyeleri nasıl kazacağımı gösteriyor. R'jaal'dan beni dışarı çıkaracağına ve vahşi yaşam yollarına nasıl tuzak kurulacağını göstereceğine dair söz bile aldım ama tek başıma ava çıkmaya korkuyorum ve R'jaal ile yalnız vakit geçirmekten biraz tedirginim.

Kaba olduğu için değil. Gerçekten çok iyi biri. Ama bebek yapma planımı duymuş olmasından, O'jek'in beni reddettiğini bilmesinden ve bana bunu sormasından korkuyorum. Onu geri çevirip duygularını incitmek istemiyorum.

Gerçek şu ki, O'jek'ten başkasına dokunmayı hayal bile edemiyorum. Kalbim onda karar kıldı ve huysuz ve imkansız olsa bile, onu hala istiyorum.

Küçük çömlek mağarasında kilden bobinler yapmaya çalışırken Bridget bana "Kendine gelecektir," diyor. "Şu anda sadece kafası karışık. Bence seni istiyor. Sanırım bu onu korkutuyor. A'tam'ın söylediğine göre annesi berbat biriymiş."

İç çektim. Ona gece zevk alma durumumuzdan bahsetmedim, çünkü bunun kabilede yayılmasını istemiyorum. "Keşke fikrini değiştirdiğine dair bana biraz daha ipucu verse."

"Lütfen," diyor Bridget kıkırdayarak. "Geçen gün I'rec'e kötü kötü baktığını fark ettim."

İkinizi küçük toplantı gezinizden geri getirdiğinde. Yanınızda durmaya cüret ettiği için I'rec'in boynunu sıkmak ister gibiydi. Ve R'jaal'ın ateşin yanında senin yanında durmamaya çalıştığını fark ettin mi? Sanırım O'jek ona özel olarak birkaç kelime söyledi."

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptıştırırken, çıkardığım çamuru tamamen unutuyorum. "Ne? Sen ciddi misin?"

Omuz silkiyor, dağınık elleri kil ipin üzerinde geziniyor. "O'jek'in sorunu şu. Her şey yolunda olmasa bile her şey yolundaymış gibi davranır. Sanırım bu Gölge Kedi tarzı. Herkese her şeyin yolunda olduğunu düşündürmek için iyi bir gösteri yapmaya kararlılar. Ama bir noktada patlayacak ve patladığında sana ihtiyacı olduğunu anlayacak. Sadece o anı beklemek zorundasınız."

Umarım haklıdır.

Yine de beklemekten çok yoruldum. Birinin beni sevdiğini fark etmesi için sonsuza kadar bekleyecekmişim gibi geliyor ve bu kalbimi yıpratıyor. Ben sadece sevişmek için uygun bir insan mıyım yoksa o beni sevecek mi?

Sonra, bu düşünce beni kederle dolduruyor. Neden beni sevmiyor? Ben çok mu sevimsizim?

CHAPTE R 25

T Ertesi gün ikiz güneşlerin parladığı ve havada hafif bir esintinin olduğu güzel bir gündü. Kahvaltı ateşinin başında Elly ve Angie'nin yanına oturuyorum. Elly her zaman olduğu gibi sessizdi ve

Emma küçük lokmalar halinde yemek yiyor. Angie'nin iki küçük bebeği var ve eşi ortalıkta görünmüyor, ben de yardım etmek için onunla oturuyorum. "Eşin nerede?" Ona neşeyle soruyorum, Glory'yi kucağıma oturtuyorum ve ona kasemden bir ısırık veriyorum. "Bu küçük güzellikleri beslemene yardım etmesi gerekmiyor mu?"

Ve ben ben olduğum için, O'jek'in güçlü sırtı ve uzun örgüsü için gizlice kampın etrafına bakarken bile Glory'nin bir parça kök çiğnemesini izliyormuş gibi yapıyorum.

Angie bana minnettar bir bakış atıyor. Küçük kız annesinin yemeğine uzanırken Violet'i kollarının arasında kaydırıyor. Buradaki tüm yavrular arasında hem Nadine'in Deeni'si hem de Angie'nin Violet'i en insani görünen yavrular. Violet sivri kulakları ve yüksek elmacık kemikleri dışında tıpkı annesine benziyor, Glory ise Vordis ve Thrاند gibi kırmızı klon deriye sahip. Angie Violet'e küçük bir parça et uzatıyor ve başını sallıyor. "Vordis ve adamların çoğu hava çok güzel olduğu için ava çıktılar. İşleri halletmek için güzel bir gün. Senin ajandanda ne var?"

Öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmeye çalıştığımı biliyor. "Bilmiyorum. Kimin ders verdiğini görmek istedim."

Elly dudağını ısırır ve öne doğru eğilir. "Bana yardım etmek istersen deriler üzerinde çalışacağım."

Ona bakıyorum. Elly çok kırılgan biri ve dostluk elini uzatmaktan çekiniyor, bu da onu kazanma konusunda beni daha da kararlı kılıyor. "Yardım etmeyi çok isterim. Zaten pratik yapmam gerekiyor. Flor'un bana son çalıştırdığı zaten kazınmıştı. Daha sert olanları var mı?"

Kıkırdıyor, yüzünde utangaç bir ifade var. "Avdan yeni çıktım, evet."

"Oooh, ben de istiyorum," diyor Angie. "İstersen birlikte çalışabiliriz?" Elly'ye bakıyor. "Birimiz bebeklere bakabilir, diğerimiz de Daisy'ye yardım edebilir. Sırayla yapabiliriz."

Normalde bebeklere bakmak için gönüllü olan ben olurdum ama bu sefer sineye çekip deriler üzerinde çalışacağım. Her ikisinin de öğrenmeme yardımcı olmak için gönüllü olmalarını takdir ediyorum ve ikisi de tatlı ve yumuşak dilli, bu yüzden berbat bir iş çıkarsam bile kimse beni aptal yerine koymayacak.

Angie'nin malzemeleri toplamasına yardım ediyorum ve Elly çocuklar ve oyuncaklarıyla otururken kumun üzerine büyük bir battaniye yerleştiriyoruz. Angie ile birlikte oturup donmuş bir dvisti postunu yere açıyorum. Burnumu kırıştırarak postun diğer tarafındaki iğrenç parçalara bakıyorum ve gördüğüm manzara karşısında öğürmemeye çalışıyorum. En azından donmuş olduğu için çok kötü kokmuyor. Bana büyük bir omurdan yapılmış kemik bir alet uzatıyor. Bir tarafı yassılaştırılmış ve oyulmuş, böylece elime sığacak yarım bir daire oluşturuyor. Diğer ucu ince ve neredeyse bir bıçak gibi.

Angie bana, "Deriyi hayvandan çıkardıktan sonra, kazınmaya hazır olana kadar dondurmamız gerekiyor," diyor. "Aksi takdirde çürür ve çok kötü kokar. Şimdi bunun üzerinde çalışmaya hazırız, onu açıyoruz ve çalışmayı bitirebilmemiz için içindeki tüm pislikleri temizlememiz gerekiyor."

Üzgünüm ama bugün iğrenç bir iş olacak. Yine de gerekli bir iş."

Ugh. Başımı sallıyorum, derinin arkasındaki kırmızımsı siyah yapışkan maddeye dokunmak için kendimi destekliyorum. "Sorun yok.

Yapılması gerekiyor, değil mi? Bana nasıl kazınacağını göster?"

Angie yanıma yerleşti ve birkaç hızlı geçişten sonra kazıyıcıyı bana geri verdi. Çalışmaya başladım ve çok geçmeden kollarım harcadığım efordan dolayı ağrımaya başladı, ellerim iğrenç ve

Tırnak diplerime ağza alınmayacak şeyler giriyor. Bir kez öğürüyorum, bu da Elly'nin kıkırdamasına neden oluyor. "Alışırısın," diyor bana sempatiyle, oyulmuş halkalardan birini alıp Emma'ya uzatıyor, o da eşleşen bir kemik direğin üzerine yerleştiriyor. "Tüm derileri biriktiriyorum, böylece tüm kazıma işini birkaç güne yaymak yerine bir günde yapabiliyorum."

Bu kötü bir fikir değil. Tırnaklarım -ve tuniğim- şu anda iğrenç durumda ve bu iş bittiğinde banyo yapmak isteyeceğim. Sıcak bir banyo, ki bu da suyu ısıtmak ve bir sürü karı eritmek demek... Tabii bekleyip biriyle kaplıcaya yürüyüşe gitmek istemiyorsam. Ugh. Her iki durumda da, diğer her şey gibi bu da çok iş demek.

Kazıyorum, kazıyorum, arada bir ağrıyan kollarımı dinlendirmek için ara veriyorum. Çalışırken Elly ve Angie ile sohbet ediyorum. Elly kitleri oyalarken Angie yanımda başka bir postu açıyor ve kendi başına kazıyor. Havadan sudan, el işinden, kimin bebeğinin ne yaptığından konuşuyoruz ve çalışırken çene çalmak çok güzel. Aslında bu kadar dağınık olmasaydı, eğlendiğimi söyleyebilirdim. Buradaki günlük hayatın işlerini hiçbir zaman keyifli olarak düşünmedim ama Angie ve Elly ile birlikte çalışmayı ve kazırken konuşmayı seviyorum. Zamanın çok daha hızlı geçmesini sağlıyor.

Ben ilk postu bitirdiğimde Angie de kendi postunu çoktan bitirmiş oluyor. Elly'nin de kazınması gereken birkaç postu var, bu yüzden onlarla da uğraşıyoruz. Angie biz kazırken şaşırtıcı derecede komik bir hikaye anlatıyor, Violet'e hamileyken çılgınca aşerdiğinden bahsediyor, bizi o kadar güldürüyor ki Elly homurdanıyor ve bu bizi tekrar harekete geçiriyor.

"Vordis'in yüzünü görmeliydin," diye hırlıyor Angie, derilerinin üzerinde gülerek. "Gecenin bir yarısı uyandığında insan eşini çamurlu çizmesini çiğnerken buldu. Zavallı adam ne düşüneceğini bilemedi. Ona her şeyin yolunda olduğunu, botun değil çamurun peşinde olduğumu söyledim."

Elly öyle bir kıkırdıyor ki gözlerinden akan yaşları siliyor. "Hamilelik sırasında kadınların mineral aşerdiğini hiç duymamış mı?"

"Hayır!" Angie daha sert gülüyor. "Gerçekten beni şifacıya sürükleyeceğini ve beni kırdığını söyleyeceğini düşünmüştüm. Ne yaptı biliyor musunuz? Yuvarlandı ve uyumaya devam etti!"

"Ne?" Kahkaha ve şaşkınlık arasında kalarak nefes nefese kaldım. "Neden?" "Bunun bir kabus olduğuna ikna olmuştu!"

Angie yanlarını tutuyor.

Bu bizi tekrar gülmeye itiyor. Elly kıkırdayarak başını sallıyor. "Dur," diye bağıyor. "Dur, yoksa her yere işeyeceğim. Emma bir yıl boyunca üzerine oturduğundan beri mesanem eskisi gibi değil."

"Bir yılda iki bebek sahibi olmayı dene!" Angie cevap veriyor. "Yanımda duran biri hapsirse yemin ederim işiyorum."

İki kadın da yine kahkahalarla inliyor ve ben biraz daha az gülüyorum. Bebekleriniz olduğunda bu gerçekten oluyor mu? Khui ile bile mi? Veronica'yla bu konuyu konuşmak için aklıma bir not alıyorum. Belki de henüz tam olarak rezonansa girmediğime sevinmeliyim. Ama sonra Emma kıkırdayan annesine doğru emekliyor ve kollarını Elly'ye doluyor ve kalbim sıkışıyor. Hayır, kesinlikle bebek istiyorum.

Kirli ve ağrıyan kollarımı ovuşturarak doğrulduğumda, tepemde büyük bir gölge uçuyor. Başımı kaldırıp baktığımda altın rengi bir kanat görüyorum, buranın güneyindeki sahillerde takılan kıyı kuşlarından biri olamayacak kadar büyük. "Bu Ashtar mı?"

"Evet," diyor Angie, son kıkırdamalarını da bastırarak. "Veronica ve Lauren'in Croatoan ile yiyecek takası yaptıklarını söylediklerini duydum. Adamların yakın zamanda yakaladıkları bir sürü balığımız var ve dağlarda trekking yapmadan burada bulmak daha zor olduğu için biraz daha patates olmayan köklerle takas etmek istediler."

"Fena fikir değil," diye yorum yapıyorum, yemeklere eklenebilecek tuzlu kök parçalarını hayal ederek. Yemek pişirmede daha iyi olduğumda, rotasyona dahil edilmem gerekiyor.

Şu anda kimse bana yemeği mahvetmeyecek kadar güvenmiyor (ve onları suçlamıyorum). Eğer yemeği berbat edersem, herkes bir şekilde yemek zorunda kalacak, çünkü yemek ziyan edilemez. Bu yüzden bir süre daha Penny ya da Gail'in gölgesinde kalıp yemek yapmayı öğrenmem gerekiyor. Bunu yapmalıyım, diyorum kendime, kazırken düşüncelere dalıyorum. Fazladan bir çift elin ev işlerine gerçekten yardımcı olduğunu ve büyük bir fark yarattığını her geçen gün daha fazla fark ediyorum.

Bu kadar uzun süre gerçekten yardım etmeyi ihmal ettiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Johani'nin istediği gibi kendimi 'güzel' tutmaya o kadar odaklanmışım ki, artık onu memnun etmek zorunda olmadığımı fark etmek için hiç durmadım.

Kendimi memnun etmeye ihtiyacım var. Ve bugünkü gibi günler - Angie ve Elly ile konuşmak ve çalışmak - beni iyi hissettiriyor. Callie ve Marisol ile dikiş dikmeyi seviyorum. Raven ile balık tutmayı ve Bridget ile kilden çömlek yapmayı seviyorum. Kabilenin bir parçası olmayı ve yardım etmeyi seviyorum.

Belki bu yola O'jek'i memnun etmek için çıktım ama artık kendim için yapıyorum.

Güzel bir duygu. Bu akşam kimin güveç yapacağını görmek için ocaklara bakıyorum. Belki akşam yemeğini hazırlamaya yardım edebilirim. Ya da yarın-

"D'see!" diye sesleniyor acil bir ses, ayak sesleri kumların üzerinde çıtırdıyor. "D'see! F'lor nerede?"

Terli yüzümdeki bir tutam saç silerek doğruluyorum ve kollarında dürülmüş bir deriyle bana doğru koştuğunu görüyorum. "Flor? Bilmiyorum. Neden?"

Elindeki deriyi işaret ederken sert yüzü heyecanla doludur. "Tia bir mektup daha gönderdi! Bana okumasını sağlamalıyım!"

Oh. Onun coşkısına gülümsüyorum, çünkü görünüşe göre ona karşı her zaman tatlıydı. Aşkı seviyorum, karar veriyorum. Ve onların aşkı çok tatlı. "Bu deriyi bitirmek üzereyim, biraz temizlenmemi beklersen senin için okuyabilirim."

Gözleri büyüyor ve hızla başını sallıyor. "Kulübemde biraz su ısıtacağım. Sen de geleceksin, değil mi?" "Evet, elbette." En azından okuyabilirim. Angie ve Elly'ye özür dileyen bir bakış attım.

Kayalıkların yanındaki kulübe sırasına doğru tekrar koşmaya başladığımda son sıyrığı da saklıyorum. "Birazdan döneceğim."

Angie kazıyıcısını bana kışkırtıcı bir hareketle sallıyor. "Acele etme. Deriler hiçbir yere gitmiyor."

CHAPTE R 26

Iayağa kalkıp, sırtımın ne kadar gergin olduğunu düşünerek inliyorum. Şu anda bir kaplıca kulağa harika geliyor, ama hepsi oldukça uzakta. Oh neyse. Biraz daha esnedikten sonra I'rec'in kulübesine gidiyorum. Kulübe

Tırnaklarımın altındaki tüm bu pisliği temizlemek günlerimi alacak ama pişman değilim. Gün boyunca çok çalıştım ama Angie ve Elly ile oturup güneşin altında gülmek ve konuşmak da çok eğlenceliydi. Güzel bir gündü.

I'rec'in geniş açık kulübesine girip onun hevesli yüz ifadesini gördüğümde, Tia'nın uzun zamandır görüşmediği sevgilisine iyi haberler gönderdiğini umuyorum. Onun için taşıdığı meşale çok romantik. Gölge Kedi klanı otoriter ve biraz düşünceli olabilir ama kesinlikle romantiktirler. O'jek'in dün gece göğüslerimi tohumuyla boyarken bana söylediği tüm o iğrenç şeyleri düşünerek kızarıyorum.

Romantik ve kirli, karar verdim.

İçeri girdiğimde postu açmak için çırpınıyorum. "Al bakalım. Bana onun hikayesini anlat."

"Önce ellerimi yıkamama izin verin lütfen. Sanırım kokmaya başladılar." Parmaklarımı kokluyorum ve öğürme dürtüsü yeniden yükseliyor.

Sabırsız bir ses çıkarıyor ama ocaktaki suyun ısınması uzun sürmüyor ve ben de bir zamanlar zarif olan manikürümün altındaki koyu renkli yarım aylara bakarak yüzümü buruşturarak çabucak yıkanıyorum. Bunun için daha sonra endişeleneceğim. Önce kollarımı, sonra yüzümü yıkıyorum ve kendimi daha az iğrenç hissettiğimde, elime geçirdiğim yumuşak bir deri parçasıyla havlulanıyorum.

"Tamam, tamam, bakalım neyimiz varmış." Gülümsedim ve paketlenmemiş postun yanına oturdum. Noel sabahındaki bir çocuk gibi görünüyorum. Kulübenin loş ışığında postu inceliyor, lekeli sözcükleri seçmeye çalışıyorum. Postun kendisi soluk ve Tia burada kağıt olmadığı için derinin üzerine blok harflerle kömürle yazı yazmış. İs bulaşmaya meyilli, bu yüzden I'rec deriye bu kadar dikkat ediyor. "Pekâlâ, diyor ki-"

"Oradaki benim adım, değil mi?" Parmağıyla derinin üst kısmını işaret ederek araya giriyor. "Şekilleri tanıyorum."

"Evet. 'Sevgili ben (ve diğer herkes), umarım hava güzeldir' yazıyor. Bir kar fırtınası daha yaşıyoruz. Sahili (ve seni) özledim ve acımasız sezonu orada geçirmek için geri dönmeyi düşünüyorum. Bitkilerim azaldı ve ihtiyacım var..." Lekeli kelimedede duraksıyorum. "Yenileyin, sanırım öyle yazıyor."

"Benden bahsediyor mu?" diye soruyor, sanki çözüm sunacakmış gibi deriye yaklaşarak.

Onu tokatlamak istiyorum. "Oraya geliyorum." Parmağımla her kelimeyi işaret ederek okuyorum, çünkü bir şeyleri sessizce ezberlediğini biliyorum. "'Seninle ilgili bir rüya gördüm. Roka bunun bir anlamı olabileceğini söylüyor. Göreceğiz bakalım. Beni özlüyor musun? Seni tekrar öpmek için sabırsızlanıyorum. Sonra birkaç kalp şekli ve ismiyle imzasını atıyor."

Kamburunun üzerine oturuyor ve yüzünde meraklı bir ifadeyle homurdanıyor. "Bir rüya mı?" "Öyle diyor."

"Ve R'kan bunun bir anlamı olabileceğini söylüyor." Çenesinin aşağısını okşuyor.

"Belki de rezonanstır?" Teklif ediyorum. "Ya da sadece buraya geri döneceği anlamına geliyor olabilir. Her iki durumda da, umarım senin için iyi bir şeydir."

I'rec bana meraklı bir bakış attı. "Sen yankılanmadığın halde benim yankılanmamdan mutlu olurmusun?"

"Şey, evet. Sanki senin rezonansın benimkinin olmayacağı anlamına gelmiyor." Omuz silkiyorum. "Ve biz zaten sadece arkadaşız."

Bana bakarak sakalını sıvazlamaya devam ediyor. "O'jek ile arkadaşsınız, değil mi?"

Dün geceyi düşünmemeye çalışarak, "Orada sadece arkadaşlar var," diyorum. Ya da ondan önceki geceyi. Ya da ondan önceki geceyi. "O'jek de böyle istiyor zaten."

Çıkardığım ses düpedüz alaycı. "Klan kardeşim tam bir aptal. "Sadece arkadaşız. Sanki teninin her yerinde onun kokusunu alamıyorum. Sanki tüm kabile alamazmış gibi." Gözlerini deviriyor. "'Sadece arkadaşız' gerçekten."

Yüzüm ısınıyor. Neyin peşinde olduğumuzun kokusunu alabiliyorlar mı? Aman Tanrım. Herkes biliyor mu? Başkalarının üzerimde onun kokusunu alabileceği aklıma gelmemiştir ama hepsinin gerçekten keskin duyuları var. Khui'mi aldığımdan beri benimkiler bile arttı. Dudağımı ısıtırıyor, çünkü O'jek haftalardır tohumunu kelimenin tam anlamıyla tenime salıyor. Pis ve meni kaplı bir şey gibi kokuyor olmalıyım.

Bu utanç verici. "Ah."

"Utanma." I'rec bir elini omzuma koydu ve sıktı. "Bize kalırsa, O'jek inatçı bir kaari olsa bile sen Gölge Kedi klanındansın. Biz senin aileniz. Artık bizimsin."

Alt dudağım sallanmakla tehdit ediyor. Bu... I'rec için şaşırtıcı derecede tatlı. "Teşekkür ederim."

Deriyi işaret ediyor. "Bana tekrar okur musun? Düşüncelerini ezberlemek istiyorum, böylece onları düşünebilirim."

Flor'un da önümüzdeki dönemde bunu ona tekrar tekrar okuyacağından şüpheleniyorum. Acı mevsim önümüzdeki bir ay içinde sona erecek ve ardından uzun, korkunç soğuk ve acımasız mevsim bir kez daha kapımıza dayanacak. Bu da Tia'nın yakında geleceği anlamına geliyor. Bunun I'rec için iyi şeyler ifade etmesini içtenlikle umuyorum. O da benim kadar uzun süredir yalnız ve bunun kalbinizi ne kadar yıpratılabileceğini biliyorum. "Elbette tekrar okuyacağım."

CHAPTE R 27

O' JEK

N Her av başarılı olsa da, başarısızlıklar her zaman keyfimi kaçırıyor. Köye elim boş dönmekten nefret ediyorum.

D'see'nin I'rec'in kulübesinden kaçtığını gördüğümde daha da nefret ediyorum. Bu manzara karşısında kaşlarımı çatıyorum ve mızrağım elimde, kuyruğum seğirerek o yöne doğru ilerliyorum. Kıskanmıyorum, diyorum kendi kendime. Sadece merak ediyorum. Bu yüzden ateş çukurunun yanında durup bana seslenenleri selamlamıyorum. D'see'nin yanına koşuyorum ve beni gördüğünde yüzü kızarıyor.

I'rec'in kokusu onun üzerinde.

Zihnimde sıcak bir şeyler kaynıyor. Bu kıskançlık değil, kendime tekrar hatırlatıyorum. Değil. Onun üzerindeki başka bir erkeğin kokusunun beni neden böyle bir duyguyla doldurduğunu bilmiyorum. Neden öne doğru eğilip yankıyı dinlememe neden olduğunu bilmiyorum. Göğsünde çılginca bir müzik olmadığında, rahatlama sadece anlık oluyor. Onu tekrar kokumla sarma ihtiyacı duyuyorum.

Elimi ona uzattım.

Bana şaşkınlıkla bakıyor ama eli otomatik olarak benimkine gidiyor. "İyi misin, O'jek? Tuhaf görünüyorsun."

"Benimle gelmene ihtiyacım var."

Yüzünde şaşkın bir ifade var ama elini bırakmayıp henüz paylaştığımız kulübeye doğru yürüdüğümde peşimden koşuyor. I'rec'i ya da kabiledeki diğerlerini dinlemek için durmuyorum. Nabzım kulaklarımda atıyor ve tek düşünebildiğim onu kokumla kaplamak ve I'rec'in sesini bastırmak.

Kulübeye adımımı atar atmaz, normalde yaptığım gibi botlarımı çıkarmakla uğraşmıyorum. Mızrağımı bir kenara fırlatıyorum, dönüyorum ve D'see'yi belinden yakalıyorum.

Ürkek bir ciyıklama sesi çıkarıyor, kolları boynuma dolanıyor. "O'jek! Ne yapıyorsun?"

"Sana kokumu süreceğim," diye açıklıyorum, sanki bu dünyadaki en doğal şeymiş ve saplantılı bir avcının eylemleri değilmiş gibi. Garip ve sahiplenici davrandığının farkındayım. Yine de kendime engel olamıyorum. Onu kürklerin yanına götürüyorum ve nazıkçe sırt üstü yatırıyorum. Bana bakıyor, yüzünde düşünceli bir ifade var.

Elim kalçalarının arasına giriyor ve taytını yırtıyorum.

D'see nefes nefese kalır, elleri bacaklarının arasında uçuşur. "Sakın kıyafetlerimi yırtma, O'jek. Ciddiyim!"

Onları onarmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

Onarmak mı? Teninde I'rec'in kokusu varken kim onarmayı düşünebilir ki? Taytının parçalarına uzanıyorum.

Bir ayağını göğsüme koyuyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Eğer benim istekli olmamı istiyorsan, başka hiçbir şeyi yırtmayacaksın."

Burun deliklerim açılıyor. Ama... tabii ki onun istekli olmasını istiyorum. Neden aksini düşünsün ki? "O zaman çabuk soyun."

D'see hıçkırıyor ama ayağa kalkıyor. Bana sırtını dönüyor, botlarını tekmeliyor ve yırtık

giysilerinin kalıntılarını solgun bacaklarından aşağı kaydırıyor. Çıplak arka tarafını gördüğüm an, yarığı bana işkence ediyor.

Beni ele geçiren ihtiyaçla inliyor, onu kalçalarından yakalıyor ve yüzümü yuvarlak gövdesine gömüyorum.

Kalçalarının sıcaklığını. Dizlerinin üzerine çökerek bir ciyaklama sesi daha çıkarıyor. Poposunu havada bana sunuyor ve ben de onu hafifçe öne doğru itiyorum, böylece aç kızırmış kıvrımlarını bana sunuyor. Aç bir hırıltıyla dilimi üzerinde gezdiriyorum.

İnliyor, vücudu dokunuşuma tepki olarak seğiriyor. Kaçmaya çalışmıyor. Bunun yerine, kalçalarını daha geniş açarak beni en derin, en ıslak kısımlarını yalamaya davet ediyor.

Sanki cesaretlendirilmeye ihtiyacım varmış gibi.

Hırsla amcığını yalıyor, dilimle her kıvrımında geziniyorum. Ağzıma karşı kıvranana, çok sevdiğim yumuşak zevk çığlıklarını atana kadar çekirdeğini kucaklıyorum. Klitorisini buluyorum ve dilimle kanalına girerken bile ovuyorum, onu horozum gibi kullanıyorum, bana karşı kasılana kadar, vücudu şiddetli, ani bir serbest bırakma ile titriyor. Dudaklarımdaki tadı çıldırtıcı ve tozluklarımı aşağı itiyorum, horozumu serbest bırakıyorum, böylece kendimi kendi doruk noktama kadar okşayabiliyorum. Boşaldığımda sert bir çığlık atıyorum ve tohumlarımın sıcaklığı vücudumdan taşıyor. Kalın harcım onun güzel arka tarafına püskürürken ve uyluklarından aşağı damlarken büyülenmiş bir şekilde izliyorum.

"İşte," diye nefes alıyorum, tatmin olmuş bir şekilde. Bir elimi kalçasına koyuyorum ve garip bir şekilde yapışkan olan tohumumu tenine sürüyorum. "Artık benim kokumu taşıyorsun, I'rec'in değil."

D'see hemen ileri atılıyor ve arkası kürklerin üzerine gelene kadar ters dönüyor. Bunu görmek bile beni memnun ediyor, çünkü kokum yatağının her tarafına yayılacak. Yine de bana attığı bakış memnun edici değil. Şok olmuş gibi. "Bütün bunlar senin kokunu sürmemi istediğin için miydi?" Bana kızgın bir bakış attı. "Sana neler oluyor, O'jek?"

"Benimle çıkmak mı?" Bu çok saçma bir soru. "Neden bana bir şeyler oluyor?"

Başını sallıyor, gözleri kocaman. "I'rec'in kokusunu mu kısıkandın? Bu yüzden mi beni buraya sürükledin ve tozluklarımı yırttın?"

Homurdanıyorum. "Pah."

"Bana 'peh' deme," diye devam ediyor, bakışları araştırıyor. "O senin klan kardeşin. O senin en yakın arkadaşın. Neden bu kadar garip davranıyorsun?"

Yutkunurken suçluluğun ilk dalgalarını hissediyorum. O haksız değil. I'rec, Juth kadar benim de kardeşim. O ve ben birlikte büyüdük. Mevsimlerin birçok dönemecinde acıları ve sevinçleri paylaştık. Ona hayatım pahasına güvenirim... ama yine de onun D'see'ye dokunma düşüncesi beni çılgına çeviriyor. Şu anda bile, bunu düşünmek bile vücuduma vahşi bir sahiplenme dalgası gönderiyor, sanki onu tekrar sahiplenmem ve kendiminmiş gibi işaretlemem gerekiyormuş gibi. Bir elimi yüzümde gezdiriyorum, sonra tozluklarımı yukarı çekiyorum. "Ben... onun kokusunu sende sevmedim."

"Evet, ben de tam ona Tia'dan gelen mektubu okuyordum. Kesinlikle kısıkanılacak bir şey yoktu." D'see bana anlatıyor. Kürkünü çıplak bacaklarının üzerine çekiyor ve başını bana doğru sallıyor. "Ne yapıyoruz, O'jek? Beni istemediğini, benimle işinin bittiğini söylüyorsun ama her gece oynuyoruz. Tüm kabile senin gibi koktuğumu biliyor... ve şimdi ona kız arkadaşından gelen bir mektubu okuduğum için en eski arkadaşını mı kısıkanıyorsun? Bana karışık sinyaller gönderiyorsun ve ben ne düşüneceğimi bilmiyorum."

Ben sessizim. O haklı. Her konuda haklı. "I'rec'i istemediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Bunu biliyorum." Gerçekten biliyorum. Artık kokusu onun üzerinde olmadığına göre, doğru düşünebileceğimi hissediyorum ve yaptıklarımın utanıyorum.

"O zaman neden böyle davranıyorsun?"

"Ben..."

bilmiyorum."

D'see iç çeker. Başını tekrar sallar. "Bunu ya yapacağız ya da yapmayacağız. Eğer yapmayacaksak, gitmeni istiyorum."

Otomatik olarak ayağa kalkıyorum ve kulübenin girişine yöneliyorum. Nefesini içine çekiyor ve ona bakmadan duygularını incittiğimi anlayabiliyorum. Bu beni daha da kötü hissettiriyor. Ne *yapıyorum* ben? Neden arkamı dönüp onu istediğim gibi kollarıma çekmiyorum? Neden hala uzaklaşıyorum?

Ama kendimi durduramıyorum. Kulübeden -ve D'see'den- ayrılıp sahile geri dönüyorum. D'see'nin kokusu tenimdeyken ve tadı ağzımdayken tekrar ava çıkmak istemiyorum. -Ama kabileye yeniden katılmak ve sanki hiçbir sorun yokmuş gibi ateşin etrafında oturmak yanlış geliyor.

Her şey yanlış geliyor.

CHAPTE R 28

I Bütün öğleden sonra sahilde tek başıma yürüdüm. Köyümüzün korunaklı koyu geniş değil, bu yüzden kayaların etrafından ve dar bir uçurum boyunca bir sonraki kara parçasına tırmanıyorum, hepsi yürümeye devam etmek için kıyı boyunca. Artık kulüpleri göremeyeceğim ya da ateşin kokusunu alamayacağım kadar uzaklaştığımda, kıyıya oturup dalgalara bakıyorum.

Ne yapıyorum ben? Şu anda bile D'see'ye dönme ve onu kokumla sarma ihtiyacı çok baskın. Onu yakalayıp tekrar kürklere sürüklemekten, nefes nefese kalana ve altımda inleyene kadar öpmekten başka bir şey istemiyorum. Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum. Korkunç bir fikir. Ama yine de... ona karşı koymak çok zor.

Ufukta bir figür beliriyor, sonra bir başkası. Kalbim güm güm atıyor... ve sonra ikisinin de D'see olmadığı anlaşılınca yavaşlıyor. Tabii ki değil. Kampta güvende ve emniyette kalacak. Onun peşinden avlanamayacağı kadar uzaktayım... ve bunun beni neden hayal kırıklığına uğrattığını bilmiyorum. Ona bunu yapmak istemediğimi söyledim. Bana yetenekli olduğunu kanıtlamasına gerek yok çünkü ben zaten kalbimi riske atmayacağıma karar verdim.

Rüzgâr yön değiştiriyor ve önce Juth'un, sonra da R'jaal'ın kokusunu alıyorum. Bu... garip. Gözlerimi kısarak uzaktaki figürlere tekrar baktığımda Juth'un kuyruğunun kütüğünü ve R'jaal'ın boynuzlarını görebiliyorum. Bu ikisi neden peşimden geldi? Olduğum yerde kalıyorum ve içimdeki kızgınlık dalgasıyla savaşıyorum. I'rec onları bana ders vermeleri için mi gönderdi? D'see'yi uzaklaştırarak aptallık ettiğimi düşünüyor.

Ona dokunmanın beni ne kadar kontrolsüz hissettirdiğinin ve beni ne kadar korkuttuğunun farkında değil.

İkisi bana yaklaşırken kıyıdaki sularda balık tutan büyük kuşlar dağılıyor. Dalgalara küçük bir çakıl taşı atıyorum, sonra onlara bakıyorum. "Bana balık tuttuğunuzu söyleyin," diyorum ekşiyerek. "Eğer öyleyseniz, ben giderim."

"Biz senin peşinden geldik," diye cevaplıyor R'jaal ve kumda yanıma oturuyor. Juth diğer tarafımı kaplıyor ve ben de onların arasında sıkışıp kalıyorum. "Konuşmak istedik."

Çenemi sıktım. "Hakkında...?"

Juth sadece homurdandı. "Ne hakkında olduğunu biliyorsun. Aptalı oynama."

Kardeşıme ters ters bakıyorum. Son birkaç yıldır birbirimizin yanında daha kolay büyüdük ama yine de babamın gözleriyle bir başkasını görmek ve Juth'un bana benzediğini duymak garip geliyor. D'see'nin onu yakışıklı bulup bulmadığını merak ediyorum ve bu düşünce bende Juth'un yüzünü öfkeyle tırmalama isteği uyandırıyor. Parmaklarımı kumlara gömüyorum çünkü neden böyle olduğumu bilmiyorum.

Tedirgin edici. Belki de Icehome kampından ayrılmalı ve asla geri dönmemeliyim. Belki de bu herkes için daha iyidir.

R'jaal bana doğru bakıyor. "Diğer sahilde değil de burada dalgalara bakmamızın bir nedeni var mı?"

"Diğerlerinin yanında olmak istemiyorum," diyorum onlara.

"Düşünüyorum." "Ne hakkında?" Juth soruyor.

Sanki bilmiyorlarmış gibi. "Onu yalnız bırakmalıyım," diyorum, çünkü kimden bahsettiğimi hepimiz biliyoruz. "Ama yine de yapamıyorum. Uzaklaşmak ve bunun son kez olacağını bilmek çok zor. Yine de en akıllıca olanı bu. Bu şekilde kimse incinmez."

"Rezonansa mı giriyorsun?" R'jaal sorar.

Homurdanıyorum. "Hayır. Bu işleri kolaylaştırırdı." "Neden?"

Bu soru beni duraksattı... çünkü *çok* iyi bir soru. "Çünkü o noktada benim elimde değil. Khui karar verdi."

"Bu riski daha az büyük yapmaz. Sadece sorumluluğu sizden alır."

O haklı mı? Ona bir şey olursa kendimi suçlayacağım için mi D'see'yi kendimden uzaklaştırıyorum? Onu kaybettiğim için hayatımı acı bir kabuk olarak mı yaşayacağım? Böyle yaşamak istemiyorum - annemin gözlerinden hatırladığım uzak, acılı hüznün aklıma geliyor - ama olduğum gibi devam etmek de istemiyorum. Bu D'see'yi üzüyor ve beni hayal kırıklığına uğrattıyor.

Pek çok şeyle başa çıkabilirim ama onun hayal kırıklığı ruhumu parçalıyor.

"Sana ne düşündüğümü söyleyeceğim," diyor R'jaal o kasvetli üslubuyla.

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Bugün bir ders almak istememiştim ama görünüşe göre alacağım.

"Bence bir hata yapıyorsun," diye devam ediyor R'jaal. "D'see ile mutluluk için bir şansın var. Siz zevk eşlerisiniz, değil mi? Zamanla böyle şeylerin hepimiz için olmadığı daha açık hale gelirken neden rezonans için direnelim?" Sonsuz dalgalara bakarken sesi kasvetli ve bakışları uzak. "Burada, bu kumsalda yankılanacağımdan ve eşimi bulacağımdan o kadar emindim ki, mevsimlerin her dönüşünde, benim için hâlâ bir şey yokken, boş kürklerimden bıktım. F'lor yalnızlığımı hafifletmeyi teklif etti, biliyorsun."

Ben biliyorum. Kabiledaki herkes biliyor. F'lor, R'jaal'a yaklaştığını açıkça belirtti. "Onu reddettin."

Homurdanıyor, ağzında küçük bir gülümseme beliriyor. "Ben yaptım. Kibrim yüzünden eşimin sadece bir iki gün uzakta olduğunu sanıyordum. Her an khui'm beklemekten yorulacak ve o zaman benim için gerçekleşecek ve artık yalnız olmayacaktım. Bunun yerine, zaman geçtikçe daha fazla zaman geçiyor ve onu uzaklaştırdığım için pişmanlık duyuyorum." İç çekiyor. "Eğer rezonansa girmek için bir eş seçebilseydim, bu o olurdu. O mutlu biri. Hayat dolu ve üzücü şeyler üzerinde durmuyor. Başkalarını gülümsetmek için yaşıyor. O çok güzel ama ben onu kendimden uzaklaştırdım ve şimdi o benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

Hiçbir şey söylemiyorum.

R'jaal bana bakıyor. "Aptalca davrandım ve sırf göğsü sessiz diye istediğim dişi kendimden uzaklaştırdım. Beklemek aptalca bir şey, rezonans. Bekledim ve bekledim, peki ne için? Bir eşe sahip olduğumda onun sonsuza dek eşim olacağını bilmek için mi? Ya ben de V'za gibi yaşlanıp ağarana kadar bu gerçekleşmezse? Ya hiç gerçekleşmezse? Bu düşünceler kürklerimi sıcak tutmuyor ya da kalbimi neşeye doldurmuyor." Başını iki yana sallıyor. "V'za ve Shail rezonans olmadan da mutlular. Sen de aynı olamaz mısın?"

D'see'nin bir zevk çiftleşmesinden daha fazlasını istediğinin farkında değil. Rezonans bizi sahiplenmediği için khuilerimizi birbirleriyle rezonansa girmeye zorlamak istiyor. Ve yine de... beni duraklatan şeyin bu olmadığını anlıyorum. F'lor ya da hatta T'ia ile rezonansa girme düşüncesi bile yüzümü kızartıyor. D'see'ye dokunduktan sonra, başka kimseyi istemiyorum.

Peki neden tereddüt ediyorum? Boğazımda bir düğümle Juth'a bakıyorum. Her sabah uyandığımda annemi denize bakarken gördüğümü ve onun Juth'u düşündüğünü bildiğimi düşünüyorum. Babam onu gülümsemeye ikna ettiğinde bile ne kadar üzgün olduğunu. Ben de dışlanmış bir çocuğa sahip olmaktan ve klanın ona farklı davranmasından korkuyorum. Çabalarımıza rağmen D'see'nin başka biriyle yankılanmasından ve onu kaybetmekten korkuyorum. Çocuğumuzun rezonans olmadan onları yaratacak kadar güçlü olamayacağından korkuyorum.

Ben... *korkuyorum*.

Farkına vardığım şey ayıltıcı bir şey. "D'see'yi kaybetmekten korkuyorum," diye itiraf ediyorum. "Savunmasız olmaktan hoşlanmıyorum ve onunla birlikteyken sanki göğsüm açılmış ve istediği zaman kalbimi söküp alabilecekmiş gibi hissediyorum."

Juth bana bakıyor. "Nasıl olsa onu kaybediyorsun. Ona bir süreliğine, hatta kısa bir süreliğine sahip olmak ve bu mutluluğu yaşamak daha iyi olmaz mıydı? Eğer onu kendinden uzaklaştırırsan, bunu feda etmiş olursun. Geleceği tahmin edemeyiz." Eliyle dalgaları işaret ediyor. "Bir fırtına yaklaşıyor. Bulutlar kızgın görünüyor. Yarın fırtına o kadar büyük olabilir ki dalgalar kıyıya vurup hepimizi boğabilir. Ertesi günün ne getireceğini kimse bilemez. En iyisi bugünün tadını çıkarmak."

Belirsiz bir dehşetle ona bakıyorum, zihnim çarpan dalgalar ve boğulanların çığlıklarıyla dolu. "Bunun beni neşelendirmesi mi gerekiyor?"

"Hayır." Bana dirsek attı. "Bunun seni harekete geçirmesi gerekiyor."

"İç kesimlere taşınma isteği uyandırıyor bende," diye homurdanıyorum ama ayağa kalkıyorum. Fırtına çıkacak gibi görünüyor ve D'see'yle baş başa bir akşam geçirmek, kürklerin yanına kıvrılmak ve yüzümü boynuna gömmek fikri hoşuma gidiyor. Kokusunu içime çekmek. Onu yakınımnda tutmak.

Birlikte bir gelecek için planlar yapmak.

R'jaal'a bakıyorum. Yalnızlığını bir pelerin gibi üzerinde taşıyor, gözleri hüznü dolu. Juth daha sakin ama onun da iki yavrusu ve güzel bir eşi var. Korkması gereken bir şey varsa o da bu. "S'teph ya da Jethani'yi kaybetmekten endişe etmiyor musun?"

"Tabii ki biliyorum." O da ayağa kalkıyor ve derisindeki kumların tozunu alıyor. "Ailesi olan herkes onların zarar göreceği korkusuyla yaşar. Ve eğer yarın onları kaybedersem, harap olurum. Dalgalara doğru yürür ve denizlerin beni almasına izin verirdim. Ama onlarla bu mutlu zamanları geçirmiş olurdum." Gözleri parlıyor. "Ve mutlu zamanlar her şeye değer."

Homurdanıyorum. Belki de haklıdır. Hayatımda o kadar çok şey kaybettim ki, tekrar yaşanırca diye kendim için mutluluk almaktan korkar oldum. Ama yine de... U'dron da aynı kayıpları yaşadı ve eşini sevmekten korkmuyor. A'tam da öyle. Belki onlar kardeşlerini dışlanmış bir klanda kaybetmediler ama bu onların kayıplarını benimkilerden daha önemsiz kılmaz.

D'see her şeyini iki kez kaybetti ama yine de geleceğe uzanıyor. O benden çok daha cesur.

D'see.

Onu aklımda tutarak iki avcıyı geride bırakıp Icehome Plajı'na doğru yola çıkıyorum.

CHAPTE R 29

A O'jek gittikten sonra huzursuz ve üzgünüm. Ağlamak istiyorum ama bu hiçbir şeyi çözmeyecek. Erimiş suyla yıkanıyorum, ateşimi körüklüyorum -onun farkına bile varmadığı bir ateş, ki bu beni hayal kırıklığına uğrattıyor-

Sonra da kulübeyi toparlıyorum. Angie ve Elly ile biraz daha çalışmak için geri dönmeyi düşünüyorum, çünkü güneş batmadan önce hala zaman var, ama hiçbir şey olmamış gibi onlarla oturma düşüncesi beni rahatsız ediyor.

Kaçmak istiyorum. Kimsenin soru sormasını istemiyorum. Düşüncelerimle baş başa kalmak istiyorum ki düşünebileyim. Kulübeden çıkıp Raven ve U'dron'un küçük kayıklarını kıyıya yerleştirdiklerini gördüğümde, nasıl yapacağıma dair mükemmel bir fikrim var.

"Bunu bir süreliğine alabilir miyim?" Kumsaldan yukarı çekmeden önce onları durdurarak soruyorum. Raven'ın küreğini almak için elimi uzattım. Dalgaların karaya attığı odun saplı kemik çerçevenin piç edilmiş bir kombinasyonu ve "kürek" kısmı, üzerine bağlanmış düzleştirilmiş, ince bir tahta disk. Geçen ay birkaç kez onlarla balık tuttum ve saldan gerçekten keyif alıyorum. Uzun ve dar, üzerine oturulabilecek kadar geniş ve dalgaların ters çeviremeyeceği kadar uzun. Hatta Raven'ın dengede durmasına yardımcı olması için "payanda" adını verdiği hafif, bükülmüş bir kütük bile var. Bu şeyin tamamını tek başıma hiç kullanmadım ama bugün başlamak için iyi bir gün.

Raven, U'dron'a bir bakış atar.

Omuz silkiyor. "Başa çıkabilir misin?"

"Çok uzağa gitmeyeceğim," diye söz veriyorum, nefes nefese. "Sadece sahilde bir aşağı bir yukarı. Pratik yapmak istiyorum. Yapacak bir şeylere ihtiyacım var." Muhtemelen çaresiz görünüyorum ama umurumda bile değil. Sadece bu endişeli enerjinin bir kısmını sistemimden atmak ve kafamı boşaltmak için fiziksel bir şey yapmaya ihtiyacım var. "Lütfen."

Raven dudağını ısırır ve kampa doğru bir bakış atar. "U'rav'ı beslemem gerek yoksa seninle gelmeyi teklif ederdim. Eğer U'dron güvenli olduğunu düşünüyorsa, devam et. Onun kararına güveniyorum." Koluma dokunuyor ve sonra kampa doğru koşuyor.

Ona parlak bir gülümseme veriyorum.

Bana bakıyor. "Uzağa gitme."

"Çıkmam."

"Ve eğer fırtına çıkarsa, salı içeri getirin."

"Tabii ki."

"Olta takımın var mı? Bıçağın?"

Ona ikisini de gösteriyorum. Sanki babamdan arabayı bir tur attırmasını isteyen bir ergen gibiyim. "Ben halledebilirim. Söz veriyorum."

U'dron kollarını kavuşturup beni inceliyor. "Yorulacaksın. Kürek çekmek çok iş."

"O zaman geri geleceğim."

"Peki ya bir dokunaç sizi suyun içine çekmeye çalışırsa?"

"Bıçağımla saplıyorum." Ona en parlak bakışımı atıyorum. "Bir noktada kendi başıma dışarı çıkmak zorundayım, değil mi?"

Bana bakıyor. "Hayır. Bir arkadaşını getirmelisin."

"Haklısın," diyorum. "Ama şu anda herkes meşgul ve benim sadece kafamı boşaltmaya ihtiyacım var."

Bakışları omzumun üzerinden birine ya da bir şeye kayıyor ve bu onu kararlı kılıyor gibi görünüyor. "Çok

iyi." Bana salı uzattı.

Ondan alıyorum ve ağırlığın altında sendeliyorum. U'dron sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi taşıyor ama o kadar tahta çok ağır. Yine de onu suya indirmem gerekiyor. Onu selamlıyorum ve benimle birlikte sürükleyerek kıyının kenarına doğru ilerliyorum. Suya girmek pek hoşuma gitmiyor çünkü hava çok soğuk ve dokunaçlı bir sürü şey dalgaların arasında sürüklenip bacakları çekiştirmeyi seviyor. Raven salda oturup U'dron'un onu dalgaların küçük tekneyi kıyıya vurmaya kadar uzağa götürmesini sağlama eğiliminde ama tabii ki benim böyle bir yardımım olmayacak. Yine de pantolonumu çıkarıp yüzebilirim ve sonra tuniğimi çıplak bacaklarımı örtecek kadar aşağı çekebilirim. İdeal değil ama ıslak pantolon giymekten iyidir. U'dron uzaklaşırken tozluکلارımı çıkarmak için duraklıyorum.

"Ne yapıyorsun?"

Lanet olsun. Tam da görmek istemediğim kişi. Pantolonumu katladım ve ne yapacağımı bulmaya çalıştım. Bir süre sonra onları tuniğimin ön kısmına soktum ve kaymamaları için kemerimi sıktım. Tabii bunu yaptığım anda O'jek yanımda beliriyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. Sala bakıyor ve sonra elimdeki küreğe bakarak başını sallıyor.

Onun için çok kötü, çünkü bu onun kararı değil. "Ben biraz kürek çekeceğim." "Hayır, yapmayacaksın," diyor O'jek. "Bu tehlikeli."

Raketine uzanıyor ve ben onu kasıtlı olarak ulaşamayacağı bir yerde tutuyorum. "Sen karar veremezsin."

Sen benim dostum değilsin. Ve U'dron salllarını ödünç alabileceğimi söyledi."

O'jek ellerini kalçalarına koydu ve bana ters ters baktı. "Aptal olma, D'see. Fırtına yaklaşıyor."

Ona gözlerimi devirmek istiyorum. "Fırtınanın çıkmasına daha birkaç saat var ve o kadar uzun süre suda kalmayı planlamıyorum. Şimdi sakıncası yoksa, sala ne kadar erken binersem, işim o kadar erken biter." Etrafından dolaşmaya çalışıyorum.

O'jek yolumu kapattı. Salı kaldırıyor ve gemiyle arama giriyor. "Nasıl olduğunu bilmiyorsun."

"Nasıl olduğunu biliyorum," diyorum tatlı tatlı. "Bana sorma zahmetine girmemiş olman benim suçum değil. Şimdi lütfen kenara çekil. Bunu yapacağımı söyledim ve yapıyorum."

"O zaman ben de seninle geliyorum."

Doğru, çünkü gerçekten istediğim şey tam da kaçınmaya çalıştığım kişiyle birlikte sahilde bir salda mahsur kalmak. "Gönüllü olman çok hoş, ama hayır teşekkürler."

Meydan okuyan bakışlarımla karşılaşan O'jek soyunmaya başlıyor. Kıyafetlerini çıkarırken benimle göz temasını hiç kesmiyor ve yanaklarım ısınıyor. Bundan çok fazla anlam çıkarmayacağım. Bu aramızda bir meydan okuma, başka bir şey değil. Kabul etmek zorunda değilim. Benden istediği şeyleri öğrenip öğrenmediğimi öğrenme zahmetine girmediyse, bu benim sorunum değil. Ne de olsa balık tutmamı istedi. Ben de balık tutacağım.

Onu izlerken sikiinin sertleştiğini fark etmekten kendimi alamıyorum. O'jek arkasını dönüp bana kıcını ve sinirlendiğinin kesin bir işareti olan kuyruğunu gösteriyor. Salla birlikte suya giriyor, sonra onu tutuyor, kaba dalgaların içinde dururken kıyıda sallanıyor, böylece ıslanmadan binebiliyorum.

Sanırım bu en kötüsü değil. Belki de binebilmem için onu benim için tutacaktır. Elimde küreğimle bir kraliçe gibi öne çıkıyorum, sonra dikkatlice dizlerimin üzerine oturuyorum, O'jek salı daha uzağa çekerken merkezimi dengeliyorum. Suyun sakinleşmesi için biraz daha yüzmesi gerekiyor ve uzakta bir buzdağının yüzerek geçtiğini görüyorum. Acaba ona doğru kürek çekebilir miyim? Gerek olduğundan değil. Sadece yapmak güzel olabilir.

O'jek sala tutunmuş, daha uzaklara yüzüyor ve bana doğru attığı sert bakışlar beni sinirlendiriyor. Küreğimle onu dürtüyorum. "Artık kıyıya kadar yüzebilirsin. Buradan sonrasını ben hallederim."

"Hiçbir yere geri yüzmeyeceğim," diyor, yan tarafa yaslanıp salın kendisine doğru eğilmesini sağlayarak. "Ben de seninle geliyorum." Çenesini bana doğru kaldırıyor. "Ben tırmanıyorum, o tarafa doğru eğil ki devrilmeyelim."

"Beni rahat bırak," diyorum ona tekrar. "Nasıl kürek çekileceğini biliyorum. Sadece biraz kıyıya doğru sürüklenmek istiyorum ve sonra geri döneceğim. Fırtınadan önce bolca zaman var."

"İnatçı olma, D'see."

Ben mi? İnatçı mı? Ama sala binmek için hareket ettiğinde, yan tarafa tutunup ondan uzaklaşıyorum, bizi dengelemeye çalışıyorum, çünkü ikimizi de buzlu sulara atacak kadar inatçı değilim. O çıplak, sırlıslıkam bedenini salın diğer ucuna çekerken dişlerimi sıkıyorum. Onu ne kadar görmezden gelmek istesem de, teni benimkine degecek kadar küçük bir tekne. "Harika," diyorum. "Kendini de davet ettiğin için teşekkürler."

Küreğimi suya batırıyorum ve ondan uzaklaştığımı hayal ediyorum. "Seninle konuşmamız gerek," diyor O'jek bana.

"Buraya seninle konuşmak istediğim için gelmedim." Hayal kırıklıklarımı fiziksel aktiviteye dönüştürmek için daha sert kürek çekiyorum. "O yüzden devam edip sahile geri dönebilirsin."

Kürek çekişim çok iyi değil ve dalgalar beni biraz daha açığa, sonra da kıyıdan biraz aşağıya taşıyor. Koyu çevreleyen ve köyü oluşturan kulübeler uzakta ve güneye doğru sürüklenmeye devam ediyorum, ancak hala yürüme mesafesindeyim. Ayrıca henüz geri dönmeye hazır değilim, bu yüzden akıntının beni çekmesine izin vererek kürek çekmeye devam ediyorum.

O'jek arkamdan sabırsız bir ses çıkarıyor. "İnatçı olma, D'see. Sen salda kürek çekmek için yaratılmamışsın. Küreği bana ver."

Sözleri üzerime geliyor. "Her şeyden önce, bana ne yapacağımı söyleyemezsin," diye ısırıyorum, küreğimi tekrar suya sokarak. "Sen benim eşim değilsin. Sevgilim değilsin. Beni istemiyorsun, hatırladın mı? Bunu açıkça belirttin ve bu yüzden bana patronluk taslayamazsın." Ses tonum incinmiş gibi. "Senden eşim olmanı istedim ve sen beni yönlendirdikten sonra beni ittin. Artık bana hiçbir şey söyleyemezsin."

"Yaptığımı düşündüğün şey bu mu? Seni yönlendirdiğimi mi?"

"Öyle değil mi?" Ağlamamak için yanağımın içini ısırıyorum, çünkü acım çok büyük. "Kürklerin içindeyken benimle çiftleşmekten son derece mutluydun ve şimdi bile beni kendi zevkin için kullanıyorsun. Ama ne yaparsam yapayım, seni memnun edemiyorum. Bir düzine ateş yakmayı öğrensem de, bu salla Croatoan'a kadar kürek çeksem de fark etmez. Bana bakman yeterli olmayacak. Bu yüzden beni yalnız bırakmanı istiyorum."

O'jek küreğe tekrar uzanıyor, elinden çekip aldığımda kıl payı kaçırıyor. "Gördün mü, kürek çekmeyi bırak da konuşalım."

"Hayır," diyorum, en az onun kadar inatçı bir şekilde. "Benimle bu salda oturmak istedin, o zaman orada sessizce oturabilirsin ve istediğim gibi düşüncelerimle çalışmama izin verebilirsin. Beni denetlemek istedin çünkü hiçbir şey yapamayacağımı düşünüyorsun, bu yüzden sessizce denetleyebilirsin."

Arkamdan homurdanan bir ses çıkarıyor ve eğer ona bu kadar kızgın olmasaydım, eğlendiğine yemin edebilirdim. Zaten hiç havamda değilim. Huzur ve sessizlik istiyordum. Ondan uzakta birkaç dakika geçirmek istiyordum ve ikisini de elde edemiyorum, bu yüzden dişlerimi sıkıyorum ve köyün hızla gözden kaybolmasına rağmen kürek çekmeye devam ediyorum. Umurumda değil. Gerekirse salı bir mil geriye sürüklerim.

O'jek sessiz.

Belki de sonunda söylediklerimde ciddi olduğumu anladı. Ya da belki de kürek çekmemden

etkilenmiştir. Her iki durumda da, sessizliği beni hem memnun ediyor hem de çileden çıkarıyor. Orada kendini beğenmiş bir yumru gibi oturacaksa neden beni takip ediyor? Neden beni istemediğini hatırlatmakta ısrar ediyor? Yeterince iyi olmadığımı.

herhangi bir sebepten dolayı mı? Eğer artık yeterince güzel olmadığım için olduğunu söyleseydi, bunu anlardım. Görünüşünü anlayabilirim. Ama kendi kendime yetmeyi öğrenmemde ısrar ediyor ve denediğimde bunu fark etme zahmetine bile girmiyor.

"Sen memnun edilmesi imkânsız bir adamsın," diye homurdanıyorum, sessizliği bozmaya ve ona gerçekten ne kadar kırgın olduğumu göstermeye karar veriyorum.

Tek gürültü bir su sıçraması ve salın biraz sallanması. Merakla arkama baktım... ve O'jek yoktu.

Salda tek başımayım.

CHAPTE R 3 0

W Küreğimi çekip arkamı döndüm ve suları taradım. "O'jek? Kıyıya geri mi yüzüyorsun?"

Salın *altında* bir şey çırpınıyor ve yüksek sesli, sert bir gümbürtü tahtaya çarpıyor. Her şey bir tarafa doğru devriliyor ve ben kendi tarafımdan buz gibi suya doğru kayarken sıkıntı içinde gıcırđıyorum. Dalgalar başımın üzerine yaklaşırken çırpınıyorum ve soğuk deniz bana bir tokat gibi çarpıyor. Yılan gibi bir dokunaç bacaklarımın arasından geçip bir ayak bileğimin etrafında kıvrılıyor ve bana söylenenleri hatırlıyorum -hareketten etkileniyorlar. Dikkatlerini çekmemek için hareketsiz kalmalıymışım. Panik beynimde iyice alevleniyor, ama artık bacaklarıma sürtünmeyene kadar kıpırdamadan duruyorum ve sonra yüzeye çıkıyorum.

Nefes nefese su yüzeyine çıkıyorum ve soluk soluğa bir nefes alıyorum. Sal kısa bir mesafe ötede sallanıyor ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde ona doğru yüzüyorum ve sonra titreyen benliğimi kenara çekiyorum. Suyun içinden sala çıkmak biraz zor ama sonunda ağırlığımı kullanarak stratejik manevralar yapmayı başarıyorum. Derin bir nefes daha alıyorum ve sonra oturuyorum.

O'jek. Nerede o?

"O'jek?" Herhangi bir hareket belirtisi için suları tarayarak sesleniyorum. "O'jek!"

Uzun örgüsünü ya da kuyruğunun bir parıltısını görme umuduyla dalgaların yüzeyine bakıyorum.

Lütfen, içimden fısıldıyorum. Lütfen.

Salın uzak tarafında mavi bir dalgalanma var ve elimle ona doğru kürek çekerek salı o yöne doğru hareket ettirmeye çalışıyorum. Yine de işe yaramıyor ve O'jek'in örgüsünün dalgaların arasında sürüklendiğini gördüğümde, bir hıçkırığı ısııyorum.

Sonra onu fark ettim. Hareket etmiyordu, suyun içinde yüzüyordu, kolları iki yanında gevşekti. Dehşet beni boğuyor ve otomatik olarak suya geri atlayıp onun yanına yüzüyorum. Ona ulaşmaya çalışırken dişlerim takırdıyor, umutsuzca nefes alması gerektiğinin farkındayım.

Çünkü o ölmedi. *Ölmedi.*

Dokunaçlar yine bacaklarımın etrafında süzülüyor, test ediyor ve bu sefer gitmelerini bekleme lüksüm yok. Bıçağımı çıkarıyorum ve bir tanesi bileğime dolandığında ona saplıyorum, bu sırada derimi sıyrıyor ve dokunacı batırıyorum. Dokunaç hemen geri çekiliyor ve ben de uyuşmuş elimde bıçakla O'jek'e doğru yüzmeye devam ediyorum. Örgüsü yaklaşıyor ve onu yakalayıp kendime doğru çekiyorum. "O'jek!"

Onun ağırlığını kendime doğru çekiyorum ve o bir çimento çuvalını dalgaların üzerinde tutmaya çalışıyor gibi.

Kıpırdamıyor ve bilinci yerinde değil; elimi yanağına vurduğumda tepki vermiyor.

O ölmedi. Ölmedi. Ölmesine izin vermeyeceğim. Son sözlerimizin kızgın sözler olmasına izin vermeyeceğim.

Dişlerimi gıcırdatarak, artık kanlı olan bıçağı dişlerimin arasına sokuyorum ve etrafıma bakınarak salı arıyorum. Sal kısa bir mesafe ötede suyun içinde sallanıyor ve ben de kolumu O'jek'in ağır kollarının altına sokup çenesinin suyun dışında kalmasını sağlayarak bir kez daha sala doğru

beceriksizce kürek çekiyorum. Kollarımın ve bacaklarımın buz kütesine dönüşeceğinden eminim ama sala ulaşmayı başarıyorum ve O'jek'in ağır bedenini yarı sürükleyerek yarı iterek kafasının suyun dışında kalmasını sağlıyorum. Onu tamamen güvenli bir yere çekecek gücüm yok, bu yüzden kıyıya çıkmamız gerekiyor. Etrafa baktığımda kulübeleri göremiyorum. Çok uzakta değiller. Uzakta olmadıklarını biliyorum.

Sorun değil, kendime söyledim.

Bulutlardan hafif bir kar yağışı başlar.

Sorun yok, kendime tekrar söylüyorum. Salın kenarından tutuyorum ve şimdi çok uzakta görünen kıyıya doğru çekmeye çalışıyorum. *Bunu yapabilirsin, kendime hatırlatıyorum. Son bir ayda her türlü şeyi nasıl yapacağını öğrendin. Kendi başının çaresine bakabilirsin. Sorun yok. Sorun yok. Sorun yok. Sorun yok.*

O'jek'i kurtarabilirsin.

Kıyıya vardığımda parmaklarım o kadar soğuk ki sert bir esintiyle kopacakmış gibi hissediyorum. Dişlerim çenemde sıkılı duran bıçağa karşı sürekli takırıyor ve titriyor ve ağzımın köşelerini kestiğimden oldukça eminim. Umurumda değil. Bulutlu, gri gökyüzünden kar yağmaya devam ederken ve yoğun bir sis içeri girerken O'jek'i ve salı kıyıya çekiyorum, çünkü elbette öyle. Sanki bu dünya bana çaresiz olduğumu kanıtlamaya çalışıyor.

Vazgeçmeyeceğim.

O'jek kıyıya çıktığında ellerimi koltuk altlarından geçiriyorum ve onu ikimizi de sahile yuvarlamakla tehdit eden sert dalgalardan uzaklaştırıyorum. O kadar ağır ki kaslarım protesto için geriliyor ama vazgeçmek gibi bir seçeneğim yok. Ellerimi sırlıklam deri tuniğinin içinden geçirip çekiyorum ve çekiyorum, ta ki onu kıyidan suyun ulaşamayacağı kadar uzağa götürmeyi başarana kadar. Onu yan yatırıyorum, sırtını ovuyorum ve vuruyorum ve su kusuyor, sıvı ağzından ve burnundan fokurduyor. Onu yan yatırıp ayağa kalkıyorum ve etrafa bakıyorum. Bir sürü kaya ve kumsala dizilmiş bazı dalgaların karaya attığı odunlar var, bu da odunları Icehome Plajı'na geri getirmek için bu özel koyu temizlemediğimiz kadar uzakta olduğumuz anlamına geliyor. Tamam, diyorum kendi kendime. Sorun değil. Odunların bir kısmını topluyorum ve bizi her geçen an daha da kalınlaşan kardan kurtaracak bir tür barınak arıyorum. O'jek'in ısınmak için ateşe ve barınağa ihtiyacı var. Şifacıya da ihtiyacı var ama artık hangi yolun hangisi olduğunu bile bilmezken onu o kadar uzağa sürükleyemem.

Bu yüzden biraz daha odun toplayıp kayalıklara doğru ilerliyorum ve mağara olabilecek bir yer arıyorum.

İçim rahatladı, sadece bir mağara bulmakla kalmadım, aynı zamanda içinde az miktarda malzeme de vardı. Demek ki buraya daha önce başkaları da gelmiş. Ateş yakmak için malzemeler, kurumuş odunlar ve hatta birkaç kürk bile var. Mükemmel. Tüm bunları görünce o kadar mutlu oluyorum ki hıçkırıklarımı tutamıyorum. Topladığım dalgaların karaya attığı odunları atıp O'jek'e doğru koşuyorum, O'jek hâlâ kumların üzerinde hareketsiz yatıyor. Oraya vardığımda bir yengeç örgüsünün üzerinde sürünüyordu ve onu üstünden atıp başını kaldırdım ve yanağına dokundum.

İşte o zaman kanı fark ettim.

Başının altında kumları boyayan bir havuz var. Bu manzara karşısında kalbim göğsümde duracak gibi oluyor ve parmaklarımı dikkatle saçlarının arasında gezdiriyorum. Kafatasının arkasında büyük bir kesik var, sığ ama uzun ve beni neredeyse devirecek olan sala çarpma şiddetini hatırlıyorum. Dokunaçlı yaratıklardan biri onu suya çekmiş olmalı ve yukarı doğru yüzerken sala çarpıp kendini bayıltmış.

Eğilip soğuk yanağına bir öpücük konduruyorum, sonra da yüzündeki ıslak dalları düzeltiyorum.

"Sorun yok, aşkım.

Daisy burada. Seninle ben ilgileneceğim."

CHAPTE R 3 1

M Ağızının tadı tuz gibi.

Başım ağrıyor ve acıyla yanıyor.

Yumuşak ve yuvarlak bir şey göğsüme bastırıyor ve yanımda, dağları sarsacak kadar yüksek sesle diş gıcırtiları duyuyorum.

Bir iniltiyi bastırıyorum ve elimi kaldırıp alnıma dokunuyorum.

"Yapma," diye fısıldıyor bir ses. Bu D'see. Yumuşak parmaklar alnıma dokunup elimi çekiyor. "Yaralandığımda kafama sürdüğün çamuru hatırlıyor musun? Şimdi sıra sende. En azından aynı çamur olduğundan eminim. Bitkiler aynı görünüyordu." Yumuşak bir kıkırdama çıkarıyor. "Ama garip bir yanma hissedersen bana haber ver."

"Gördün mü?" diye nefes alıyorum, bir gözümü sıkarak açıyorum. Yelesi normalde düzgün olan örgülerinden dağılmış ve bana karşı çıplak, derileri gitmiş. Altında toplandığımız kürkler yabancı ve sert ve havada çay kokusuyla birlikte oldukça fazla duman var. Solgun yüzü üzerimde yükseliyor ve ellerini çıplak göğsümün üzerinde gezdiriyor.

Çıplağım. O çıplak ve bana doğru bastırıyor. "Ne oldu? Sal-"

"Sanırım denize düştün," diyor D'see, parmaklarını göğsümde gezdirirken sesi yumuşak ve alçak. Başım acı içinde olsa da, diğer bölgelerim dikkat kesiliyor. Birkaç dakika içinde, kürklerin altında ağrıyor ve dikleşiyorum, ona olan ihtiyacım yoğunluğuyla acı veriyor. Yine de D'see fark etmiyor. Konuşarak beni okşamaya devam ediyor. "Başını salın alt tarafına çarptın ve seni bulduğumda yüzüstü suyun içinde yüzüyordun. Bu yüzden seni güvenli bir yere çekmek zorunda kaldım."

"Sen... yaptın mı?"

Parmakları göğsümde kasılıyor. "Çok endişelendim. Ölmüş gibi görünüyordun ve seni kaybetmekten çok korkuyordum." Yanağını göğsüme bastırıyor. "Lütfen bana iyi olduğunu söyle, O'jek."

Şaşırdım. D'see ile burada, bu mağarada sıcacık olduğuma şaşırdım. Beni kurtaranın o olmasına şaşırdım. Ve meyve mağarasında yaralandığımda ona söylediğim sözlerin aynısını bana söylemesine daha da şaşırdım... ve sonra korktuğum için onu ittim.

Belki de yaptıklarımın ne kadar aptalca olduğu bana gösteriliyor. Uzanıp yumuşak yanağını okşuyorum, göğsüme baskı yapan baştan çıkarıcı memelerine değil yüzüne odaklanmaya çalışıyorum. "Buna inanamıyorum. Beni kurtardın."

Yanlış bir şey söyledim. Kaşlarını çatarak bana bakıyor ve geri çekiliyor. "Tabii ki söyledim. Orada boğulmana izin veremezdim. Beni gerçekten bu kadar az mı düşünüyorsun?"

Başımı sallamak istiyorum ama sadece hafif bir hareket bile her yerimi ağrıtıyor ve başım dönüyor. Gözlerimi tekrar kapatıyorum, irkiliyorum. "Bilmiyorum. Ben sadece... şaşırdım."

"Tamamen berbat olmadığımı şaşırdın mı?" Göğsüme hafifçe vuruyor ve kızgın mı yoksa eğleniyor mu anlayamıyorum. "Bak. On yıl boyunca oturup güzel görüldüğümde daha faydalı olduğum söylendikten sonra beynimi yeniden haritalandırmak benim için zor oldu, ama deniyorum, biliyorsun. Son bir aydır deniyorum... Gerçi sen hiç dikkat etmedin."

Sesinde büyük bir incinmişlik var. Kesinlikle kızgın.

Kendimi durduramayıp kuyruğumu bacağına doluyorum ve elini tutmaya çalışırken bile onu sıkıca tutuyorum. Ona tutunma ve asla bırakmama ihtiyacı çok büyük. "Dikkat ediyordum," diye itiraf *ediyorum*. "Dikkat etmemeye çalışıyorum çünkü senin ne kadar güzel olduğunu görmek ve sana sahip olamayacağımı bilmek beni incitıyor."

"Neden yapamıyorsun? Anlamıyorum. Neden beni uzaklaştırdın?"

Geriye dönüp baktığımda kendimi aptal gibi hissediyorum. "Çünkü seni kaybedeceğimden korkuyordum. Annem her zaman çok üzgündü çünkü Juth doğum yaptıktan sonra ondan alındı. Onun üzüntüsünü gördüm ve kendim için korktum. Meyve mağarasında yaralandığında, bu bana onun acısını hatırlattı ve aynı acıyı yaşamak istemedim. Ama şimdi senden uzaklaşmanın daha büyük bir acı olacağını düşünüyorum." Elini elime alıyorum ve dudaklarımı parmak eklemlerine bastırıyorum. "Eğer yumuşak olman gerekiyorsa, seninle ilgilenmek için çok daha fazla çalışacağım."

D'see hızlı ve öfkeli bir hareketle elini elimden çekiyor ve gözlerimi açtığımda bana ters ters baktığını görüyorum. "Ciddi misin, O'jek? Tamamen işe yaramaz değilim, biliyorsun." Ateş çukurunu işaret ediyor. "Seni kurtardım. Ateş yaktım. Başını sardım. Çay yaptım. Derileri nasıl iyileştireceğimi ve balık tutmayı öğreniyorum. Daha ne istediğinden emin değilim."

Onun duygularını incittim ve bunu yapmak istememiştim. Tekrar eline uzandım. "Sen fazlasıyla yeteneklisin, kalbim. Hakaret etmek istememiştim. Ve eğer yapmak istemiyorsan seni bir şey yapmaya zorlamak istemiyorum. Balık tutmayı ya da deri yüzmeyi öğrenmek zorunda değilsin. Sadece kendin olmanı istiyorum."

Yüzündeki incinmiş ifade yumuşuyor ve bana doğru uzanıp parmak uçlarını alnımda gezdiriyor. "Aslında bu işleri yapmaktan rahatsız olmuyorum, biliyorsun. Deri yüzmek biraz iğrenç ama herkes kendi payına düşeni yapmak zorunda, o yüzden o kadar da kötü değil. Ama gerçekten deniyorum, O'jek. Beni istemeni istiyorum." Sözcükleri söylerken nefesi kesiliyor. "Benim seni istediğim kadar."

Elini tekrar dudaklarıma götürerek inliyorum. "D'see. Ayın bu son dönüşünde seni kendimden uzaklaştırarak aptallık ettim."

"Evet," diye kabul ediyor, sesinde bir eğlence. "Gerçekten de öyle. Şansına, inatçılığına rağmen seni seven zarif bir hanımefendiyim."

Elini ters çevirip avucunu öpüyorum. "Beni affetmen için sana yalvarmalıyım. Benden nefret mi ediyorsun?"

"Kafanı gerçekten sert çarpmış olmalısın," diye dalga geçiyor ama sözlerinde tuhaf bir kırılganlık var. Oturuşunu izliyorum, memeleri sallanıyor -neden memelerine bakmayı bırakamıyorum- ve tekrar yüzümü inceliyor. "İyi olduğuna emin misin? Şifacıya ihtiyacın var mı? Kıyının aşağısındayız ama derilerimi giyip kampı bulmaya çalışabilirim."

"Hayır, ben yeterince iyiyim. Benimle kal." Kuyruğum bacağını sıkıyor.

"Daha fazla lapaya ihtiyacın var mı?" D'see öne doğru eğilerek parmaklarını yelemde hafifçe gezdiriyor. "Kontrol etmemi ister misin?"

Bu hareket meme uçlarını ağzıma cazip bir şekilde yaklaştırıyor. Sanki onları daha önce hiç görmemiş gibiyim ve çıplaklığının görüntüsüyle birlikte kokusu da beni büyülüyor. Daha önce hiçbir şey bu kadar *güzel* kokmuş muydu? "Lapa yok. Gel yanıma uzan."

"Daha fazla vücut sıcaklığına mı ihtiyacın var?" Kıkırdıyor ve tekrar yanıma doğru kayarak bana sokuluyor. "Bu arada bu yüzden çıplağız. Seni ısıtmam gerekiyordu. Sana asılmıyorum."

Bana hiç vurmuyor. Çok nazik davranıyor. Elimi omzunda gezdiriyorum, ona dokunmadan duramıyorum. "Bu çok iyi. Bu çok iyi."

"Mmmm." D'see'nin sesi hülyalı ve sikim onun bana doğru bastıran bedeninin fazlasıyla

farkında. "Yaralanmandan nefret ediyorum ama bu kısmı seviyorum." Parmakları göğsümün üzerinde geziniyor. "Tartışmadığımız kısmı yani."

"Artık tartışmak yok," diye kabul ediyorum. "Seni istiyorum."

Nefesini içine çekiyor. "Sen... fikrini ne değiştirdi? Kafana aldığım darbe olmadığına emin misin?" "R'jaal'dı," diye itiraf ediyorum. "Ve Juth. Olabileceklerin korkusuyla yaşadığımı ve bunun seninle yaşayacağım mutluluğa mal olacağını fark etmemi sağladılar." Parmaklarımı omurgasında gezdiriyorum, teninin ne kadar yumuşak, kokusunun ne kadar yoğun olduğunu görünce büyüleniyorum. Sadece bu küçük dokunuşlarla bile patlayabilirim ve bunun farkına varmak beni şaşırtıyor. "Bütün mutlulukları bir kenara itmek istemiyorum. Seni istiyorum. Seni istiyorum. bize."

Uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra bana baktı. "Peki bu ne anlama geliyor? Senin ve benim için?"

"Bu senin eşin olmak istediğim anlamına geliyor. Derisini yüzüp yüzemeyeceğin ya da avlanıp avlanamayacağın umurunda değil. Sezonun son üç turunda kalbime sahip olan D'see'yi istiyorum. Ve eğer şifacının rezonansı zorlamasını istiyorsan, hayatımızın geri kalanında seni her gün ve her gece kollarıma alacağım anlamına geldiği sürece katılmaktan çok mutlu olacağım."

"Oh, O'jek," diyor, sesi yumuşak. "Ben de seni seviyorum." Mutlu bir şekilde iç geçiriyor ve yanağını göğsüme bastırıyor. Bir süre sonra bir parmağını bana vuruyor. "Dişlerin takırdıyor mu? Hâlâ üşüyor musun?"

Dişlerim mi?

Ona neden bahsettiğini sormak istiyorum ama sonra ben de duyuyorum. Her an daha da yükselen alçak, sabit bir uğultu. Hemen ondan geldiğini düşünüyorum. Rezonans, fark ediyorum. Yankılanıyor.

Ve burada bir tek ben varım.

Yankılananın ben olduğumu fark etmem bir an daha alıyor. D'see ayağa kalkıyor, gözleri irileşmiş ve ürkmüş bir halde elini göğsümün ortasına koyuyor. "Sen... sen..." Sonra duraklar, yüzünde garip bir ifade vardır. Eli memelerinin arasına gidiyor. "Sanırım ben de öyleyim."

Ve onlara daha fazla karşı koyamadığım için uzanıp parmaklarımı onun baştan çıkarıcı meme uçlarından birinin üzerinde gezdiriyorum. Tabii ki rezonans. Birdenbire her şey anlam kazandı. Onu kokumla kaplamak için duyduğum saçma ihtiyaç. Tohumumun garip kalınlaşması. Vücuduna ve kokusuna olan hayranlığım. Günlerdir birikiyor, beni karamsar ve sahiplenici yapıyor ve şimdi eşimle rezonansa giriyorum.

Sonunda.

D'see'yi kendime doğru çekiyorum ve o da kıkırdıyor, sesi zevk dolu. "Aman Tanrım, O'jek! Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Şafak sökene kadar sikime bineceğini mi?" Umutla soruyorum.

Göğsüme hafifçe vuruyor. "Başın daha iyi hissedene kadar olmaz. Hayır. Bu, şifacıya ihtiyacımız olmadığı anlamına geliyor." Bir kez daha bana sokuluyor, yüzünü göğsüme bastırıyor. "Bu inanılmaz bir şey. Buna inanamıyorum."

Ben de inanamıyorum. Üzerimde yarı yayılarak yatan hevesli bir rezonans eşim olduğuna ve başımda bir yara olduğu için bana binmeyeceğine inanamıyorum. "Henüz şifacıya ihtiyacımız var," diyorum ona.

"Ah? Neden?" D'see tekrar doğrulup bana bakıyor. "Canın acıyor mu?"

"Bana dokunabilmen için kafatasımı iyileştirmesine ihtiyacım var." Sesim ihtiyaçla kalınlaştı. "Çünkü eğer yapmazsan delireceğim."

Dudağını ısıırıyor, beni izliyor. "O'jek... mutlu musun? Ben olduğum için mi? Rezonansa girdiğimiziz

için?"

CHAPTE R 3 2

Sormak zorunda mı? Onu kendime doğru çekiyorum, ağzını arıyorum. Dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyor ama sonra tekrar çekiliyor ve bir cevap beklediği belli oluyor. "Elbette öyleyim.

Memnun oldum. Gördüğün gibi çok sevindim. Neden olmayayım ki?"

"Çünkü o benim," diyor, sözleri açık. "Şimdi gerçekten bana bağılsın ve sadece birkaç saat önce beni istemiyordun." Nefesi kesiliyor ve savaştığı acı su yüzüne çıkıyor. "Çünkü beni istiyorsan kalmanı istedim ve sen kulübeyi terk ettin. Yani evet, sormak zorundayım. Ne zaman bir anlaşmaya vardığımızı hissetsem, bizi şaşırtan yeni bir şey oluyor. Artık bir rezonansımız var. Ve bunun beni mutlu etmesi seni de mutlu edeceği anlamına gelmiyor. Bu yüzden sormak zorundayım çünkü kelimelere ihtiyacım var."

Bana endişeli ve arayış içinde bakıyor, sanki tüm endişelerinin cevabını yüzümde görmek istiyor. Yine de anlıyorum. Onu her yakınıma çektiğimde kendimden uzaklaştırdım. Elbette daha fazla kanıt istiyor. Rezonansın vücudumda uğuldaması, ruhuma kadar sızlayacak kadar acil bir şekilde ona açlık duymama neden olması önemli değil. Onun güvenceye ihtiyacı var.

Yavaşça doğruluyorum, bunu yaparken yüzüm buruşuyor. D'see telaşlanıyor, tekrar uzanmam için ısrar ediyor ama bunu duymazdan geliyorum. Oturdum ve elimi onunkine uzattım. Tereddüt ediyor ve sonra parmaklarını benimkilere geçiriyor. Ellerimiz kenetlenmiş, ona bakıyorum. Benim eşim. Bu dünyadaki en güzel yaratık. Elimdeki elin bir ay öncesine göre daha sert olması önemli değil. Ellerinin ve kollarının hâlâ kırmızı yara izleriyle benek benek olması ya da yanağının da aynı izleri taşıması önemli değil. O mükemmel. D'see tatlı, nazik bir ruha ve arkadaş canlısı bir doğaya sahip. Bundan da öte, kararlı biri. Sanırım kalbimi onun için çarptıran da bu kararlılığı. İsteddiği şeyden asla vazgeçmiyor. Her zaman bir çözüm arar.

"Bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum," diye itiraf ediyorum, başparmağımı parmaklarının üzerinde gezdirerek. "Çünkü yüzüne baktığımda güzelliği görüyorum ama aynı zamanda savunmasızlığı da görüyorum. Kalbim artık göğsümün dışında ve bu onu korumayı çok daha zorlaştırıyor. Bu beni korkutuyor ama sensiz bir yaşam sürme düşüncesi kadar değil." Elini göğsüme doğru çekip tenime bastırıyorum ki khui'min onun için nasıl şarkı söylediğini hissedebilsin. "Bu beni mutlu ediyor. Sen beni mutlu ediyorsun. Kalbim sana ait, D'see'm. Yıldızlardan garip kutunla geldiğin ve bana gülümsediğin günden beri öyle. O zamandan beri başka bir dişiye bakmadım."

Gülümsemesi daha da genişliyor. "Emin misin?"

"Eminim." Elinden tutup kendime doğru çekiyorum, çünkü onu kucağımda istiyorum. "Sana bir daha dokunacak olursam, elini çekeceğime de eminim."

Kıkırdıyor, kollarıma doğru kayıyor. "Tek yaptığı omzuma dokunmaktı."

"Omzum," diye düzeltiyorum, kucağıma yerleşirken omzuna bir öpücük konduruyorum. "Bu bana ait."

D'see nefesini içine çekiyor. "Öyle mi?"

"Öyle." Başının arkasını kavriyorum ve eğilip ağzımı önce çenesine sonra da kulağına bastırıyorum. "Tıpkı bunun benim kulağım olduğu gibi."

İnliyor, başını eğiyor, böylece onu daha da fazla öpebiliyorum. "Başın..."

"Acımıyor," diye yalan söylüyorum. Gerçek şu ki, hareket ettiğimde sızlıyor ve sıkıcı bir zonklama var.

hafiflemiyor ama D'see'ye duyduğum açlıkla ya da bedenimde parıldayan rezonansla hissettiğim acılikle kıyaslanamaz bile. Başım bekleyebilir. "Eşimi öpmeye uzanmaya duyduğum ihtiyaçtan çok daha fazla ihtiyacım var."

Ve dişlerimle onun narin kulağını ısıyorum.

D'see bana karşı titriyor, eli uyluğuma gidiyor. O da benim gibi çıplak, çapraz bacaklarımın beşiğine oturuyor ve sikim kalçasına baskı yapıyor. Kendimi onun içine gömmek ve onu tohumlarımla doldurmak istiyorum. Kulağını kemirirken ve amının parfümü etrafımızdaki havayı doldururken bile bunun zihinsel görüntüsü beni çılgına çeviriyor. Diğer elimi kalçalarına doğru kaydırıp parmaklarımı birinin içinde gezdiriyorum. Hemen bacaklarını ayırıyor, böylece ona daha yukarıdan dokunabiliyorum ve parmaklarım amının kıvrımlarını okşadığında, ıslak, sıcak ve hazır.

"Eşim," diye nefes alıyorum, bu kavram o kadar hoşuma gidiyor ki anında boşalmak istiyorum. Ama bu ona tohumumu vermeyecek ya da rezonansı yerine getirmeyecek ve her ikisini de yapmalıyım. Bunu yapma ihtiyacı içimi kemiriyor, onu battaniyenin üzerine itmeye, kalçalarını ayırmaya, içine girmeye itiyor... ama ben sadece D'see'yi yakın tutuyor ve okşuyorum. "Benim mükemmel, tatlı D'see'm."

"Seni seviyorum," diye inliyor yine, klitorisini okşayıp vücuduyla alay ettiğimde. "Seni çok özledim. Geceleri kulübemdeyken bile benim değildin ve ben bunu özledim." Elimle amını okşarken bana daha da yaklaşıyor, göğsüme bastırıyor. "İstediğin gibi bir eş olmak için çok uğraştım. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağıma söz veriyorum."

Sözleri soğuk su serpintisi gibi. Hâlâ ihtiyacım olan her şey olmadığını mı düşünüyor? Bunu ben yaptım, farkındayım. Kendinden şüphe etmesine neden oldum. Kafasını kim ve ne olması gerektiğine dair fikirlerle dolduran J'hani'den daha iyi durumda değilim. "Hayır," diyorum. "Hayır, bu yanlış."

"Hayır, değil," diyor bana, telaşla, elleri beni kavrayarak. "Bu rezonans. Yapamazsın-"

"Rezonans yanlış değildir," diye onu rahatlatıyorum. "Sakin ol, kalbim." Yanağını okşuyorum, gözlerini

Çılgınca endişe onları terk edene kadar gözler. "Hatalı olan benim. Senin kim olduğunu değiştirmeye çalıştım. Seni benim için doğru olduğunu düşündüğüm eşe dönüştürmeye çalıştım. Yanlış olan buydu. Sen her zaman tam olarak ihtiyacım olan şey oldun, anlıyor musun? Beni her zaman gördün. Her zaman mükemmeldin. Avlanman ya da balık tutman ya da bütün gün kampta kalıp karides yemekten başka bir şey yapmaman umurumda değil. Sen benim D'see'msin ve başka hiçbir şeyin önemi yok. Seni değiştirmeye çalışmakla hata ettim ve bunu şimdi anlıyorum."

"Oh, O'jek." İç geçiriyor ve kollarını boynuma dolayarak bana doğru yaklaşıyor. "Kendi kendime yetmemi istemen yanlış değil. Anlıyorum ve neden endişelendiğini de anlıyorum. Her iki taraf için de ince bir uzlaşma çizgisi var. Sadece ikimizin de durumdan memnun olduğundan emin olmalıyız. Bana gelince, daha çok avlanmak ve balık tutmak istiyorum ama sadece sen de benimle gelersen." Küçük burnu kırışıyor. "Sahilde oturup sadece 'karides emmek' isteyeceğimi hiç sanmıyorum. Kulağa iğrenç geliyor, alınma."

"Karidesi size verdiği enerji için sevmiyor musunuz?"

D'see başını sallar. "Çayımın içinde yaratık olmamasını tercih ederim." Tekrar kucağımdan kayıyor ve omzuma nazik bir el koyuyor. "Ve sen hâlâ yaralısın aşkım, bu yüzden bence tekrar uzanmalısın."

Bu düşünceyle içimden alçak bir hırıltı kaçıyor. "Seninle çiftleşemeyecek kadar yaralı değilim-"

"Bunu biliyorum." Ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Bu konuda bir şey söylemedim. Uzanman gerektiğini söyledim." Son iki kelimeyi vurguluyor ve sonra bana baştan çıkarıcı bir bakış

atıyor.

Aaah.

Sırt üstü yatıyorum, yumuşak, güzel D'see'nin bir avcı gibi üzerimde dolaştığını görünce büyüleniyorum. Kalçalarımın üzerine oturuyor, elleri yanlarımda ve sonra amını ağrıyan sikime sürtünceye kadar kendini alçaltıyor. Nefesim kesildi ve şaşkınlıkla ona baktım.

"Sana bineceğim," diye açıklıyor nefes nefese. "Hâlâ çiftleşebiliriz ama liderliği ben alacağım.

Sen

sadece arkana yaslan ve bırak işleri ben halledeyim."

Sözleri o kadar tahrik edici ki, sikim karşılık olarak seğiriyor. Kalçalarını sallayıp kaygan amcığını tekrar şaftıma sürterken perçinlenmiş bir nefes emiyorum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en erotik -ve en tahrik edici- şey. Vücutlarımızın birbirine sürtünmesini, koyu mavi şaftımın kaygan uzunluğunun kızarmış kıvrımlarına girip çıkmasını izliyorum. Baş klitorisine sürtündüğünde ve nefesi kesildiğinde, hayatımda bundan daha güzel bir şey görmediğime karar veriyorum. Ağzım kurudu, vücudum ağrıyor ve sikimin başından aşağı bir damla ön sperm kayınca uzanıp parmaklarımı onunla ıslatıyorum, sonra ıslak kıvrımlarına sürüyorum. Tohumumu hem içine hem de dışına taşımasına ihtiyacım var ve hemen nefes nefese elime karşı sallanıyor. Elim sikimin önüne geçiyor ve bir parmağımı içine sokuyorum, beni kavrarken kaygan amının ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum. "Çok sıkısın. Burada losyon var mı? Losyona ihtiyacın var mı? İçine girip seni germeyeli uzun zaman oldu."

D'see üzerime doğru eğiliyor ve beni şiddetle öpmek için ilerliyor. Dudakları sözlerimi susturuyor, aç dili ağzımın içine dalıyor. Ben de onu öpüyorum, ikinci bir parmağımı kanalına sokuyorum, onu olabildiğince germeye kararlıyım. Bu dışıyı bir daha asla incitmek istemiyorum. Ne sözlerimle, ne de eylemlerimle. Asla. D'see'nin mutlu bir hayata ihtiyacı var. Onu besleyecek ve ona birçok yavru verecek bir eşe ihtiyacı var.

Onun için bunu yapabildiğim için evrendeki en şanslı erkek benim.

İnleyerek iki parmağımı içine sokuyorum, ne kadar ıslak olduğunu seviyorum. İhtiyacıyla tenimi kaplıyor ve elime doğru eğilirken çıkardığı iniltili seslere bayılıyorum. "Oh, O'jek," diye inliyor. "Çok yaklaştım. I-"

"HO!" diye sesleniyor dışarıdan bir ses.

D'see'nin amcığı elimin etrafında sımsıkı kenetleniyor ve bu ses karşısında şok içinde çığlık atıyor. Bir an sonra, çıplaklığına bir kürk tutarak üzerimden kalktı. Sarsılarak doğruluyorum, ani hareketle başım çınıyor. "Her şey yolunda," diyorum ona, amının beni sıkarken ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemeye çalışarak. "Arkamda kal."

"Bu bir kurtarma partisi olmalı," diye fısıldıyor D'see sırtıma bastırarak. Meme uçları tenime değiyor ve sikim karşılık olarak seğiriyor, khiu'm her zamankinden daha yüksek sesle şarkı söylüyor. "Sanırım onlarla gitmeliyiz. Yine de zamanlama kötü."

Hiçbir yere gitmiyoruz. Rezonansın derinliklerindeyken ve uzun zamandır beklediğim eşim elimin altındayken olmaz. Mağaranın önünden bir gölge geçtiğinde kaşlarımı çatmamaya çalışarak gerilen sikimin üzerindeki kürkü çekiştiriyorum.

A'tar, Drakoni. O olduğunu bilmeliydim.

"Ashtar," diye nefes alıyor D'see bir an sonra. "Ödümüzü kopardın."

"Daisy? O'jek? Neler oluyor?" Çıplak ve iki bacaklı haliyle içeri giriyor ve gözlerini kısarak bize bakıyor. Yüzündeki ifadeden ve burun deliklerinin açılmasından neyin peşinde olduğumuzu çok iyi bildiğini ve aptalı oynadığını anlayabiliyorum. "Kampa geri dönmedin ve Liz seni aramaya gelmemi istedi."

"Biz iyiyiz," diyorum ve elimle D'see'yi korumak için geriye uzanıyorum. "Yardıma ihtiyacımız yok."

Arkadaşım elini omzuma koyuyor ve sıkıyor. "Bu doğru değil. O'jek kafasını sala çarptı - suya çekildi ve yukarı çıkarken kendini oldukça sert bir şekilde çarptı - ve Veronica'nın muhtemelen ona bakması gerekiyor. Giyinmemiz için bize bir dakika ver."

"Hayır," diyorum sakince. "Biz iyiyiz. D'see her şeyi halletti. Ateş yaktı. Çay demledi. Çiziğimin üzerine lapa koydu." Başımı elimle işaret ediyorum. "Her şey halledildi. Hiçbir yere gitmiyoruz."

"Başın," diye mırıldanıyor D'see, parmakları tenimde geziniyor ve sikimin yeniden seğirmesine neden oluyor. "Rezonansa giriyoruz," diyorum A'tar'a, bakışlarımı ona doğru çevirerek. "Bu mağarayı terk etmeyeceğim.

eşimin karnı benim eşyalarımınla dolana kadar."

D'see boğazından bir ses çıkarıyor -muhtemelen utançtan- ve eli tekrar omzumu sıkıyor.

A'tar sadece gülüyor, elleri kalçalarında mağaranın etrafına bakıyor. "Anlıyorum. Burası birkaç gün kalmak için hiç de kötü bir yer değil. Salı sana bırakayım mı yoksa yanımda mı götüreyim? İstersen malzemeleri sabah bırakabilirim ve onları mağaranın dışında bırakacağıma söz veriyorum."

Bana bilmiş bir sırıtışla bakıyor. "Eşinin yanına yaklaşmayacağıma söz ver."

D'see zarif bir sesle, "Erzak çok iyi olur," diyor, eli omzumda geziniyor ve açlığını engellemek için hiçbir şey yapmayan tüy gibi hafif dokunuşlar yapıyor. "Rahatsızlık için çok özür dilerim."

"Sorun değil," diyor A'tar, mağaranın girişine doğru dönerek. "Ve tebrikler. İyi eğlenceler."

Mağarayı geldiği gibi hızla terk ediyor, çıplak ayakları çakıllı kumda çıtırdıyor. Bir an sonra, büyük, karanlık bir gölge tepemde uçuyor ve havalanırken büyük kanatların çarpma sesini duyuyorum. D'see bir kürkü göğsüne bastırıyor ve parmak uçlarında mağaranın girişine doğru ilerleyerek onun gidişini izliyor. "Bizi araması için onu göndermeleri çok hoş." Bana dönüp bakıyor, yüz ifadesi endişeli. "Belki de geri dönmeliydik. Başın-"

"Hayır." Elimi tekrar ona uzattım. "Buraya gel."

Bana sinirli bir bakış atıyor ama daha önce yapmayı unuttuğu bir şeyi yaparak mağara girişinin önündeki perdeyi çekiyor ve tekrar yanıma gelerek elini benimkinin içine sokuyor. "Şifacı kafana baksa daha iyi hissederdim-"

"Yapmam. Eşimin bedeni dışında hiçbir şey acımı dindiremez." Onu kendime doğru çekiyorum ve kollarıma doğru ilerlediğinde bizi çeviriyorum, böylece o altımdaki kürklerin üzerinde, ben de onun üstünde oluyorum. Nefes nefese, gözleri ıslık ıslık ve khui'si benimkine yüksek sesle şarkı söylüyor. Çiftleşme dürtüsü ısrarcı, tüm sağduyuyu geçersiz kılıyor. Köye geri dönüp kulübemize gitmemiz gerektiğini biliyorum. Yemek yiyelim. Diğerleriyle konuşmalıyız.

Yine de bunların hiçbirini yapamam. Eşim çıplak ve kollarımdayken ve khui'm rezonansla çınlarken olmaz. Hepsi beklemek zorunda.

Hiçbir şey D'see'ye o çok istediği seti vermek kadar önemli değil.

Uzanıp yanağıma dokunuyor. "Ona benim hakkımda övünmüşsün."

"Hm?" Eğilip çıplak tenini öpüyorum. Meme uçları -büyüleyici uçları olan yumuşak, sallanan tümsekler

-Ağzıma alınmayı bekliyor. Uyandığımdan beri dikkatimi dağıtıyorlar ve artık cazibelerine karşı koyamıyorum. Gövdesinden aşağı doğru yalayarak bir meme ucunu ağzıma alıp emiyorum ve eşimin nefesini kesiyorum.

"Sen," diye nefes alıyor, bana doğru eğilerek. Elleri yeleme gidiyor ve sonra sanki beni incitmekten korktuğu için bana dokunmaktan çekiniyormuş gibi tekrar uzaklaşıyor. "Ashtar'a benim hakkımda *övünmüşsün*. Seninle ilgilendiğimi söyledin. Bu benim için çok önemliydi."

"Her kelimesinde ciddiydim." Bugün bana korkularımın ne kadar aptalca olduğunu gösterdi. Bilgi eksikliğini, baskı altında soğukkanlılığıyla telafi edecektir. D'see beni kurtarmaktan ateş yakmaya ve bedenimi ısıtmaya kadar her şeyin üstesinden geldi ve ben onunla daha fazla gurur duyamazdım. "Sen mükemmel bir eşsin ve bunu sadece memelerin muhteşem olduğu için söylemiyorum."

Gülüyor ve gövdesini kaydırarak memelerinin sallanmasına neden oluyor. "Dikkatin mi dağıldı? Geçmişte onlara hiç dikkat etmemiştin."

"Bugün kafamı çevirip bakamıyorum. Hassaslar mı?"

"Çok güzel." Bir tanesini avucunun içine alıp bana uzatıyor, meme ucu dudaklarıma doğru uzanıyor. "Onlarla oynarsan çok sevinirim."

Sanki karşı koyabilirmişim gibi. Üzerine eğilip dilimi bir tanesinin ucuna değdiriyorum. Tenine temas ettiğim anda nefesini içine çekiyor. Cesaretle ucunu emiyorum, dudaklarımı ve dilimi üzerinde gezdiriyorum, klitorisiyle alay eder gibi alay ediyorum. D'see altımda kıvranıyor, nefes nefese, ben ilkine dikkatimi verirken parmakları diğer meme ucuyla oynuyor.

Üzerine eğildiğimde ıslak bir şey alnımdan aşağı kayıyor. "Oh," diye kıkırdıyor D'see. "Um, lapan akıyor."

Doğrulup elimi alnıma götürüyorum ve elim ezilmiş otlarla yapış yapış oluyor. "Buna ihtiyacım yok," diyorum. "İhtiyacım olan tek şifa senin memelerini kemirmek."

Bana gözlerini deviriyor. "Bu şimdiye kadar duyduğum en saçma şey O'jek ve ben çok saçma şey duydum." Yan dönüyor ve sonra oturup kürkleri işaret ediyor. "Daha önce önerdiğim gibi. Sen uzan. Ben sana bineceğim."

İtiraz etmek dilimin ucunda; uygun bir erkek dışısının üzerine çıkmalı, değil mi? Ama D'see'nin üzerimdeki görüntüsü, kalçalarını kavislendirmesi ve kıvrımlarının arasından çıkarken sikime sürtünmesi düşüncelerimi dolduruyor. Bu hoşuma gitti. Hem de çok hoşuma gitti. "Eğer senin için iyi değilse, bana söyleyeceksin, değil mi?"

"İyi olacak," diye söz veriyor bana, sesi boğuk. "Seninle her şey güzel."

Kürklerin üzerine sırtüstü uzanıyorum ve başımın arkası kürklere çarptığında, kafatasımda dalgalanan acının yankısıyla irkiliyorum. D'see hemen katlanmış bir kürkü alıp boynumun altına doğru iterek başımı destekliyor. Bu hareket, o baştan çıkarıcı memeleri tekrar önüme sarkıtıyor ve ben de ellerimle onları kavrayıp uçlarıyla oynuyorum.

İnliyor, bir kalçasını kalçalarımın üzerine kaydırıp ağırlığını üzerime yerleştirirken beni tekrar öpüyor. Öpüşürken başparmaklarımla meme uçlarını okşuyorum, dilim onunkilerle oynuyor. D'see doğruluyor ve bana boğucu bir bakış atıyor, sonra aramıza uzanıyor, sikimi buluyor ve doğrudan uyluklarının arasına yerleştiriyor. Vücudunun girişini hevesle itiyorum, kendimi o sıcak, ıslak sığa gömmek istiyorum. Arkadaşım dudağını ısıyor ve kalçalarını sallıyor, beni ileri geri ovuştururken uzunluğumu sularıyla kaydırıyor, beni amina karşı alay ediyor.

"İçinde," diye nefes alıyorum. "Senin içinde olmak istiyorum. Çok uzun zaman oldu."

"Peki bu kimin hatasıydı?" diye mırıldanıyor, khui'si o kadar yüksek sesle şarkı söylüyor ki göğsünde titreşimler yayılıyor. Amını tekrar sikime doğru kaydırıyor. "Günlerdir beni alman için sana yalvarıyorum."

İnliyorum, ellerimi kalçalarına kilitliyorum ve tekrar göbeğinde olduğum anda onu sikimin üzerine itiyorum. D'see soluk soluğa kalıyor, ben girişine oturup içeri doğru ilerlerken içinden bir ürperti geçiyor. Hatırladığım kadar sıcak ve sıkı, hayal edebileceğimden çok daha iyi. Gözleri kapanıyor ve kollarımı kavırıyor, yavaşça üzerime çökerken beni sıkıca tutuyor.

"Oh," diye nefes alıyor. "Oh, O'jek. Çok iyi hissettiriyor."

İçimden bir inilti daha kopuyor, çünkü gerçekten inanılmaz bir his. Yine de henüz hepsini almıyor. Amcığı sıkı ve kaygan olmasına rağmen, narin vücudunun kolayca alabileceğinden çok daha büyüğüm. Her nefeste üzerimde daha aşağı kayarken nefesimi tutuyorum, sanki vücudu içeri girmeme izin vermek için gevşiyor ve bakışlarımı, kanalının sıcak kavrayışında kaybolan horozumun görüntüsünden ayıramıyorum.

Hiçbir şey bu kadar mükemmel olmamıştı.

D'see derin bir nefes veriyor, vücudu benimkinin üzerinde. Artık onun içinde olduğum için her şeyi hissediyorum. Hissediyorum

khui'sinin gürleyen tınısı, vücudunun her seğirmesi, amcığının yaptığı her sıkışma. Bu sadece hislerin yoğunluğunu artırıyor ve amcığı etrafımda titrediğinde bir kez daha inliyorum.

"Üzgünüm," diye nefes alıyor. "Üzgünüm, üzgünüm. Dayanmaya çalışıyorum." Bacakları bükülüyor ve nefes nefese kalarak sıkıca kenetleniyor. "Çok yaklaştım."

"Sür beni," diye bağırdım. "Zevkini al. Beni eşin olarak kabul et."

Boğuk bir hıçkırık kopuyor ve D'see kalçalarını kalçalarımın bastırarak üzerime abanıyor. İnliyor ve sonra ellerini göğsümde birleştiriyor, kendini yukarı kaldırıyor ve tekrar üzerime çöküp sallanıyor. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor." Sesi sadece bir fısıltıya dönüşüyor ve gözleri tekrar dalgalanıyor. "Rezonans her şeyi çok yoğun hale getiriyor. Ben... Düzgün düşünemiyorum bile."

"Düşünme. Sadece hissedin."

Sanki söylediklerim saçmaymış gibi küçük bir kahkaha atıyor ve kahkahası sikimi sıkarak birleşmiş bedenlerimize yeni mutluluk dalgaları gönderiyor. Bir iniltiyi daha ısıırıyorum, bir memenin ucunu okşamak için uzanıyorum ve o inliyor. Bir sonraki anda, meme ucunu parmaklarıma sürterek eğiliyor ve sonra D'see üstümde hareket etmeye başlıyor.

Hareketleri önce yavaş, sonra kalçalarını manevra ettirdikçe güvenle büyüyor, üzerimde yükselip alçalıyor ve her seferinde sikimi içine alıyor. D'see'nin nefesi sığ küçük soluklarla geliyor ve kendini tamamen oturttuğu her seferinde inliyor.

"Acı verici mi?" Dişlerimi sıkarak soruyorum. "Kendine zarar veriyor musun?"

"S-spur," diye hırıldıyor, amcığı tekrar etrafımda kenetleniyor. "Mahmuz... vurmaya... devam ediyor..."

Kalçalarını sıkıca kavırıyorum ve ritmi durakladığında hızımı artırıyorum, her vuruşta kendimi onun dar amına sokuyorum. Başı geriye gidiyor ve o da benimle birlikte hareket ediyor, hareketlerimiz çılgınca. D'see haykırıyor, boşalırken vücudu etrafımda sıkılıyor ve kasılıyor ve amcığından gelen taze kayganlık, titrerken beni ıslatıyor. Kesem tepki olarak geriliyor. Nefesim göğsümden tıslıyor ve kendimi ona daha derinden gömüyorum, salıverilmem patlayana kadar vuruyorum ve sonra... mutluluk.

Göz kapaklarımdın ardında yıldızlar dans ediyor ve ben onun içine boşalıp boşalırken, kesem o kadar sıkı ki sanki vücudumun içine çekilecekmiş gibi hissediyorum. Onun adı olabilecek alçak bir ses çıkarıyorum, yoğun boşalmanın saldırısında parçalanıyor ve üzerime yığıldığının, sert nefes aldığının belli belirsiz farkındayım.

Onun khui'si benimkine karşı şarkı söylemeye devam ediyor.

Birlikte nefes nefese kalıyoruz ve bir elimi yumuşak yelesini okşamak için kaldırıyorum. "Eşim," diyorum kalın bir sesle. Memnun oldum. Aciliyet hâlâ devam ediyor ve bana rezonansın tam olarak gerçekleşmediğini hatırlatıyor. Henüz değil. Ama D'see'nin kokusu her tarafımda, vücudu benimkinin üzerinde ve aletim şimdi bile onun içinde seğiriyor, onu son tohumumla dolduruyor.

"Seni seviyorum," diye tekrar mırıldanıyor, yanağını şarkı söyleyen göğsüme bastırıyor. "Seni seviyorum, O'jek."

Parmaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Ben de seni seviyorum, dostum." Bu "sevgi" sözcükleri aşına olduğum sözcükler değil ama D'see'nin bunları duymaya ihtiyacı olduğunu biliyorum. Onu ne kadar derinden önemsedığımı, artık ruhuma ne kadar işlemiş olduğunu, onu gülümsetmek için bu dünyadaki her şeyi ve her şeyi nasıl yok edebileceğimi anlatmaya yetmiyorlar.

Ama eğer "aşk" kelimesi onun sevdiği bir kelimeyse, bunu ona sürekli söyleyeceğim, çünkü o benim, ben de onunum ve beni ne kadar mutlu ettiğini ona göstermek onun eşi olarak benim görevim.

"Başın nasıl?" diye soruyor, parmağını göğsümün üzerinde gezdirerek. Bu küçük dokunuş, henüz içinde derinlerde olmasına ve yumuşamasına rağmen sikimin zıplamasına neden oluyor. Damarlarımda yankılanırken uzun süre yumuşak kalamayacağımdan şüpheleniyorum.

"Ne kafası?"

Kıkırdıyor, parmağıyla meme ucuma dokunuyor ve yorgun bedenime farkındalık kıvılcımları gönderiyor. "Gazı alınmış olan mı?"

"Böyle şeyler hatırlamıyorum," diye mırıldanıyorum. "Güzel eşim güçlü kalçalarıyla içimdeki düşünceleri sıkıştırdı."

D'see'nin parlak kıkırdaması mağarayı dolduruyor. "Kartlarını doğru oynarsan seni tekrar sıkıştırır." "Bana nasıl oynayacağımı söyle, seve seve oynayayım."

"Bu bir ifade." Parmakları meme ucumun etrafında dönüyor ve ben de uzanıp meşgul elini göğsümden çekiyorum. Dokunmaya ve alay etmeye devam etmek istiyor, değil mi? Parmak ucunu ağzıma götürüp ısırıyorum ve vücuduna yayılan bir tepki sarsıntısıyla ödüllendiriliyorum. "Sence şimdi ne yapacağız?"

"Yapmak mı? Bir şey mi yapmak istiyorsunuz?"

D'see başını kaldırıp parmağını kemirmemi izliyor. "Hâlâ rezonansa giriyoruz."

"Bir erkek dvisti, yavrularını taşımadan önce bir dişiyi birçok kez örtebilir. Belki de bunun gerçekleşmesi için seni defalarca örtmem gerekiyordur."

"Mmmmm." Bu düşünceden memnun görünüyor. "Gerçekten detayları sormalıydım, değil mi? Rezonans hakkında? Kendimi biraz aptal gibi hissediyorum ama ilk turda olup olmadığını sormak hiç aklıma gelmedi. Sanırım bu bazı insanların neden günlerce uzak kaldığını açıklıyor."

Günlerdir. D'see ile yalnız ve çiftleşmekten başka bir şey yapmıyor. "Belki de sadece eşlerinin iyi ve gerçekten tohumlarıyla dolu olduklarından emin olmak istiyorlardır."

Tekrar gülüyor ve parmağını dudaklarıma vuruyor. "Ben bir su tulumu değilim, aptal. Beni öylece doldurup içime bir tıpa koyamazsın ve bir bebek çıkmasını umamazsın."

Parmağının ucunu alaycı bir şekilde ısırdım. "İçine ne koyacağıma dair başka fikirlerim vardı." D'see'nin kahkahası hızla inlemeye dönüşüyor ve ben de ona tam olarak ne demek istediğimi gösteriyorum.

CHAPTE R 3 3

A Bir süre sonra nihayet kürklerden çıktık ve sendeleyerek ayrıldık.
Ya da en azından ben biliyorum. O'jek yaralı başını kucaklıyor, gözlerini kısarak büyük olasılıkla bir

Baş ağrısı kafasına vuruyor. Rezonansa çok fazla odaklandığı için bunu kabul etmiyor ama ben onun için endişeleniyorum. İşemek için dışarı çıkıyorum ve geceleri sahili taramayı seven yengeç ve sürüngenlerin ulaşamayacağı bir yerde, kuma gömülü bir kazığın üzerine bir torba erzak bırakıldığını görüyorum. Çantayı alıp mağaraya dönüyorum, kalçalarım O'jek'e ve sikine saatlerce binmekten ağrıyor ve acıyor olmalı. Şimdi bile, beni kaç kez boşalttığını düşünmek bile içimdeki her şeyin zevkle sıkışmasına neden oluyor ve khui'm bir kez daha gürliyor.

Mağaraya tekrar girdiğimde ona "Biri bize yiyecek getirmiş," diyorum. Ateşi karıştırıyor, kömürleri körüklüyor. Çayım tamamen yanmış ve midem gurulduyor. Yarı donmuş suyla dolu bir su tulumu ve kurutulmuş et şeritleri olduğunu görünce rahatlıyorum. Ona bir tane ve derisini veriyorum, sonra da çantayı karıştırırken bir parça çiğniyorum. "Daha fazla bitki ve bir çay sanırım." Keseyi burnuma götürüp kokluyorum, sonra hemen tekrar uzağa tutuyorum. "Sert bir çay."

Benden alıyor, kokladıkça burun delikleri açılıyor. "Uyuşturucu çay," diyor. "Başım için. İyi fikir, ama başka yerlerimi de uyuşturmasını istemem." O'jek'in bana attığı bakış harareti. "Rezonans hâlâ beni çağırıyor."

Kurutulmuş eti çiğnerken göğsüme dokunuyorum. Benimki de hâlâ uğulduyor. Şu anda daha az çılginca, muhtemelen ikimizin de uykuya ihtiyacı olduğu için, ama uyandığımız anda tekrar birbirimize sarılacağımızdan şüpheleniyorum. "Ben de. Bu gece burada kalmak senin için sorun olur mu? Yoksa kabileye dönüp şifacıyı mı görmek istersin? Başın için endişeleniyorum."

O'jek kürkleri okşayarak beni onun yanına gitmeye ikna ediyor. Kürkler hafif nemli, muhtemelen terden ve yarattığımız diğer sıvılardan dolayı. İğrenmem gerekirdi ama rezonansın umurunda değil gibi görünüyor. Sadece O'jek'e sarılmamı ve tenine bastırmamı istiyor. Diğer kısımlarına da bastırmamı. "Seninle kalmak istiyorum," diyor O'jek. "Uyuşturucu çay yardımcı olacaktır ve sana dokunmak daha da yardımcı olur."

"Acı çekmeni istemiyorum," diye itiraz ediyorum, kürklere yerleşip bedenimi onunkinden bastırırken bile.

Beni kendine doğru çekiyor, arkamı sikine bastıracak şekilde çeviriyor ve boynuma sokuluyor. Kuru pastayı kaldırıyorum ve o da bir ısırık alıyor, en azından bu da bir şeydir. "Seni bir anlığına bırakırsam kendimi daha kötü hissederim," diye itiraf ediyor O'jek. "Ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, çay alacağım."

Kurutulmuş eti ona uzatıyorum ve beni bırakmasını bekliyorum. Bırakmayınca gülmekten kendimi alamıyorum. "Oturmama izin verirsen çayı çok daha hızlı yapabilirim."

"Seni böyle seviyorum," diyor çenesini başımın üstüne yaslayarak. Aleti arka tarafıma bastırıyor ve bana rezonansın bize sadece geçici bir mola verdiğini hatırlatıyor. "Kollarımda, yumuşak ve çıplak." Kurutulmuş etin geri kalanını ağzına atıyor ve sonra eli bacağıma gidiyor, birini kaldırıyor ve artık sertleşmiş olan uzunluğunu uyluklarımın arasındaki beşiğe sürüyor. İçimden sıcak bir ihtiyaç fişkırıyor. Henüz yatarak seks yapmadık... henüz. Sanırım bu seriyi bozmanın zamanı geldi, çünkü

onun etrafımda kıvrılıp beni sıkıca tutma hissini seviyorum.

"Ben de kendimi böyle seviyorum," diye fısıldıyorum ve tekrar içime girdiğinde nefesim kesiliyor, aletini muhtaç bedenime hafifçe sokuyor. "Haklısın. Çay bekleyebilir."

TAM BİR GÜN SONRA, kaskatı, ağırlı ve tamamen dinlenmiş bir şekilde uyanıyorum. Elim göğsümde geziniyor ve mağaranın sessiz olduğunu fark ediyorum. Çok sessiz. Sonsuz, gümbürdeyen yankılanma şarkısı kayboldu.

Ya da en azından öyle olduğunu düşünüyorum. Uyandığım anda yeniden başlıyor, alçak, yumuşak bir şarkı, öncekinden farklı. Artık acil ve yoğun değil. Tatmin edici.

Karnıma dokunuyorum, bunun ne anlama geldiğini anladığımda gözlerim doluyor. Bir bebek.

Parmaklarımı karnımda aşağı yukarı gezdirirken ağlıyorum ve orada gerçekten bir çocuk olduğunu ne zaman anlayabileceğimi merak ediyorum. O kadar uzun zamandır bir çocuk istiyordum ki gerçekmiş gibi gelmiyor. Şu anda gerçekten hamileyim ve yanımda evrendeki en iyi adam var. Benim tatlı, sadık, inatçı O'jek'im. Ona sahip olduğum için çok şanslıyım.

"Gördün mü?" Uyanıyor, beni kendine doğru çekiyor ve kolumu ovuyor. "Neden ağlıyorsun?" "Dinle," diyorum usulca. Elini tutup kalbimin üzerine koyuyorum. "Şarkı farklı."

Bu onun dikkatini çekti. O'jek doğruluyor, bana doğru eğilirken saç örgüsü kalçamın üzerine düşüyor. "Tamamlandı," diyor, sesinde bir parça şaşkınlık var. "Rezonans tamamlandı."

"Bu bir bebeğimiz olduğu anlamına geliyor," diyorum ona mutlulukla. Yüzündeki o tuhaf ifadeyle bana baktığında, bu beni tedirgin ediyor. "Sorun nedir?"

Ağzını ovuşturuyor. "Şu ana kadar yankılanmanın gerçekte ne anlama geldiği aklıma gelmemiştir. Bir kit yaptık, görüyorsun." Saygıyla karnıma dokunuyor. "Ben bir baba olacağım."

"Bunu *yeni* mi fark ediyorsun?" Gülümsüyorum ama içimde biraz endişe var. Ya panikliyorsa? Ya baba olmaya hazır değilse? "Bu kötü mü? Bana ne düşündüğünü söyle, lütfen."

"Kötü mü? Hayır, asla kötü değil. Bu... inanılmaz." Büyük eli karnımın üzerinde g e z i n i y o r ve yüzünde bir hayranlık ifadesi beliriyor. "Sence kız mı erkek mi?"

"Bilmiyorum. Hangisini istiyorsun?"

"Kız," diyor hemen. "Tıpkı sana benzeyen bir kız." Kalbim eriyor. "Ya bir erkek istersem?"

Başını sallar. "O zaman ben de onu istiyorum. Gerçekten, ikisiyle de mutlu olurum. İkisiyle de." Yüzü soluyor. "İkisinin aynı anda olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Diğer kabilelerden D'gesh'in aynı anda gelen iki kızı var. Bu... çok fazla iş olurdu."

"Eğer öyleyse, bunu halledeceğiz. Harika bir baba olursun, bunu biliyorum." Elimi onunkinin üzerine koyuyorum ve ikisi de karnımın üzerinde duruyor. "Ama bence bugün kabileye geri dönmeliyiz. Şifacının kafana bakmasını ve gerçekten bir bebek olduğunu teyit etmesini istiyorum." Willa ve Gren'i ve ilk kez rezonansa girmelerinin ne kadar uzun sürdüğünü düşünüyorum. Kutlamadan önce gerçekten hamile olduğumuzdan emin olmak istiyorum.

O'jek ayağa kalkıyor, neredeyse kürkten dışarı fırlayacak. Yelesi karmakarışık, saçlarının yarısı örgüden kaymış, diğer yarısı da berbat bir lapayla kafa derisine yapışmış. Derisi tuzlu sudan şişmiş bir çizme kapıyor ve ayağını içine sokuyor.

Ellerimin üzerinde doğruluyorum ve diğer botunu giyip mızrağını alırken onu izliyorum. "Um, O'jek? Nereye gidiyorsun?"

Dönüyor, bana bakarken gözleri parlıyor. Bakışları göğüslerime gidiyor -sanki onları daha dün keşfetmiş ve bakmaya doyamıyormuş gibi- ve sonra tekrar yüzüme dönüyor. "Kampa tabii ki."

"Pantolon ister misin, aşkım?"

Çıplak vücuduna bakıyor, sonra bana dönüyor ve omuz silkiyor.

Doğru ya. Çünkü adalılar sadece biz insanları eğlendirmek için pantolon giyerler. Dünyanın onun çıplak vücudunu görmesi umurunda değil. Ve dürüst olmak gerekirse? Çok güzel bir vücut. Ayağa kalkıyorum ve giysilerimi aramaya başlıyorum, çünkü ondan çok daha mütevazıyım.

Şifacıyı görmek için sabırsızlanıyorum. Yüksek sesle söylediğini duymak istiyorum.

CHAPTER 34

W Çünkü kayalıklar suya çok yakın ve hava da güvenli bir şekilde girip yüzemeyeceğim kadar soğuk. Ve sanırım hem O'jek hem de ben yeterince yüzdük. şimdilik su. Sahilden tepelere doğru bir patika bulmayı başardık ve makul miktarda tırmandıktan sonra daha tanıdık bir bölgeye doğru yola çıktık. Kayalıkların tepesinde, uzun bir mesafeyi görebiliyorum ve suya baktığımda, kamptan çok uzakta olmadığımızı görüyorum - ufukta uzak bir duman bulutu var. Pantolonum ya da botum olmadığı ve O'jek'inkiler de denizden mahvolduğu için geri dönerken başımı ağrıtabilecek kadar uzak. Mağaradaki fazladan kürklerle ayaklarım için sargılar yaptık ve onları ayak bileklerimin etrafına bağladık ve alt yarımın etrafına etek olarak bir post giyiyorum.

O'jek beni taşımayı teklif etti ama reddettim. O yaralı ve ben yürüyebiliyorum. Yine de üzerime titriyor ve belki de ben kötü bir insanım ama titremesini seviyorum. Her dokunuşunda, kuyruğu bacağıma her dokunduğunda, eşinin iyi olduğundan emin olduğunu bilmek iyi hissettiriyor.

Ve ben onun eşiyim.

Icehome köyüne dönüş yoluna girdiğimizde neredeyse coşku içindeydim. Kamp kalabalık ve birkaç kucaklaşmayla karşılandık ama ani rezonansımız göz önüne alındığında beklediğimden daha sessizdi. Normalde herhangi bir yankılanma -tekrar ya da yeni- büyük bir kutlamaya neden olur, ancak kamptaki ruh hali belirgin bir şekilde garip görünüyor. Nedenini anlayamıyorum. Aldığımız selamlar samimi, ama sanki köyün üzerinde ne olduğunu anlayamadığım bir şey var.

Bunu sonra düşünmeye karar verdim. Şu anda sadece O'jek'imi şifacıya götürmek istiyorum ki kafasına bakabilsin.

Veronica ve Ashtar'ın uzun süredir yaşadıkları çift kişilik çadırdan yakın zamanda yükseltilmiş devasa kulübelere doğru ilerliyoruz. O'jek tekrar karnıma dokunurken bile burada olduğumuzu haber vermek için girişteki kemik çanları sallıyorum. "İyi hissediyor musun?" diye fısıldıyor. "Kramp yok mu? Ağrı yok mu?"

Ona bakıyorum. "Harika hissediyorum."

Veronica kapının üzerindeki kapağı kaldırıp bize gülümseyerek selam verirken bile, "Önce şifacının sizi kontrol etmesini istiyorum," diyor.

Çok tatlı biri ama ben de inatçı olabilirim. Veronica'ya en iyi gülümsememi veriyorum.

"O'jek'in iyileşmeye ihtiyacı var." O'jek hemen kaşlarını çatı. "Dostum-"

"-erkeğinin iyileşmesine ihtiyacı var," diye araya girerek devam ediyorum. "Her şeyden önce, bu yüzden denemeyin bile." Birbirimize inatla bakıyoruz ve sonra O'jek'in ağzı sanki gülümsemeye karşı koyuyormuş gibi seğiriyor. "Benim gibi düşünmene sevindim," diye devam ediyorum ve onu Veronica'ya doğru itiyorum. "O'jek'in kafasında bir yara var."

"Elbette," diyor Veronica, bir bebeği kalçasında, büyük çocuğu da bacaklarına tutunmuş bir şekilde kucağında tutarken. "İçeri gelin."

Büyük oğlan Katamneas'ın elinden tutup onları içeri kadar takip ediyorum. Veronica kulübesinin ön tarafını küçük bir klinik gibi düzenlemiş, duvarlarda bitki sepetleri düzenli bir şekilde sıralanıyor (Hannah'nın yoğun organizasyon becerileri sayesinde). Birkaç paravanın arkasında bir yatak var ve O'jek oraya oturduğunda hemen bebeği Veronica'nın kollarından kapıp

O'jek'e uzatıyorum. "Al bakalım. Veronica yaralarına bakarken sen de onu tutabilirsin."

Yanına oturduğumda ve Katamneas kucağıma süründüğünde, tamamen şaşkın olduğunu fark ettim

Varukhal'ı tutarken O'jek'in yüzündeki ifade. Bebeğe bakıyor ve onu daha önce bir çocuk tutarken görüp görmediğimi merak ediyorum. Yoksa bu yeni bir şey mi çünkü artık bizim de bir çocuğumuz olacak?

Veronica O'jek'in üzerinde duruyor, parmakları O'jek'in hırıltılı saçlarında geziniyor. "Isırmaz, biliyorsun."

"Eh?" O'jek ona bakmaya çalışır.

"Bebek," diyor Veronica, ben Kata'ya sarılırken göz kırparak bana bakıyor. "Isırmayacağına söz veriyorum. Onu sana saldıracakmış gibi tutuyorsun. Onu göğsüne yasla."

O'jek isteksizce bunu yapar ve gariplik ortadan kalkar. Yüzündeki ifade bir merak ifadesine dönüşür ve bebeğe huşu içinde bakar. "Çok küçük."

"Ashtar'ın bunu duymasına izin verme," diye takılıyor Veronica, O'jek'in saçından büyük bir parça kuru ot koparıırken. "Oğullarına karşı çok savunmacıdır."

O'jek, bakışlarını küçük Varukhal'dan alamayarak, "Öyle bir şey demek istemedim," diye mırıldanıyor. Yumurtalıklarım bu manzara karşısında sıkıştı.

Şifacı, O'jek'in kesiğine sürülen otlar yüzünden yüzünü buruşturuyor ve onu iyileştirmeden önce temizlemekte ısrar ediyor. Bu konuda biraz suçlu hissediyorum, çünkü muhtemelen bizim yatak "aktivitelerimiz" suçluydu... ama çok da suçlu hissetmiyorum. Çok mutluyum. Arkadaşımı Veronica'nın küçük oğlunu göğsüne bastırırken izliyorum ve yüzünde katıksız bir memnuniyet ifadesi beliriyor.

Veronica sonunda O'jek'in karşısındaki tabureye oturarak, "Sadece sığ bir yara," dedi. "Bunlar kafa derisindeyken çok fazla kanamaya meyillidir ama onun dışında çok korkunç değil ve khiu'si zaten işin çoğunu yapıyor. Baş ağrısını giderdim ve eğer sabah tekrar gelmek istersen, O'jek, düzgün bir şekilde iyileştikten emin olacağım. Ama artık lapa yok. Sanırım bunun iyileştirici bir lapa olması gerekiyordu ama kullanılan otlar acıyı dindirmekten çok tat vermekle ilgiliydi.

Yüzüm kızardı, çünkü panik içinde ilaca benzeyen yaprakları kapmış ve fazla dikkat etmemiştim. Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağım. "Bunun için üzgünüm."

"Denedin," diyor Veronica kolayca. "Buna kızamam. Yine de bir şey olmamasına sevindim. Düzeltmesi kolay!" Bana doğru eğildi, gözleri parlıyordu. "Bu da beni senin büyük haberine getiriyor- Ashtar bana rezonansa girdiğini söyledi. Tebrik ederim! Ve benim yardımına bile ihtiyacın yoktu."

Yüzüm daha da kızardı, çünkü ona bebek sahibi olmamıza yardım edip etmeyeceğini hiç sormamıştım. Sadece yardım edeceğini düşünmüştüm. Ama Veronica o kadar tatlı ki bunu bana karşı kullanıyor gibi görünmüyor, bu da beni rahatlatıyor. "Çok heyecanlıyım," diye itiraf ediyorum. "Ama kendimi farklı hissetmiyorum. Gerçek gibi gelmiyor. Acaba..."

"İçeride bir bebek olduğundan emin olmak için mi?" Veronica kıkırdıyor ve bana bir el sallıyor. "Ayağa kalk. Bir bakayım."

İstedikini yapıyorum, kendimi Katamneas'tan ayırıyorum, o da hemen O'jek'in yanına gidiyor ve onun yanına oturuyor. Veronica'nın yanına gidiyorum ve tuniğimi karnımı açıkta bırakacak şekilde yukarı kaldırıyorum. Elini karnıma koyuyor ve parmakları sıcak ve yumuşak geliyor.

Hemen tekrar geri çekiliyor ama ben panik yapmadan bana geniş bir gülümseme veriyor. "Kesinlikle hamile. Khiu'niz vücudunuzda meydana gelen değişikliklerin çok farkında."

"Emin misin?" Karnıma dokunuyorum, çünkü kendimi farklı hissetmiyorum.

"Eminim. Tatmin olmuş bir khiu'nin çıkardığı bir uğultu vardır, bunu ayırt etmek çok kolaydır ve seninki çok tatmin olmuş." Karnımın üzerinde bir parmağını gezdiriyor. "Dikkatinizi çekerim, henüz hiçbir şey yerine oturmadı. Bebeği hissedemiyorum ama vücudunun yaptığı değişiklikleri

hissdebiliyorum, bu da yumurtanın döllendiği anlamına geliyor." Kendi kendine kaşlarını çatıyor. "Keşke lisede biyolojiye daha çok dikkat etseydim, ama ne yapalım. Her neyse, dokunduğum diğerk hamile göbekleri gibi hissediyorsun ve bu kabileyle mi? Bir sürü hamile göbeğine dokundum. Hamilesin dediğimde bana güven."

Sırıyorum, tuniğimi göğüslerime bastırırken keyifle O'jek'e bakıyorum. "Bana tekrar dokunabilir misin? Kız mı erkek mi olduğunu söyler misin?"

"O kısmı henüz bilmiyorum," diyor. "Sadece bekleyip görmeniz gerekecek."

Ne kadar heyecan verici. Rahatlamaktan ve saf sevinçten ağlamak istiyorum ama bunun O'jek'i üzeceğini biliyorum. Yanağımın içini ısırıyorum çünkü mutlu gözyaşlarını anlamayacak. Onun yerine tuniğimi düşürüyorum. "Teşekkür ederim."

"İstediğiniz sıklıkta geri gelebilirsiniz ve sizin için işleri kontrol edebilirim. Bunu yapmaktan mutluluk duyarım." Kolumu işaret ediyor. "Peki ya yanık izlerin?"

Günlerdir onları düşünmemiştim. Elimi kolumun alt kısmındaki kırmızı, parlak deriye sürüyorum. "Ne olmuş onlara?"

"Onları tekrar iyileştirmeyi denememi ister misin? Madem buradasın?" Başını bana doğru eğip bekliyor. Normalde tereddüt etmeden evet derdim. Yeniden güzel olma ihtiyacım her şeyin önüne geçiyor.

Ama... Aylardır yanıyorum ve O'jek beni hala güzel buluyor. Hiç tereddüt etmedi ya da bana sırtını dönmedi. Ve Veronica'nın şu anda yaptığı iyileştirme çok küçük. Cildim iyi hissediyor ama hala kırmızı ve biraz fazla parlak, sanki tüm dokusu yanmış gibi... ki sanırım öyleydi. Yine de iyileşmesi gerekiyor mu? Yoksa bencillik mi ediyorum? Veronica kabile için yapması gereken büyük bir işi ve yetiştirmesi gereken iki küçük çocuğu olan genç bir anne. Düzeltmesi gerekmeyen yaraları düzeltmeye çalışmasına gerçekten ihtiyacım var mı? "Zamanla geçecek, değil mi?"

"Öyle olmalı, evet."

"O zaman bu konuda endişelenmiyorum." Ona gülümsedim. "Enerjini bebeklere sakla."

Bana bakışı rahatlamıştı. "İyi ki bunu söyledin, çünkü berbat bir gün geçirdim. Çok yoruldum ve Ashtar Croatoan'a malzeme götürmek için uçtu, bu da muhtemelen Tia'yı da alacağı anlamına geliyor. Onun elleri burada işime yarayabilir."

"Senin için bir şey yapabilir miyim, V'ronca?" O'jek sorar. "Yiyeceğe ihtiyacın var mı?"

Ateşin için yakıt?" "Bezini değiştirmek ister misin?" Kaşlarını ona doğru oynatıyor.

O'jek cevap vermeden önce onun adına ben cevap veriyorum. "Kesinlikle öyle."

ÇOK KIRLI BİR bez ve bebek poposunun nasıl temizleneceğine dair bir dersin ardından O'jek ellerini ikinci kez yıkarken Veronica küçük oğlunu besliyor ve ben de onu oyalamak için Katamneas ile oynuyorum. "Bu kokuyu asla çıkaramayacağım," diye mırıldanıyor O'jek bana, parmak eklemlerini ovuşturarak. "Bu kadar küçük bir dipten nasıl bu kadar pis koku geliyor?"

Kıkırdıyorum, Kata'ya oyma ejderha oyuncaklarından birini uzatıyorum - Aehako'nun el işi olduğuna şüphe yok. "Bir süre sonra bebek kakasına alışıyorsun. Bizim bebeğimiz olduğunda farklı olacak."

"Daha az kokacağı için mi?"

"Hayır, çünkü *bizim* bebeğimiz olacağı için o kadar umursamayacaksın."

Ellerini yumuşak bir deri parçasına silerek, "Sanırım hâlâ umursayacağım," diye homurdandı. "Ama bebeğimizle tanışacağım için heyecanlıyım."

İşıldayarak ona dönüyorum ve duraklıyorum, çünkü bu U'dron'un davulunun kusursuz sesi. Bir an sonra Raven'ın kabuklu tefini duyuyorum ve biri ellerini çırpmaya başlıyor. "Rezonans partimize biz olmadan mı başlıyorlar?" Bu düşünce beni biraz incitti. Birisi her rezonansa girdiğinde, grup küçük bir parti verir. Bu, küçük topluluğumuz arasında kutlama yapmak ve iyi hisleri paylaşmak

için bir şans, bu yüzden şenlikleri biz olmadan yapıyor gibi göründükleri için iki kat incindim. "Sen

Bizim gelmemizi beklerler diye düşündüm."

Veronica, Varukhal'ı beslemek için uzandığı yatağından, "Yanlış bir fikre kapılma," diye sesleniyor. "*Bir* parti başlatıyorlar. Daha önce de söylediğim gibi, çılgın bir gün oldu."

O'jek ve ben bakıştık. Veronica'nın sözleri kafamı karıştırdı. "Başka biri daha mı rezonansa girdi? Will ve Gren, belki?"

"Bu bir rezonanstı," diye katılıyor Veronica. "Ama bir tekrar değildi."

"Flor ve R'jaal?" Flor için hemen heyecanlanarak ona soruyorum. Yankı uyandırmayan tek kişi gibi hissetmek zordur ve bunun Flor'u mutlu edeceğini biliyorum. Ayrıca, o ve R'jaal bir süredir bir ilişki fikriyle oynuyorlardı. Umutsuzca bir eş istediğini biliyorum. Hem o hem de I'rec istiyor ve görünüşe göre rezonansa giren son erkek olan I'rec için bir parça acıma hissediyorum. "Aferin onlara!"

"Hayır," diyor Veronica ve sesi acımasız. "Sen de öyle düşünüyorsun ama tahmin etmeye devam et." O'jek'in gözleri büyüyor. "F'lor ve I'rec mi?"

"Birkaç saat önce," diye onaylıyor Veronica, çocuğunu diğer göğsüne geçirirken. "Ve size söyleyeyim, ne olduğunu anladıklarında ikisi arasında çok fazla gariplik oldu."

"Vay canına," diye nefes alıyorum. I'rec bunca zamandır Tia'yı bekliyordu... ve ben gerçekten de R'jaal ile Flor'un kaderlerinin birbirleri için yazıldığını düşünüyordum. O'jek'in yüzündeki şaşkın ifadeye bakılırsa, o da aynı şeyi düşünüyordu. Diğer iki kişiyle birlikte olması gereken iki kişi rezonansa girdi... Bu durumda diğerleri ne olacak acaba? "Bu çok kötü."

Veronica, "Ashtar'ın bu sabah olaydan önce ayrıldığını fark edince durum daha da kötüleşiyor," diyor. "Ve Tia'yı tam da uzun mesafeli erkek arkadaşının başka biriyle yankılandığını fark etmesi için geri getiriyor."

Hepsine acıdığım için midem sıkışıyor ve O'jek'in eline uzanıyorum. O da benimkini eline alıyor ve parmak uçlarımı öpüyor. Ne olursa olsun, birbirimize sahibiz... ama önümüzdeki birkaç ay sahilde sessiz ve dramasız geçmeyecek.

Hiç de değil.

Yine de, aynı anda hem rahatlamış hem de sahiplenmiş hissetmek yanlış mı? O'jek benim. *Benim, benim, benim.* Bu düşünce kafamın içinde çınlıyor, sevinçle dolu. Mükemmel eşim, destekleyici, taparcasına seven, yakışıklı O'jek'im her zaman benim *olmalıydı*.

Ve kesinlikle beklemeye değirdi.

EPILOGUE

Aylar Sonra

Zuçurumlara tırmanıyor, daha yükseğe çıkarken kendimi sabitlemek için kuyruğumu dağınık bir bitkiye sarıyorum.

"Benim tarafımda bir şey yok," diye sesleniyor S'ssah, benden kısa bir mesafe ötede. "Sen kendi tarafında bir şey görüyor musun?"

Kendimi bir sonraki çıkıntıya çekip dışarı bakıyorum, kayalık yarıkların ve uçurumları oluşturan sivri taşların arasına gizlenmiş yuvarlak beyaz lekeler arıyorum. Birkaç gün önce burada, bu bölgenin yakınında gezinen kir gagaları gördüğümü biliyorum. Dün patikadan geçerken de bir yuva gördüğüme yemin edebilirdim. Ancak bugün, benden kaçıyor gibi görünüyor.

Ama eve, eşime elim boş dönmeyi reddediyorum, bu yüzden tırmanmaya devam ediyorum.

"İşte," diye bağılıyor S'ssah, kendini biraz daha yukarı çekerek. "İki el aralığı daha yukarıda ve sağında. Yakalayabilir misin?"

Tırmanarak onun talimatlarına uyuyorum, kendimi yukarı çekiyorum ve sonra bütün öğleden sonrayı avlanarak geçirdiğimiz hazineyi görüyorum. İki kalın kaya şeridinin arasındaki bir yarığa bir kir gagası yuvası yerleştirilmiş ve içinde dört büyük yumurta bekliyor.

Benim güzel D'see'm çok memnun olacak. Günlerdir yumurtadan bahsediyor. "Dört," dedim ona. "İyi bir sayı."

"Arkadaşlarımızın her biri için iki tane," diye onaylıyor geniş bir sırtısla, "eğer açgözlü hissediyorlarsa ve paylaşmak istemiyorlarsa. Paylaşmak isterlerse her biri için bir, diğerleri için iki tane."

Ona bir bakış attım.

"Haklısın," diyor gülerek. "Benim aptallığımdı. İki senin arkadaşın için, iki benimki için."

Elimi uzatıp bir yumurtayı dikkatlice koparıyorum ve kürk dolu kesemin beşiğine koyuyorum. "Sam'i bilmem ama D'see yumurtalara kafayı takmış durumda. Onları rüyasında bile görüyor."

"Dün onu bir taşı yalarken yakaladım," diye itiraf ediyor. "Tadının nasıl olduğunu bilmek istediğini söyledi." S'ssah başını sallıyor. "Bekleyen dişilerin tuhaf açlıkları vardır."

Bunun üzerine homurdanıyorum, nazikçe bir yumurta daha alıyorum. S'ssah'ın yorumuyla yüzüm ısınıyor, çünkü D'see çocuğumuzu taşıırken her türlü açlığı yaşadı ve bunların hepsi yemek için değildi. Dün gece yağ getirdi ve sikimi emerken bir parmağını içime sokmakta ısrar etti ve... hatırladıkça yüzüm ısınıyor. Johani ona garip şeyler öğretti.

Ve ben de tuhafım, çünkü onlardan hoşlanıyorum.

S'ssah sessiz olduğumu fark ettiyse de yorum yapmıyor. Kalan iki yumurtayı kürkün içine sokuyorum ve inerken birbirlerine çarpmamaları için her birinin ayrı ayrı sarıldığından emin oluyorum. "Her şey yolunda," diyorum ve boğazımı temizliyorum. "Kampa dönelim."

Ve D'see'nin dün gece parmaklarını nereye koyduğunu düşünmemeye çalışacağım.

Köye döndüğümüzde yumurtaları S'ssah ile paylaşıyorum, o da bulduğumuz ikramları arkadaşına göstermek için koşturuyor. Bugün için, en azından başarılı bir şekilde geri döndük. Yarın, isteklerimiz değişebilir ve başka bir ava çıkmamız gerekebilir.

Önemli değil. D'see ne isterse, onun için geri getireceğim. D'see'nin arzuladığı yumurtaları bulmak için her uçuruma seve seve tırmanırım. Yumurtaları göğsüme bastırarak eşimle paylaştığım kulübeye doğru koşuyorum. Bu gece akşam yemeğinden o sorumlu ama onu ateşin yanında göremiyorum, bu da uyuduğu ya da kendini iyi hissetmediği anlamına geliyor.

Umarım sadece uyuyakalıyordur. D'see şu ana kadar iyi bir hamilelik geçirdi ama onun için endişeleniyorum. Onun için her zaman endişeleneceğim.

Kulübenin örtüsünü kaşındım ve sonra içeri daldım. Elbette, eşim kürklerin üzerinde dinleniyor, yanağını kıvrılmış yumruğuna bastırmış uyuyor. Yüzü sönmüş olan ateş çukuruna dönük ama kızamıyorum. Karnındaki kit onu o kadar uykulu yapıyor ki göz açıp kapayıncaya kadar uykuya dalıyor. Yine de D'see ateşin sönmesine izin verdiği için üzülecek, çünkü beni hayal kırıklığına uğratacağı için endişeleniyor. Ateşin yanına çöküyorum ve ölü kömürleri eşeleyerek kırmızı bir iz arıyorum. Bir tane bulduğumda yaklaşıp canlanana kadar üzerine üflüyorum ve sonra biraz yakıt ekleyerek alevi yeniden yükseltiyorum. Yumurtaları çukurun kenarındaki küllerin içine koyup orada pişmeye bırakıyorum, sonra eşimin yanına gidip kürklerin içinde ona katılıyorum.

Kendimi ona sararak D'see'nin güzel boynuna sokuluyorum, kuyruğum ayak bileğine dolanıyor. "Uyan, kalbim."

"Mmmm." Bana sırtını dönüyor, arka tarafını sikime sürüyor. "İyi hissediyorsun. Akşam yemeği hazırlama vaktim geldi mi yoksa biraz oyalanacak vaktimiz var mı?"

"Vaktin var," diyorum ona, diğerlerinin geç yemesinin umurumda olmadığına karar vererek. "Bekleyebilirler."

Başını sallar. "Sıra bende. Lauren'a sevdiği otları tekrar kullanacağımı söyledim. Geç kalmak istemiyorum."

Tatlı D'see'mle gurur duyuyorum. Kampta elinden gelen her konuda yardımcı olmaya kararlı. Son zamanlarda güveçleri çeşnilendirmek için benim hazırladığım bitki karışımlarını kullanıyor ve pişirdiği yemeklerin diğerlerinin ne kadar hoşuna gittiğini duymak ona büyük bir zevk veriyor. Onların övgülerinden utanıyor, otları en iyi kullanan ben olduğum için bunu hak etmediğini düşünüyor. Yine de onu övmeleri hoşuma gidiyor. Bu onu daha fazlasını yapmaya teşvik ediyor ve kendisini iyi ve yardımsever hissetmesini sağlıyor.

Çoğu gün bundan memnunum. Bugün sadece eşimi memnun etmek istiyorum. Elimi tunik elbisesinin altına kaydırıp kalçalarının arasındaki yarığı arıyorum. "Sırtın nasıl?"

"Bu sabahtan daha iyi, ama yine de sırt masajına hayır demem." D'see bana uykulu bir gülümseme veriyor. "Bebek büyüyene kadar sırt ağrısı olmaz sanıyordum." Hafifçe yuvarlaklaşmış karnını okşuyor. "Neredeyse hiç göstermiyorum."

"İhtiyaç duyduğun sıklıkta sırtını ovacağım," diye eşime güvence veriyorum ve parmaklarımı kıvrımlarında gezdiriyorum. Henüz ıslak değil ama onu ıslatabilirim. "Başka bir yerinin ovulmasını ister misin?"

D'see kıkırdıyor, bacaklarını ayırıyor ki ben de aralarına yerleşebileyim. "Madem kibarca sordun..." Kalçasının iç kısmını kıştırdığımda inliyor, ben aşağı inerken tamamen sırt üstü dönüyor. "Uyanmak için çok güzel bir yol. Beni çok şımartacaksın."

"Senin için aldığım yumurtaları görene kadar bekle." Kıvrımlarını ayırıyorum ve kızarmış tenine bakıyorum, ağzım onun tadının beklentisiyle sulanıyor.

"Yumurta mı?"

D'see oturuyor, bacakları o kadar hızlı bir şekilde bir araya geliyor ki neredeyse diziyle çeneme vuracak.

Eğlenerek yan döndüm ve arkadaşşıma baktım. "Amının üzerinde benim güzel dilimi görmektense yumurtayı mı tercih edersin?"

"Şu anda mı? Gerçekten mi? Evet." Bana doğru sürünüyor ve yüzüme bir öpücük konduruyor. "Ayrıca her gün amımı yalıyorsun zaten. Uzun zamandır yumurta yemedim." D'see kulübenin etrafına bakıyor. "Neredeler?"

"Kömürde pişiyor. Onlara bir dakika daha verin."

"Tanrım, çok heyecanlıyım." Bir bacağını kalçalarımın üzerine atıyor ve üstüme oturarak beni sırtüstü yatırıyor. Gözleri coşkuyla parlıyor ve her tarafını kıpırdatarak vücuduma bir heyecan gönderiyor. "Sana şimdiye kadarki en iyi eş olduğumu söylemiş miydin?"

Sırıtıyorum. "Bu sabah. Bacaklarının arasındayken."

Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Yani daha önce duyduğun bir cümle." "Bir ya da iki kez, evet. Tekrar duymak benim için sorun değil."

Dudağını ısırarak bana doğru eğiliyor. "Yeni bir şey duymak ister misin?"

Yeni bir şey mi? Dün gece kıcıma giren parmak aklıma geliyor ve yüzüm bir kez daha ısınıyor. "Yağ içeriyor mu?"

Arkadaşım hınzırca kıkırdıyor ve bana doğru eğiliyor. "Hayır! Ama... bu kötü bir tahmin değil." Ağzıma bir öpücük konduruyor ve sonra tekrar doğrulup sırtını kaldırdığım dizlerime yaslıyor. "Sana söyleyeyim mi?"

Kafam karışmış bir şekilde başımı sallıyorum.

"Bebeği kontrol etmek için Veronica'yı görmeye gittim tabii ki." Elimi tutuyor ve son zamanlarda sertleşen ve hafifçe yuvarlaklaşan karnının üzerine koyuyor. "Flor'un henüz göstermediğini ve benim gösterdiğimi biliyor musun? Sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim, çünkü zaman açısından birbirimize oldukça yakınız." Bir parmağıyla göğsüme dokunuyor. "Bunun bir nedeni olduğu ortaya çıktı."

"Çünkü sen farklı inşa edilmişsin," diye tahmin ediyorum.

D'see başını sallar. "Çünkü *ikizlerimiz* olacak."

Ağzım kurudu. Şok olmuş bir halde ona bakıyorum. "Biz... ne?"

"İki bebek." Elimi karnına bastırıyor, yüz ifadesi düpedüz neşeli. "Veronica hamileliğimde fazladan bir şeyler hissettiğini ama beni korkutmak istemediği için bir şey söylemek istemediğini söyledi. Teşekkür etmek için ona harmanladığım çaydan getirdim ve o da karnımı tekrar kontrol etti. Bugün, iki kalp atışını da hissettiğini söyledi. İki bebek, O'jek. Bir ev kadar büyük olacağım."

"İki," diye yankıladım, dehşete düşmüştüm. "Bu güvenli mi?"

D'see tekrar üzerime eğiliyor ve yüzüme öpücük üstüne öpücük konduruyor. "Elbette güvenli, aşkım. Sana söz veriyorum, harika hiss ediyorum."

"Ama... sırtın... yumurtalar..."

"Hepsi normal. Penny ilk hamileliğinde sırtının erken ağrıdığını söylemişti. Sam de benim gibi yumurta aşeriyor. Liz muhtemelen bir çeşit mineral olduğunu söylüyor. Ama Veronica iyi olduğumuzu ve çok sağlıklı olduğumuzu söylüyor." D'see bana bakıyor. "Mutlu musun?"

"Aynı anda iki yavrumuz olmasını düşünmeye çalışıyorum," diye itiraf ediyorum. "Aklım bir türlü o."

"Juth, Serseriler klanından birinin bir zamanlar ikizleri olduğunu söyledi, ama bu o doğmadan önceydi. Belki de onlar

Gölge Kedi'nin de mi?" Parmağını göğüs ucumda gezdirip ateşe bakıyor ve ben de eşimin aklından geçenleri okuyabiliyorum. Yumurtalarını yemek istiyor, sonra da çiftleşmek istiyor.

Akşam yemeği bu gece kesinlikle geç olacak.

Serseriler klanından bahsetmesi aklıma kardeşimi getirdi. Serseriler benim ailemde de var. "Ya yavrularımızın kuyrukları bodursa? Juth ve Pak gibi?"

"O zaman daha da sevgili olacaklar ve ben de onları daha az sevmeyeceğim. Sevecek misin?"

"Tabii ki hayır." Dudaklarımı yalıyorum, ağzım kurudu. Hâlâ dehşete kapılmış durumdayım ama D'see'nin sevinci

Korkum. İki bebek. Benim D'see'me benzeyen iki küçük kız. Bu düşünceyi seviyorum. Ya da bir erkek ve bir kız. Ya da D'see'ye benzeyen iki oğlan. Onu kendime doğru çekerek inliyorum. "İnanılmazsın, dostum."

Gülüyor. "Ben hiçbir şey yapmadım. Rezonans yeterince beklediğimize karar verdi, bu yüzden bize iki tane veriyor."

"O zaman ikimiz de inanılmazız," diyorum elimi tekrar sert karnına koyarak. İçinde iki yavru var. Benim yavrularım, eşimin içinde, onu ilk gördüğümünden beri sevdiğim ve taptığım dişi. "Seni seviyorum, D'see'm."

"Ben de seni seviyorum," diyor ve bir öpücük daha kondurmak için eğiliyor. "Şimdi... yumurtalarım hakkında?"

IC E HOM E B E AC H İNSANLARI

Icehome Plajı

Çiftleşmiş Çiftler ve yavruları

Liz - Raahosh'un eşi ve avcısı.

Raahosh (Ra-hosh) - Eşi. Bir avcı ve Rukh'un kardeşi. R'jaal ile birlikte Icehome Sahili'nin eş lideri.

Raashel (Rah-shel) - En büyük kızları.

Aayla (Ay-lah) - İkinci kızları **Ahsoka**

(Ah-so-kah) - Üçüncü kızları.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis ile rezonansa girdi.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Glory - Angie'nin içine yerleştirilmiş Qura'aki klonu bir bebek. Çok tatlı.

Violet - Angie ve Vordis'in küçük kızı.

Veronica - Icehome Sahil Kabilesi'nin şifacısı. Geldiğinde Ashtar'a yankılandı. Biraz sakar. Hannah'yı asistanı olarak işe aldı. Katamneas ve Varukhal'ın annesi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Icehome'a vardığında Veronica'ya hemen bağlanır. Damızlık. Katamneas ve Varukhal'a düşkün bir baba.

Katamneas (Ka-TAHM-nee-us) - Veronica ve Ashtar'ın büyük oğlu.

Varukhal (Var-oo-call) - Veronica ve Ashtar'ın küçük oğlu.

Willa - Güneyli bir tınıya sahip yetişkin kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e bağlanmış. Shade'in annesi. O ve Gren şu anda başka bir çocuk için çalışıyorlar.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya yankılanır.

Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü. Shade'in babası.

Shade - Willa ve Gren'in küçük, tüylü oğlu.

Thrand ("mülayim" ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun zamandır arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e aşık. Kızı Deeni'nin babası.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrand'a bağlanmış. Deeni'nin annesi.

Deeni (dee-nee) - Nadine ve Thrand'ın kızı, çok düşkün babası tarafından aptalca şımartılıyor.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Eski psikoloji öğrencisi. Neolitik biseksüel terapist. Juth'a benziyor. (Evlatlık) oğlu Pak ve (biyolojik) kızı Jethani'nin annesi

Juth (joooth) - Kuzgun'u mal karşılığında kaçıran serseri erkek. Pak'ın üvey babası. Sonunda Icehome Plajı'ndaki kabileye katıldı ve Steph'in ilgisini çekti.

Pak (paket) - En küçük dışlanmış! Juth ve Steph'in evlatlık oğlu, Jethani'nin ağabeyi

Jethani (JETH-ann-ee, Bethany ile kafiyeli) - Juth ve Steph'in kızı, babasıyla aynı saplı kuyruğa sahip. Çok şirin.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Sessiz. Ketum. Dünya'daki eski barista ve kafeini seviyor. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ama bunu kimse anlayamıyor. Sessah'a benziyor.

Sessah (Ses-uh) - Sevvah ve Oshen'in en küçük oğlu. Aehako gibi iri yarı bir avcı olarak büyümüş ama babasının sessiz kişiliğine sahip. Sam'e benziyor.

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'ın sahibi.

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor.

K'thar'a bağlanır, ikinci kez hamiledir. Marisol'un arkadaşı.

K'then - (Kuh-THENN) Küçük oğulları.

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - Klanın Nightflyer evcil hayvanı

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı ve bitki depolarından sorumlu.

J'hann - (juh-HANN) Küçük oğulları.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'te yankılanıyor. Icehome Plajı ile ilgili her şeyi seviyor.

N'rav - (Nuh-RAV) Annesi kadar konuşkan olan küçük oğulları.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz Avcısı, Marisol ile rezonansa girdi. Adada skyclaw tarafından saldırıya uğradı ve neredeyse yaralarından ölüyordu, bu yüzden şifacı rezonansını durdurdu. Sonunda Mari ile yeniden rezonansa girer.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girmiştir. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından "kapatılır". T'chai ile yeniden rezonansa girdi. T'mar'ın annesi.

T'mar - (Tuh-MAR) Onların oğlu.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye yankılandı. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever. Biraz sinsî.

Callie - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a çok benziyor. Ayrıca çok uzun bir süre M'tok'tan nefret etti. Bunu atlattı.

M'cal - (Muh-cahl) Onların küçük oğlu.

S'bren (Suh-BRENN) - Uzun Boynuz avcısı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beyninin kas gücü (Pinky?). Kadınlarla arası iyi değildir. Penny'yi çaldı ama Penny onu affetti.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneş ışığı. Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından çalındı ve bunun için ona cehennemi yaşattı. Yakın zamanda S'bren'e ikinci kez yankılandı.

Brenna - Küçük kızları.

A'tam (Uh-TAMM) - Gölge Kedi avcısı, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Pek balık oltası değil. Sonunda Bridget'te yankı buldu. Vay be.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takılıyor. A'tam'dan ayrılmış. A'tam'a geri döndüm. Artık karmaşık değil.

A'bri (Ah-bree) - Küçük oğulları.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul çalar. Geç olgunlaşır, kendini kanıtlar. Raven'a benziyor.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynleri var. Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi seviyor. Gerçek adının Louise olduğu, aslında hippî olmadığı ve striptizci olduğu ortaya çıktı. Yine de harika. Juth ve Pak'ı bulan kişi.

U'rav (Ooh-rahv) - Küçük oğulları.

Vaza (Vaw-zhuh) - Dul ve yaşlı. Kadınları süzmeyi sever. Şu anda Icehome Plajı'nda Gail ile zevk çiftleşmesi yapıyor. Z'hren'in evlat edinilmiş babası.

Gail - Boşanmış yaşlı insan kadın. Dünya'da bir oğlu varmış (ölmüş). Yaklaşık elli yaşlarında. Vaza ile zevk için çiftleşmiş, Z'hren'in evlatlık annesi.

Z'hren - Eskiden Güçlü Kol klanından olan oğulları.

Harlow - Rukh'un eşi. Bir zamanlar Yaşlılar Mağarası'nın "tamircisi". Şu anda Icehome Sahili'nde.

Rukh (Rookh) - Eski sürgün ve yalnız. Orijinal adı Maarukh. (Mah-rookh). Raahosh' un kardeşi. Harlow'un eşi. Rukhar'ın babası. Şu anda Icehome Sahili'nde.

Rukhar (Roo-car) - Onların oğlu.

Daya (Dye-uh) - Onların kızı.

Bek (Behk) - Avcı. Maylak'ın kardeşi. Elly ile çiftleşti. Biraz çatlak bir canavar ama Elly

Zihin.

Elly - Eski insan köle. Çok küçük yaşta kaçırılmış ve hayatının büyük bir kısmını kafeste ya da köleleştirilmiş olarak geçirmiş. Not-Hoth'a getirilen eski köleler arasında ilk yankılanan. Bek ile çiftleşti.

Emma - Çok gürültücü kızları (ki bu hem Elly hem de Bek için şaşırtıcıdır).

Daisy - Yeni gelen(ler). Mardok'un eski dostu Niri tarafından buz gezegenine bırakıldı. On yılı aşkın süredir eski köle. Çok güzeldi ve görünüşüne takıntılıydı, ancak yakın zamanda görünüşünü mahveden bir kaza geçirdi. Depresyona girdikten sonra O'jek ile rezonansa girmeye karar verir. Neyse ki rezonans devreye girer ve meseleyi onun elinden alır.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz. Yemek yapmayı sever. Utangaç olduğu söyleniyor. Juth'un biyolojik kardeşi ve Daisy'nin en yakın arkadaşı. Daisy'nin zevk eşi olmayı kabul ettikten sonra fikrini değiştirir.

Eşleşmemiş Kabile Arkadaşları

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço. 32'sinde "yeni" grubun en yaşlısı. Filipinli. İğne konusunda yetenekli. Şu anda R'jaal ile kavgalı. Az önce I'rec'le rezonansa girdi. Dağınık.

I'rec (I-WRECK) - Klan lideri. Bir tür bok karıştırıcı ve geçinmesi zor. Yetkili olmaya alışkın. Tia için uzun mesafeli bir meşale taşıyor. Flor'da yankı buldu. Dağınık.

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız. Bir şekilde Flor'u kızdırdı.

Croatoan'da

Çiftleşmiş Çiftler ve yavruları

Vektal (Vehk-tall) - Sa-khui'lerin şefi. Georgie ile çiftleşti.

Georgie - İnsan kadın (ve insan dişilerin gayri resmi lideri). Eşiyle birlikte ikili bir liderlik rolü üstlendi.

Talie (Tah-lee) - İlk kızları. **Vekka** (Veh-kah) - İkinci kızları. **Jorvek** (Jor-vehk) - En küçükleri, bir oğulları.

Maylak (May-lack) - Kabile şifacısı. Kashrem ile çiftleşti. **Kashrem** (Cash-rehm) - Eşi, aynı zamanda bir deri işçisi. **Esha** (Esh-uh) - Genç kızları.

Makaş (Muh-cash) - Onların küçük oğlu.

Sevvah (Sev-uh) - Kabile büyüğü, Aehako, Rokan ve Sessah'ın annesi

Oshen (Aw-shen) - Kabile büyüğü, onun eşi. Yerleşik sah-sah uzmanı.

Ereven (Air-uh-ven) - Avcı, Claire ile çiftleşti.

Claire - Ereven'le çiftleşti.

Erevair (Air-uh-vair) - İlk çocukları, bir oğul

Relvi (Rell-vee) - İkinci çocukları, bir kız çocuğu

Stacy - Pashov ile çiftleşti. Kabilenin gayri resmi aşçısı.

Pashov (Pah-showv) - Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli, Zennek ve Salukh'un kardeşi. Stacy'nin eşi.

Pacy (Pay-see) - İlk oğulları.

Tash (Taş) - İkinci oğulları.

Nora - Dagesh'in eşi.

Dagesh (Dah-zhesh-g sesi yutulur) - Eşi. Bir avcı.

Anna & Elsa - İkiz kızları.

Esther - En küçük kızı.

Megan - Cashol'un eşi. Holvek'in annesi.

Cashol (Cash-awl) - Megan'ın eşi. Avcı. Holvek'in babası.

Holvek (Haul-vehk) - Oğulları. Bir evcil hayvanı var, Thunder, bacağı bükülmüş yetim bir dvesti.

Jewel - İkinci çocukları, bir kızları.

Marlene (Mar-lenn) - Zennek'in insan eşi. Fransız. Sinsi bir mizah anlayışı var. Kalpleri sever.

Zennek (Zehn-eck) - Marlene'in eşi. Zalene'nin babası. Pashov, Salukh ve Farli'nin kardeşi.

Zalene (Zah-lenn) - Marlene ve Zennek'in kızı.

Ariana - İnsan dişi. Zolaya'nın eşi. Kabile yavrularının temel "öğretmeni". **Zolaya**

(Zoh-lay-uh) - Avcı ve Ariana'nın eşi. Analay ve Zoari'nin babası. **Analay** (Ah-nuh-lay) - Onların oğlu. Rokan gibi biraz "bilme" yeteneğine sahip.

Zoari (Zoh-air-ee) - Kızları.

Tiffany - Dişi insan. Salukh ile çiftleşti. Kabile botanikçisi.

Salukh (Sah-luke) - Avcı. Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli, Zennek ve Pashov'un kardeşi.

Lukti (Lookh-tee) - Onların oğlu.

Aehako (Eye-ha-koh) - Kira'nın eşi, Kae'nin babası. Sevvah ve Oshen'in oğlu, Rokan ve Sessah'ın kardeşi.

Kira - İnsan kadın, Aehako'nun eşi, Kae'nin annesi. Uzaylılar tarafından kaçırılan ilk kişiydi ve uzun süre kulak tercümanı taktı.

Kae (Ki-rhymes with "fly") - Sessiz kızları.

Hakeer (Ha-keer) - İkinci çocuk, bir oğul.

Kemli (Kemm-lee) - Kadın yaşlı, Salukh, Pashov, Zennek ve Farli'nin annesi. Kabilenin bitki uzmanı ve Tia'nın akıl hocası. Kemli ve Borran, bir yaşlı olan Vadren'i üçlü bir çiftleşmeye davet etti.

Borran (Bore-awn) - Çok daha genç arkadaşı, yaşlı.

Vadren (Vaw-dren) - Kemli'nin yaş arkadaşı ve bir zamanlar zevk arkadaşı. Kemli ve Borran ile

üçlü bir çiftleşmeye katıldı ve onlarla kürklerini paylaşıyor.

Tia - Icehome'dan insan dişi. Bitkicilik hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmek için Kemli'nin yanında ıraklık yapıyor.

Icehome'a döndüğümde aşk mektupları gönderiyor ama onu ziyaret etmiyor.

Josie - İnsan kadın. Haeden ile çiftleşti. şu anda tekrar hamile.

Haeden (Hi-den) - Avcı. Daha önce Zalah ile eşleşti, ancak eşleşme tamamlanamadan khiu hastalığında (khiu ile birlikte) öldü. şimdi Josie ile çiftleşti.

Joden (Joe-den) - İlk çocukları, bir oğul.

Joha (Joe-hah) - İkinci çocukları, bir kız.

Shae (Shay, "oyun" ile kafiyeli) - Üçüncü çocukları.

Rokan (Row-can) - Sevvah ve Oshen'in en büyük oğlu. Aehako ve Sessah'ın kardeşi. Yetişkin erkek avcı. şimdi Lila ile çiftleşti. "Altıncı" hissi var. Icehome'u ziyaret ediyor.

Lila - Maddie'nin kız kardeşi. Bir zamanlar sağırdı, yakın zamanda *Tranquil Lady'de* med- bay aracılığıyla yeniden duymaya başladı. Rokan'a rezonansa girdi. Icehome'u ziyaret ediyor.

Rollan (Row-lun) - İlk çocukları, bir oğul.

Lola (lakabı Lolo) - Kızları.

Hassen (Hass-en) - Avcı. Daha önce sürgün edilmiş. Maddie ile çiftleşti. şu anda Icehome Sahili'nde.

Maddie - Lila'nın kız kardeşi. İkinci kazada bulundu. Hassen ile çiftleşti.

Masan (Mah-senn) - Oğulları. Millicent adında bir kir gagası var.

Asha (Ah-shuh) - Hemalo'nun eşi. Hashala (merhum) ve Shema'nın annesi. İkinci kez hamile.

Hemalo (Hee-muh-low) - Asha'nın eşi. Hashala (merhum) ve Shema'nın babası.

Shema (Shee-muh) - Onların kızı.

Farli (Far-lee) - Kemli ve Borran'ın yetişkin kızı. Erkek kardeşleri Salukh, Zennek ve Pashov'dur. Chompy (Chahm-pee) adında evcil bir dvisti vardır. Mardok ile çiftleşmiştir.

Mardok (Marr-dock) - Bron Mardok Vendasi, Ubeduc VII gezegeninden. *Tranquil Lady'*ye geldi. Mekanikçi ve eski asker. Farli'ye tepki gösterdi ve kabile ile birlikte geride kalmayı seçti.

Farlok - Bebek oğulları.

Harrec (Hair-ek) - Avcı. Kan görünce tiksindir. Ayrıca alaycı. Kate'e benziyor.

Kate - İnsan dişi. Son derece uzun ve güçlü, beyaz-sarı kıvrıcık saçlı. Harrec ile rezonansa girdi.

Bay Fluffypuff (diğer adıyla Puff/Poof) - Kar kedisi.

Rennek - Oğulları, ama ona Hopper diyorlar.

Warrek (War-ehk) - Kabile avcısı ve öğretmen. Eklan'ın oğlu (şimdi ölmüş). Yaz ile rezonansa girdi.

Yaz - Dişi insan. Gergin olduğunda konuşurken saçmalamaya meyilli. Satranç meraklısı. Warrek'e benziyor.

Wrek - Onların yıkıcı oğlu.

=====

Taushen (Tow-rhymes with cow-shen) - Avcı. Brooke ile çiftleşti. Mutluluk rönesansı yaşıyor.

Brooke - Soluk pembe saçlı insan dişi. Eski kuaför, yeterince yaklaşan herkesin saçını örmekten hoşlanıyor. Taushen ile çiftleşti.

Hazel - Kızları.

=====

Evlenmemiş Yaşlılar

=====

Drayan (Dry-ann) - Yaşlı.

Drenol (Dree-nowl) - Yaşlı. Lukti'nin arkadaşı. Satrançta kaybetmekten nefret eder.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Geldik! Sonunda geldik!

Bir sonraki Icehome için uzun bir bekleyiş olduğunu (ya da öyle hissettirdiğini) biliyorum. Söz veriyorum seriden kaçmıyorum! Aslında yazmayı en sevdiğim şey ve bu yemekten sonra pastadan kaçınmak gibi olurdu. Bunu ancak bir canavar yapar! Sadece bazen programım elimden kaçıyor. Özel baskılar için kitap hazırlamak, aylık yayınlarım ve günlük serilerim üzerinde çalışmak arasında, bazen 'sıradaki şey' beklediğimden bir veya iki ay daha uzun süre gelmiyor.

Bu yıl hem Flor'un hem de Tia'nın kitabını alacağımızdan ve Icehome'un tamamlanmış olacağından emin olabilirsiniz! Ve sonra sırada ne olduğunu bulacağız, çünkü küçük kış gezegenimizle işimiz bitmedi :)

Bu arada, bu kitap hakkında konuşalım!

Daisy'nin kitabı için bir süredir kafamda birkaç tema vardı - kader, alın yazısı ya da ruh eşi kavramı ve bunların ne anlama geldiği. Icehome'daki çiftlerimizin çoğu hızla rezonansa girdi ve Sam ile Sessah'ın kitabındaki sıçramadan sonra, bunun sabırla sıralarını bekleyen diğer çiftleri nasıl etkileyeceğini merak ettim. Onlar için sorun olur muydu? Bu bir kabus olur muydu? Nasıl tepki verirlerdi?

Daisy'nin bundan nefret edeceğini biliyordum. Elbette nefret ederdi. Not-Hoth'a açıkça kaderi olan bir eş ve bir bebek, kendi diyebileceği bir aile hayali için gelmişti. Ve hiçbir şey elde edemedi. Bu en neşeli ruhları bile yıpratır ve Daisy ile bu kitabın başında karşılaştığımızda oldukça kötü durumdaydı. İsteddiği her şey rezonansa bağlı ve bu onun için gerçekleşmiyor.

Kaderin omzuna dokunmasını beklemekten yorulduğuna karar vermesini seviyorum. Bu konuda bir şeyler yapmak istiyor ve bu tüm kitabı başlatan 'karar'. Tabii ki diğer herkes skandala uğruyor. Bunu öylece yapamazsın, değil mi? Bu, rezonansın ifade ettiği her şeye ters düşmez mi? Ama aynı zamanda, zaten bir eşiniz ve bebekleriniz varken 'sadece rezonansı bekleyin' demek kolaydır. O günü beklemeye devam ettiğinizde ve asla gelmediğinde durum farklıdır. Daisy kararlıdır ve hayatında sadece ikinci kez, kaderi hakkında bir şeyler yapmaya karar verir.

(İlk kez Johani'yi ve rahat bir yaşamı bırakıp Not-Hoth'a geldiğinde).

Daisy'nin Icehome'a gelmeden önceki hayatından bahsetmişken... Daisy'nin bakış açısından görünüşüne neden bu kadar takıntılı olduğunu göstermek istedim. On yıl boyunca güzel bir köle olmak onun güvende olduğu anlamına geliyordu. Çekici olduğu için satın alınmıştı ve Johani onun gösterişli bir parçası olmasını istiyordu. Yani Daisy'nin hayatındaki her şey görünüşü etrafında dönüyordu. Güzellik eşittir güvenlik. Doğal olarak Daisy Not-Hoth'a gittiğinde, bu zihniyetten kurtulması çok zor oluyor. Sokakta rastgele bir adam tarafından "Çok güzelsin, gülümsemelisin"

denen herkes bunun gününü nasıl mahvedebileceğini bilir.

Şimdi bunu hayatınız haline getirin ve zavallı Daisy'ye sahip olun - hayatında kendini rahat hissettiği tek kişi tarafından gazlanıyor. Elbette bunun zihinsel yönüyle mücadele ediyor ve yıllarca bu tür bir düşünceden kurtulmak kolay değil.

O'jek'le birlikte olmak ona yardımcı oluyor, çünkü O'jek sadece ellerinin güzel olup olmadığını ya da saçlarının ne kadar sarı olduğunu umursamıyor, sadece ondan hoşlanıyor. Onu etkilemek için kabile işlerine yardım etmeye başlar, ancak yardım ettiğinde gerçekten ailenin bir parçası gibi hissettiğini ve bunun kabilenin tam teşekküllü bir üyesi olmasına yardımcı olduğunu fark eder.

(Ayrıca daha fazla kabile etkileşimi göstermeye çalıştım çünkü bana hep daha fazlasına ihtiyacımız olduğu söyleniyor! Daha fazla ateş başında takılmamız! Bazen sizlerin sadece konuşmalar ve günlük hayattan oluşan bir kitap istediğinizi düşünüyorum, heh).

O'jek'e gelince, zavallı adamın terk edilme geçmişi var. Annesi Juth doğduğunda onu terk etmiş ve bu yüzden O'jek'e fazla yaklaşmasına izin vermemiş. Sonra Büyük Tüten Dağ onun dünyasını yok etti. Daisy ulaşılmaz olduğunda kendini en rahat hissettiği an olması doğal ve onunla mutlu olmaya başladığında ve bir gelecek hayal ettiğinde panikliyor.

Neyse ki ben bir aşk romanı yazarıyım ve doğal olarak her şey bol bol öpüşme ve oral seksle halloluyor.

Ayrıca, BEKLENTİLER hakkında konuşalım. Çünkü bu kitaba Daisy'ninkinden sonraki iki ilişkinin nasıl gideceğini bilerek başladım ve sonra bir 'İsa'ya gel' anı yaşadım (bizim deyimimizle) ve o son iki ilişkinin benim için yeterince karmaşık olmadığını fark ettim. Yani Tia ile birlikte olacağım, tıpkı bekledikleri gibi. Ne olmuş yani? R'jaal ve Flor sonunda yakınlaştı. Ne olmuş yani?

Ama şimdi...şimdi....muahahaha. Ellerimi sevinçle ovuşturduğumu hayal edin. İşler çok karışık. Ve eğlenceli. Ve artık kimse rahat değil.

Kısacası, FLOR'S FIASCO'yu (bir sonraki Icehome olacak) gerçekten dört gözle bekliyorum. Umarım siz de bekliyorsunuzdur! Ve siz Florjaal severler için üzgünüm. R'jaal'ın bir kitabı olacak! Sadece Flor'un kitabı olmayacak. :)

- Yakut

DAHA FAZLASINI ISTER MISIN?

Kindle Unlimited okuma çılgınlığı yapmak ister misiniz? Hayatınızda daha fazla barbar sevgisine mi ihtiyacınız var? Şanslısınız ki, karıştırabileceğiniz devasa bir geçmiş listem var!

[Icehome Serisi](#)

[Risdaverse Serisini deneyin \(hepsi tek başına!\)](#) - İnsan kadınlar ve onları seven uzaylılar.

[İlk seriyi okuyun - Buz Gezegeni Barbarları](#)

Tüm Barbar serisinin [önerilen okuma sırasını](#) ister misiniz?

Ya da kitaplarımın [basılabilir](#) bir [kontrol listesi](#)?

İyi eğlenceler!

